hymy

LEHTI 9
1970
2:–
Skr 2:50 (inkl. moms.)

VIRPI JA CAESAR EROAVAT (s. 82)

Kesän kaunein suudelma:
TERHI JA KIRKA (s. 20)

Tuoppi.

**Se on aito maultaan.
Se tunnetaan siellä,
missä juodaan oikeaa olutta.**

Ei oo Lahden voittanutta...

Oy Mallasjuoma

VEIKKO PAJUNEN:

HANNU KARPO

SINUT ON OPETETTU HILJAA KÄVELEMÄÄN

Nämä ovat kysymyksiä joita kansan keskuudessa tällä haavaa liikkuu Sinusta. Näihin kysymyksiin on myös aihetta, sillä Sinussa on todella tapahtunut taikka tapahtumassa jotain. Jos olet rehellinen itsellesi, niin varmasti olet tuon itsekin huomannut. Tuo halpahintainen kikkasi kiinnittää kiusallinen huomio muihin ihmisiin, josta minulle osoitettu artikkelisikin oli esimerkkinä, puolestaan vaan selvästi osoittaa, että olet itsekin huolestunut omasta itsestäsi.

Elelit melko pitkään poikamiehenä ja kokeilit onneasi naismaailmassa milloin parran kanssa ja ilman sitä. Olit ainakin kerran jo lähellä avioliiton ihania esikartanoita, mutta onnistuit livahtamaan sieltä ulos syöksyäksesi suin päin papin eteen viehättävän Raitasi kanssa. Nähdessäni vihkikuvasi minulle selvisi miten Sinun oli käynyt. Seisot kuvassa TUOHIVIRSUT jaloissasi. Jo silloin tajusin, että nyt poikaa sitten alettiin opettaa hiljaa kävelemään. Minusta tuntuu, että Sinulla on edelleenkin nuo tuohivirsut jalassasi. Sinä olet niin kesyyntynyt, että Vihdin kunnansihteerikin voi huokaista helpotuksesta monista muista puhumattakaan. Luulen, että jos nyt menisit virsuinesi haastattelemaan TALJAn Leinosta, niin sinä vapisisit ja änkyttelisit vuorostasi. Jos jatkat tätä nyt aloittamaasi pehmeätä linjaa, niin Suomen kansalle jää sellainen käsitys, että Sinun suorapuheisuutesi ja perustellusti hyökkäävä esiintymisesi olikin vain tuollaista ärtyneen vanhanpojan äkäilyä. Olet loistojesi päiviltä kyllä jättänyt perinnöksi paljon TV-toimittajia, jotka Sinua esikuvanaan pitäen pyrkivät Sinua apinoimaan, mutta tulos on kuten aina jäljittelyssä ainoastaan se, että katsojat muistavat taas kerran kysyä missähän tuo Karpo oikein on.

Ymmärrän hyvin, että esiintymisesi kova linja aikoinaan herätti närkästystä esimiehissäsi, joita Sinullakin on toinen toistaan mitättömämpiä herrannappuloita, mutta jos näiden painostuksesta jäät paikallesi pehmenemään ja tomuttumaan, teet väärin sekä itseäsi että valtavan laajaa yleisöäsi kohtaan. Näin ollen rohkenen kysyä Sinulta, etkö pysty enää jatkamaan vaatimatta itseltäsi uusiutumista, kuten Sinä vaadit minulta.

Arvostelit artikkelissasi suomalaisia autokoulumiehiä ja ihmettelit kuinka viitsin olla heidän asioitaan hoitamassa. Voin vakuuttaa Sinulle, että olet jälleen kerran tehnyt tuon perus-

KÄÄNNÄ

Suomen Television partaradikalismin patriarkka Hannu Karpo ei ole enää oma itsensä. Minne on kadonnut TV:n kuvaruudusta Hannu Karpo? Onko hän saanut potkut? Onko hänen suunsa pystytty tukkimaan? Onko hän mahdollisesti sairaana?

Kuva: PEKKA KUPARINEN

Aidolla
rommilla
aateloitu
Lupaava hetki. Tuoksuva
Caravelle. Aidolla
rommilla aateloitu
piipputupakka.
Pian se
jälleen syttyy.
1:60
Aromatic
CARAVELLE
Aidolla rommilla aateloitu
TURKU

HANNU KARPO...

virheesi suorittamalla muutaman autokoulujohtajan perusteella yleistyksen. Kaikeksi onneksi juuri ne yksilöt, joita tiedän Sinun tarkoittaneen ovat jo nykyisin minun johtamani Suomen Autokoululiiton ulkopuolella. Haluan kuitenkin huomauttaa Sinulle, että voin osoittaa lukuisan määrän Sinunkin kollegojasi sekä lisäksi muitakin henkilöitä sieltä ihannoimastasi Oy Yleisradio Ab:stä, joista voi sanoa aivan samaa kuin sanoit autokoulumiehistä. Varmasti tiedät tämän ja tiedät myös sen, että yksi varmimmista teistä radioyhtiön talouden tasapainottamiseen olisi perusteellisen työntutkimuksen suorittaminen, sillä tämän tuloksena saisi monta lisäjunaa lähteä Pasilasta täynnään tarpeettomia toimittajia ynnä muita hanslankareita.

Sinulla on jonkinlainen ylemmyyden tunne ajotaitosi suhteen. Se näkyy kaikessa toiminnassasi. Jos mittapuuna pidetään sitä, että uskaltaa ajaa sen minkä autosta lähtee paikassa kuin paikassa ja nauttia siitä pelottelusta minkä tällainen aiheuttaa autossaolijoille ja yli penkkojen pakoon hyppiville ihmisille, niin olen valmis myöntämään, että olet mestari alallasi. Ihmettelit kerran sitä sitkeyttä millä lappalainen hevosmies piti suitsista kiinni vielä 50 metrin päässä pellolla Sinun ajettua hänen altaan reen tulitikun kokoisiin kappaleisiin. Tämä ajotyylisi on ikävä kyllä tarttunut tuttaviisikin. Tunnetko vastuusi Mestari.

Sinusta Hannu on tulossa pöytälaatikkokirjailija. Puuttuu vain, että virsuinesi alat kirjoittaa nimimerkkien turvin. Levitit minunkin taloudellisista asioistani harhaanjohtavia tietoja jättämällä mainitsematta muun muassa sen, että talo jossa asun on Kansallis-Osake-Pankin ja toimin siinä ainoastaan talonmiehenä. Muistat kai vielä sen, kun olin perheineni tänne muuttanut tulit ja istutit muutamia tammen ja vaahteran taimia tälle tontille ilmoittamalla, että olit käynyt pöllimässä taimet eräästä KOP:n omistamasta kartanosta. Halusit näiden istuttamiesi puiden olevan alituisena muistutuksena minulle siitä, että mitä suuremmaksi puut kasvavat sitä mukaa kasvaa myös velkani KOP:hen.

Vaikka käytätkin vasemmistoradikaaleille tunnusomaista partaa, olet kuitenkin suurin tuttavapiiriini kuuluvista kapitalisteista. Omistat valtavan hienon ratsastustilan Nurmijärven Klaukkalassa, jonne olen valmis kaikille halukkaille neuvomaan tien. Koska tie kartanoosi on melko kapea, on henkivakuutus ja täyskolarivakuutus oltava sinne mentäessä kunnossa, siltä varalta, että Mestari sattuu lentämään vastaan omalla autollaan, vaimonsa autolla, kuorma-autollaan (ent. paloauto) taikka traktorillaan. Kaikilla hän tulee tuhoatuottavan kovalla vauhdilla.

Sinulle ei kelvannut tavallinen tiilitalo, vaan aloitit Lappia tuhoavan muotivillityksen valmistuttamalla itsellesi kelohongista todellisen huvimajan. Se tehtiin Lapissa valmiiksi ja vasta kun olit sen siellä monen kronklaamisen jälkeen hyväksynyt se siirrettiin Nurmijärvelle. Ajoit itse rekka-autolla nuo kelohirret Nurmijärvelle, joka todella oli ihailtava saavutus vai johtuiko se siitä, että luottosi KOP:ssä oli lopussa. Siihen aikaan Sinulla tosin ei vielä ollut virsua kaasun päällä, joten silloin se vielä kävi, mutta enpä ole varma onnistuisiko enää. Olet kutsunut minua viettämään viikonloppua ratsastustilallesi, mutta en ole vielä voinut tulla, koska en ole pystynyt hankkimaan riittävän arvokasta tupaantuliaislahjaa. Pelkät ruusuthan eivät siihen tarkoitukseen riitä, koska ilmoitat niitä Sinulla olevan tilallasi hehtaarikaupalla.

Olet huolissasi omasta sydänsairaudestasi. Uskon, että sairastumisesi johtui vain suuresta ja jälkeen normaalin eli 23 vuoden iän tapahtuneesta rakastumisestasi. Kai tiedät, että niille kavereille, jotka ovat menneet naimisiin vielä vanhempana kuin Sinä on käynyt jopa kohtalokkaasti. Minusta tuntuu, että sairastumisesi, joka todella tuli kuin salama kirkkaalta taivaalta, johtuu paljolti psyykkisistä syistä eli siitä, että Sinut on pantu hiljaa virsut jalassa kävelemään. Ota hyvä ystävä jälleen nuo kansan kaipaamat kovakärkiset jalkaasi, pane mikrofonisi jälleen vapisuttamaan ne, joiden jauhot eivät ole puhtaita pussissa, ole ensimmäisenä paikalla siellä, missä Sinun ruoskivaa tekstiäsi kipeästi kaivataan totuuden voittamiseksi. Kyllä Sinä tästä huolimatta voit olla hellä, herkkä ja rakastava Raita-vaimoasi kohtaan ja pitää kävellessäsi kättäsi hänen vyötäröllään. Näinhän Sinut yleensä nähdään Raitasi kanssa kävelevän, eikä siinä mitään kunhan et kävele hiljaa. □

Vesi ei tee kampauksestasi kestävää,

mutta Breckset tekee ja tekee sen helposti

Breckset kampausneste on riittävän juoksevaa levitäkseen tasaisesti hiuksiin. Samalla kuitenkin sopivan kiinteää levitettäväksi vaikka kammalla. Hiuksesi kuivuvat nopeasti ja muotoutuvat kevyesti. Ne tottelevat. Brecksetin avulla saat kauniin kampauksen, joka myös kestää.

sininen pullo voimakkaaseen ja punainen pullo normaaliin kiinnitykseen.

Kauniit Hiukset
BRECK
FARMOS OY

RAKKAUDESTA VOI MENNÄ NAIMISIIN

...mutta menevätkö he?

Rakkaus on Nykysuomen sanakirjan mukaan syvä eroottinen kiintymys toiseen henkilöön. Rakkaus voi olla aistillinen, henkinen tai platoninen, palava, puhdas, onneton tai toivoton. Rakkaus on kipinä, liekki, tuli — onni ja tuska. Rakkaudella on siteet ja kahleet. Rakkaus syttyy, sammuu ja kuolee. Rakkaudelle voi antautua, rakkautta voi janota, rakkauden voi herättää, sen voi saavuttaa — saada omakseen. Rakkauden voi tunnustaa, rakkaudesta voi riutua ja rakkauteen voi kuolla.

Teksti: IRIS TUUNAINEN

Taiteilijapari Sarpaneva & Marjatta ja Juhani

Timo Sarpaneva

Marjatta Svennevig

Pi Sarpaneva

Juhani Harri

Timo Sarpanevan taiteilijanuraa ei tarvitse esitellä. Tämä nyt 44-vuotias taiteilija on tehnyt nimensä tunnetuksi lasitöillään, kankaillaan ja hämmästyttävällä monipuolisuudellaan. Hänen vaimonsa, taiteilija **Pi Sarpaneva,** on aivan yhtä yritteliäs, pystyvä ja näkyvä hahmo suomalaisen muotoilun kuvassa. Pariskunnalla on kaksi kouluikäistä poikaa.

Siksipä hyvin pian välirikon tapahduttua huomattiinkin Timo Sarpanevan muuttaneen mannekiini **Marjatta Svennevigin** hoiviin. Heillä on nyt yksi lapsi, joka kantaa hupaisaa lempinimeä "Design Sarpaneva". Kaikessa ystävyydessä jatkettu työtoveruus Pin ja Timon kesken on sekoittanut juoruilijoiden päät niin, ettei aina ole tiedetty, kuka elää kenen kanssa ja onko erottu vai ei.

Pi Sarpaneva on sen nyt sanonut. Ero on, mutta yhteistyö jatkuu. Tämä elämänmuoto saattaa sivullisista tuntua hassulta, mutta se sopii molemmille osapuolille.

Asiat ovat siis hyvin, etenkin kun Pi Sarpaneva ei ole jäänyt itseään sääliväksi hahmoksi kotinurkkiin, vaan liikkuu ulkona tunnettujen henkilöiden kanssa. Useimmiten on seuralaisena nähty taiteilija **Juhani Harri,** ja pariskuntaa pidetäänkin "vakituisena".

Timo Sarpanevan ja Marjatta Svennevigin avioliittoa odotellaan jo tämän vuoden puolella — niin väittää tuttavapiiri, mutta Pi Sarpanevan ja Juhani Harrin mahdollisesta liitosta ei kukaan osaa sanoa mitään varmaa. Juhani Harri on säilynyt 31-vuotiaaksi poikamieheksi jollakin merkillisellä tavalla, eikä hevillä tahdo luopua vapaudestaan.

Tuulikki on Kansan tyttö

Tuulikki Kuorikoski

Tapani Kansa

Tapani Kansan uran alkuaikoihin ilmaantuivat keikoille tanssitytöt Tuulikki ja Solveig. Se oli tuon go-gon huippuaikaa, jokaisella itseään kunnioittavalla tähdellä oli shown mukana pari sievää sätkyttelevää tyttölasta. Mutta **Tuulikki Kuorikoski** on jo muutakin. Hän ja Tapani muuttivat reilusti asumaan yhteen, salailematta sitä sen enempää. Asiasta ei noussut minkäänlaista meteliä, nykyaikana vapaa rakkaus on jo luonnollinen asia.

Vasta Tuulikin Italiaan suuntautunut "tanssimatka" aiheutti kohua. Kerrottiinhan, että Tuulikki tanssii vain parhaissa paikoissa, hienoa klassillista balettia, niin kuin oopperan kasvatin piti. Tapani kävi katsomassa tyttöään muutaman kerran, ja lienee hänkin kauhistunut sitä tanssin lajia, mitä tytöt joutuivat pikkukapakoissa esittämään. Rakkaus ei kuitenkaan ruostunut, vaan nyt pariskunta on jälleen yhdessä, tällä kertaa kolmantena asunnon jakaa Tapanin pikkuveli. Tuulikki pitää hellää huolta molemmista.

Onko Klimenko lentänyt lankaan

Iris Askolin

Viktor Klimenko

Viktor Klimenko, venäläistä syntyperää, maailmankansalainen, taiteilija, monipuolinen mies. Hänen nimeensä on yhdistetty aikanaan kaikki kuuluisat naiset Taina Elgiä myöten. Viime aikoina on ollut hiljaista, vain muutama nimi, joista yksi toistuu tavallista useammin. Klimenko on rauhoittunut, tasaantunut ja edistynyt samalla taiteilijana.

Vikin "vakituinen" on lentoemäntä, ja kun tiedetään, että lentoemännät ovat tyylikkäitä, edustavia, kielitaitoisia ja kaiken lisäksi kauniita, on valinta ymmärrettävä. Vikin seurassa useita kertoja nähty lentoemäntä **Iris Askolin** on juuri tuota kaikkea. Jo vuoden ajan on neiti Askolinin nimi vilahdellut siellä missä Klimenkonkin, ja kun muut nimet ovat olleet sattumanvaraisia, on romanssi otettava melko vakavasti.

KÄÄNNÄ

RAKKAUDESTA VOI MENNÄ...

Carolan ja Jorin yhteinen onni

Carola Standertskjöld

Sattui niin hauskasti, että maaliskuussa -69 olin **Carolan** kanssa Teatteriravintolassa, kun **Georg Liemola** pistäytyi tervehtimässä. Siinä sinkoilivat kipinät puolin ja toisin ja taisin olla romanssin syntymisen todistajana. Joka tapauksessa tämän historiallisen tapaamisen jälkeen Jori ja Carola alkoivat seurustella. Carolalta unohtuivat sekä John Ward että Vesa-Matti Loiri. Jorilta unohtui vaimo ja kaksi lasta. Avioero selviteltiin tämän vuoden puolella raastuvassa, ja jutussa vilahteli sekä Carolan että muutamien muiden laulajattarien nimet.

Joka tapauksessa Carolan ja Jorin onni kukoistaa. He ovat jo syksystä lähtien asuneet yhdessä, olleet yleensä kaikkialla yhdessä. Carola on rakastuneen naisen tavoin kaunistunut, laihtunut ja rauhoittunut.

Jori on ollut koko touhusta — haastatteluista ja uteluista sitä mieltä, että kyllä 29-vuotias nainen ja 30-vuotias mies tietävät itse ihan tarkkaan mitä tekevät. Muilla ei pitäisi olla asiaan mitään sanomista.

Häitä taitaa olla turha odottaa, sillä pariskunta on nykyaikaisen vapaan rakkauden kannalla. Carola lupasi kyllä ilmoittaa, jos häät tulevat — mutta vasta jälkeenpäin.

Katri-Helena ja Lista-Paalosmaa

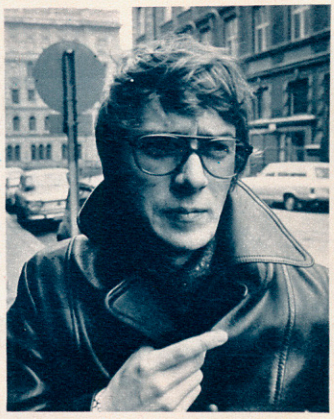

Matti Paalosmaa

Katri-Helena Turunen

Ensin puhuttiin suuresta romanssista **Katri-Helenan** ja hänen pomonsa Dannyn välillä, mutta huhut kuolivat itsestään. Sitten oli vuorossa Katri-Helenan orkesterinjohtaja Laajava, mutta hänet syrjäytti **Matti Paalosmaa,** Listanvetäjä n:o 1. Paalosmaa palkattiin D-tuotantoon vetäjäksi, ja hän pyöri Katri-Helenan shown mukana kokonaisen kuuman kesän. Nyt 23-vuotias Paalosmaa on yrittänyt heilua myös politiikassa mukana, ja saattaahan olla, että niillä puheenlahjoillaan hän selviääkin.

Katri-Helena on 24-vuotias, ikipirteä, aina yhtä lapsen näköinen, mutta jo kerran eronnut nuori ex-rouva. Kaikki tietävät, että Paalosmaa on se kaveri, josta Katri pitää, ja että tuo komean huoneiston suurella kattoterassilla nähty kaveri on useimmiten juuri hän.

Nuoret — sillä miksikä muuksi heitä sanoisi — eivät enää kiellä seurusteluaan, mutta eivät he siitä ole isoa numeroakaan tehneet. Tiedetään kuitenkin, että Paalosmaa hoitelee Katri-Helenan asioita, hänhän se otti ja sanoi Katri-Helenan sopimuksen irti D-tuotannosta. Leveämmät leivät odottivat Antti Einiön yhtiössä.

Kihloissa he eivät ole. Häistä ei ole vihjaistukaan mitään, Katri-Helena on vain naiselliseen tapaan ilmoittanut jossakin haastattelussa haluavansa muutamia lapsia sitten joskus. Vanhanaikaisena tyttönä hän varmasti on silloin aviossa, silloin joskus.

Ursula & johtaja

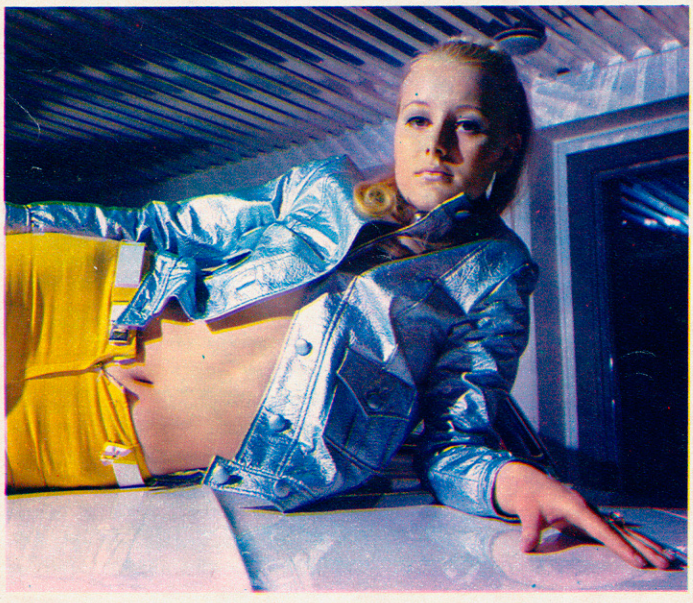

Ursula Rainio

Onkohan nyt käynyt niin, että viimeisin missimme **Ursula Rainio** (20) olisi löytänyt sen oikean? Ursula on usein nähty johtaja **Mats Storgårdsin** seurassa — keväällä he sattuivat olemaan yhtä aikaa Torremolinoksellakin. Lisäksi joskus sattuu käymään niin, että Ursula vastaa mainitun johtajan huoneiston puhelimeen.

Ursula on tuntenut johtaja Storgårdsin jo ennen missiksi valintaansa, hänhän toimi jo tuolloin Helsingissä valokuvamallina ja mannekiinina. Koska Storgårdsin firma myy erilaisia kemikalialan tuotteita, on kaunista tyttöä tarvittu kuvauksiin.

Ursulan nimi yhdistettiin kesällä myös Caesar von Walzellin nimeen. He ajoivat yhdessä rallia — Ursulan rakkaimmaksi harrastukseksi mainittua urheilua — ja viihtyivät todella hyvin toistensa seurassa. Monet sekoittivat Virpi von Walzellin ja Ursulan keskenään — molemmathan ovat vaaleita ja missejä — ja kun Caesar ja Ursula kulkivat käsikkäin, on erehtyminen ollut ymmärrettävää.

Ursulalla on koko joukko omia mielipiteitä, harkittuja ja jo hyväksi koettuja — hänhän on nuoresta iästään huolimatta jo kauan tienannut leipänsä. Niinpä hänen lausumansa koeavioliitosta on otettava todesta — hän haluaa olla varma, ettei epäonnistumisia tapahdu. Nähtävästi Ursulan äidin epäonnistumiset ovat tehneet tyttärestä epäluuloisen.

Laila Kinnunen ei kaipaa avioliittoa

Laila Kinnunen

Tosiasia tällä hetkellä on että **Laila Kinnunen** on rva Salminen, hurmuripoika Ville-Veikon puoliso. Avioero tulee aikanaan, lapsi syntyy syksyllä ja avioliitto lapsen isän kanssa tulee jos on tullakseen.

Tällä hetkellä Laila ilmoittaa elävänsä omantunnon avioliitossa jugoslavialaisen Milanin kanssa. Uutta avioliittoa hän ei pelkää, vaikka tämä liitto sotkeutuikin molempien jatkuvaan poissaoloon.

Lailasta julkaistuista uusista kuvista näkee, että hän on onnellinen. Se on sitä sisäistä säteilyä, jonkinlaista hehkua jota kukaan ei osaa selittää. Sivullisten on kuitenkin huokaistava, että voi Laila, miksi et etsinyt vakavaraista, rauhallista, luotettavaa miestä, joka hoitaisi asiat ja järjestäisi elämäsi niin, ettei keikkoja tarvitsisi ajatella.

Tämä Milan, jonka sukunimeä ei ole kerrottu, on pieni ja hento, tumma ja tulinen. Hän on vaikuttanut Suomessa jo kolme vuotta, puhuu viehkeästi murtaen yllättävän sujuvasti kieltämme ja aikoo jäädä maahamme perheineen. Laila on jo hankkinut asunnonkin. Milan on Lailaa kuusi vuotta nuorempi, mutta se ei häiritse kumpaakaan osapuolta. Hehän ovat rakastuneita.

Teppo J. Suonperä ja hänen Kaarinaisensa

Teppo J. Suonperä ja Hilkkakaarina Maaranen

Teppo J. Suonperä on pitkä, jykevätekoinen mies. Yleisö tuntee hänet tietokilpamiehenä TV:stä ja radion Viisastenkerhon vetäjänä. Miehenä joka tietää mitä puhuu.

Tämän lisäksi Teppo J. on nyt, 40-vuotiaana, Suomen armeijan nuorin eversti, Hämeen Lennoston komentaja. Hänen uransa on noussut rakettimaista vauhtia, jopa niin, ettei sellaista nousua ole nähty sitten sotavuosien.

Viime aikoina on Teppo J. nähty julkisissa tilaisuuksissa vaalean neitosen kanssa. Vaimo hän ei ole, sillä avioliitto on päättynyt kaikessa hiljaisuudessa eroon. Tyttö on kuitenkin ulkonäöltään tuttu, ja kun oikein tarkkaan muistelee, tulee nimi mieleen. Hän on TV-kuuluttajanakin aikanaan toiminut **Hilkkakaarina Maaranen,** joka avusti Teppo J. Suonperää tämän tietokilpaohjelmissa. Tuttavuus ei siis ole uusi.

Kumpikaan ei halua julkisuutta seurustelullaan, ei sen enempää kuin on pakko. Tiedot Luonetjärveltä päin ovat kuitenkin kertoneet pariskunnan asustavan yhdessä, ja yhdessä he myös viettivät kesälomaansa Savonlinnan suunnalla. Teppo J. ja hänen morsionsa vihitään Tikkakoskella 30. 8.

Tyylikäs pari Niskanen & Tarsala

Tarja-Tuulikki Tarsala

Mikko Niskanen

Tyylikkäiksi heitä mainitaan, kun he ovat yhdessä ilmaantuneet johonkin julkiseen tilaisuuteen. Eikä siinä erehdytä ollenkaan, onhan ohjaaja **Mikko Niskanen** mies parhaassa iässä. **Tarja-Tuulikki Tarsala** on aina ollut tumman seksikäs, hyvännäköinen silloin kun niin haluaa. Vaihtuvakasvoinen, niin kuin näyttelijättären pitää ollakin.

Heidät on "huomattu" sen jälkeen, kun kävi ilmi, että Tarja-Tuulikki oli kerännyt tavaransa ja muuttanut Mikko Niskasen komeaan poikamiesboksiin. Ero **Ere Kokkosesta** on tosiasia — mutta kuka on muistanut sitä, että Niskanen on eronnut jo kolmasti. Ollaan kai oltu vähän vahingoniloisia siitä, että Tarja-Tuulikki on pudonnut "hienostoroolista" jonkin verran alaspäin. Muistattehan, laulavat rouvat tohtorinna Lassila, tuomariska Laaksonen ja ohjaanrouva Tarsala? Menestyviä, parempiin piireihin kuuluvia näyttelijättäriä.

Niskanen ja Tarsala keksivät toisensa filmatessaan Pihtiputaalla Niskasen elokuvaa "Kahdeksan surmanluotia", tarinaa, joka kertoo neljän poliisin ampumiseen johtaneesta tapahtumasta. Niskanen itse näyttelee surmaajaa, Tarja-Tuulikki hänen vaimoaan.

KÄÄNNÄ

RAKKAUDESTA VOI MENNÄ...

Lista-Eevalla on vakituinen

Eeva Keinänen ja Kaarlo von Freyman

Listan vetäjä, 27-vuotias **Eeva Keinänen,** on eronnut rouva, 5-vuotiaan Sarin äiti. Hän on myös erittäin tyylikäs nainen, ulkonäöltään kuin mannekiini tai televisiokuuluttaja. Ihmekö siis, että hänen ympärillään on aina miehiä.

Eevalla on kuitenkin taustalla vakituinen, hiukan vanhempi, varakas, rauhallinen ja huumorintajuinen herra, joka ei nähtävästi pienistä juorunpoikasista hätkähdä. **Kaarlo von Freyman** on liikemies — edustaa ompelukoneita — ja hänen kaunis kotinsa uimaltaineen kaikkineen on Eevan ja Sarin koti. Pariskunta on usein nähty erilaisissa juhlatilaisuuksissa yhdessä, sellaisissa tilaisuuksissa, joissa Lista-Eevan on oltava näkyvissä.

Jossakin vastaavanlaisessa tilaisuudessa on Eeva tainnut tutustua Aarno Raniseen, musiikin pikkujättiläiseen, ja huhut todellisesta romanssista ovat olleet valtavat. Vastaavia huhuja on ollut ennenkin, milloin on toisena osapuolena Danny, milloin joku muu kuuluisuus, mutta aina Eeva on jäänyt vakituisensa luo.

Pertti Melasniemi seurustelee vakavasti

Pertti Melasniemi

Siitä oli ensin pieni uutinen Iltasanomien päivyrissä. **Pertti Melasniemi** kihloissa huonekalukauppias Tauno Korhosen tyttären kanssa. Niin olivat ihailijat ilmoittaneet. Seuraavana päivänä olikin jo peruutus, sillä Melasniemi oli itse kieltänyt kaikki jutut.

Tiedetään kuitenkin, että Melasniemi — tämä parraton versio — seurustelee vakavasti. Että kyseessä on tosiromanssi ja että tyttö on **Sirpa Korhonen,** 17-vuotias.

Pertti Melasniemi on juuri jokin aika sitten kertonut haastattelussa, että hän ajattelee avioliittoa vakavissaan, mutta että hänen mielestään on suotavaa, että kihlapari muuttaa asumaan yhteen, opettelemaan elämää ennen lopullista päätöstä. Isän ja äidin hoivissa ei toisistaan saa oikeata kuvaa.

Toistaiseksi pariskunta tekee parhaansa pitääkseen seurustelun salassa. Kaikki tapahtuu vanhaan hyvään tyyliin: "Kell onni on, se onnen kätkeköön . . ."

Talo meni mutta Sirkka on uskollinen

Sirkka Rivioli

Antti Hammarberg

Ryysyrannan laulaja, Irwin — **Antti Hammarberg** — menetti sekaisissa verojutuissaan talonsa, uransa voitonmerkiksi rakentamansa symbolin. Isku oli ehkä kova, mutta Irwin on sen kestänyt. Todelliset ystävät ovat yhä jäljellä, rakastettu ei ole hyljännyt — ja raha-asiatkin alkavat taas järjestyä.

Irwin on seurustellut **Sirkka Riviolin** kanssa jo kolme vuotta. Aluksi juttu oli hyvin salainen, siitä eivät tienneet muut kuin lähimmät ystävät ja Sirkan vanhemmat. Viimeisen vuoden ajan on romanssi ollut kaikkien tiedossa, ja Sirkkaa pidetään Irwinin tulevana vaimona.

Sirkka Rivioli on leski, pienen tummasilmäisen Robertinon äiti. Irwin keksi hänet tamperelaisesta ravintolasta, joku yhteinen tuttava esitteli heidät toisilleen. Sirkka oli hiljakkoin menettänyt italialaisen miehensä ja oli suorastaan epätoivoissaan. Irwin otti hänet hoiviinsa ja molemmilla näyttää nyt menevän hyvin, kolhuista huolimatta.

Tuulalla on herra X

Tuula Ignatius

Vanha suomalainen sananlasku sanoo, että köyhyyttä ja rakkautta on mahdotonta salata. Niinpä Tuula Ignatiuksen viehättäviltä kasvoilta on jo jonkin aikaa saanut lukea sen tosiasian, että hän on rakastunut. Rakastettu on tumma ja komea, pitkä ja tyylikäs herra, jonka kanssa Tuula useimmiten puhuu ruotsia. Tanskalainen hän ei ole, niin kuin huhut aluksi kertoivat.

Tuula on onnistunut persoonallisuutensa voimalla pitämään herra X:n nimen salassa. Hän on kuitenkin myöntänyt reippaasti tämän olemassaolon, kertonut yhteisestä lomamatkasta Ibizan saarelle, miehen äidin huvilalle, sekä kotimaisesta lomailusta Ahvenanmaan saaristossa.

Tuulan avioerosta on kulunut jo neljä vuotta. Julkisuuden henkilönä hän on saanut kestää sen, että hänen nimeensä on liitetty useasti romansseja, on puhuttu vapaaherroista, Lasse Mårtenssonista ja monista salaperäisistä, rikkaista ja ansioituneista miehistä. Ja kuitenkin koko ajan on ollut kyseessä tuo salaperäinen herra X.

Tuula myöntää olevansa onnellinen — mutta hän on myös harkitseva. Hän ei ole halunnut päätä pahkaa ottaa vakavaa askelta, sillä ensimmäisen avioliiton epäonnistuminen on pelästyttänyt hänet. Mutta odotetaan — pelästys alkaa hiljalleen kadota.

Danny ja Dannyn tyttö

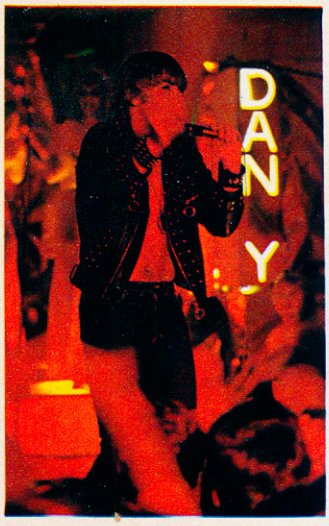

Ilkka Lipsanen

Liisa Seppälä

Danny, Ilkka Lipsanen, on jo täyttänyt 27 vuotta. Hän on suorittanut näkyvän elämäntyön musiikin piirissä, saavuttanut arvostusta, menestystä, rahaa. Viime aikoina hän on haastattelussa antanut ymmärtää, että hänen tarkoituksenaan on vakiintua, mennä avioon ja saada ne kaivatut viisi lasta.

Dannyn nimeen on liitetty monia kauniita tyttöjä, Katri-Helena ja Satu Östring muiden mukana. He ovat jääneet kovassa kilvassa syrjään. Danny vaatii tytöltään paljon: hänen pitää olla kaunis, älykäs, iloinen, menevä, muodikas, rahakas, ystävällinen jne.

Tällainen tyttö on löytynyt. Hän on **Liisa Seppälä** (29) kouvolalaisen vaatedynastian nuorin jäsen, hiljakkoin Helsinkiin muuttanut neitonen. Tyttö, jota on pyydetty TV -kuuluttajaksi, joka on esiintynyt kansikuvatyttönä ja valokuvamallina, mannekiinina omissa liikkeissä ja tasavertaisena taistelijana miesten kanssa liikemaailman kovassa kilvassa.

Pariskunta on usein nähty yhdessä — jo muutaman vuoden ajan. Vasta muutto Helsinkiin on tuonut heidät ja heidän romanssinsa enemmän esille. Yhteinen lomamatka Rhodokselle on tapahtunut tosiasia, ja nyt odotetaan jo häitä.

Lasse haluaa naisen taustalle

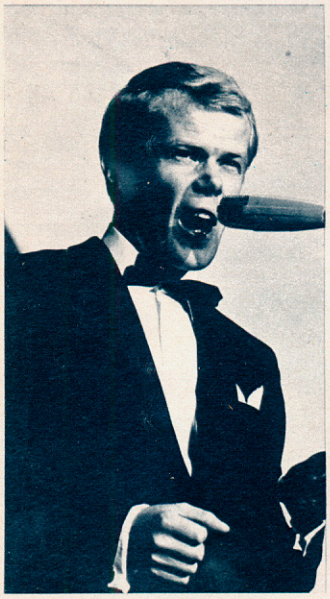

Lasse Mårtensson

Ritva Rasmus

Lasse Mårtenssonin ja Siw Malmkvistin avioeroa surtiin kovasti, sillä menetettiinhän hyvä laulaja, joka avioliiton kautta oli sidottu Suomeen. Lassella ja Siwillä on nyt kuitenkin hyvä keskinäinen suhde, he ovat eronneet ystävinä ja aikovat sellaisina pysyäkin.

Mutta toista karriääriavioliittoa Lasse ei aio solmia. Hän ei halua kilpailla naisen — vaimonsa — kanssa menestyksestä. Miesten tapaan hän haluaa hiljaisen, rauhallisen, kauniin naisen, joka jossakin taustalla on aina odottamassa, valmiina tottelemaan herransa käskyä.

Lassen nimeen on yhdistetty monia kuuluisuuksia — tottakai — ja tietysti Lasse on nähty kuuluisuuksien kanssa. Hänhän on vapaa mies, jolla on takanaan kaksi avioliittoa, edessään tulevaisuus ja tarjolla erilaisia naisia, jotka kaikki ovat heikkoja hänen poikamaisen charminsa edessä. Tällä hetkellä kuitenkin on taustalla vakituinen, **Ritva Rasmus,** joka on ollut Lassen mukana jo vuoden päivät. Lasse on jossakin haastattelussa todennut, ettei hän voi omistautua naiselle samassa mielessä kuin työlleen, ja että koska hän elää työllään, on se tällä hetkellä tärkeintä.

Kapellimestari & ballerina

Okko Kamu

Suomen kansan ihmelapsi, kapellimestari Okko Kamu, on päässyt yleisön suosioon siitäkin huolimatta, että hänen alansa on täynnä sinfoniaa ja monelle vaikeita sävelkuvioita. Voittamalla Herbert von Karajanin nimeä kantavan kapellimestarikilpailun, hän samalla vei Suomen nimen jälleen kerran maailmankartalle — ja me suomalaiset olemme tuollaisesta saavutuksesta aina ihastuneita. Jopa niin, että voittajan yksityiselämä alkaa kiinnostaa. Hänestä halutaan tietää kaikki.

Okko Kamu, vain 23-vuotias, on aviomies, pienen tyttären isä. Avioliiton kerrotaan rakoilevan, ja syynä asiaan lienee kuvankaunis tanssijatar **Arja Nieminen** Kansallisoopperasta. Romanssi on puhjennut kukkaan jo ennen Kamun loistavaa voittoa, joten kuuluisuus ei ole syynä Arjan kiintymykseen.

Näyttää siltä, että Kamu on paitsi saanut suojelijakseen kuuluisan Herbert von Karajanin, tavallaan myös seuraa tämän jälkiä yksityiselämässäänkin. Ihastuihan Karajankin uransa nousussa vaaleaan mannekiiniin, joka tällä hetkellä on hänen toinen vaimonsa. □

Aina on tilaa vielä yhdelle, joka käyttää Rexonaa.

Tai ainakin melkein aina.

On kivaa olla porukassa. Toisinaan. Joskus kolmaskin voi olla liikaa. Vaikka hän käyttäisikin Rexonaa. Niinkuin me. On ihanaa kulkea lähekkäin. Ilman häiritsevää hien hajua. Kaksin tai koko joukko yhdessä. Tämähän on meidän kesämme – ja Rexonan.

Tampere syyskuussa

Piikkarit naulaan!

Maamme suurin ulkopoliittinen tapahtuma on nostattamassa tunteita ties monennenko kerran sen jälkeen kun tuo kauhistuttava tapahtumasarja v. 1925 alkoi.

Itse tasavallan presidentti istuu huopa polvillaan omassa aitiossaan eikä hän suinkaan ole ainoa silmäätekevä, joka tuntuu ikäänkuin hyväksyvän kaiken sen häikäilemättömän menon, jota täkäläinen nuoriso naapurimaamme hädänalaista tilaa hyväksikäyttäen pitää yllä. Tarkoitan tietenkin Suomi—Ruotsi yleisurheilumaaottelua, joka tosiaan alkaa olla saavuttanut sellaiset mittasuhteet, että pian olisi taas korkea aika panna tunteiden jäähdyttämiseksi ainakin muutamaksi vuodeksi piikkarit naulaan.

Maailman rikkain ja tuhlailevaisin urheiluliitto — niin väitetään — Suomen Urheiluliitto otti jo puoli vuotta sitten yleisurheilun ja ahneuden villitsemiltä monien satojen tuhansien markkojen korottoman lainan päästäen pääsyliput myyntiin ensin tiskin alta, sitten hetkeksi tiskin päältä ja lopulta Olympiastadionin porteilta mustan pörssin kautta.

Tällä menetelmällä liput loppuivatkin miltei samalla hetkellä, kun ne olivat tulleet myyntiin ja kymmenet tuhannet ihmiset tuntevat joutuneensa huiputuksen uhreiksi. He olisivat toivoneet voivansa edes teoriassa päästä osallisiksi muistakin kuin pohjoiskaarteen inhottavista seisomapaikoista, joilta ei näe edes tulostaulua. Kaiken lisäksi Suomen Urheiluliitto ja Yleisradio ovat solmineet jonkinlaisen salaliiton, jonka päätöksen mukaan vain maasta muuttaneet siirtolaiset ja ylimieliset vastustajamme naapurimaassa pääsevät kuvaruudun kautta tapahtumista perille. Ne 4,5 milj. suomalaista, jotka jäävät stadionin porttien ulkopuolelle, ja jotka joutuvat tyytymään huumorintajuisen, mutta jo kovin paksukielisen Pekka Tiilikaisen, tosikkomaisen ruudinpolttajan Paavo Noposen ja lannistetun pikapuhujan Raimo Häyrisen radioselostuksiin. Suomen Tv on tukossa. Ei ihme, että maastamuutto Ruotsiin jatkuu.

Maaottelu on samalla kuin sulatusuuni, jonne monet alkukesän tähdet katoavat vihellysten kera. Johtajia ilmestyy kaikkien telineitten takaa taputtamaan voittajia. Vain Jukka Uunila muistaa silloin tällöin tehdä jonkin ystävällisen eleen myös hävinneiden lohduttamiseksi. Toisaalta juuri tuolla alkeellisella kohteliaisuudellaan yksikielinen liikuntateknikko Uunila on noussut Suomen näkyvimmäksi urheilujohtajaksi, joka SUL:n ja Olympiakomitean puheenjohtajuuden lisäksi kärkkyy julmetusti myös Suomen Valtakunnan Urheiluliiton puheenjohtajan virkaa ja vitjoja sosiaalineuvos Akseli Kaskelan voimien alkaessa ehtyä.

Maaottelu tuo esiin uusia ihanteita, joiden sala-ammattilaisuus samantien nousee arvaamattomiin mittasuhteisiin. Näihin viimeksi mainittuihin asioihin ei Urheiluliitolla kuitenkaan ole voimia eikä haluja kajota, sillä siellä soutelevat johtajat ja johdettavat samassa vuotavassa veneessä. Jopa selvät kiristykset ja petokset ovat tulleet tavaksi yleisurheilumme kovenevassa rahapelissä, joka ei suinkaan malta koventua edes siinä suhteessa kuin tulostaso nousee. SUL:n päälliköt sivuuttelevat ongelmia kätensä ristien ja korvansa sekä silmänsä sulkien.

Mistä löytyykään urheilumme uusi johtajapolvi, joka panee rehellisyyden ensimmäisten eikä viimeisten moraalikäsitteiden joukkoon? Vastaus: Nykyisellä, timantinkovalla harvainaikakaudella ei mistään.

JORMA K. VIRTANEN

TARKASTETTU LEVIKKI 435 407

hymy LEHTI

puhuu asiat halki

päätoimittajat
URPO LAHTINEN
JORMA K. VIRTANEN
ANTERO LAINE (vastaava)

toimituspäällikkö
HANNU RAHKONEN

erikoistoimittaja
VEIKKO ENNALA

art director
OLLI TASANEN

erikoistoimittaja Helsingissä
JUHA NUMMINEN
Eerikinkatu 50 B 37, Helsinki 18
vaihde 647 301

toimittajat
ERKKI "YRJÖ" KANERVA
ERKKI PETMAN
TIMO SUOSTE
IRIS TUUNAINEN

toimituksen sihteeri
MAIJA HONKASUO

taiteilijat
JYRKI PAAVOLA
HEIKKI SLADEY

valokuvaajat
REINO KAIVOLA
JUKKA KUUSISTO

ilmoitukset
myyntipäällikkö
ANTTI ARO

ilmoitussihteerit
MARJATTA UUTELA
ANNELI VIRTANEN

mainospäällikkö
RAUNO MÄNNISTÖ

lehtitilausten vastaanotto
ja osoitteenmuutokset
PUUTARHAKATU 16, Tampere
vaihde 33333

osoitteenmuutokset
kolme viikkoa ennen seuraavan
numeron ilmestymistä

julkaisujohtaja
JORMA K. VIRTANEN

levikkijohtaja
ANTTI HONKASUO

kaupallinen johtaja
MATTI LAHTINEN

toimitusjohtaja
URPO LAHTINEN

kustantaja

LEHTIMIEHET OY

Puutarhakatu 16, Tampere
vaihde 33333

Anna-Maija valitsi paikan, jossa

JUNA KULKEE KOVAA

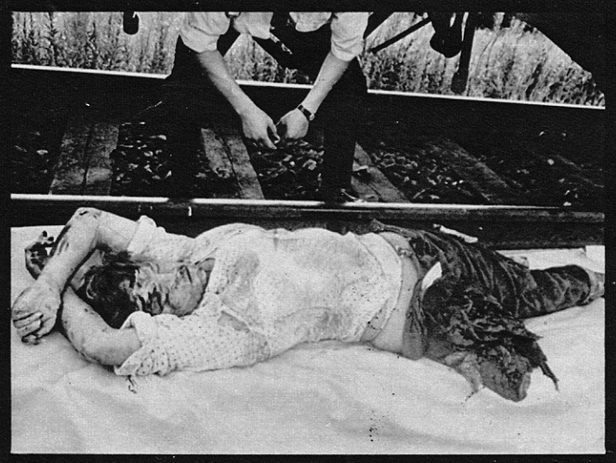

Heinäkuun viimeisellä viikolla, tiistaipäivänä, käveli Anna-Maija Luukkonen, 21, radan viereen pari kilometriä Mikkelin asemalta etelään. Hän istui kiskolla ja odotti junaa. Kun tavarajuna tuli hän siirtyi radan sivuun, sytytti savukkeen ja odotti vielä hetken. Sitten hän heittäytyi veturin eteen. Eikä sitten muuta. Sillä kertaa.

Teksti:
MARTTI HASU

Kuvat:
ANTERO OLLIKAINEN

Tapahtumaa radalla oli edeltänyt kahden viikon kausi, jonka aikana Anna-Maija kertoi aikomuksestaan päättää elämänsä junan alle. Hän kertoi siitä tuttavilleen kadulla ja ravintoloissa, ystäviä hänellä tuskin oli. Tuon kahden viikon aikana hän myös pyrki järjestelmällisesti luopumaan vähistä tavaroistaan. Siinä menivät radio ja polkupyörä pilkkahinnalla. Syyksi hän ilmoitti itsemurha-aikomuksensa. — Outoa touhua ja outoa puhetta, arvelivat tuttavat. Mutta kukaan ei ottanut puhetta todesta.

Lapsi kaupan rapuilla

Anna-Maija ei saanut koskaan tietoja oikeista vanhemmistaan. Hänet löydettiin vastasyntyneenä erään mikkeliläisen kirjakaupan rapuilta. Lastenkodin kautta hän siirtyi Luukkosten perheeseen, joka Anna-Maijan lisäksi adoptoi myös poikalapsen.

Ei ole tiedossa mikä Anna-Maijan ja kasvatusvanhempien välillä meni vikaan. Kasvatusisä kuoli ja rouva Luukkonen meni vuosi sitten uusiin naimisiin. Anna-Maija lähti talvella Israeliin, työskenteli puoli vuotta kibbutsissa ja palasi kevättalvella takaisin Mikkeliin. Hän sai työpaikan eräästä tekstiilitehtaasta, mutta ei viihtynyt työssä kuukautta kauemmin.

Anna-Maija ei enää asunut äitipuolensa luona, vaan tämän omistamassa, samassa talossa olevassa yksiössä. Välit kiristyivät kuitenkin siinä määrin, että äitipuoli määräsi Anna-Maijan lähtemään asunnostaan elokuun ensimmäiseen päivään mennessä. Vajaan viikon kuluttua häätömääräyksestä junan ruhjovat pyörät päättivät loppuun saakka onnettoman tytön elämän.

Yksinäinen tyttö

Anna-Maijan tuttavat ovat yksimielisiä yhdestä asiasta. Hän oli yksinäinen tyttö, jonka ihmissuhteet olivat pinnallisia, kapakkatuttavuuden asteelle jääneitä. Hän ei harrastanut mitään eikä tiettävästi koskaan seurustellut vakituisesti. Hän vietti näennäisesti huoletonta ja piittaamatonta boheemielämää, söi milloin oli rahaa, oli syömättä kun ei rahaa ollut.

Tuttavat sanovat ettei Anna-Maija elänyt miesten kustannuksella, vaikka monet mikkeliläiset ovat niin arvelleetkin. He sanovat, että jos niin olisi ollut olisi tytön elämä ollut sentään vähän runsaampaa kuin se oli. Hän ei piitannut rahasta ja tavarasta. Siitä on hyvänä esimerkkinä hänen vaatevarastonsa. Se sisältää kaksi hametta, yhdet pitkät housut ja yhden puseron. Anna-Maijan mielestä siinä oli aivan riittävästi.

Muistamattomia matkoja

Anna-Maija esiintyi huolettomana ja tehostetun pirteänä, elämän huolista piittaamattomana. Mutta jossakin sisällä oli levottomuutta, pelkoa, epätoivoa. Silloin tällöin ne saivat aikaan traagisia purkautumisteitä. Tyttö aloitti hillittömän juopottelun, jonka kestäessä hän täysin vailla kontrollia ajautui minne tuuli kuljetti. Oman kertomansa mukaan hän saattoi matkustella päivästä toiseen ja paikasta paikkaan täysin muistamattomassa tilassa. Matkojen jälkeen seurasi yksinäisyyttä, vapaaehtoista eristäytymistä, kaiken kaatavia itsesyytöksiä.

Hän nähtävästi uskoi ettei seuraavaa kertaa enää tulisi, sillä pitkiä aikoja pysyi alkoholinkäyttö kohtuuden rajoissa. Tanssiravintolaan meno sinänsä ei Anna-Maijan kohdalla merkinnyt ilman muuta humaltumista. Ilmeisesti hän aina välillä jaksoi uskoa lujiin päätöksiinsä. Mutta sitten tuli seuraava sortuminen, tytön täytyi vähitellen käsittää jatkuvan kierteen ilmeisyys.

Tilinpäätös

Anna-Maijalla ei ollut ystäviä, koska hän ei halunnut ystävystyä kenenkään kanssa, sanovat tuttavat. Ajoittain hän liikkui paljonkin muiden ihmisten seurassa, ei hän ihmisiä pelännyt, mutta ei liioin halunnut solmia lähempiä yhteyksiä. Tuttavat sanovat ettei kukaan oikeastaan tiennyt Anna-Maijasta mitään, mutta väittävät myös ettei luultavasti ollut mitään tietämistäkään.

Niin asia ei tietenkään ole. Monet piirteet Anna-Maijan elämässä osoittavat hänen kaikesta huolimatta pyrkineen yhteyteen ihmisten kanssa.

Ehkä hän tapasi vääriä ihmisiä. Monet hänen tuttavistaan, naisista, joiden kanssa hän kulutti aikaa kahviloissa ja tanssiravintoloissa, tuntuvat irrallisilta, juurettomilta.

Häneltä puuttui ihminen. Häneltä puuttui ihminen, jota olisi voinut rakastaa. Puolivillaisesta tanssiravintolamiljööstä sellaisia harvoin löytyy.

Hän yritti tukahduttaa luonnollisten inhimillisten tarpeitten olemassaolon. Siinä ei kukaan onnistu, ellei tilalle tule jotain muuta. Anna-Maijalle ei tullut.

Anna-Maija Luukkosella oli jotain sellaista, mitä hänellä tuskin oletettiin olevan. Hänellä oli päättäväisyyttä ja lujaa tahtoa enemmän kuin monella muulla. Hän ei kuollut hetken mielijohteesta. Jos tuo päättäväisyys olisi aikanaan saatu suunnatuksi johonkin vähemmän lopulliseen, olisi Anna-Maija nyt elossa ja olisi paljon muutakin.

Anna-Maija valitsi paikan, jossa juna kulkee nopeasti. Heinäkuun viimeisenä tiistaina. □

Päätoimittaja Anneli Sauli:

ASUNTOJEN PUUTE ON MUSTALAISTEN SUURIN ONGELMA

Hyvä lukija. En ole kovin usein lukenut juttua, jossa on sanottu, että näyttelijä Anneli Saulilla on aivot.

Sen sijaan olen lukenut juttuja, joissa on kerrottu, että Anneli Saulilla on: nuori miesystävä, vanhahko miesystävä, ei ole vakituista.

Joissa on kerrottu, että Anneli Sauli on vanha, ainakin vanhahko, lihavahko ja köyhähkö.

Hyvä lukija. Tässä pala uutta elämää: mustalaisten lehden Zi-ricklin päätoimittaja Anneli Sauli, 37, tasapainoisena, solidaarisena, tavallisena ja hyvännäköisenä ihmisenä.

Teksti:
MATTI VEHVILÄINEN

Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

KÄÄNNÄ

LdB tekee hyvää ihollenne

LdB on hyvä voide. Kasvoille, käsille, koko vartalolle. Se kosteuttaa ja ravitsee. Pehmentää. Hoitaa ja kaunistaa. Sitä on neljää eri tyyppiä. Niistä on aina joku paikallaan. Kaikkina vuodenaikoina, 24 tuntia vuorokaudessa. LdB tekee hyvää ihollenne. Eikä se ole kallista. LdBtä voitte käyttää huoletta. LdB on hyvä voide. Kaikille.

LdB Milk tekee hyvää LdB Bronze sävyttää
LdB Creme, hieman rasvaisempi LdB, Sun and Body Oil

New Deep puhdistaa ihonne hyvin
New Deep on nestemäinen puhdistusvoide, joka irrottaa lian syvältäkin huokosista. Hyvin ja nopeasti. New Deep on riittoisaa ja edullista. New Deep puhdistaa — käyttäkää sitä.

PIERRE ROBERT

Institut de Beauté Pierre Robert, 36, Rue du Faubourg Saint Honoré, Paris

Oy Flavia Ab

MUSTALAISTEN SUURIN...

Olin Anneli Saulin sadas ja tuhannes haastattelija.

Päätoimittaja, vapaa näytelijä Anneli Sauli istui liina päässä, päällään pusero joka muistutti romaaninaisen vaatepartta, kilisevät renkaat ranteessa. Hän oli pukeutunut aiheen mukaisesti. Hän muistutti mustalaista.

On pelkkää kateutta haukkua häntä lihavaksi. Hän on harvinaisen hyvännäköinen ikäisekseen.

Tämän vuoden huhtikuusta alkaen hän on ollut mustalaisten lehden Ziricklin päätoimittajana. Lehteä julkaisee Suomen Mustalaisyhdistys, jonka hallituksessa Anneli Sauli on.

Hän oli avoin, puhui mielellään suomalaisesta rotuongelmasta, omasta elämästään, kiroili naiseksi ehkä liikaa.

— Olen paljon tasapainoisempi Anneli Sauli kuin ennen. Olen saavuttanut harmonisen olotilan.

— Haukutaan niin pirusti amerikkalaisia eikä helvetti huomata omaa rotuongelmaa.

— Mä olen vasemmistolainen. Kyllä mä olen äärivasemmistolainen. Olen ollut jo yli kaksikymmentä vuotta. Mä olin pioneeriosastossa jo sodan jälkeen. Ei se mikään muotiasia ole minulle, se on niin kaukaa lähtöisin.

— En mä sitä salaile. Olen ollut vappukulkueessa. Emmä tiedä, mä ihmettelen ettei se ole tullut esiin, koska mä olen aina siitä huutanut.

— Kyllä mä kuulun puolueeseenkin, SKP:hen. Ja kyllä tämä varmasti ärsyttää joitakin piirejä.

— Mä nyt muutenkin teen minkä mä katson itse oikeaksi. Jos alkaa kuunnella ihmisiä niin ei sitä voi toteuttaa itseään millään tavalla.

Liikaa mustalaisia

Suomessa on 6 000 mustalaista liikaa. Yhteensä maassamme on noin 6 000 mustalaista. Näin kärjistävät jotkut asian.

Suomen Puolustusvoimat ostavat tänä vuonna 12 Draken-suihkuhävittäjää, jotka maksavat 200 miljoonaa markkaa. Kaksi lentokonetta, joihin mahtuu pari ihmistä, maksaa yhtä paljon kuin tuhat asuntoa.

Mustalaisten asuntotarve on noin tuhat kappaletta. Valtio herutteli armosta tänä vuonna 500 000 markkaa mustalaisille. Summalla saa 25 asuntoa.

Yhteiskunta pitää yllä lastenkoteja, joissa on paljon mustalaislapsia. Lapsen hoitopäivä maksaa yhteiskunnalle vuodessa 9 000 markkaa. Kun perheestä on vaikkapa kolme lasta lastenkodissa, maksaa se yhteiskunnalle 27 000 markkaa, jolla saataisiin perheelle asunto. Lastenkoti on aina epänormaali olotila — mustalaislapsellekin.

— Tärkein ongelma on asuntojen puute, sanoo Anneli Sauli. — Et voi lähteä töihin etkä kouluun, jos ei ole mistä lähteä. Tämä on järjestys: asunto, koulutus, työ. Et saa työpaikkaa ilman koulutusta.

— Mustalaisethan kuuluvat alimpaan sosiaaliryhmään. Puhutaan, että mustalaisten rikollisuus on yleisempää kuin muiden suomalaisten. Se ei ole totta, vaan mustalaisten rikollisuus on prosentuaalisesti verrattavissa samaan yhteiskuntaluokkaan kuuluvien valkolaisten kanssa.

— Ja mustalaisillahan oli näitä tinurin ammatteja, jotka jäivät pois teollistumisen myötä. Ja koska yhteiskunta ei ole järjestänyt mustalaisille koulutusmahdollisuutta, niin tilanne on sellainen kuin on.

— Ruotsissa asuu 96 prosenttia mustalaisista kerrostaloissa aivan kuin muutkin ihmiset. Siellä on todettu, että mustalaiset pysyvät paikoillaan, käyvät työssä.

— Mustalaislähetyksen ja Mustalaisyhdistyksen ero on siinä, että edellinen on uskonnollinen järjestö ja toinen on yhteiskunnallinen painostusjärjestö.

— Veijo Baltzar meni nyt Mustalaislähetyksen hommiin. Hän oli Mustalaisyhdistyksessä, mutta ... jostain syystä hän katsoi tämän uskonnollisen järjestön sopivan itselleen paremmin. Hah-hah-haa.

— Nää kilisee koko ajan ranteessa.

— Eihän suuren yleisön suhtautuminen mustalaisiin ole muuttunut, mutta esimerkiksi tiedotusvälineet ovat muuttaneet suhtautumistapaansa. Eivätkä enää ainakaan valveutuneimmat lehdet kirjoita, että romani puukotti.

— Ei me olla anottu avustusta valtiolta, mutta mun mielestäni meidän pitäisi nyt anoa. Mulla ei ole kuin 200 markkaa seuraavan Ziricklin tekoa varten. Mehän olemme itse tehneet hyvin paljon töitä lehden painatuksessa. Me tehdään monta tuntia työtä painossa, niitataan ...

Töitä on ollut

Anneli Sauli on ollut koko kesän ravintolassa, Klippanilla, kuuluttamassa.

— Se on inhottavaa tuollainen yötyö. Kun sieltä tulee kotiin, ei saa unta, sitä virkistyy ja lukee. Aamuviiteen valvoskelee, mulle jää hirveän pieneksi tuo yöuni. Mä olen aina hirveän väsynyt.

— No, kuule joo. Töitä on ollut. Radiossa on ollut oikein kivasti.

— Tyttäreni oli luonani, mutta lähti Ruotsiin mummonsa luo, koska mulla on tuo yötyö. En ole saanut vielä asuntoa, mutta toivoa on. Ei, emmä enää asu laivassa, lähdin vetämään.

Anneli Sauli on ollut kauan julkisuuden henkilö. Hänestä on kirjoitettu naistenlehdissä. Hannu Salama kirjoitti hänestä romaanissaan. Jorma Ojaharjun paljastuskirjan pitäisi ilmestyä syksyllä.

— Brita Polttila ja minä olimme myös mukana Ojaharjun kirjassa, mutta Ojaharju sanoi pyyhkineensä yli Polttilan ja mun osuuden. Ja mitäpä Ojaharju olisi musta voinut kirjoittaakaan, ei meidän suhde ole ollut ollenkaan seksuaalinen.

— Kyllä sä olet aika lailla oikeassa. Musta on yritetty tehdä aika lailla toisenlaista kuvaa kuin mitä olen ja kuvasta on väenväkisin pidetty kiinni ja se kuva on väärä. Mä olen niin vahva, ei heikompi kestäisikään painetta. Kyllä se on vaikuttanut. Olen tullut epäluuloisemmaksi, lehtimiehiäkin kohtaan.

— Nuorempana se oli hirveän raskasta. Sitä tietysti tulee kovemmaksi ja immuuniksi. Se on p a k k o. Mä en ole esimerkiksi lukenut Salaman kirjaa. Mä puhuin Hannun kanssa. Mulle oli kerrottu, että kirjassa oli niin ja niin. Mä ajattelin, että okei, mä en lue kirjaa. Mä säästän itseäni. Hannu ihmetteli miksi mä osoitin mieltäni.

— Mä sanoin Hannulle että sä olet kirjoittanut pienen kirjan. Hän sanoi, ettei hän koe sitä rumana eikä hän ole siksi kirjaa tarkoittanut. Hän käski lukea kirjan. Se oli hirveän hämmästynyt, että mä olin suuttunut, että mä en sanonut päivää. Mä sanoin, että haista paska jätkä. Hah-hah-haa.

— Me tehtiin sovinto. Me sovittiin. Hannulla on varmaan jotain estoja tai jotain, jos nyt yhden kerran perusteella luulee jotain ja sitten kirjoittaa niin pirusti.

— Tää maa on täynnä solidaarisia ihmisiä, ne on niin huolestuneita munkin elämästä ja asioista. Mulla ei ole mitään halua juoruta muista, kuinka paljon hyvänsä mulla olisikin puhuttavaa. Ja mulla olisi.

— En ole yhtään vanhemman näköinen kuin 37-vuotias, voi tulla samanikäinen istumaan vastapäätä. Mua ottaa päähän kun ne haukkuu mua lihavaksi ja muuksi, enhän mä ole lihava.

Kaksi kertaa tuli tuttu kaveri pöytään: toinen sanoi, että on perkeleen hyvännäköisenä säilynyt tuo Anneli Sauli, toinen sanoi, että onpa helvetin sympaattinen ihminen. Olen samaa mieltä.

Anneli Saulista ei tule koskaan diivaa. Hän on valinnut sympaattisemman tien: poliittisen toimeliaisuuden ja yhteiskunnallisen osallistumisen.

— Minä en anna haastattelua ilman palkkiota. Olemme puhuneet näyttelijäyhdistyksessä, että tehtäisiin sopimus siitä, ettei annettaisi haastattelua ilmaiseksi. Lehdethän käyttää meitä hyväkseen. Mistä ne kirjoittais ellei meistä.

— Mutta tällaisen oikean asian edestä voi puhua ilmaiseksi. □

TERHI JA KIRKA

'NUORET RAKASTAVAISET'

Kirka Babitsin ja Terhi Panula näyttelevät nuoria rakastavaisia elokuvassa "Takiaispallo". Elokuvan monet suudelmat ja kiihkeät rakkauskohtaukset tulevat aiheuttamaan Kirkan ihailijoille ylimääräisiä sydämentykytyksiä, sillä povataanhan todellista romanssiakin näiden kahden välille.

Teksti: IRIS TUUNAINEN

TERHI: Ei se mitenkään järisyttänyt

Terhi Panula on kaunis tumma neito, vasta 17-vuotias. Hän käy ranskalaista koulua, mutta harkitsee tällä hetkellä sen keskeyttämistä. Hänellä on runsaasti työtä valokuvamallina, ja näyttää siltä, että tämän ensimmäisen elokuvaroolin jälkeen on tulossa toisia.

Terhi on taiteellisen perheen esikoinen. Äiti on näyttelijätär Helena Haavisto, isä kapellimestari Jorma Panula. Kameroitten edessä oleminen ei ole Terhille uutta, ja kun näyttämökin on tuttu, on ymmärrettävää, että Terhi suhtautui filmaamiseen rauhallisemmin kuin Kirka. Rohkeat rakkauskohtauksetkaan eivät häntä järkyttäneet, sen sijaan Terhin vakituinen poikaystävä Erik Uddström (26) oli ollut kohtauksesta kovasti huolissaan.

— Ei siinä mitään järisyttävää ollut! sanoo Terhi itse. Se oli tavallinen kohtaus, niin kuin suudelma on suudelma. Me näyttelimme kameralle parhaan kykymme mukaan.

— Kirka oli minulle mieluisa yllätys. En minä ole mikään Kirka-fan, en ollut sitä ennen elokuvausta enkä nyt sen jälkeenkään. Joka tapauksessa hän oli kiva, paljon kivempi kuin etukäteen osasin ajatellakaan.

— Eipä silti, ettäkö olisin sitä liikaa miettinyt. Hänet oli valittu vastanäyttelijäkseni ja sillä hyvä. Hyvä oli sekin, että tulimme mukavasti toimeen keskenämme. Se teki koko työn helpommaksi. Mutta rakastuneita toisiimme — sitä me emme ole. Vanha sanonta: me olemme vain ystäviä — on tässä tapauksessa pelkkä totuus.

KIRKA: Se oli nastaa

Kirka Babitsin on viralliselta ammatiltaan laulaja. Näytteleminen on tuon laulamalla ansaitun kuuluisuuden kylkiäinen: Elokuvaan haluttiin tunnettu nuori mies kassamagneetiksi. Ja Kirka on mitä sopivin: tummasilmäinen, hyvän näköinen, nuori (19-vuotias) ja tyylikäs. Kaikkea sitä, mitä sankarin tulee ollakin.

— Meillä meni Terhin kanssa kivasti. Hän on hieno tyttö, kaunis ja järkevä. Täytyy tunnustaa, että hän oli myös minua rohkeampi, mutta ehkä se johtui siitä, että hän joutui kesän aikana olemaan enemmän tekemisissä filmiryhmän kanssa kuin mitä minä olin.

— Minä olin sitä rakkauskohtausta filmattaessa tarkkana kuin porkkana. Ei minulla ollut mitään hommaa vastaan, mutta kameran edessä olen vaistomaisesti varuillani.

— Vaikka se juttu tuleekin näyttämään melko vahvalta, ei Terhin poikaystävän ole syytä olla huolissaan. Kyllä minä ihailen Terhiä, mutta ystäviä me vain olemme. Se auttoi paljon — olisi ollut hirveää, jos me jostakin syystä olisimme inhonneet toisiamme!

— Totta ovat ne huhut, jotka tietävät kertoa meidän viihtyneen hyvin yhdessä kuvausten väliajoilla. Mehän viihdyimme! Me olemme samaa ikäluokkaa, meillä molemmilla on omat harrastuksemme ja työmme. Niistä riitti puhumista, samoinkuin filminteostakin.

— Minä yritin parhaani, ja ainakin joissakin kohdissa uskoin tavoittaneeni jonkinlaisen oikean otteen — vaikka en ole näyttelijä. Onhan ihan mahdotonta syleillä ja suudella Terhin tapaista tyttöä ilman, että se sävähdyttäisi oikeaan tunnelmaan. □

PIILOKAMERA

ALKAA JÄLLEEN RIEHUA — NYT HYMYSSÄ

Piilokamera on jo melko tuttu käsite, sillä onhan se pyörinyt meidänkin kuvaruudussamme jo monet vuodet. Idea on lähtöisin Amerikoista. Mr. Allen Funt ei kasvanut koskaan aikuiseksi vaan häntä viehättivät kaikenlaiset koirankujeet. 50-luvulla hän alkoi suuren työryhmän kanssa filmata näitä kepposiaan ja jenkit nauroivat niille pitkälti toistakymmentä vuotta. Viime vuosina isoisän näköinen Arthur Godfrey oli myös esittelemässä näitä filmejä katsojille.

Kaikkihan muistavat meilläkin nähdyn amerikkalaisen piilokameran: linja-autoasemalla oli seinässä ovi miesten huoneeseen. Ovi oli pyörivää mallia. Todellisuudessa sen takana ei ollut mitään, ainoastaan tila oven pyörimistä varten. Eräällä uhrilla oli kiire miesten huoneeseen, mutta ovi heitti onnettoman aina takaisin samaan paikkaan. Piilokameran omat miehet menivät sen jälkeen sisään ja viipyivät kauan sisällä kolossa ja tulivat ulos sen näköisinä kuin olisivat toimittaneet asiansa, käsiään vielä paperipyyhkeeseen pyyhiskellen. Onneton uhri katseli näitä ja yritti monet kerrat sitkeästi mutta aina yhtä huonolla onnella. — Tuloksena oli tosi hupaisaa amerikkalaista crazy-huumoria.

Suomessa tämä aprilliohjelma alkoi 1961, jolloin eräs mies hätkähdytti kukkakaupassa muita asiakkaita syömällä kiireesti muutamia neilikoita, koska hänellä oli sellainen halu. Tätä seurasivat sitten moottoriton auto, järkevästi puhuva papukaija, yksin jätetty itkevä morsian huoltoasemalla ja monet monet kymmenet piilokamerat.

Piilokameran filmillinen toteutus on hyvin vaivalloista. Ollakseen todella nimensä mukainen kaikki täytyy olla piilossa. Kamera, äänilaitteet, joskus myös valaisimet. Jos joku näistä kolmesta ei toiminut kunnolla, saattoi koko päivänkin kestänyt filmaus mennä hukkaan. Tai tuloksena oli vain pari minuuttia esitettäväksi kelpaavaa materiaalia.

Nyt yritämme valokuvaamalla ja tekstin avulla tehdä piilokameratarinoita. Teemme normaaliin tyyliin pikku kynnyksen jokapäiväiseen elämänmenoon ja sitten vain napsautamme kuvan ja talletamme tilanteessa lausutut sanat. Toivottavasti ehdimme tehdä sen juuri sillä hetkellä, kun tilanne on yllättänyt uhrimme.

Toteutuksessa noudatamme hyvää vanhaa tapaa: Jos kuvaus tapahtuu hiukankin rajatussa ympäristössä ja idea kohdistuu häiritsevällä tavalla

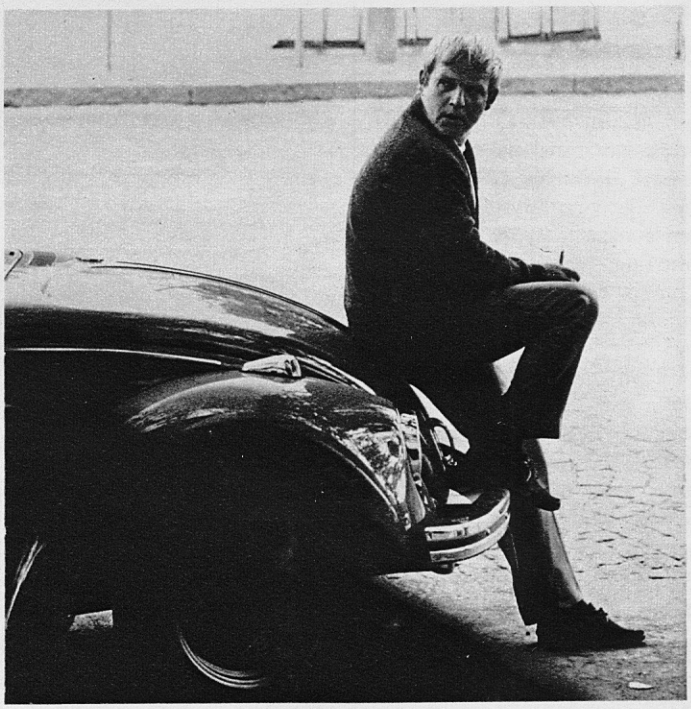

kuvattavan omaan henkilökohtaiseen persoonaan, pyydämme aina jälkeenpäin luvan kuvan julkaisemiselle. Olemme myös valmiit todistamaan henkilöllisyytemme. Sen sijaan aivan yleisillä paikoilla saa kuvata luvattakin, varsinkin jos aiheena on harmiton pikku jekku, jossa vaikkapa versioidaan eri ihmisten käyttäytymistä samassa tilanteessa.

Jos Te, arvoisa lukija, hymyilette näille ilmeille, pyydämme Teitä jo valmiiksi asennoitumaan sitä hetkeä varten, jolloin juuri Te itse satutte uhriksemme. Silloin tarvitsette todellista huumorintajua, uskallusta nauraa itsellenne. Ja uskokaa pois, ennemmin tai myöhemmin — me tapaamme! Varmasti!

Sarjassamme tulee olemaan sekä aivan uusia juitsuja että myös vanhoja ideoita uudelleen naurettavaksi ja Hymylle sovitettuna.

Ja nyt se alkaa!

RISTO VANARI

Päivää! Me tullaan nyt sitten kylään, sukulaisia kun ollaan...

PIILOKAMERA KÄVI SUKULOIMASSA HÄMEENLINNASSA

Tässä kaupungissa on joskus käyty aikaisemminkin. Muistattehan kun torin jäätelökioskista loppuivat tötteröt ja jätskiannos pamautettiin asiakkaalle suoraan käteen. Terveisiä vain teille, kädestäsyöjät.
Tällä kertaa ideana oli yllätysvierailu. Valokuvaaja Veikko Lintisen kuusihenkinen perhe esiintyi muutamien omakotitalojen omistajien kaukaisina sukulaisina.

— Tultiin nyt sitten viimeinkin käymään kun on ollut puhetta niin usein. Kun yleensä tavataan vain häissä tai hautajaisissa. Viime tapaamisestakin on jo niin pahuksen monta vuotta. Tässä on näitä lapsiakin siunaantunut sitten viime näkemän. Muistatko?

Yleistoteamuksena on todettava, että hämeenlinnalaiset ovat suurenmoisen vieraanvaraisia, ja erityisen sukurakkaita. Nämä pikkuserkkujen kummin kaimat pääsivät joka huusholliin sisään. Useassa paikassa kahvipannu lensi oitis tulelle ja emännät hätistelivät miestä vintille tarkistamaan vanhoja hetekoita ja pukkisänkyjä, koska sukulaiset halusivat jäädä muutamaksi yöksi. Onneksi isäntäväelle, tilanne purettiin tässä vaiheessa ja kaikki päättyi nauruun. Ainoa joka otti leikin todesta oli kylään saapuneen perheen kuopus, Terttu-tyttö. Hän totesi aina matkan jatkuessa, että miksi me aina käydään niin nopeasti näissä sukulaisissa . . .

Kuvat: REINO KAIVOLA

— Hei Väinö. Katso mitä porukkaa ajaa meidän pihaan . . .

— Juu, päivää. Ette taida oikein muistaakaan. Meidän perheemme on niinkuin sukua teille.
— Ai, tosiaan. Kyllähän minä muistankin . . . ei kun hetkinen . . .

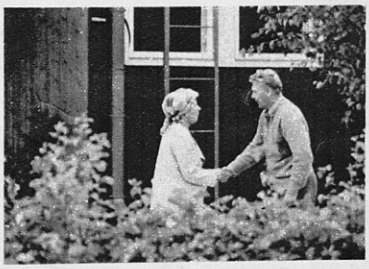

— Mutta tervetuloa kumminkin. Onpa hauska tavata pitkästä aikaa . . . Mitenkäs se olikaan? Koska me tapasimmekaan . . .

— Ai, mutta nyt minä muistankin. Tehän olette sukua meille Väinön puolelta . . . vai oletteko?

— Ei, mutta rouvahan on ihan minun oikean serkkuni näköinenkin . . . Ihan samaa näköä. Nyt tämä alkaa selvitä . . . Herranjestas!

— Hoh sentään, kun ei nyt oikein muista. Mutta mitä sillä on väliä. Pääasia, että ollaan sukulaisia! Kai te yöksi jäätte, kun kerran tulitte?

— Mitä! Piilokamera! Voi ei!

KÄÄNNÄ

PIILOKAMERA HÄMEENLINNASSA

— Ai, sukulaisiako? Mutta tämäpä hauska yllätys. Tervetuloa kovasti!

— Mutta hetkinen? Mitäs ihmeen sukulaisia te minulle oikein olette?
— No, etkös muista. Mehän olemme niitä Virtasia.

— Niin tosiaan... Anteeksi mitä Virtasia?
— No, sieltä sinun kotipuolestasi.

— No nyt selviää! Minähän olen tyttönimeltäni Koivisto, sieltä Koski Hämeen läänistä... Jaa, että sieltä...

— Sitten viime näkemän meille on syntynyt tämmöinen kuopuskin.
— Ai kun söpö pikku tyttö. Tätä minä en ole nähnyt kään...

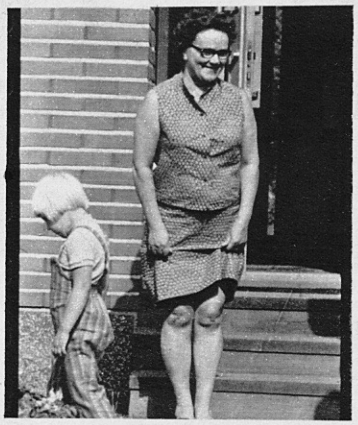

— Kyllä se tästä selviää. Vielä minulla kyllä on hiukan epäselvyyttä... Mutta antaa olla... Tervetuloa vain.

— Piilokamera! Apua! Nyt minä lähden karkuun!

— Ai, te olette siis Tampereelta päin?
— Niin, me olemme sieltä enon kautta sukua teille. Etkös nyt muista...
— Anteeksi nyt tämä minun mieheni. Etkös sinä nyt sukulaisiasi tunne?
— Kyllähän minä ne melkein kaikki muistan, mutta tämä porukka... Hetkinen...
— Katsos kun autan vähän muistiasi. Mehän tapasimme silloin niissä hautajaisissa. Tosin koko perheeni ei ollut silloin mukana...
— Jaa...
— Minun mieheni oli yksin niissä hautajaisissa. Minä en ollut mukana ollenkaan...
— Eiköhän tämä tästä...

— Totta kai te saatte meille jäädä. Mieskin tulee tässä pikapuoliin. Minun tosin täytyy lähteä tästä töihin aivan pian, mutta kyllähän te täällä viihdytte... Olipa se hauskaa, että tulitte käymään...

— Juu, sisään vaan, koko porukka!
(Jälkeenpäin rouva tunnusti, että ensimmäinen ajatus oli mistä loihtia lounas tämmöiselle katraalle.)

UUTISIA AURAJOEN LOSSILLA

Tässä ansamme. Tämä nuorukainen kuunteli radiostaan uutisia ja peräänkuulutuksia, jotka tavattoman hyvin sopivat hänen kanssaan lossia odotteleviin turkulaisiin.

Kaikkihan tunnette nykynuorisoon kuuluvan tyypin, joka kuljettaa transistoriradiotaan kaikkialle mukanaan. Tämmöinen nuorukainen odotteli päivänä muutamana ns. Förin lossia saapuvaksi. Sielt toist puolt jokke, kerrankin oikein kirjaimellisesti.

Siinä odotellessa alkoivat radiosta Sävelradion lomassa yllättäen uutiset, jotka päättyivät ihmeelliseen tiedonantoon. Tai tämä uutinen muistutti oikeastaan poliisitiedotustakin. Nimittäin ääni radiosta saattoi sanoa jotakin tällaista:

... Tänään karkasi Turun keskusvankilasta kuuluisa omenavaras Matti Mehto. Hänen tuntomerkkinsä ovat seuraavat ...

Ja sitten lueteltiin aivan oikeat tuntomerkit henkilöstä, joka myös oli saapunut odottelemaan lossia. Asianomainen kuuli uutiset tietysti myös itse, radion voimakkuus oli ääriasennossa. Hämmästys oli tavaton. Omenavarkaaksi syyttelyn ohella kerrottiin Aurajoen rannoilla harhailevasta muistinsa menettäneestä henkilöstä, kerrottiinpa uutinen Aurajokeen uponneesta tuntemattomasta sukellusveneestäkin ynnä muista mielettömistä asioista.

Eräs omenavarkaaksi syytetty pani kovasti vastaan: Kyllä Turun poliisit minut tuntevat oikein hyvinkin, mutta omenavaras en ole! Ja kaveri näytti kassiaan missä ei ollut kuin keskiolutta.

Teknillisesti juttu hoidettiin siten, että lähistöllä sijaitseva auto toimi studiona ja sieltä oli selvä näköyhteys laiturille. Niinpä tuntomerkit saatiin ehdottoman paikkansapitäviksi aina valkoisia kumitossuja myöten, kun uutistenlukija samanaikaisesti näki peräänkuulutetun.

(Huom. kaikki te, jotka näette kuvanne tällä aukeamalla. Ilmoittakaa nimenne ja osoitteenne Hymylehden toimitukseen niin lähetämme lupaamamme kuvauspalkkiot. Piilokamera-auto joutui näet liikenneonnettomuuteen ja siinä rytäkässä nimet ja osoitteenne menivät hiukan sekaisin.)

— Oho, joku turkulainen tyttö on menettänyt muistinsa. Kumma juttu. Ei ennen uutisissa ole tuollaisia peräänkuulutuksia ollut.
— Vaaleanpunainen pusero, tummansininen villatakki, harmaa minihame, valkoinen laukku, valkoiset kengät ... Minäkö? Bää!

— Mutta miten on mahdollista että kaikki sopi aivan minuun ... Ja sieltä se tuli radiosta ... Hullu juttu! Täytyy soittaa illalla Kirstille tästä. Ihan hullua ...

— Nyt nuo muut ihmiset jo katsoo minua pitkään. Mutta en se minä ole. Kyllä minä muistan aivan tarkkaan kaiken ...

— Nyt joku pelleilee takuulla. Tämä on nyt joku juoni. Pojat on poikia. Antaa niitten kuvitella että mä uskon ton pilan ...
— Nyt toi heppu tulee kysymään jotakin ... Ai että minä en muista olenko menettänyt muistini. Kyllä minä muistan muistanko vai en. Mutta sinulle ehkä tekisi hyvää reipas uinti tuossa Aurajoessa, poju.

KÄÄNNÄ

PIILOKAMERA

TURUSSA

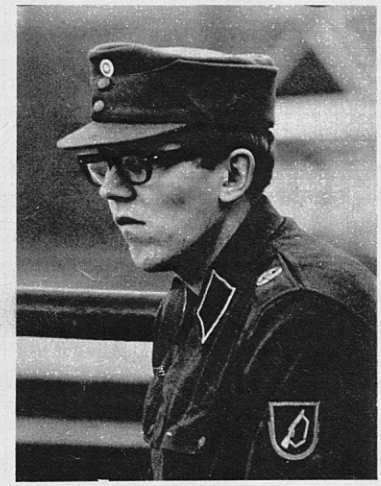

— Johan kaveri huudattaa tota radiotaan. Oho, nyt on joku ruotumies lähtenyt karkuun joukko-osastostaan. Ei kannata puntata, kiinni siitä joutuu kun oikein radiossa huudetaan perään. Mitä! Konepistoolin kuva vasemmassa hihassa... Ja silmälasit! Mutta enhän mä...

— Ja vielä erikoistuntomerkkinä sateenvarjo. Äh, mähän se olen. Tässä on jotakin mätää. Sitähän ne kaverit sano siellä kämpillä, että sateenvarjo ei kuulu lomavarusteisiin... Älä tuijota! En se mä ole.

— Älkää yrittäkö, pojat, vanhaa masia. Lomalappu on taskussa ja vaikka telkkarissa olis kuva niin en mä ainakaan lomaani keskeytä. Taitaa olla piilokamera asialla... Olipa kummat uutiset!

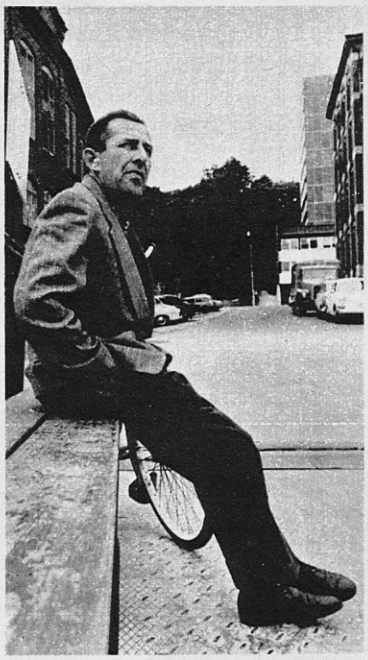

— Johan sieltä tulee kumma uutinen. Eihän ne nyt ennen ole omenavarkaita peräänkuuluttaneet. Ja nyt vielä tuntomerkitkin...

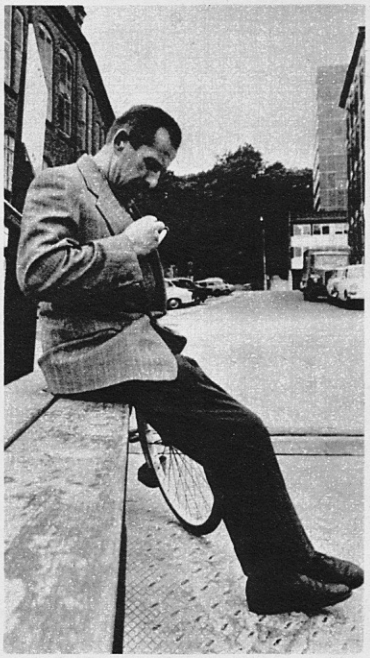

— Mitäs se puhuu... Raitava irtotakki... Kukallinen paita... Jumalauta! Mullahan on just niin Perkule! Ja tummat housut ja mustat puolikengät. Ei jukolauta... Nyt noi ihmiset alkaa varmasti tuijottaa mua...

— Hei kaveri... Mitä sä tuijotat? Et kai sä luule että mä olisin joku omenavaras? Kyllä mulla on kukallinen paita... Joo, mutta sehän on muotia... Älä nyt ihmeessä luule mitään. Varmalla en ole mikään omenavaras!

— Kuulit sä? Noi tuntomerkit sopivat ihan prikulleen sinuun.

— Eipäs! Kato tätä kassia. Tämä on oranssin värinen eikä keltanen niinku ne sano uutisissa.

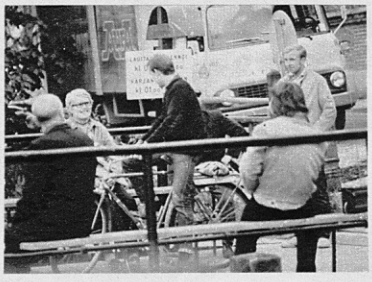

— Ne väittää että sä olet menettänyt muistisi.

— No, onhan se joskus mennyt mutta sen mä tiedän vain itse. En se ole mä. Se on joku jolla on keltanen kassi.

— Hei kuuliks sää mitä ne sanos tosa radios? — Ei mää kuullu mittä. — Hei et täsä Föörin lossin kohral on uponnu joku sukellusvene. — Ai täsä vai?

— Niin nii... täsä näin. Näeks sää tosaa mittä? — Misä tosa? — No tosa, verees... — Ei mää mittän näe. — Mutku ne sanos just uutisis. — Nyy täytty katto oikken tarkka!

LANKAANMENNEITÄ JA YLILOIKKAREITA

Lapsilla on tapana kysyä mitä ihmeellisimpiä asioita. Jokin aika sitten pikku poikani kysyi minulta asiaa, johon oli tavattoman vaikea vastata: Isä, mikä on maailman suhteellinen korkeus?

Jotta asia selviäisi, lähdimme parin piilokamera-avustajan kanssa mittaamaan tätä suhteellista korkeutta. Juttu hoidettiin Helsingissä. Hyvin yksinkertaisesti.

Toinen miehistä kyyristyi talon seinän viereen ja piti mittalangasta kiinni. Toinen kumartui vastaavasti kadun puolelle ja piti langan toisesta päästä. Näin siis lanka pingotettiin yli jalkakäytävän. Muuten koko mittauspuuha oli täysin kunnossa — mutta miesten välillä ei ollutkaan lankaa!

Kadullaliikkujat taas kuvittelivat langan kulkevan yli jalkakäytävän ja jotta eivät sotkisi koko mittausta he harppasivat tyylikkäästi kuvitellun langan yli. Tai kiersivät mittamiesten ympäri. Tai menivät kadun toiselle puolelle peräti.

Vahva esitys vahvasta uskosta. Mutta oikeastaan, ties mikä radar- tai laser-säde siitä välistä kulki . . .

— Olipa hyvä, että huomasin tämän langan. Oli tipalla etten olisi ollut nenälläni.

KÄÄNNÄ

PIILOKAMERA

HELSINGISSÄ

— Tulipas tässä ahdasta. On siinäkin miehiä kun pingottelevat esteitä kadullakulkijoitten tielle.

Tämä rouva hermostui langastamme niin että hän huiski sen moneen palaseen sateenvarjollaan ja kassillaan. Tilanne päättyi hymyyn kun asia selvisi hänelle.

Japanilainen turistiseurue oli kaatua kaikki samaan kasaan kun ensimmäiset ryhtyivät pomppimaan langan yli. Kameran nähtyämme saimme mainion näytteen japanilaisten hyvinhoidetuista hampaista. Kato mikä jujunaru!

KÄÄNNÄ

Kello viittä vaille sulkemisaikaa... edessä pullollinen pennejä. Tilanne, joka...

Tilanne, jossa virkailija voi säilyttää aidon ystävällisyytensä vain silloin, kun hän ymmärtää mitä ajatus Palvelupankki tarkoittaa: Ystävällistä, joustavaa ja nopeaa palvelua. Asiantuntevuutta niin suurissa kuin kaikkein pienimmissäkin raha-asioissa.

Sellainen raha-asiaintuntija on Teilläkin hyvä olla.

Helsingin Osakepankki

palvelupankki

PIILOKAMERA

HELSINGISSÄ

Helsinkiläistä narulimboa parhaimmillaan. Tässä tosin mennään riman yli eikä ali.

— Siiri, älä nyt vain kompastu tähän lankaan. Annas kun minä menen ensin yli.

Meille Te olette amiraali.

Emme puhalla pilliin kun nousette laivaan. Emme myöskään järjesty kannelle riviin kunniantekoa varten. Mutta olemme Teitä vastassa. Majoitamme Teidät mukaviin hytteihimme. Valitsemme parhaat herkut notkuviin voileipäpöytiimme. Tarjoamme Teille saunan, kampaajan, jopa virkistävän uinnin. Toivomme Teidän viihtyvän baarissa. Yökerhossa. Tanssivan. Katsovan elokuvia. Ja uskomme lastenne viihtyvän koulutetun hoitajattaren seurassa lastenhuoneessa. Palvelusten arvo riippuu myös siitä, mitä ne maksavat. Edullisiin merihintoihimme verrattuna Teitä palvellaan jokaisessa laivassamme kuin komentayaa amiraalia.

SILJA LINE

BORE
SHO
SVEA
SILJA

BORE • BORE III • ILMATAR • SVEA JARL • BIRGER JARL • FENNIA • FLORIA • BOTNIA • NORDIA • SKANDIA • HOLMIA

MITÄ MUUKALAISET ETSIVÄT PUDASJÄRVELTÄ?

— Minä en osannut mitään ajatella, kun sen näin. Nousin hädissäni puuhun. Renki, se 13-vuotias poika jäi maahan ja itki. Minä sille huusin, että tule sinäkin puuhun.

— En ole tästä uskaltanut puhua. Eikä ole ollut hyvä kylällä sellaisista jutella, täällä Pudasjärven sydänmailla on ihmiset erakoita. Ei ne usko, että luonnossa on semmoisia kulkijoita ja voimia.

— Minullekin sanottiin, että piru se lähentelee ja se vie helvettiin. Täällä on Laestadius-uskonto voimassa ja ne on äkäisiä. Jos ne ei jotakuta oikein ymmärrä, ne alkaa tuomita: se on lähtö helvettiin ja pää edellä. Johan ne papitkin sen meille sanoo.

Teksti ja kuvat:
HANNU KARPO

KÄÄNNÄ

MITÄ MUUKALAISET...

Matti Särkelä, 76 -vuotias vaari kertoo kohtaamisestaan lentävän, tuntemattoman esineen kanssa. Tasan puoli vuosisataa hän on varjellut tietoaan, jottei joutuisi naurunalaiseksi tai manatuksi pirujen matkaan.

Viime talven ja kevään kymmenet UFO-havainnot Pudasjärvellä Syöte-tunturin alueella ja Särkivaaran selkoskylissä ovat saaneet kyläläiset voittamaan ennakkoluulonsa.

UFOista jutellaan nyt siinä, missä perunankasvusta tai heinäilmoista. Ja puhumista riittää, sillä Pudasjärvi on joutunut ainutlaatuiseksi tuntemattomien lentävien esineiden temmellyskentäksi.

Matti Särkelän kokemuksista alkaa Pudasjärven ilmailun historia.

— Se oli suuri, musta ja sillä oli kauhea ääni, sanoo Särkelä itte.

— Korvat mulla huuti monta tuntia jälkeenpäin, niin kova oli ääni. Se meni 20 metrin päästä tien yli, kaatoi kaksi miehen paksuista tukkikuusta siitä vaaran laelta. Se oli kuin jättiläismäinen muuripata, noin kolme metriä kanttiinsa. Tulisäkenet siitä sinkoili kulkutielle.

— Kun kotona sitä tapausta selvittelin, sanoivat, että piru on ruvennut lähentelemään ja ottaa kohta omakseen.

— En antanut kuitenkaan periksi, vaan puhuin siitä yhelle Ahon Matille — se on nyt jo kuollut. Se sanoi, että hän oli kuusi vuotta aikaisemmin nähnyt justiinsa samanlaisen esineen kaksi kertaa.

— Päätettiin olla kumminkin ihan puhumatta, ettei meitä olisi hulluiksi luultu.

Mitä UFOt etsivät?

Viimeisen vuoden ajalle keskittyy kuitenkin pääosa Pudasjärven todennetuista näkö-havainnoista.

Paikkakuntalaiset ovat kiinnittäneet huomiota esineiden liikkumiseen juuri malmipitoisten alueiden yllä, seuduilla, joilla jo toistakymmentä vuotta ovat vaiteliaat malminetsijät suorittaneet mittauksiaan ja ottaneet kokeitaan.

Liittyykö UFOjen esiintyminen magneettikenttiin?

Etsivätkö ne suojaa Pudasjärven vaaroilta ja tuntureilta: etelässä ja pohjoisessa aukeaa laaja, tasainen maa?

Eivät ole tuntemattomat käyneet pyytämässä lennonjohdolta laskeutumislupaa eivätkä ole selvittäneet tarkoituksiaan.

Yksi yhteinen ominaisuus lentävillä esineillä on: ne ovat olleet ihmisarkoja. Ovat johdonmukaisesti välttäneet joutumasta erityisen lähelle asumuksia tai kulkijoita.

He ovat nähneet UFOn

Autoilija Atte Särkelä: — Oltiin iltamareissulla viime syksynä. Osa kyydissä olleista pojista oli humalassa. Kyllä selvisivät äkkiä, kun näkivät vierestä suolta nousevan tulipallon, josta erkani toistakymmentä pienempää esinettä. Siinä oli kokonainen muodostelma.

Opettaja Timo Laine: — Särkelä tuli herättämään minut. Katsoin sitä suurinta tulipalloa kiväärin kiikarilla. Se ei ollut aivan pyöreä, siinä oli kiekkomainen esine alapuolella ja kupeella musta piste. Matemaatikko Jalonen arvioi myöhemmin esineen kooksi 170 metriä.

Metsätyömies Heino Väärälä: — Ajelimme pikku-Fiatilla Palovaaran suunnasta Sarakylään päin. Kyydissä olivat vaimo ja vaimon velipoika. Jäkälävaarassa huomattiin, niin kuin kuu olisi kumottanut pilvien takaa. Sitten se valo tulla pyyhkäisi auton eteen tielle.

— Piti jarruttaa, ettei mennyt pahki. Se kulki 50 m auton edellä ja piti ajaa kahtakymppiä sen jäljessä. Siinä oli tumma keskus, ylä- ja alapuoli romotti punahehkuisena.

Väärälä ajoi esineen perässä noin kolme kilometriä. Äkkiä ilmestyi valon piiriin edellä tiellä kulkenut ihminen. Jalankulkija oli selin tietä pitkin n. 1,5 metrin korkeudella etenevään esineeseen. Ennen kulkijan kohdalle tuloaan, esine nousi jyrkästi ja kaartoi metsään jääden sinne kiilumaan.

Atte Särkelä: — Toisen kerran, kun näin lentävän esineen, se hehkui ensin suolla. Noustessaan siihen tuli kirkas valo, joka sammui kohta.

— Se oli oranssin värinen, muodoltaan kuin kaksi vastakkaista lautasta. Se tuli meitä kohti kovasti.

— Kysyin kaverin vaimolta, että pelottaako sua. Se sanoi, että ei pelota.

— Silloin minä huusin, että tuuhan vain tänne. Minä huusin niin lujaa, kuin jaksoin. Siinä me seistiin auton edessä tiellä ja minä huusin. Ei se tullut kovin lähelle.

— Kun lähdettiin liikkeelle, se seurasi 18 kilometrin matkan auton sivulla. Se oli sellainen melko pieni, ei ehkä viittä metriäkään halkaisijaltaan.

Tuntematon nuorimies: — Minä sitä kahtelin suu auki, että mikä tuo on. Sitten vasta suu loksahti, kun sieltä putosi pyöreä pienempi pallo. Se muni eli poiki. Pikkupallo kääntyi sitten kulkemaan yläviistoon ja katosi taivaalle.

Emäntä Senni Rytinki: — Tammikuun kahdeksantena viime talvena olin viemässä pyykkejä naapuriin. Oli juuri puolipäivä.

— Öljysoratiellä, keskellä tietä oli sellainen päärynän-

▲ UFO-tutkimusten voimahahmo Pudasjärvellä on autoilija Atte Särkelä.

▲ Särkelä: Tässä minä huusin niin lujaa kuin jaksoin, että tuuhan tännepäin. Ei se ihan lähelle tullut, mutta seurasi sitten autoa 18 kilometriä.

▶ Opettaja Timo Laine seisoo kantapäät tukevasti maassa ja sanoo, ettei asiasta saa tehdä uskontoa. — Vähistä kokemuksista yritetään vetää paljon johtopäätöksiä ja se on virhe, sanoo Laine.

▲ Metsäteknikko Aapo Ahvenjärvi katseli juhannuksen jälkeen kaukoputkellaan kolmen päivän ajan jättiläispalloa, joka oli "valtavan" korkealla. Mikä lienee ollut?

muotoinen esine, yli puhelinpylvään korkuinen. Niin kirkas oli, etten kestänyt katsoa. Esine oli runsaan sadan metrin päässä.

Senni Rytingin pyykit jäivät siihen ja hän kiiruhti noutamaan poikaansa apuun. Tällä välillä esine oli siirtynyt metsän puolelle tien laitaan. Päivänvalosta huolimatta esine oli niin kirkas, että se sokaisi silmät.

Työmies Eetu Särkelä: — Valopallo tuli etelästä ja pysähtyi tunturin laelle. Se välähteli ja joka väläyksellä siitä irtosi pienempi pallo. Yksi teki mutkan kauempana ja palasi sitten ison pallon viereen. Muut kolme katosivat maahan päin.

Samoihin aikoihin tulivat Pudasjärven koirat hulluiksi. Eräs koira tuli kylällä niin hysteeriseksi, että se piti tappaa.

Autoilija Paavo Pukkinen: — Tämä tapahtui jo 50-luvun alussa. Se tuli aukeaa pitkin, näin sen lähestyvän jo 7—8 kilometrin päästä.

— Pysäytettiin auto, kun luultiin, että se tulee pahki. Törmättiin autosta ulos, mutta ei ehditty minnekään suojaan, kun se jo oli kohdalla. Se meni ohi vajaan 50 metrin päästä ja piti mennessään sihinää: tuntui kuin rasvaa olisi käristetty.

— Ei siitä uskallettu kellekään puhua, olisi hullun kirjoihin jouduttu.

Maanviljelijä Kalle Lasala: — Niin löi pirtin valkoiseksi, että olisi nähnyt silmäneulan lattialta poimia. Se meni vaaran taa ja valo jäi kiilana näyttämään taivaalle.

— Kaksi tuntia katselimme sitä ja menimme sitten nukkumaan. Se jäi sinne palamaan.

Timo Laine: — Kävin tutkimassa Kalle Lasalan havaitsemaa maahanlaskupaikkaa. Keskellä järveä oli pyöreä aukko ja sen ympärillä säännöllinen, tallattu nelikulmainen kuvio. En havainnut rannalta meneviä jälkiä. En mennyt itsekään jäälle, koska se oli vielä hyvin heikkoa.

20-vuotias poika: — Olin kesällä 1966 tuolla sydänmaassa yhden puron, Mätäsojan, varressa. Siinä oli puron penkalla iso katajapuska. Söin juuri eväitäni, kun sieltä pensaasta tuli pieni sininen ukko, joka lähti kävelemään kohti. Sillä ukolla oli eessä rinnalla semmoinen metallilevy. Vähän aikaa se katseli oikein ilkeillä silmillään muutaman askelen päässä. Sitten se meni takaisin pensaaseen ja sieltä nousi kohta lautasen muotoinen esine. Se kiilteli mukavasti auringossa ja souti sellaista sik-sakkia ylöspäin.

Poika oli tullut kotiinsa pelosta suunniltaan ja koettu mielenjärkytys johti piirimielisairaalaan.

— Mitä lie piruja nähnyt se poika, oli isä kotona todennut.

Selittäjät antavat apuaan

Näitä kertomuksia tulisi sivukaupalla. Korpikylien erakot alkavat oivaltaa, ettei tulipallon näkeminen olekaan perkeleestä, koska koulun opettajakin niitä tutkii. Ja ottaahan opettaja kutsuilla kahvipöydästä heti rovastin jälkeen.

Vuokra-autoilija Atte Särkelä kertoo soittaneensa Yleisradioon viime syksynä ensimmäiset esineet nähtyään. Prof. Hämeen-Anttila oli antanut lausunnon, että kyseessä ovat todennäköisesti olleet elosalamat.

— Kun toisen kerran näin, soitin sille professorille ja sanoin, että on kummalliset tavat niillä elosalamilla, kun ne seuraavat autoa 18 kilometriä.

— Siihen ei sitten enää annettukaan lausuntoa, vaan hän käski minun ottaa yhteyttän Oulu UFO-kerhoon, sanoo Atte Särkelä.

Paikkakunnalla hymyillään hieman Oulun UFO-harrastajien käynnille.

Metsäteknikko Aapo Ahvenjärvi: — Meille annettiin ohjeet, että näitä salaperäisiä esineitä nähtäessä voitaisiin ottaa niihin yhteyttä. Tällöin esitettiin, että voitaisiin käyttää taskulamppua välineenä ja antaa sillä vilkuttamalla merkkejä.

— Jotkut "asiantuntijat" huomasivat kuitenkin, että nämä voivat siellä aluksessaan luulla, että heitä uhataan jollain salaperäisellä aseella ja että heitä kohtaan suunnataan vaarallinen sädekimppu.

— Meille sanottiin, että saunalyhty olisi tarkoitukseen kaikkein paras. Sellainen, jossa on hiukan nokinen lasi vielä.

Mitä enkeli sanoikaan?

Muutaman vuoden takaisessa pilapiirroksessaan tunnettu piirtäjä Kari Suomalainen pani pumpulipilven reunalle istumaan kaksi pikkuista enkeliä. Toinen osoitti pullealla sormellaan alaspäin ja sanoi:

— Ajattele, että tuolla miljoonien ja taas miljoonien valovuosien päässä on jossain pienen pieni planeetta nimeltään maa. Ne sanovat nyt valloittaneensa avaruuden. Eiks olekin söötti?

Nämä avaruuden valloittajat puolestaan ovat olleet hiljaa. Tuskin on muistista kadonnut aika, jolloin ihminen astui alas puusta. Vasta lähihistoria todisti maapallon pyöreäksi.

Mitä mahtavatkaan suuressa kehittyneisyydessään nyt ajatella supervaltojen tiedemiehet ja tutkijat, jotka ovat luoneet kaikentuhoavia ohjusjärjestelmiä ja niiden torjuntajärjestelmiä.

Koko tämän "hienon tasapainosysteemin" keskellä liikkuvat tuntemattomat lentävät esineet kenenkään estämättä. Tutkivat, partioivat, hallitsevat ilmatilaa, miten tahtovat.

Mahtaa tuntua kiusalliselta.

Muuten: jos joku pääsee siellä Pudasjärvellä juttusille, kysykää, mitä ihmeellistä siellä on, kun niin ahkeraan lentelevät. Mutta muistakaa, että saunalyhdyn lasin on hyvä olla vähän nokinen! □

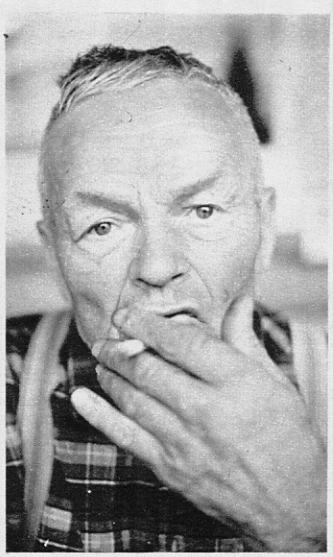

▲ Emäntä Helli Heinonen: — Siellä se killui tunturin päällä.

◀ Matti Särkelä: — Kun sanottiin, että se on itse piru, joka vie pää edellä suoraan helvettiin, en uskaltanut siitä kenellekään puhua.

▲ Maanviljelijä Kalle Lasala: — Katsottiin sitä pari tuntia ja mentiin sitten nukkumaan. Olisin mennyt sinne vaaran taakse, mutta kun on reuman runtelemat jäsenet, ei sinne hangessa olis päässyt.

Säästöä joka suupala

Kattakaa edullisesti satoja aterioita

ROSENLEW pakastimeen

Lihaa, kalaa, marjoja, vihanneksia — miltei mitä tahansa. Hankkikaa ainekset silloin kun ne ovat edullisimmillaan ja valmistakaa ne silloin kun Teillä on sopivaa aikaa. Ja sen jälkeen Teillä on aina mistä ottaa, hyvänmakuista, valmista ruokaa — tulipa mieliteko milloin tahansa.

Suuresta Rosenlew-valikoimasta löydätte sopivan kokoisen säiliöpakastimen, kaappipakastimen tai tuplakaapin. Tilavuudet 135—550 litraa.

Valitse laatua — valitse

ROSENLEW

UUTUUS
Kaappipakastin 135 l. 750:–

Hinnat ovat ohjehintoja.

Kaappipakastin 160 l. 880:–

Kaappipakastin 270 l. 1.195:–

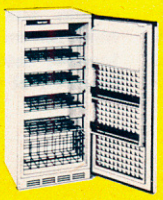

UUTUUS
Säiliöpakastin 270 l. 990:–

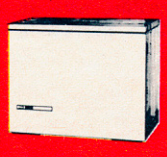

Säiliöpakastin 350 l. 1.162:–

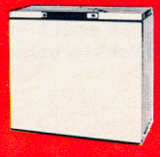

Säiliöpakastin 550 l. 1.460:–

2-ovinen pakastin 365 l. 1.515:–
Yläkaappi 81:–
Jääkaappi 195 l., pakastin 190 l. 1.589:–

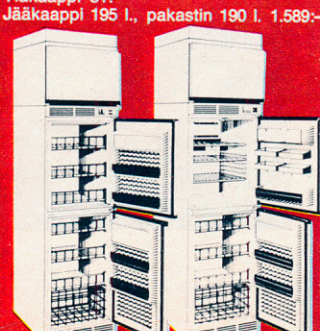

Yksin jäänyt Anja Hatakka-Staudinger:

KUKAAN EI SAISI OLLA PAHA

Muistattehan Anja Hatakan, perintöprinsessan, viidenkymmenen suomalaisen elokuvan veikeän tähden?
Kymmenen vuotta hän ehti olla menestyvän liikemiehen, toimitusjohtaja Willy Staudingerin edustusvaimona.
Nyt on rooli muuttunut.
Anja Hatakka-Staudinger on yksin pienen ottopoikansa kanssa.

Teksti: LIISA PELTO
Kuvat: ESA SAARI

KÄÄNNÄ

KUKAAN EI SAISI OLLA...

Nykyaikana kymmenen vuoden pituinen avioliitto tuntuu varmalta, kestävältä. Niin uskoi vuoden 1958 perintöprinsessa Anja Hatakka-Staudinger, 32.

Juhannuksen aatonaattona hänen käsityksensä kuitenkin romahtivat, sillä aviopuoliso, toimitusjohtaja Willy Staudinger, 41, tuli kotiin ja ilmoitti:

— Nyt minä sitten lähden. Tästä lähtien tuomarini hoitaa kaikki asiat.

Ja niin hän lähti jättäen vaimolleen ja 3,5-vuotiaalle ottopojalleen kuuden pennin suuruisen avustuksen nykyaikaisen tapiolalaisen atriumtalon pöydälle.

— Silloin minulta kyllä maailma sumeni. Ensin tietysti uskottelin että se olisi vain ohimenevää, sellaista tavallista tuittuilua, mutta heti juhannukselta minulle selvisi, että tosissaan hän oli. Menin tietysti pankkiin — niin kuin olen aina mennyt rahaa tarvitessani — mutta siellä sanottiin, että herra on sulkenut tilit. Ei käy rahan nostaminen. Tulin kotiin ja itkin. Ja itkin. Nyt olen kuitenkin jo päässyt pahimman yli. En ole enää katkera. Haluan vain sanoa, että kukaan ei saisi olla paha.

Anja Staudingerin päivät täyttyvät Kreikasta adoptoidun Tuomas Konstantinus Nikolauksen hoitamisessa. Ja tietysti ajatuksista.

— Tällainen tilanne laittaa ajattelemaan ja muistelemaan. Niistä sadoista pienistä vuosien varrella sattuneista ohimenevistä tapahtumista muodostuu kokonaisuus. Minulle se merkitsee miestäni, Agfa-Gevaertin toimitusjohtajaa, diplomi-ekonomi Willy Staudingeria. Vaikka kuinka yrittäisin selvittää, miksi hän teki tämän, en ymmärrä. Minulle Willy on käsittämätön paketti. Tietysti me vuosien varrella riitelimme, niin kuin kaikki ihmiset riitelevät. Minä olen karjalainen luonteeltani. Tujahdan nopeasti, mutta sitten taas unohdan yhtä pian. En minä jaksa vihoitella.

Miehen vanhemmat painostivat

Mennessään naimisiin 22-vuotiaana Staudingerin kanssa, Anja Hatakka-ressukka kuvitteli tosiaankin menevänsä naimisiin vain rakastettunsa kanssa. Vuosien varrella hänelle on kuitenkin katkerasti selvinnyt, ettei se niin yksinkertaista ollut. Hän nai myös perheen.

Avioliittoonsa asti perheen vanhin lapsi Willy oli elänyt kiinteästi kodissaan — äitinsä varjeluksessa. Eikä avioliittokaan pystynyt häntä irroittamaan sieltä ja ennen muuta äidin ja isän mielipiteistä. Tästä on muuten liikuttava osoitus myös tänä päivänä Anja Staudingerin kodissa: olohuoneen kirjahyllyssä ovat sekä anopin että apen valokuvat. Niiden lähettyville Anja Staudinger ei ole rohjennut sijoittaa mitään muuta kuin Tuomaan valokuvan. Ja tämäkin liike on varmasti vaatinut rohkeutta.

— Alkuvuosina kieltämättä pelkäsin appivanhempiani. Sain tuntea, kuinka he ovat kaikkitietäviä. Kuinka heillä on oikeus ja valta sanoa minusta mitä vain. Minulle suoraan he eivät tulleet niinkään sanomaan, mutta ajoittain mieheni murheellinen ilme kertoi, että taas ovat vanhemmat käyneet vaimoa moitiskelemassa. Kysyessäni asiaa mieheltäni, hän myönsi, että taas olen kuulemma sanonut sitä ja tätä. Taas olen niillä kutsuilla puhunut liikaa ja niillä toisilla liian vähän.

Nyt Anja Staudingerilla on takanaan lähes koko kesänpituinen suru. Hän ei ole tahtonut päästä sen yli, että hieno, aina ylikorrektisti ulospäin käyttäytyvä mies on pystynyt olemaan näin julma kymmenen vuoden aikaista vaimoaan kohtaan.

— Totta kai ihmiset saavat erota ja saavat lähteä, jos ei ole yhdessä hyvä olla. Mutta en ymmärrä, että täytyy käyttäytyä näin julmalla tavalla. En tiedä, onko mieheni löytänyt niin sanotun toisen naisen, mutta jos näin vaikka onkin käynyt, hän olisi voinut tulla ja sanoa: Kuules Anja, nyt minä olen rakastunut, minä haluan erota. Tietysti minun olisi pitänyt se ymmärtää, vaikka se olisi kipeätä tehnytkin. Mutta laittaa vain tympeä tuomari

◄ Kuva kymmenen vuoden takaa, jolloin Anja Hatakka esiintyi laulusolistina. Kuvassa Anja Hatakan ympärillä mm. Eino Grön, Matti Heinivaho, Pauli Lehtinen ja Lasse Liemola.

► Onnelliset päivät ovat takanapäin. Anja Hatakka on jäänyt yksin, toimitusjohtaja Willy Staudinger on lähtenyt omille teilleen, tuomari hoitelee asiat.

►► Anja Hatakka-Staudingerin päivät täyttyvät Kreikasta adoptoidun Tuomas Konstantinus Nikolauksen hoitamisessa. Ja tietysti ajatuksista.

hoitamaan asiaa, niin sitä en voi hyväksyä.

Tuntuu aivan luonnolliselta, että Anja Staudinger on yrittänyt saada yhteyden mieheensä soittamalla tämän työpaikkaan. Se on ollut kuitenkin turhaa, sillä toimitusjohtaja ei ole ollut sattumalta koskaan tavattavissa. Tällä hetkellä tosin ei kannata enää soittaakaan, sillä Willy Staudinger on vanhempiensa kanssa yhteisellä lomamatkalla Norjassa.

— Tietysti keskus tuntee ääneni, sillä onhan sitä vuosien varrella ollut asiaa soitella omalle miehelleen. Nyt hän on tietysti sanonut keskukselle, että minun puheluitani ei yhdistetä. Ja tottahan keskuksen on pomoa toteltava.

Anja Staudinger on yrittänyt tavata miehensä myös menemällä poikansa kanssa toimitusjohtaja Staudingerin veljen huvilalle Kauniaisiin. Siellä hän on kuitenkin saanut jäätävän vastaanoton.

— Heti pihaan päästyämme anoppini ja appeni olivat auton ympärillä huutamassa, että mitä asiaa minulla on sinne. Minä sanoin, etten minä teidän kanssanne tahdokaan puhua, vaan miehelleni minulla on asiaa. Onhan Willy sentään laillinen aviomieheni. Hän pysytteli kuitenkin piilossa yläkerrassa ja niin me saimme Tuomaan kanssa lähteä isää näkemättä.

Kymmenen vuoden ajan Anja Hatakka tottui olemaan edustusrouvana. Hänen miehellään käy paljon ulkomaalaisia vieraita ja niinpä Staudingerit liikkuivat heidän kanssaan paljon ulkona. Hyvin usein Anja Staudinger järjesti kotona myös saunailtoja. Erityisesti saksalaiset olivat usein nähtyjä vieraita.

Nyt Anja Staudinger valmistelee kuitenkin kahden hengen lounaita ja päivällisiä lähinnä keittiössä tarjoiltaviksi.

Nyt näyttää myös siltä, ettei suuresta ystäväpiiristä ole ketään jäänyt jäljelle. Tästäkään Anja Staudinger ei ole katkera, sillä hän tietää sen olevan eronneen naisen osa yleensä poikkeuksetta.

— Onneksi minulla on omia ystäviäni, jotka eivät tunnu jättävän. Lisäksi olen suuren kahdeksanlapsisen perheen tytär, joten omaa perhettäkin on aina lähellä. Siskoni ja veljeni soittelevat yhtenään ja heistä on ollut minulle valtava tuki.

Rinnoissako vika?

Unohtaminen vie aina aikansa. Kuinka pitkän palan se Anja Hatakan elämästä vaatii, sitä ei vielä tiedä.

— Taloudellisessa mielessä minulla ei ole tällä hetkellä mitään hätää, sillä tuomari on vihdoinkin järjestänyt asioita. Saamme poikani kanssa asua ainakin toistaiseksi tässä asunnossa. Mieheni maksaa vuokran, sähkön, siivoojan ja saanpa vielä "palkkaakin" joka 14 päivä muihin talousmenoihimme. Toistaiseksi yritän opetella elämään vain päivän kerrallaan. Aika sitten näyttää, miten myöhemmin elämäni järjestän. Olen ollut 10 vuotta kotirouvana mieheni ehdottomasta vaatimuksesta. Se on ollut minun ammattini. Ja tässä ammatissani aion toistaiseksi pysyä. Olen tosin kuullut, että mieheni yrittää ottaa Tuomaan itselleen. Ihmettelen vain, kuinka pojalla olisi hänen kanssaan parempi olla, sillä hänhän käy työssä. Olisiko vieras hoitaja lapselle parempi kuin äiti? Sitä en jaksa uskoa.

Anja Staudingerin kauniisiin sinisiin silmiin tulee väliin huvittunut nauru. Hän oikaisee mustien jerseyhousujen päällä olevan mustavalkoisen muodikkaan paidan helmaa. Hän yrittää miettiä syitä miehensä käyttäytymiseen:

— Kyllä hän minun ulkonäöstänikin huomautteli. Rintani ovat kuulemma isot kuin lehmällä, ja sellaista. Minä sanoinkin, että kyllähän näistä pääsee. Leikkautetaan rinnat pois. Vakavasti ajatellen luulen, että Tuomas aiheutti perimmäisen ongelman välillemme. Siihen asti olin elänyt vain miehelleni. Hoitanut häntä. Ja sehän oli luonnollista, sillä se oli minun tehtäväni. Sitten poika vaati kuitenkin huomiota osakseen. Lapsi kiukutteli joskus. Kotona ei ollutkaan enää niin hiljaista kuin siihen asti. Tosin yritin aina lähteä illalla Tuomaan kanssa ajelemaan, että mieheni olisi saanut olla rauhassa, mutta ei siitäkään tainnut olla hyötyä. Näin on käynyt. Kymmenen vuoden pituisen yhdessäolon jälkeen mieheltä ovat sanat loppuneet. Hän tarvitsee palkatun juristin hoitelemaan perheensä asioita. Minulle tämä on ankeata, sillä olen karjalainen. □

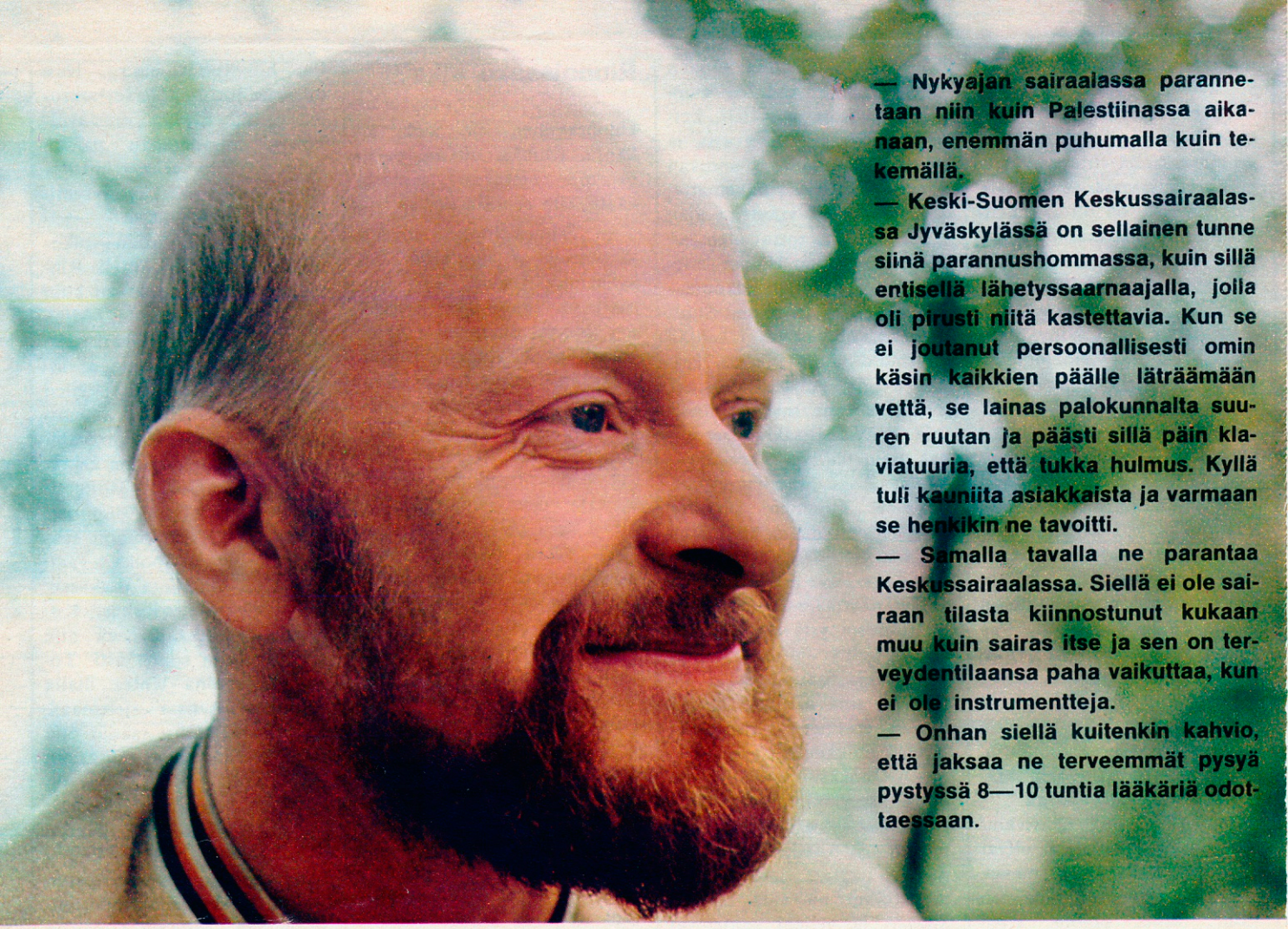

— Nykyajan sairaalassa parannetaan niin kuin Palestiinassa aikanaan, enemmän puhumalla kuin tekemällä.

— Keski-Suomen Keskussairaalassa Jyväskylässä on sellainen tunnesiinä parannushommassa, kuin sillä entisellä lähetyssaarnaajalla, jolla oli pirusti niitä kastettavia. Kun se ei joutanut persoonallisesti omin käsin kaikkien päälle läträämään vettä, se lainas palokunnalta suuren ruutan ja päästi sillä päin klaviatuuria, että tukka hulmus. Kyllä tuli kauniita asiakkaista ja varmaan se henkikin ne tavoitti.

— Samalla tavalla ne parantaa Keskussairaalassa. Siellä ei ole sairaan tilasta kiinnostunut kukaan muu kuin sairas itse ja sen on terveydentilaansa paha vaikuttaa, kun ei ole instrumentteja.

— Onhan siellä kuitenkin kahvio, että jaksaa ne terveemmät pysyä pystyssä 8—10 tuntia lääkäriä odottaessaan.

TÄYTYY OLLA PIRUN TERVE PYSTYÄKSEEN SAIRAALASSA SAIRASTAMAAN

Nämä ovat sorvaaja Pentti Jokisen mielipiteitä. Pentti Jokinen, useista tv-ohjelmista tuttu huulenheittäjä, aloittaa ympäristönsä tarkastelun ja erittelyn Hymyssä. Jokinen kertoo tapahtumista, asioista ja ihmisistä, jotka vaikuttavat hänen, tavallisen suomalaisen työmiehen elämään. Hänen lähintä ympäristöään on Keski-Suomi, jossa Jokisen viisihenkinen perhe elää Valmetin maksamalla palkalla Jyväskylässä.

Pentti Jokinen on duunari ja duunarilla ei yleensä ole varaa yksityislääkäreiden vastaanottopalkkioihin. Siksi Keskussairaalan poliklinikka on muodostunut vuosien varrella tutuksi paikaksi. — Niin tutuksi, että voi väittää tietävänsä mistä puhuu.

Näin puhuu Pentti Jokinen. Ja hänen puheenvuorojaan, Jokisen eväitä, julkaisemme mahdollisimman usein. Seuraavat eväät jo seuraavassa Hymylehdessä.

JOKISEN EVÄÄT

Teksti ja kuvat: PEKKA LIND

Keski-Suomen Keskussairaala Jyväskylässä. Siellä ei kukaan muu ole kiinnostunut mun terveydestäni kuin minä itse, sanoo Pentti Jokinen.

— Ehdotin sille ylikirurgille, että pannaan sinne kylkeen vaikka rotannakki, kun sitä niin juilii. Jos vaikka olis elohiiret siellä mellastamassa.

— Mulla on yleensä se vika, ettei tauti iske noihin jalompiin ruumiinosiin, päätä vaan jomottelee.

— Kyllä vaatii kauheeta fysiikkaa, että pystyy 8—10 tuntia örnöttämään siellä käytävällä ja kuuntelemaan, mitä kulloinkin huudetaan. Yleisimmin ne huutavat, että vessa on sitten vapaana tuolla perällä ja että kahvilla saa käydä.

— Yksityispraktiikka on niille kirurgeille tärkeämpi kuin sairaala. Viimeksi, kun olin siellä, se tuli kaksi tuntia myöhässä ja sitten katosi kokonaan. Meni kuulemma ostoksille. Kolmen tunnin päästä se tuli sitten mua vastaan kahvipaketti kainalossa ja hymyili aurinkoisesti — se oli nainen. Sen kummemmin sitä ei sinä päivänä näkynytkään. Kun olin yhteensä odottanut kuusi tuntia lähdin lätkimään.

— Menin sitten taas seuraavana päivänä kuulemaan tuomiota.

— Siihen tuli joku ylikirurgi ja kysyi, että mikäs teitä nyt sitten vaivaa?

— Mä sanoin, että jos mä tietäisin, en olis tänne tullutkaan. Kylkeä vaan juilii. En tiedä onko siellä vaikka elohiiret. Jos on niin lyödään sinne rotannakki — jos ei muuta ratkaisua löydy.

— Se katto se spesialisti, että toi on varmaan pirun vaikee luonne, sitä pitää pitää kauan käytävällä, kyllä se siitä laantuu.

— Minä siitä kävin vaan vihasemmaksi, mutta joku maalta tullut kaveri kyllä kesyyntyy. Se viedään lopulta joko paareilla kotiin tai sitten sinne alakertaan, missä ne kylmenee. Se on systeemi.

Vähän sairas akka on suosittu

— Tämä uusi sairausvakuutussysteemi on sitten viimeisen päälle hieno juttu. Kun tuolta maaseudulta tulee, niin maksetaan taksimatka.

— Kun kylän ukot tietää, että joku eukko on vähän valitellut päätään, ne kerää 5—6 miehen lössin ja sanoo akalle, että nyt lähdetään lääkäriin. Samalla hakevat itse viinat, kun käyttävät akkaa lääkärissä. Kovin huonokuntoista eivät uskalla nekään lähteä kuljettamaan sinne Keskussairaalaan, se voi piru kuolla siellä käsiin.

— Onhan se uusi harrastus maaseudulle! KÄÄNNÄ

Olisimme voineet tehdä muutakin.
(Mutta miksi?)

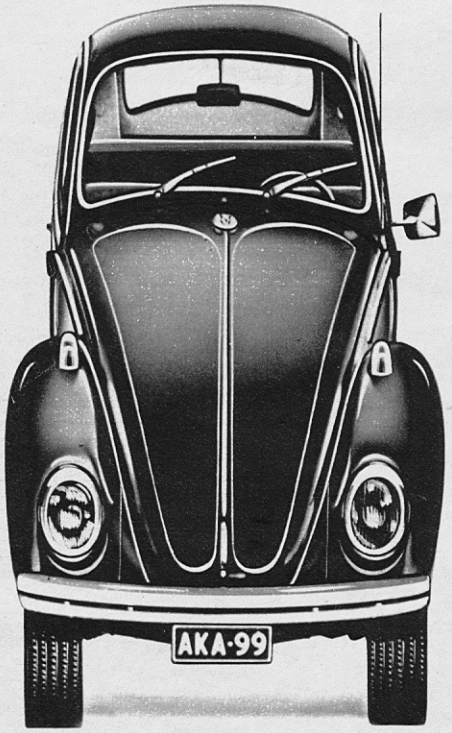

Vuonna 1961 olisi Volkswagen voinut näyttää tällaiselta. Mutta teimme siihen sen sijaan tehokkaammat jarrut, suurensimme etu- ja takaikkunaa, teimme vielä voimakkaamman moottorin, käynnistys-automatiikan, etuakseliin kallistuksen-vakaimen jne.

Tietysti olisimme voineet tehdä Volkswageniin myös sellaisia muutoksia, joita emme tehneet. Vuonna 1953 olisi Volkswagen voinut näyttää tällaiselta. Mutta teimme siihen sen sijaan mm. seuraavat tekniset parannukset: teimme voimakkaamman moottorin, synkronoimme 2-, 3- ja 4-vaihteen, suurensimme rengaskooksi 5.60—15″.

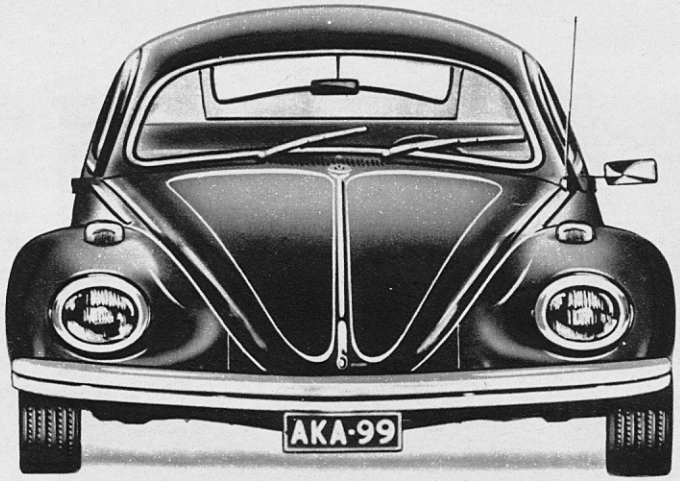

Vuonna 1967 olisi Volkswagen voinut näyttää tällaiselta. Mutta sen sijaan levensimme taka-akselin raideväliä, vaihdoimme laturin entistä alhaisemmilla kierrosluvuilla lataavaksi jne.

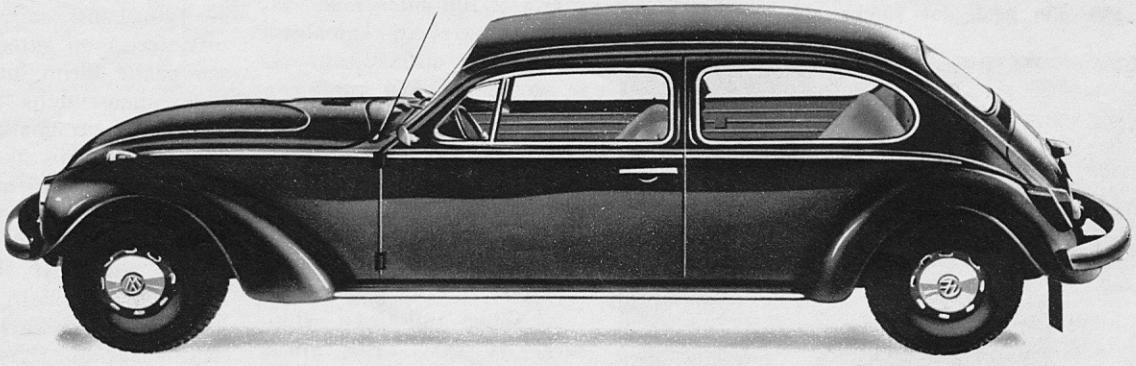

Vuonna 1970 olisi Volkswagen voinut näyttää tällaiselta. Mutta miksi? Olemme vuosien varrella muuttaneet kuplan 35.150 osasta 35.148. Saattaa olla, että muutamme myös vielä jäljellä olevat kaksi osaa. Mutta vasta sitten kun meillä on siihen pätevä syy. Sillä teemme Volkswageniin vain tarkoituksenmukaisia parannuksia. Että sillä olisi parempi ajaa. Että se olisi taloudellisempi. Ja että se olisi teknisesti yhä varmempi ja varmempi. Kun ostat Volkswagenin, tiedät mitä saat.

JOKISEN EVÄÄT

Ryömimällä viimeiset metrit

— Kun maaseudulta, tuolta Pihtiputaalta taikka Elämäjärven työväentalon takaa tulee ukko, jolla on jalka poikki sekä on halvaantunut, sitä on ensin vedetty pulkalla selkosten ja selkien yli, on kiikutettu hevosella ja taksilla sekä raahattu taluttamalla odotushuoneeseen.

— Kun se ukko päivän odottamisen jälkeen sattuu pääsemään sinne lääkärin putkaan, siellä ollaan niin kuin raitiovaunussa. Perällä istuu raihnainen ja edessä on kuski, se on se lääkäri.

— Sekun sitten sanoo, että mikäs Mähösellä on, niin Mähösen pitää raahautua sen lääkärin luokse, joka on terve kuin peijakas.

— Minäkin autoin yhtä ukkoa, jolla oli jalka poikki ja luut pantu väärin kasaan. Oli kai sattunut sellainen kesäyliopistosta tullut lääkäri.

— Porukalla me autettiin se rampa sen terveen lääkärin luo. Lääkäri ei pystynyt kävelemään kolmea metriä sairaan luo, koska sen kirjoituslehtiö ja kynä oli siinä pöydällä.

Ukko: — Minä tulin näyttämään tätä jalkaa, kun tuntuu, ettei ne kaikki luut ole ihan kohallaan, vaikka en saanukkaan ihte nähä niitä räntgenkuvia.

Lääkäri: — Hyvä, ettette nähnytkään. Ette te olisi niiden päälle kumminkaan ymmärtänyt yhtään mitään.

Minä sille lääkärille: — On se sitten hyvä, että on tällaisessa kolloporukassa edes yksi tervejärkinen, ettei tämä sairaalakäynti ihan pummiksi mene.

— Minäkin voin täältä perältä sanoa, että on pantu päin helvettiä noi luut. Olen minäkin senverran ollut rakennuksilla töissä.

Lääkäri: — Kyllä se siitä rustottuu.

Minä: — Kyllähän se rustottuu, mutta kun on navettaan menossa, niin toinen jalka lipsahtaa tallin puolelle. Ikävähän se on semmoinenkin jalka loppuelämänsä pitää.

— Ne luut oli lyöty vaan sillä tavalla, että pikkuisen osui toinen kantti toiseen. Lääkäri vaan tuumas, että hyvältä näyttää.

— Minä sanon, että jos semmoinen asia näyttää hyvältä, niin sittenhän tässä maailmassa ei olekaan kuin hyviä ja pirun hyviä asioita.

— Sillä oli kyllä sillä ukolla sikäli onnea, että se sattui tulemaan päivänä, jona lääkäri ehti yksityisvastaanotoltaan sairaalaan.

— Täällä Jyväskylässä on yksi professori, Jeddi Hasan vai mikä se on. Se sanoi, että on kokonaan lopettanut yksityispraktiikan, koska se on suurta humpuukia ja teatteria. Se on ihmisten pettämistä.

— Nyt kantaa rikkaammat rahansa sinne yksityisteatteriin ja me muut odotellaan turhaan Keskussairaalan vastaanotolla.

— Lääketiede on viety hirmuisen pitkälle ja kuitenkin joku I tai II-luokan kandi pystyy vt-kunnanlääkärinä katsomaan vaivaisia, kipeitä ja sairaita ja tekemään niille mitä haluaa.

— Minullakin menee joskus sormi suuhun, vaikka olen sorvannut yli 10 vuotta. Ja tulee susia. Eikä siinä sentään ole elämästä kysymys.

Lihaa hylkivä sirkkeli

— Yhtenä yönä sattui mulle sellainen tapaus, että tuli jalkaan kuolio. Oli liika tiukkaan laitettu se kipsi.

— Kello oli silloin kymmenen ja ne sanoi, että se lääkäri on leikkaamassa.

— Vähän yli kaksi ne vielä sanoi, että se on leikkaamassa. Minä kysyin, että matonkuteitako se juutas siellä tekeekin. Jos ihmistä niin pitkään leikellään, niin johan siinä riittää kolmeksi viikoksi ompelemista.

— Minä sanoin, että kunhan sais keritsimet, menisin sinne porukkaan, niin joutuis ne leikkelemiset ja joku katsois sitä jalkaa.

— Yökköeukko sanoi, että eipäs haljuilla, meillä ei ole kuin yksi lääkäri täällä.

— Siihen minä tuumin, että on se sentään onni, että on monta potilasta, että tulee variaatioita. Se olis ykstoikkoista, jos olis yksi lääkäri ja yksi potilas — vaikka olis minua miellyttävämpikin.

— Viimein se akka ramus sieltä nurkasta ja sanoi, että se kipsi nyt täytyy avata, kun toi jalkakin käy niin mustaksi.

— Ajattelin jo, että pian siirryn toiseen rotuun, jos se vielä kauan mustenee.

— Se rupes keräilemään kamppeitaan, otti jonkun vanhan juustokoukun, jonkun grillauslaitteen ja sellaisen vanhan sirkkelin.

Hoitaja: — Tämä on siitä nenästä tosin on mulla se hyöty, että jos humalassa pimeässä hoipertelee kannokossa ja kaatuu pitkän berberinsä helmoihin, niin nenä suojelee kasvoja kaatuessa. — Ja pitkä naama taas suojelee jalompia ruumiinosia.

Tikkataulu Jokinen

— Mulla on yleensäkin se vika, ettei tauti iske noihin jalompiin ruumiinosiin, päätä vaan jomottelee.

— Kerran kun rupes särkemään niin peijakkaasti, menin sitten taas Keskussairaalaan.

— Teiltä otetaan selkäydinnestekoe, sanottiin. Se on

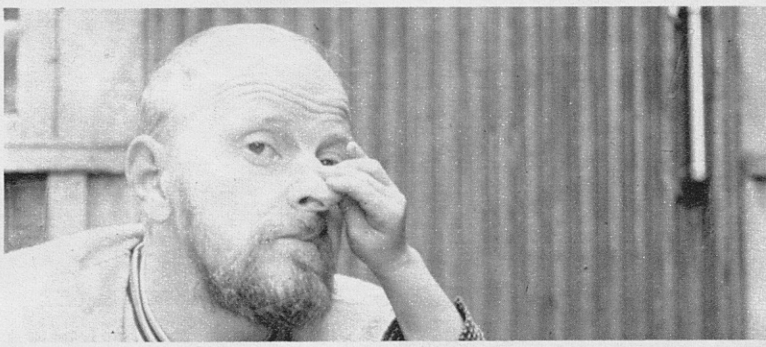

— Jokaisen on tässä maailmassa tultava turpansa kanssa juttuun. Kolmipäisen veljessarjan nuorin, Janne, oppii tietämään, että jalkaterää muistuttava uloke isänsä naamavärkissä on nenä.

ovela, että tämän terä hylkii lihaa.

— Sitten kun se päästeli sillä, niin veri vaan pärsky.

— Minä sille niitä vehkeitä siinä kunnostelin, että saatiin kipsi porukalla pois ja sanoin, että näin me vaan käsittämättömän yksinkertaiset ihmiset avataan kipsejä, kun lääkärit on leikkelemässä matonkuteita.

Turpansa kanssa on tultava toimeen

Lääkäri: — Mikäs Jokisella on?

Jokinen: — Jalka murtui.

Lääkäri: — Mitenkäs se kävi?

Jokinen: — Kaaduin naamalleni.

Lääkäri: — Kuinkas se voi jalan murtaa, jos naamalleen kaatuu?

Jokinen: — Kun mulla on nähkääs niin jumalattoman pitkä naama. Sille minä en taas voi mitään, jokaisen on tässä maailmassa tultava turpansa kanssa juttuun. Isosta helppoa, ei tartte olla muuta kuin jäykkänä.

— Minä rupesin siihen pitkälleni ja jäykäksi. Kaksi lääkäriä rupes mun päälleni ja yksi sairaanhoitaja ja yksi nuori kandidaatti nauraa hihitti kauheesti ja otti sellaisen pitkän seipään ja rupes sohimaan mua hirveesti selkään. Minä kiemurtelin tuskissani.

— Eihän tunnu miltään, ne huusi mun korvaani.

— Selkä oli lopulta kuin kessuseula. Kun tutkin kotona, niin joka nivelen väliin oli tökitty. Klaavapuoli oli kuin tikkataulu.

— Eihän siinä tietysti muuta vaaraa ole, kuin että tulee hulluksi tai halvaantuu, niin että voihan sen hihittelevä kandidaattikin tehdä.

— Jos minä samaan malliin tuhertaisin sorvilla, niin päivää ei ne pomot mua kattelis. Mutta siinä ei käsitelläkään ihmistä. On kovat teräkset, joita työstetään sadasosamillin tarkkuudella. □

LISÄÄ SAIRAALA-ASIAA SIVULTA 150 ALKAEN.

Diana Rigg edustaa modernia agenttikaunotartyyppiä. Hän on suosittu sekä filmissä että tv:ssä. Paljastavat lähikuvat vaativat suurenmoisen ihon. Siksi Diana onkin valinnut Creme Lux-kauneussaippuan.

CREME
LUX
tuntuu
kosteusvoiteelta iholla

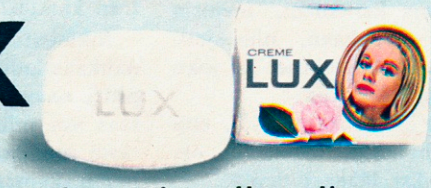

Creme Lux on uudenlainen kauneussaippua. Sen vaahto on runsas, pehmeä ja silkkinen. Se puhdistaa ja hoitaa samalla. Ja pitää ihon luonnollisen pehmeänä.

URHEILUN PELLET

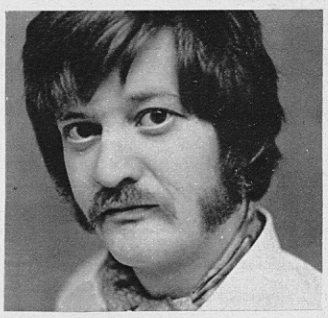

UNTO KIVELÄ

Mies täynnä partaa ja lihaksia, äsken limppunsa voittoon heittänyt, pani knallin päähänsä ja matkasi korkeimmalle korokkeelle. Urheilija.

Mies ilman partaa ja lihaksia, harmaata ohimoilla sanoi seis. Johtaja.

Se urheilija oli Ricky Bruch, ruotsalainen kiekkojätti joka uhkasi voittaa kultaa Meksikossa mutta jätti voittamatta. Mutta joka nyt uhkaa tehdä maailmanennätyksen ja kenties tekeekin, paras kiekkomies tänä kesänä.

Varsinainen pelle. Että oikein knalli päässä.

Toisen kerran näin: Norja—Ruotsi ottelun jälkeen Ricky istui sattumoisin samassa kapakassa kuin muutama ruotsalainen urheilujohtaja (tietenkin eri pöydässä). Illan päätyttyä pomot vetivät nimensä laskuun ja sanoivat että lähettäkää urheiluliittoon. Ricky teki saman tempun, summa jotakin 600 kruunua. Ei maksettu. Varsinainen pelle, lähettää oikein laskun liittoon.

Saman tien Ricky haistatti paskat liiton päivärahoille ja vaati tuplat lisää, sai muitakin huippuja mukaansa. Varsinainen pelle siis. Etteivät muka liiton fyrkat riitä.

* * *

En tunne miestä mutta temput. Minusta Ricky ei ole pelle vaan fiksu kaveri, tiedostava urheilija. Kiltit pojat ovat pellejä. Ricky on huomannut millainen pelinappula urheilija on; ei edes nappulaa meinaa saada. Urheilija on nukke jota johtajat vetävät narusta: ja katso kuinka tanssiikaan.

Meilläkin on muutama kundi joka tuon pelleilyn tiedostaa. Pauli Nevala esimerkiksi sanoi sen cup-keihäskarsinnan Nevala—Kinnunen jälkeen että miksei joskus karsita johtajista. Hän on oikeassa.

Jouko Kuha ja Juha Väätäinen, näin oletan, tietävät myös systeemin. Mutta he eivät auo päätään kuin Nevala. He ovat himourheilijoita, pyhittäneet sille elämänsä, juoksevat vaikka läpi harmaan kiven oli systeemi mikä tahansa. Mutta he ansaitsevat paremman systeemin.

* * *

Puolitoista vuotta sitten olin Jyväskylässä päivillä, joilla puhuttiin urheilupolitiikasta ja politiikasta.

Mukana SVUL:n puheenjohtaja Akseli Kaskela ja tiedotuspäällikkö Aaro Laine. Mukana myös nuoria hyviä kavereita Jyväskylän liikuntatieteellisestä ja Helsingin voimistelulaitokselta.

Kaskela ja Laine puhuivat niin jälkijättöistä tekstiä, että korvaa hiveli. Esimerkiksi etteivät urheilu ja politiikka sovi yhteen eivätkä ne ainakaan SVUL:ssä ole yhdessä. Se on täysin epäpoliittinen.

Kuitenkin: esim. 1967 valtio myönsi urheilujärjestöille urheilu- ja liikuntakasvatustarkoituksiin 6 miljoonaa. Yksi saajista SVUL jonka oma budjetti samana vuonna oli 3,2 miljoonaa. Valtio olemme me. Me olemme poliittisin perustein valtiolle valinneet johtajat jotka poliittisin perustein jakavat rahaa esim. eri urheilujärjestöille.

Tämä meni Kaskelalta ja Laineelta yli lipan.

Vahinko että näitä asioita tuntemattomia on liitossa korkeilla palleilla. He kuuluvat aikaan jolloin urheilu oli osa itsenäisyys- ja suojeluskuntaliikettä. He ovat selkäänläimäyttäjiä, isiä jotka tykkäävät kunnollisista pojista. He tekevät urheilijoista pellejä. Heillä saattaa olla ja onkin alaisinaan hyviä kavereita. Nevala mainitsi koulutuspäällikkö Seppo Nuuttilan mutta sanoi että hänkin on vain juoksupoika.

* * *

Urheilutoimittajat kirjoittavat urheilijoille pellen osia. He ovat syypäitä urheilijoiden sorsimiseen johtajien kustannuksella. Näistä syistä:

Urheilu on urheilutoimittajien pallokartta. Se on heidän maailmansa. He eivät osaa pistää urheilua paikalleen tämän maailman asioissa, tämän Suomen tapahtumissa. He eivät osaa suhteuttaa huippu-urheilua muuhun liikuntaan puhumattakaan politiikasta, yhteiskuntasuunnittelusta, tieteestä, taiteesta. Urheilu on heille meidän maa, meidän pojat, maamme-laulu. Urheilu on heille kirjoittaa haltioituneesti kun voitto tulee ja itku kurkussa kun tulee tappio. Urheilijat ovat heidänkin pelinappuloitaan.

He ovat niin sisällä urheilun kammiossa että he eivät näe ulos. He asuvat lukitussa kivitalossa ilman ikkunoita. He tietävät mitä kivitalossa tapahtuu: he tietävät sentit ja sekunninosat ja grammat.

Mutta he ovat unohtaneet urheilijan. He joko nostavat hänet kultatuoliin tai lyövät maahan. He eivät ymmärrä Väätäistä, Kuhaa, Nevalaa. He ymmärtävät paremmin johtajia. He kannattavat järjestelmää mutta toissijainen on urheilija jota järjestelmä sortaa. He haluavat että urheilija on kiltti poika — robotti eikä ihminen. Kun urheilijat nousivat kapinaan viime kesän maaottelu Suomi—Länsi-Saksa jälkeen, urheilutoimittajat lähes poikkeuksetta asettuivat johtajien taakse ja toruivat tuhmia poikia jotka käyttäytyivät huonosti.

* * *

Mikä parantaa huippu-urheilun? Se että urheilijat ottavat omat asiat hoitaakseen. Johtajat ja urheilutoimittajat, nuo paljonvaikuttajat, ovat heitä vastaan. Ei paljon auta, jos yksi huippu yksinään aukoo päätään. Kun monta aukoo yhdessä se on jo ammattiliitto jonka sana painaa, jolloin urheilijakin otetaan huomioon. Esim. maaottelumiesten yhteinen kieltäytyminen Suomi—Ruotsi ottelusta tekisi terää, vahvistaisi neuvotteluasemia. Viime kesänä tällainen ammattijärjestöitu yritti kasvaa mutta näyttää nyt kuihtuneen. Tulee vielä.

Ja jos joku luulee että olen urheilun vihollinen, hän on väärässä. Tykkään urheilusta, myös huippu-. Olen urheilijoiden puolesta pellentekijöitä vastaan. Siksi: enemmän Rickyjä!

* * *

PS. Edellinen kirjoitettiin ennen Kalevan kisoja. Ja kisoissahan Kinnunen ja Nevala kyllästyivät pikkupojan rooliin ja karsivat heittonsa yli. Johtajat ja urheilutoimittajat ihmettelevät missä vika ja ovat närkästyneitä, mutta ajattelevat että tuhlaajapoika tulee nöyränä kotiin. Koska kuitenkin on ilmeistä, että kaikki jatkuu ennallaan kun mitään rakentavaa ehdotusta ei tule u-johtajilta, u-toimittajilta eikä urheilijoilta, minä esitän omani: nimettäköön Nevala, Kinnunen, Väätäinen ja Ala-Leppilampi vaikkapa viiden vuoden sopimuksella urheiluakateemikoiksi. Palkka sama kuin Kustaa Vilkunalla. Ei se huonompaan tarkoitukseen mene. □

. . . oikeastaan ei ole mitään
pulmaa siinä, miten oikein Bacardinne
joisitte. Tai mitä ihmettä siihen
sekoittaisitte. Aina saatte kokea
Bacardin ihmeen.
Vaikka se nimenomaan
luontuu sekoituksiin, se ei
milloinkaan katoa niihin.
Bacardi antaa
terhakkuutta Coca-Colaan . . .
ilmeikkyyttä limeen . . .
soiton soodaveden kupliin . . .
Tai jos vaikka sekoitatte
marjamehuun
kaikki puhkeavat juoman
kehuun . . .
Mutta sekoittakaa toki ihan itse.
Sepittäkää runonne Bacardista
ja jostakin muusta.
Loppujen lopuksi
kysymykseksi jää
Bacardi-rommi,
jää ja mitä vielä?
Bacardi – rommin maailmanmerkki.
'Bacardi' ja lepakkotunnus ovat Bacardi & Company Limited yhtiön rekisteröimiä tavaramerkkejä.

KEN ON MAASSA KALLEHIN -URHEILIJA?

Virallisestihan urheilija ei saa mistään mitään, rahaa nimittäin. Lusikoita, pyttyjä tai korkeintaan moottoripyörän palkintona, mutta seteleitä ei missään nimessä. Tosiasiassa huippu-urheilijat tuntevat hintansa varsin tarkasti, heitähän yleisö tulee katsomaan ja heistä myös maksetaan. Joskus jopa suuri tähti äkkirikastuu ja kilpailujen järjestäjät köyhtyvät lunastellen vekseleitä 10 vuoden tähtäimellä.

On oikein ja kohtuullista, että urheilijat saavat korvauksen suurista uhrauksistaan. Mutta väärin on, että kaikki tapahtuu salakähmäisyyden varjossa.

Keräsimme laajojen tiedustelujen perusteella listan eri urheilunalojen ja niiden huippuedustajien palkkioista. Ja hyvin menee, jos huipulle pääsee.

Teksti: EINO KIVI **Kuvat: VEIKKO LINTINEN ja LEHTIKUVA**

Salaisia palkkioita on maksettu lähes yhtä kauan kuin on yleisurheiltu. Jo Kolehmaisen veljesten juoksuja Tukholman vuoden 1912 olympiakisojen jälkeen ja ennen niitäkin kävi katsomassa suuret joukot kansaa ja luonnollisesti järjestäjät olivat valmiita maksamaan palkkioita esiintyjilleen.

Varsinainen repeämä palkkioiden suhteen alkoi vasta Paavo Nurmen aikakaudella. Kun Nurmi saapui paikkakunnalle oli katsomo täynnä väkeä ja Paavo ymmärsi, kuka oli vetonaulana. Kilpailuruletti pyöri kuin nykyään keihäsmiehillämme ja rahaa tuli suuria summia. Nurmi keräsi itselleen myöhemmin mahtavan omaisuuden, johon luotiin pitävä pohja salaa maksetuilla palkkioilla. Kun lisäksi kukaan ei kehdannut pettää Paavoa pörssikaupoissa, tuli hänestä hetkessä, suomalaisen mittapuun mukaan, rikas mies.

Nurmi kilpaili mm. vuonna 1925 talvikaudella Amerikan puuradoilla 45 kertaa kolmen kuukauden aikana. Jokainen miettiköön tekikö hän sen pelkästä kilpailun ilosta, vai oliko matkalaukku kotiin palatessa täynnä dollareita? Me uskomme viimeksi mainittuun mahdollisuuteen. Silloin sanottiin, että Nurmi ansaitsi Amerikan juoksuillaan Suomelle 400 miljoonan silloisen markan lainan. Se pitäneekin paikkansa, mutta sitä ei sanottu ja tuskinpa tiedettiinkään paljonko hän ansaitsi itselleen.

Ruotsissa ei pidetty Paavo Nurmen ylivoimaisuudesta ja niinpä sieltä käsin toimittiin niin, että suomalaisjuoksijasta julistettiin ammattilainen juuri ennen Los Angelesin olympiakisoja. Tosin nykyisen tasavallan presidentin johtama kansallinen liittomme ei yhtynyt päätökseen ja Paavo sai kilpailla myöhemminkin kansallisena amatöörinä.

Tonnin miehiä on useita

Suomessa elää edelleen mukavasti yleisurheilulla, jos pääsee kansaa vetävässä lajissa kuten juoksuissa, keihään-

KÄÄNNÄ

KEN ON MAASSA...

heitossa tai seiväshypyssä huipulle. Tänä kesänä maamme huippumiesten joukossa on muutamia, jotka ovat kuitanneet järjestäjiltä vähintään 1 000 markan starttirahan.

Kuka on ottanut kesän korkeimman palkkion sitä ei tarkalleen tiedetä, sillä huhumyllyssä on useasti liioittelua. 2 000 markkaa on maksettu ainakin Mikko Ala-Leppilammelle Oleniuksen kiristyksen yhteydessä Helsingissä ja Juha Väätäinen lienee nostanut samoissa kisoissa ainakin yhtä suuren palkkion. Väätäisen arvo muuten nousi huikeaan kurssiin Oulun peninkulman jälkeen, sillä juoksuistahan kansa loppujen lopuksi mieluiten maksaa.

Juoksijoissa pysyäksemme meille on kerrottu, että entinen estejuoksun ME-mies Jouko Kuha ja Seppo Tuominen olisivat joissakin kisoissa päässeet 1 000 markan palkkioihin. Yleensä on sanottu heidän vaatimustensa pysyneen sen rajan alapuolella melkoisestikin.

Keihäsparimme Nevala—Kinnunen tuntee luonnollisesti arvonsa ja palkkioiden sanotaan liikkuvan tonnin molemmin puolin. Pojat kilpailevat tosin halvemmallakin, sillä kunnon ollessa hyvä kannattaa heittää mieluummin joka päivä, koska mahdollinen ennätys kaksinkertaistaa nopeasti palkkioitten määrän.

Mäntyranta vai Hakulinen?

Hiihtäjiemme palkkiot on verrattavissa yleisurheiluun, muutamien tähtimiesten vetäessä huikeita summia. Hiihdossa on lisäksi kunniapalkintojen arvo keskimäärin paljon korkeampi kuin yleisurheilussa.

Kuka suomalaishiihtäjä on kerännyt itselleen eniten rahaa sitä olemme kyselleet monelta taholta. Toiset ovat Veikko Hakulisen kannalla, mutta useimmat antavat tämän kunnian Eero Mäntyrannalle. Hakulinen oli huipulla runsaan vuosikymmenen ja Mäntyranta ehti sauvoa huipputasolla yhdeksän rahakasta kautta. Kun viime mainittu oli suomalaiseksi huippu-urheilijaksi uskomattoman lahjakas prmies, uskomme että hän ansaitsi enemmän kuin Hakulinen.

Muistamme Mäntyrannan Rakel-rouvan sanoneen eräässä haastattelussa, että jaksaisipa Eero hiihtää vielä muutaman kauden niin olisi talous turvattu. Eero jaksoi hiihtää ja ainakin päältä päin näyttää, että talous tuli turvatuksi.

Kymmeniä kilpailuja — parhaina kausina 46—47 kertaa — Eero ehti kilpailla ja ainakin 35 kilpailussa liikuteltiin suurehkoja rahasummia. Ehkäpä Mäntyranta ansaitsi parhaina kausinaan kunniapalkintoineen 50 000 markkaa?

Kyllä Kalevi Oikaraisenkin kannatti voittaa viime talvena 50 km:n maailmanmestaruus, sillä loppukaudesta hänelle maksettiin hurjia palkkioita. Kerrottiinpa jossakin päin summan liikkuneen 3000 markan lukemassa. Kaikkea muuta tavaraa Oikarainen sai vallan mahdottomasti, joten riittää nykyisin perheelle särvintä.

HIFKn tähtirinnat 17 000 mk kaudessa

Suuressa maailmassa joukkuepelit, jalkapallo ja jääkiekko ovat menestyneet parhaiten ammattilaissysteemissä. Ruotsissakin on siirrytty näissä kahdessa yleisölajissa puoliammattilaislinjalle, ja mitä isot edellä, sitä me suomalaiset perässä.

Tosin jääkiekossa paikkakuntien kilpailu on liian epätasaista hallien vähäisyyden vuoksi. Helsinki ja Tampere painivat omissa sarjoissaan, Raumalle nousee tänä talvena jäähalli, mutta se ei pelastanut Lukkoa romahdusmaiselta hajoamiselta.

Helsinki satsaa kaiken mahdollisen edustusjoukkueeseen, junioreista ei paljon piitata. Kasvattakoon muut, kyllä me pidämme puolemme myöhemmin, tuumitaan pääkaupungissa.

Seurauksena on automaattisesti helsinkiläiskiekkoilijoiden ryntäys huipulle palkkioissa. Kun lähes kaikki ottelutulot käytetään yksinomaan edustusjoukkueen hyväksi, jää jaettavaa tietysti enemmän kuin juniorityötä tekevissä seuroissa.

HIFK on kaukalossa timantinkova joukkue. Mutta ilmaiseksi eivät pelaajat iske vastustajaa päähän.

Edessä oleva jääkiekkokausi tuottanee HIFK:lle yksinomaan sarjaotteluissa 120 000 katsojaa — alkusarjan 11 ottelussa yleisöä 70 000, viidessä loppusarjan ottelussa 50 000. Neljän markan keskihinnan mukaan bruttotuotto kohoaa 480 000 markkaan. Jääkiekkoliiton osuus, jäähallin osuus ja jonkun verran varusteisiin — loput pelaajille!

Tähtirinnat ovat maalivahdista varamieheen asti kansallista huipputasoa eikä voida olettaa, että joukkueen sisällä palkkiot vaihtelisivat kovinkaan suuresti. Juha Rantasila ja Esa Isaksson kokeneina ja nimekkäimpinä ehkä kuittaavat enemmän kuin muut, mutta tuskin ratkaisevasti.

Tiettävästi puhutaan HIFK:n osalta seitsemän pennin katsojakorvauksesta, SM-sarja tuottaisi näin yhdelle tähtirinnal-

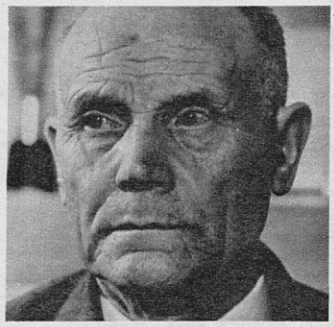

Paavo Nurmi sen aloitti, urheilijoiden palkkiokarusellin.

Mikko Ala-Leppilampi, kärkipään miehiä. 2 000 markkaa oli hinta Helsingissä.

Muuta ei voi sanoa Pauli Nevalastakaan. Omakotitalo ja hieno.

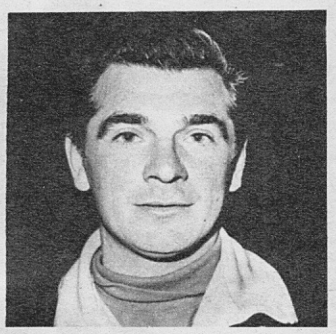

Eero Mäntyranta jaksoi hiihtää ja turvasi taloudellisesti perheensä. Parhaan kauden arvo 50 000 mk.

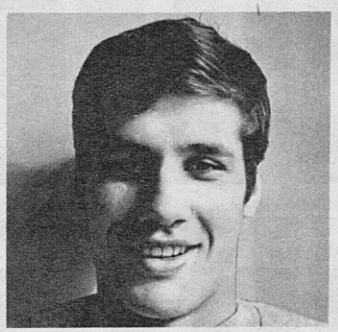

Veli-Pekka Ketola, 2 000 markan maila-agentti.

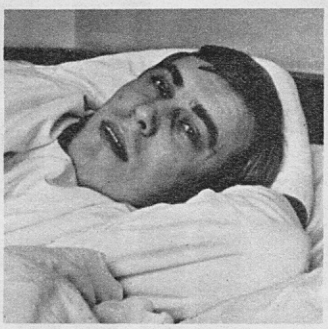

Ilpo Koskela, 2 000 markan maila-agentti.

Juha Väätäinen, "Julma Juha", kuuluu samaan 2 000 markan kastiin.

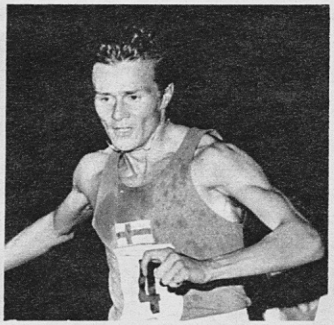

Jouko Kuhan kerrotaan käärineen tuhannen markan palkkioita.

Seppo Tuominen, tuhannen markan miehiä hänkin.

Jorma Kinnunen, upean auton ja omakotitalon omistaja, tuntee arvonsa.

Veikko Hakulinen oli melko tasaväkinen Mäntyrannan kanssa.

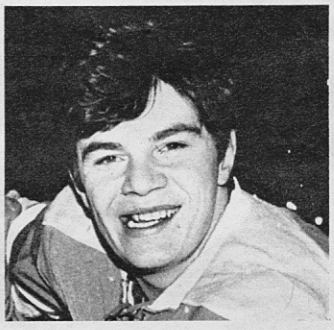

Pekka Marjamäki, "Marja", 12 000 takuupalkkaa vuodessa.

Lasse Oksanen, vetonaula ja huippumies palkkioidenkin suhteen.

Jorma Peltonen kuuluu samaan luokkaan Oksasen kanssa. Pari on Ilveksen vetonaula.

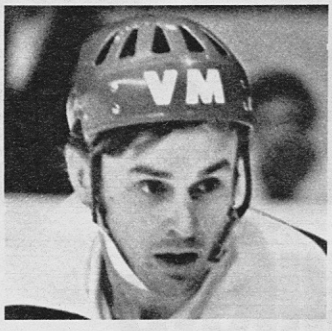

Pekka Leimu, 2 000 markan maila-agentti.

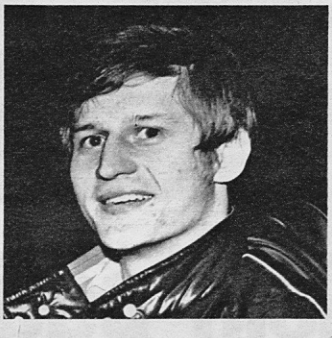

Juhani Tamminen saa edustusoikeuden HJK:ssa heti 100 000 markalla.

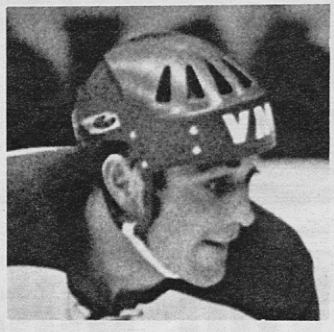

Matti "Mölli" Keinonen — 30 000 mk.

Kai Pahlman keri rahaa HJK:ssa näppärästi — niin kerrotaan. Isäpappa nosti suuret esiintymispalkkiot, joten mitään sääntöjä ei rikottu.

---

le 8 400 mk. Sen lisäksi voitosta tulee ylimääräistä, samoin lopullisesta sijoittumisesta mitaleille. Mestaruus arvostetaan tietysti yli kaiken.

Harjoitusrahat ja muut pikkukorvaukset on arvioitu helsinkiläisille 400 markan kuukausituloksi läpi vuoden, siis 4 800 mk. Tämän jälkeen tuottavat kansainväliset ystävyys- ja harjoitusottelut. Esimerkiksi viime talven Ahearnecupin otteluita seurasi Helsingissä 50 000 katsojaa, mikä tiesi 3 500 markan ansiota pelaajaa kohden.

Kuumimmat jääkiekkonimet kuittaavat näin "puhtaan" businessjoukkueen riveissä 17 000—20 000 markkaa vuodessa. Jos keskiarvoksi lasketaan 17 000 mk, joukkueen kustannusarvio on 340 000 mk. Toisin sanoen tuloista jää menoja varten vielä puolet eli 340 000 mk, kun SM-sarjan tuloihin lisätään Ahearnecupin 200 000 mk.

Tampere on Helsinkiä vaikeammassa asemassa, sillä kaupungissa on kaikkien mestaruussarjaseurojen vedettävä suuria juniorimassoja. Ottelutuloista ei voida jakaa yhtä komeita kakunpaloja pelaajille kuin esimerkiksi HIFK:ssa.

Tosin Tampereella ensimmäisenä Suomessa lähdettiin avoimen puoliammattilaisuuden linjoille, kun mailatehtailija ja liikemies Mikko Westerberg osti viime keväänä Tapparan. Juniorit on Tapparassa erotettu edustusjoukkueesta ja sen taloudesta, kuitenkin Westerberg vuosittain "ostaa" junioreita edustusjoukkueeseen.

Mitä sitten ansaitsee Tapparan kirvesrintainen kaveri ensi talvena? Westerbergin sopimus seuraa päälinjoiltaan hyvin suuressa määrin HIFK:n systeemejä, pelaajien tulot riippuvat yleisömääristä ja joukkueen menestymisestä. Tapparan yleisömäärä vain on vielä täydellinen arvoitus.

Tapparan kirkkain tähti on eittämättä Pekka Marjamäki, josta kävivät Jokerien Aimo Mäkinen ja Westerberg kovaa kamppailua keväällä. Westerberg takasi "Marjalle" 1 000 markan kuukausitulot läpi vuoden eli 12 000 mk vuodessa. Tämä pätee, vaikka Tapparan pelit menisivät heikostikin. Marjamäki, kuten muutkin Tapparan kaverit, on Montreal-tuotteen palveluksessa ja nostaa säännöllisesti palkkansa — verot vähennettynä!

Tapparan pelaajat laskelmoivat tietysti pääsevänsä loppusarjaan, jolloin yleisömäärä kotiotteluissa noussee 80—90 000 katsojaan. Bruttotuotto Tampereen kolmen markan lipunhinnan mukaan

JATKUU SIVULLA 54

Liikkuvan poliisin päällikkö Matti Heinivahon repsikkana:

OLEMME KAIKKI SYYLLISIÄ LIIKENNE-ONNETTOMUUKSIIN

Teksti ja kuvat:
HANNU KARPO

Scanian 270 luupäätä rouskahtivat käyntiin. Moottorin ääntä ei voinut sanoa hyrinäksi. Koneessa oli piinatun voimanpesän raaka melu. Matti Heinivaho, laulava televisiotoimittaja kiipesi 2. kerroksen korkeudella olevaan ohjaamoon. Viereen nousi tuikean tuntuinen mies: harmaa puku, suorassa oleva solmio.
— Knud.
— Matti.
— Antaa sitten mennä. Näitä sanoja ei kuitenkaan lausuttu. Tuo tiukkakatseinen virkamies ei ollut mikä tahansa autonapumies. Liikkuvan poliisin päällikkö Knud Aas aloitti sananvaihdon vähemmän tuttavallisesti.
— Onkos paperit kunnossa?
— On ne.
— Kun näkis vaan. Heinivaho löysi ajokortin nahkatakkinsa taskusta.
— Entäs auton paperit? Liikennöitsijä Eino Kulmakorpi vakuutti ajokin ja sen lupien olevan OK. Heinivaho tyrkkäsi kakkosen loveen ja kaasujalka painui. 30 tonnin massa vierähti liikkeelle.

Maantie johtaa Vaasaan. Lavalla olevat betonipalkit painavat kumpikin yhdeksän tonnia. Siis 18 tonnin kuorma.

Kuski on vaiti.

Repsikka ei sano sanaakaan.

Suuri viitonen on silmässä. Kymmenvaihteisen laatikon viimeinen pykälä, kierroksia koneessa 1900. Nopeusmittari ei toimi, mutta kierrosluku kertoo nopeuden olevan 70 km. Tästä ei mennä yli: mennään suurinta sallittua.

Hiki kimaltaa Heinivahon otsalla. Hän syyttää siitä nahkatakkiaan.

Matin käsien vapina alkaa vähitellen kadota.

— On katos samanlainen tunne, kuin tv-ohjaamossa ennen nauhoituksen alkua. Ei ne vapise pelosta. Se on sellaista keskittymistä.

Tappaa takuulla

On pieni hoppu. Se on kuitenkin enemmän vain olemassaoleva tunne kuin havaittava asia.

— Pitää illalla lähteä Helsingistä Suvettaren mukana Saimaan kanavalle. Minä vähän lauleskelen ja muuten huvitan kansaa, sanoo Matti Heinivaho.

Nyt mennään kuitenkin kohti Vaasaa, poispäin lähtöpaikasta Tampereelta, poispäin Suvettaresta. Eikä saa olla liian kiire.

— Kuopat on otettava tarkasti. Palkit voivat murtua, jos pääsee kuorma niksahtamaan painanteissa. Matti tietää: hän ei kuljeta ensimmäistä palkkiaan, tämä on jo tuttu tie.

Heinivaho: — Minusta pitäisi tähdentää, että auto ei ole mikään statussymboli. Pitäisi sanoa, että kädessänne on murhaväline. Minä olen oppinut ymmärtämään raskaan liikenteen vaikeuksia eri tavalla kuljetettuani itse tätä 30 tonnin tappoasetta. Tämä tappaa varmasti, jos ammattitaito tai huomiokyky pettää.

Tämän tietää kumpikin ohjaamossa olija. Törmääminen johonkin tai äkkipysäys ojanpenkkaan saisivat lähes 20 metriä pitkät betonipalkit liikkeelle. Hytti rusentuisi kuin paperipussi. Tekohengityksen sijasta uhrit voitaisiin korjata talteen harjalla ja rikkalapiolla.

Korvapuusti ministeriölle

Juttu kiertyy vähitellen liikkeelle. Maantien tapahtumat antavat aiheen keskusteluun.

22 metriä pitkän kuorman takaa syöksyy pikku-Fiat, painaa jättiläiskuorman vieressä kaarretta, jossa näkyvyyttä ei ole montaa autonmittaa.

Heinivaho väistää laitaan, yli valkoisen sulkuviivan. Hiekalle ei kuitenkaan voi mennä. Raskas ajoneuvo saattaisi painua penkkaan ja vierähtää rinnettä alas.

Fiat pääsee vihdoin puikahtamaan Scanian puskurin eteen. Kukaan ei tullut vastaan, ei puoltatoista sataa, ei edes viittäkymppiä ja niin onnellinen Fiat-perhe menee menojaan.

— Siinä varmaan ajatteli henkilöautoilija, että perkeleen rekka kun tukkii koko baanan. Näitä ohituksia näkee tämän tästä, sanoo liikennöitsijä Eino Kulmakorpi seurattuaan täpärää tilannetta henkilöautossaan rekan takana.

Matti Heinivaho: — Minä annan mielelläni tietä takaa tulevalle liikenteelle menemällä valkoisen sulkuviivan yli. Vaikka sekä Liikenneministeriön että Taljan edustajat ovat sanoneet, että viivan saa ylittää vain pakottavissa tapauksissa. Tällaisina tapauksina on mainittu onnettomuudet ja auton joutuminen epäkuntoon.

Knud Aas: — Minun mielestäni määritelmä pakottavasta syystä ei ole käytännöllinen, minä vastustan sitä. Jos tällainen raskas tai muu hitaasti kulkeva ajoneuvo haluaa antaa tilaa, se on turvallisuutta. Reunaviivan yli pitää mennä.

— Me kaikki olemme liiaksi itsekkäitä, omista eduistamme kiinni pitäviä. Tilaa ei hevillä anneta, vaikka se olisi kuinka välttämätöntä. Eikä ymmärretä, että kun raskas ajoneuvo matelee tiellä, siinä on jollakin ammatista ja leivästä kysymys. Tuskailijalla saattaa olla vain kesämökille meno.

MH: — Ihmisille annetaan vain mekaanisia ajo-ohjeita. Pitäisi lähteä siitä, että liikenneturvallisuutta on koko liikenteessä käyttäytyminen. Varovaisuus, maltillisuus, kyky osata hymyillä.

Kansanedustaja Ralf Friberg lienee Matti Heinivahon määritelmän mukaisesti hyvä liikenteessä liikkuja. Hänhän

KÄÄNNÄ

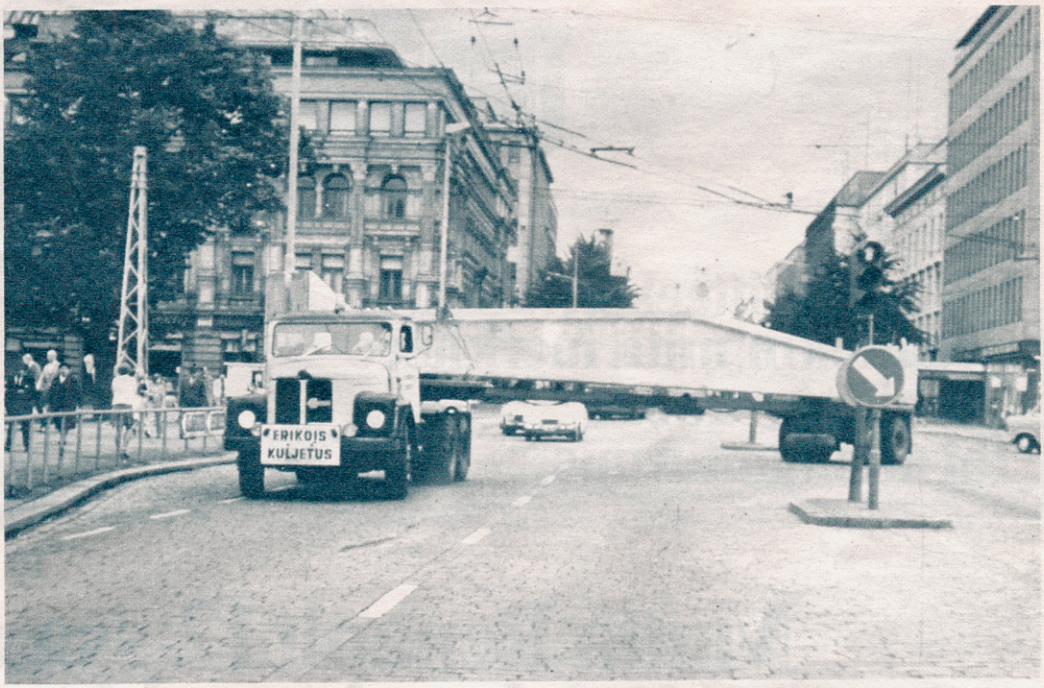

▼ **Kuski ja repsikka, Knud ja Matti, lähdössä taipaleelle, Tampereen Hämeensillalla. On otettava tarkasti jo nyt, saatikka sitten maantiellä, jossa rekka tappaa varmasti, jos ammattitaito tai huomiokyky pettää.**

Ei ole pahitteeksi, vaikka tiedättekin mitä merkitsee yliohjautuvuus. Tai aliohjautuvuus.

Mutta Renault 12:ssa on taka-akseli, joka pitää ohjautuvuuden neutraalina aina. Kuormituksesta riippumatta.

Auto voidaan tehdä yli- tai aliohjautuvaksi tai neutraaliksi. Esimerkiksi tavallinen viiden hengen auto ohjautuu määrätyllä tavalla täydellä kuormituksella ajettaessa. Mutta entä kun ajattekin yksin? Silloin auto käyttäytyykin aivan eri tavalla. Erityisesti kaarteissa. Yliohjautuvasta tuleekin aliohjautuva. Tai päinvastoin.

Renault 12:ssa on taka-akseli, joka ohjaa autoa kaarteissa. Kuormituksen mukaan. Ohjaus on aina neutraali. Voitte ajaa kaarteet aina yhtä kovaa tai yhtä hiljaa. Riippumatta siitä, onko mukananne koko perhe tai ei ketään. Tämä aina neutraali ohjaus merkitsee teille erittäin suurta turvallisuutta. Ja samalla nopeampaa matkantekoa. Haluatteko tarkemman selvityksen Renault 12:n taka-akselin toiminnasta? Soittakaa meille tai kirjoittakaa, kerromme mielellämme lisää. Tai tulkaa koeajamaan, se kertoo teille enemmän kuin tuhat sanaa.

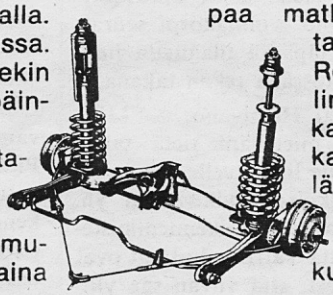

Renault 12:n tekniikka:

Moottori: 1 300 cm³, 64 hv/5 250 r/min. • huippunopeus 145 km/h • levyjarrut edessä, takana lukkiintumattomat rumpujarrut • 400 W:n vaihtovirtalaturi • täsmällinen lattiavaihde • tarkka hammastanko-ohjaus • suljettu jäähdytysjärjestelmä — maailmankuulu Renault-patentti • nerokas lämmitys ja ilmanvaihto: ylös virtaa aina viileämpää ilmaa kuin alas • takana ilmanpoistoventtiilit • takalasin sähkölämmitys • mukavat, makuuasentoon asti kääntyvät istuimet • nuolenmuotoinen kori — ilmanvastus minimaalinen ja sivutuuliherkkyys lähes olematon.

Uusi Renault 12 on "kova rauta." Näkeehän sen jo päältä.

Maahantuoja:
OY AUTOREX AB
Et. Esplanadi 12 Puh. 11 120

RENAULT 12

POLIISIPÄÄLLIKKÖ REPSIKKANA

osaa hymyillä. Onpa hän mainostanut itseään sanomalla, että hän on tyyppiä "hymyilevä tappaja."

Toinen korvapuusti

Knud Aas on toiminut runsaan vuoden LP:n päällikkönä. Sitä ennen hän oli Poliisiopiston johtajana. Pitkän poliisiuran höysteenä on kuuden vieraan kielen taito sekä laaja tietomäärä myös liikenneasioista.

Taito- ja tietomäärään mahtuu vielä tämäkin kokemus: olla Matti Heinivahon repsikkana linjalla Tampere—Vaasa.

Aas kuuntelee hetken koneen käyntiääntä, tarkkailee Heinivahon vaihteenkäsittelyä ja arvaa:

— Taitaa olla siinä 280 hevosvoimaa?

Hän erehtyi vain kymmenellä.

MH: — Tässä tekisi mieli mäkisessä maastossa vähän ottaa vauhtia notkon pohjalta, että pääsee ylämäen kunnolla. Ennen vanhaan oli kuopan pohjalla aina tutka. Eikö vauhdin ottaminen notkossa, vaikka menisikin yli 70 km, ole turvallisempaa kuin jääminen vastamäkeen esim. talviliukkaalla tai mateleminen siinä kävelyvauhdilla?

KA: — Sanon tältä istumalta, että nopeusmittaukset pyritään nykyisin suorittamaan tarkoituksenmukaisissa paikoissa. Ei esimerkiksi välittömästi nopeusrajoitusmerkin jälkeen.

MH: — Te siis hyväksytte, että hakee vauhtia alamäestä ja notkosta?

KA: — Kyllä minusta tällaisessa painanteessa saa ylittää sallitun nopeuden. Pirullinen tilanne syntyy talvikelillä, jos jää vastamäkeen nahnikkaan. Minä otan kyllä Opel Kadetillani vauhtia päästäkseni taloudellisesti seuraavan mäen ylös.

MH: — Paremmin se menee kolmosella tai nelosella kuin kakkosella jurraamalla, jolloin taakse tulee valtavat jonot.

KA: — Poliisi ei lakeja tee, vaikka se kansan keskuudessa monesti samaistetaan siihen vaikeasti noudatettavaan lakiin. Uskon, että olette huomannut, että poliisin linjassa on viimeisten 5—10 vuoden aikana tapahtunut paljon muutoksia. Lievissä tapauksissa mieluummin neuvotaan kuin sakotetaan.

MH: — Kun lukee tilastoja onnettomuuksista, ajattelee, että liikakansoituksen estämiseen pitäisi löytyä muukin ratkaisu kuin liikenneonnettomuudet.

KA: — Niin kauan, kuin meillä pysyy MINÄ-keskeinen asenne, me kaikki kannamme tietynlaista osavastuuta liikenneonnettomuuksista. Syyllistä on siksi vaikea osoittaa sormella.

MH: — Poliisin uudesta linjasta pidän. Olen saanut kyllä sakkoja, mutta aina syystä. Joustavuus ja hyvä tahto herättävät kuitenkin samanlaisia tunteita.

— Sen sijaan järjettömin asia mitä koskaan olen kuullut, on oppi valojen käytöstä. Kun piirretään valojen kuvat seinälle ja käsketään vaihtaa lähivaloille, kun valokiilat leikkaavat toisensa.

— Missä ovat ne silmät, jotka näkevät pimeällä maantiellä, milloin valokiilat kohtaavat toisensa. Se on kaistapäinen neuvo.

Knud Aas hymyilee. Ei kuitenkaan vastaa.

Taljassahan niitä silmiä on, jotka kykenevät näkemään valokiilojen leikkaamisen. Ikävä vain, ettei niitä neroja riitä istumaan jokaisen pimeässä ajavan auton etuistuimelle. Siksi taitaa mennä nokkela neuvo ihan pipariksi.

Aas ihmettelee puolestaan Liikenneministeriön aikaansaamaa uutta valoasetusta. Kertoo tutkineensa sitä huolella ja hartaudella, mutta ymmärtämättä, mitä siinä sanotaan.

Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä, miten Liikkuva Poliisi valvoo autojen valaisimia, kun heidän päällikkönsäkin on vielä epätietoinen asetuksen tarkoituksesta. Kun poliisi joskus pääsee yhtäpitävään käsitykseen tästä asiasta, tarvitaan todella neuvovaa eikä sakottavaa palvelua. Sillä miten tavallinen autoilija ymmärtäisi valaisinmääräykset, kun ei kerran poliisin johtokaan.

Matka on ohi. Liikenneturvallisuudesta on keskusteltu. — Eivät lait ole kieroja, mutta jotkut niistä ovat epäjohdonmukaisia, sanoi Knud Aas. Ja niistä epäjohdonmukaisuuksista pitäisi joskus keskustella oikein suuressa palaverissa.

Sokeat lainsäätäjät

Betonipalkit menivät onnellisesti perille. Matti Heinivaho ehti Suvettarellaan Saimaalle. Ja LP:n päällikkö päätti päivänsä repsikkana solmio yhtä suorassa kuin aamulla Tampereelta matkaan lähdettäessä.

Yhteisellä murkinalla kuljetuksen jälkeen purki myös liikennöitsijä Eino Kulmakorpi ihmettelyään lakien säätäjän aivoituksista.

EK: — Tämä auto, jota Heinivaho ajoi, on pienin autoni varusteiltaan. Siinä on vain 16 rengasta, kun muissa on 18. Tässä on kuitenkin suurin kantavuus. Saa ottaa 18 700 kg, kun toisiin saa vain 15,5 tonnia.

— Mä taidan hankkia vielä joskus sellaisen kymppipyöräisen Bedfordin, jossa on kahdeksan ja piikin renkaat ja joka painaa perävaunuineen vain 5 tonnia. Siihen saa lain mukaan panna kuormaa silloin 25 tonnia, jota se ei varmaan kestä.

— Sellaisessa Petterissä on jarrupinta-alaa vain 3 000 cm², kun näissä minun autoissani on 8 000 cm². Lain mukaan saa panna 25 tonnin palkin melkein jarruttoman auton päälle, mutta tällaisen todellisen kuljetusalustan sallittu kuorma on vain 15,5 tonnia.

— Nämä taitaa olla vähän kieroja lakeja.

KA: — En sanoisi niitä kieroiksi, mutta ne ovat epäjohdonmukaisia. Tämä ei ole millään tavalla uusi asia. Minusta pitäisi yrittää saada lainsäätäjien edustajia, lain valvojia ja liikennöitsijöitä saman pöydän ääreen. Tulisivat eri näkökohdat esiin.

MH: — Miksi valtion ajoissa saa käyttää suurempia kantavuuksia kuin yksityisajoissa. Esim. TVH:n ajossa saa kymppipyörällä ajaa 7 kuution kuormalla, mutta yksityisen ajossa vain 5,5 kuution kuormalla. Ei kai tämä ole epäjohdonmukaisuutta. Tämä on kieroa.

KA: — Tällaisista asioista meidän juuri pitäisi keskustella siinä yhteispalaverissa.

KÄÄNNÄ

POLIISIPÄÄLLIKKÖ REPSIKKANA

MH: — Rekkaliikenteen keskinopeus on nykyisin 80—85 km/h. Tämä johtuu siitä, että mainittu nopeus soveltuu nykyiselle kalustolle parhaiten. Ajetaan tätä, vaikka laki sallii vain nopeuden 70 km. Miksi laki ei seuraa kehitystä?

KA: — Saattaa hämmästyttää teitä, mutta mielestäni olisi pyrittävä tietynlaiseen samanopeuskäsitteeseen. Nyt on kovin monia eri nopeuksia: 50, 60, 70, 80, 90. Nämä aiheuttavat paljon ohitustilanteita ja juuri ohitustilanteet lopultakin ovat suurimpana syynä tuhoisiin onnettomuuksiin. Kuorma-autojen maksiminopeuden nostamisessa en näe mitään ilmeistä vaaraa.

Poliisin kolme toivomusta

Päivä ylipitkän, raskaan kuljetusyksikön apumiehen penkillä lienee ollut Liikkuvan Poliisin päällikölle vähän antava.

Rekan ikkunasta näki samanlaisia törmäilijöitä, joita näkee jokaisen auton ohjaamosta. 30 tonnin massa kulki Matti Heinivahon rukkasissa kuin juna kiskoilla. Tässä ovat LP:n päällikön kolme toivetta rekkamiehille.

— Tiedämme, että 30 tonnin painoinen vekotin on vaarallinen tappoase, kun ratissa on loppuun ajettu, väsynyt mies. Liikennöitsijöiden olisi kovasta taloudellisesta kilpailusta huolimatta valvottava tätä.

— Jos halutaan lisätä ajoneuvojen pituuksia ja akselipainoja, pitäisi järjestää rekkamiesten koulutus.

— Ulkomaanliikenteessä on kiusallisen yleistä se, että lautalla viimeinen ilta otetaan liian rankasti. Jopa laivojen henkilökunta on joutunut ajamaan rekkoja pois kannelta kuljettajan oltua siihen kykenemätön. Itsekuria on tässä kehitettävä.

Jorma K. Virtanen: — Pohjolan Liikenne, joka on valtiojohtoinen yritys, ajaa usein ala-arvoisella kalustolla ja renkailla. Myös kuljettajat pakotetaan ajamaan. Yksityisten täytyy yrittää ajaa vielä halvemmalla pystyäkseen kilpailemaan. Lisäksi yksityisen tappioita ei maksa yhteiskunta kuten Pohjolan Liikenteen. Tämän vuoksi mies joskus todella palaa ratissa loppuun.

KA: — En minä väitä, että yksityisautoilija olisi syntisäkki. Olkoon kysymyksessä kuka hyvänsä, minä otin tämän asian esille liikenneturvallisuuden kannalta.

EK: — Kun on tuollainen 200 000 markkaa maksava yhdistelmä, ei sinne panna miestä, joka ei olisi pätevä. Lisäksi periaatteeni on, että juoppo mies kyllä vaihdetaan selvään.

MH: — Päissään ei kukaan ole selvän väärtti, vaikka olisi kuinka juovuksissa.

JKV: — Kun poliisi tekee rikkeen se julkistetaan hyvin mielellään. Henki on usein se, että mitä nämä nyt ovat sanomaan, kun itse tekevät näin. Mitä mieltä poliisi olisi, jos kirjoitettaisiin joskus vain myönteisistä asioista.

KA: — Juristina pidän kiinni sanan ja arvostelun vapaudesta. Onneksi me olemme vapaassa maassa. Joka ryhtyy virkamieheksi ja on viranomaisena, hänen täytyy alistua sille vaaralle alttiiksi, että häntä arvostellaan julkisen sanan toimesta. Tietyssä mielessähän se on lehdistön velvollisuus. Kun me teemme möhläyksiä, eihän se siitä parane, että niistä vaietaan.

Knud Aas oli puhunut.

Hänen tapansa aloittaa lause on usein sanoa:

— Minä sanon suoraan, koska se on tapani.

Toivoisin hänen menevän Liikenneministeriöön muutamaksi päiväksi lainsäätäjän repsikaksi. Saattaisipa epämääräinen tieliikenneasetusten kokoelma saada selvän, järkevän ja johdonmukaisen asun.

Tämä on toimittajan ainut toivomus. □

KEN ON MAASSA...

JATKOA SIVULTA 49

olisi tällöin alle 300 000 mk. Tapparan budjetti jäänee siis puoleen HIFK:sta, mutta toisaalta Tapparan pelaajat on varmasti luokiteltu taidollisesti eri kastiin laajemman haitarin mukaan kuin tähtirinnat.

Joten Pekka Marjamäki saattaa hätyytellä HIFK:n palkkiosummia, tuskin ensimmäisenä vuotena kuitenkaan Marjakaan ylittää takuumäärää 12 000 markkaa.

Ilves on Tampereen suosituin yleisöjoukkue, mutta Ilvestä rasittaa eniten "vanhanaikaisen" urheiluseuran talous. Ilves vetänee ensi talven sarjassa 100 000 katsojaa ja bruttotuotto yksinomaan sarjasta noussee yli 300 000 markan.

Lasse Oksanen ja Jorma Peltonen ovat Ilveksen vetonaulapari, jonka vaatimuksista ei ole paljoakaan varaa tinkiä. Kumpikin on vuosien ajan komeillut pelaajapörssin kärjessä ja kumpikin myös kuittaa päivän huippuhinnat, siitä ei ole epäilystäkään.

Jääkiekkoilijoilla on lisäksi pikku sivuansioita. Muutamat maajoukkuekiekkoilijat — Veli-Pekka Ketola, Ilpo Koskela ja Pekka Leimu tunnetuimmat — on "ostettu" 2 000 markalla maila-agenteiksi. He ovat sitoutuneet käyttämään vain tiettyä mailamerkkiä. Pekka Leimu joutui Tukholman MM-kisoissa pulaan, kun "omamerkkiset" mailat hupenivat kesken kaiken. Joutuessaan turvautumaan vihollisen merkkiin, Pekka raaputti tuotteen nimen pois kepistään!

Tammisen hinta 100 000 mk — Matti Keinonen vapaa

Huippupelaaja hinnoitellaan siinä vaiheessa, kun hän vaihtaa seuraa. Kuvaan tulee karanteenimaksu, jolla uusi seura lunastaa muuttolintunsa vapaaksi. Ellei karanteenisummasta päästä yksimielisyyteen, saa pelaaja edustaa uutta seuraansa vasta seuraavan vuoden helmikuun alusta alkaen.

Tänä kesänä taistelu tähdistä on ollut kuumaakin kuumempaa ja niinpä hinnat kerralla nousivat päätähuimaaviksi. Vai mitä sanotaan TPS:n pyynnöstä: Juhani Tamminen saa edustusoikeuden HJK:ssa heti 100 000 markalla (lue 10 vanhaa miljoonaa)! 50 000 markkaa on tavanomainen summa maajoukkueluokan kiekkoilijasta, kun vielä vuosi sitten 30 000 mk oli toppi.

Karanteenisysteemi on kehittänyt pelaajien taholta vastamyrkyn. Ero seurasta pyydetään keväällä siten, että pelaaja lupaa edustaa vielä seuraavan talven samaa seuraa, jos eropaperit päivätään seuraavalle vuodelle ja ne myönnetään ilman karanteenia. Seuraavana keväänä pelaaja, jolla on vapaat paperit lyödä pöytään, on erittäin vahvoissa neuvotteluasemissa. Hän voi pyytää karanteenimaksua vastaavaa korvausta itselleen.

Matti "Mölli" Keinosen siirtyminen Raumalta Helsinkiin ja HJK:hon oli ilmeisesti juuri tyyppiesimerkki. Keinosella oli vapaat paperit ja hän hyötyi moninkertaisesti muutosta "myydessään" edustusoikeuden itse Lukon sijasta. Tammisen 100 000 markan siirtosummaa HJK tuskin koskaan maksaa, mutta Keinoselle ehkä 30 000 markan uhraus ei vaikuta lainkaan kohtuuttomalta.

Jalkapallo jää auttamatta hopealle palkkioissa, vaikka aivan huipuilla saattavat ansiot nousta lähelle kiekkoilijoita.

Eräs erikoinen esimerkki jalkapallostakin löytyy, kukapa muu kuin Kai Pahlman. "Kaitsun" kerrotaan aikoinaan HJK:ssa kerineen rahaa varsin näppärästi, mutta kyllä hän silloin veti kansaakin Stadionille.

Pahlman teki HJK:n kanssa sopimuksen, johon liittyi hänen isänsä Helge Pahlmanin orkesterin käyttäminen ottelujen tauolla. Kun Helge kuittasi kovat esiintymispalkkiot, ei edes amatöörisääntöjä rikottu. □

Hänen oluessaan on raikas
kypsänpehmeä maku.
Takuulla.
Hänen oluensa on
Koffin kolmonen.

Kyllä maistuu koffillinen!

´JULKIPORNOA´

esittävät Saittajärven ”hirmut” naapureiden suureksi iloksi (?)

Saittajärven kesäteatterin (lue: pornoteatteri) Karttulan Kalliorannassa saa yleisönkin osallistumaan: vihastumaan ja ihmettelemään, ettei pykälää löydy, joka teatterin lakkauttaisi. Kesäteatterin pääosissa esiintyvät herra ja rouva H e i k k i K a u k o v a a r a. Yleisönä ovat jo lähes kaikkeen tottuneet naapurit. Ohjelmisto on yleisön mielestä yksipuolinen: pelkkää rivoutta, öin ja päivin jatkuvaa möykkäämistä, ruokotonta huutamista naapureille ja virkavallan kertoman mukaan jopa suoranaista "julukipornoa".
Vai mitä se sitten lienee, kun herra Heikki Kaukovaara huutelee vaimolleen E i l a Kaukovaaralle, että tule joutuin tänne laiturille, nyt seisoo . . .

Teksti:
HANNU RAHKONEN

Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

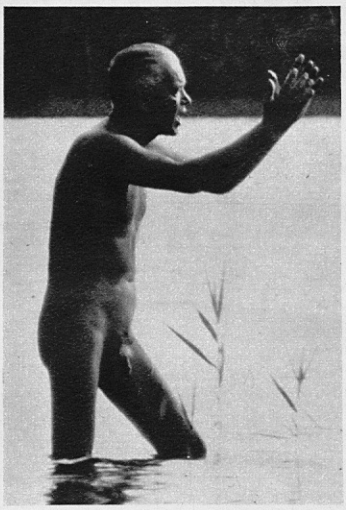

▲ Rouva Kaukovaara, asento! Herra tutkii kiinnostuneena naapurin rannan näkymiä. Kirjoittajan vaimo olisi hyvin kelvannut joulukuussa Hampuriin lähtevään ilotyttölastiin.
◀ . . . perkele . . . saatana. Kun tulevat kaikki katsomaan vanhan miehen kyrpää . . . ja munia. Eila! On se sitten saatanaa, kun ei saisi omalla tontillaan kusta eikä paskantaa . . . jumalauta . . . perskärpäset . . . !
▼ Voimisteluesitys Kaukovaaran laiturilla. Ei siinä mitään, mutta se mekastus. Kaikki luvattiin näyttää ja jopa antaakin, jos tarvis. — Kattokaa ny, jos ette ennen oo nähny. No, onhan sitä kyllä melko runsaasti . . . Mutta vaaka syntyi, melkein.

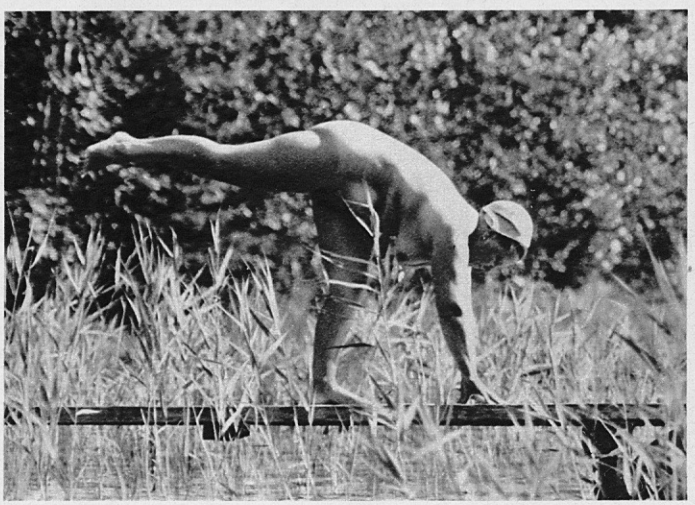

Haaveiletteko omasta, pienestä ja rauhallisesta kesäpaikasta puhdasvetisen järven rannalla?

Oletteko jo nähnyt näkyjä hirsisaunan ikkunasta avautuvista näköaloista?

Oletteko nauttinut etukäteen leppoisista kesäillan rupatteluhetkistä kesämökkinaapurinne kanssa?

Jos olette, niin älkää missään tapauksessa ostako sikaa säkissä älkääkä ainakaan Karttulan Saittajärven rannalta ennen kuin kesäteatteri on ikuisiksi ajoiksi lakkautettu.

On tärkeätä tutkia kesäpaikka tarkoin, rannat, vedet, maat ja metsät, rakennusoikeudet. Mutta kannattaa tutkia naapuristoakin. Ettei vain käy niin kuin kävi sotilasmestari A n o T a a v i t s a i s e l l e.

Taavitsainen osti mukavan tontin maanviljelijä T a u n o H i l t u s e l t a. Häntä tosin varotettiin etukäteen naapurista, mutta eihän hän uskonut, että asiat niin hullusti voisivat olla.

Nyt hän uskoo. Ja joskus kiroaa sisimmässään katkerasti, että voikin kaksi ihmistä terrorisoida yhden järven rantoja, esittää hirmuisia esityksiään lasten nähden ja kuullen, yötä päivää, väsymättä. Jos yrittää neuvotella, niin kunniansa kuulee. Jo naapurit karjahtelevat, että on se "kumma kun ei saisi omalla tontillaan edes kusta ja paskantaa . . . ja naida. Ja kaikki nuoret tytöt tulee Kuopiosta asti katsomaan vanhan miehen kyrpää . . . ja munia . . . "

Siitä on kesäillan rauha kaukana.

Karttulan poliisiviranomaiset ovat varovaisia. Kuinka he voisivatkaan asiaan kovin paljon vaikuttaa. Omalla yksityisalueellaanhan Kaukovaarat mesovat ja mellastavat. Poliisille on "pornoilusta" tehty ilmoitus ja juttua tutkitaan.

— Tutkimukset ovat vielä kesken, sanoo Karttulan nimismies R e i n o L o m m i.

Virkavallan mielestä juttu on poliisiasiaksi mitätön ja kiusallinenkin. Mekastus ja siveetön esiintyminen pitäisi kuitenkin saada loppumaan, totta kai. Poliisi auttaisi mielellään, mutta mistä löytäisi sopivat pykälät. Joka tapauksessa juttu nyt on poliisiasia ja kuulustelut tapahtuvat aikanaan.

Naapurit saisivat Kaukovaarat kenties helpostikin syytteeseen herjauksista ja kunnianloukkauksista, mutta kuka niistä langetettavista tuomioista, vähäisistä sakoista, avun saisi. Ainoa hyödyn saaja olisi valtio, jota ei liikauta vähääkään kuinka joku Kaukovaara mökillään riehuu.

Ikävää, Mattijuhani Koponen, ettei se flyygeli ollut yksityisaluettasi. Vaikka yleisösi oli vapaaehtoisesti tullut soitantoasi kuuntelemaan, sinut noin vain pistettiin telkien taakse. Tälle Kaukovaaralle ei kukaan tunnu mahtavan mitään. Kyllä se melkoista oopperaa on Saittajärvelläkin, ettet vain häviäisi . . .

Eikös se ole jo jonkinlainen julkinen tilaisuus, kun herra ja rouva Kaukovaara kailottavat, että tulkaa vain kaikki katsomaan, tämmöinen se tämä on.

KÄÄNNÄ

E-myymälä on kahvimyymälä

E-kahvimyymälässä on aivan oma, erilainen kahvivalikoima. Rengas-kahvisarja. Todella hyvää kahvia jokaiselle kahvinystävälle. Valitkaa mieleisenne sekoitus ja jauhatus. Ja nauttikaa hyvästä kahvista. E-myymälässä — kahvimyymälässä — Teitä palvellaan.

Uusi Saludo

Costarica-colombia sekoitus. Virkistävän makuinen, suosittu kahvi. Asiantuntijoiden vaaleaksi paahtama. Tiiviissä metallikääreessä. Aina yhtä tuoretta.

Uusi Lauro

Santos-colombia sekoitus. Riittoisa ja pehmeän makuinen kahvi. Suomalaisen maun mukaan vaaleaksi paahdettu. Tiivis metallikääre tallettaa Lauron hyvän maun ja aromit. Tuoreena pannuun asti.

Molemmissa pannu- ja suodatinjauhatus

E MYYMÄLÄT

E-myymälästä saatte värikkään kahvin mittalusikan mukaanne. Tervetuloa kahvimyymälään — E-myymälään.

"JULKIPORNOA"

Mistä kaikki alkoi

Kaukovaarojen ja maanviljelijä Hiltusen väliset riitaisuudet alkoivat jo vuonna 1966. Silloin oli Hiltunen sopinut erään kesämökkiläisen kanssa vesioikeuden myynnistä. Hintakin oli sovittu. Kun naapuri maksaisi tuhat markkaa, saisi hän pitää muutaman katiskan järvessä. Heikki Kaukovaara sai asiasta kuulla ja myikin vesioikeuden 500 markalla.

Sen jälkeen on joka vuosi tapahtunut jotain: milloin on Heikki Kaukovaara rakentanut tiesulkuja mökkinsä ohi kulkevalle yleiselle tielle, milloin asettanut omatekoisia tienviittoja tien varteen. Tai hän on hillunut juovuksissa yleisellä tiellä maanviljelijä Hiltusen talon edustalla, josta Hiltunen on hänet poistanut huutelemasta rivouksia. "Poistamisesta" tuli oikeusjuttu, jossa Kaukovaara syytti "Nyrkki-Hiltusta" pahoinpitelystä. Syytteen tukena oleva lääkärintodistus tuskin ratkaisee ovatko vammat syntyneet humalaisen kaatuillessa vai Hiltusen väitetyistä lyönneistä. Asia on parhaillaan hovioikeuden puitavana.

Tauno Hiltunen sanoo, että jos hän olisi lyönyt ei Kaukovaara enää kävelisi, että hän ei vähällä humalaista lyö.

Pornohommat

alkoivat virkavallan kertoman mukaan tänä kesänä. Hiltunen kuitenkin kertoo — ja samoin kertovat ääninauhat ja todistajat — että sukupuolielinten nimillä höystetty huutelu ja siveetön esiintyminen alkoi jo edellisenä kesänä. Hiltusen ja sotilasmestari Taavitsaisen kertoman mukaan elämöinti on jatkunut muuttumattomana, korkeintaan hivenen yltyen, aina siitä lähtien kun Taavitsaiset ostivat kesämökkitonttinsa Kaukovaaran tontin vierestä.

Sotilasmestari Ano Taavitsainen vaimoineen ja tyttärineen on saanut nauttia Kaukovaarojen ilmaisista pornoesityksistä koko kuuman kesän. Kovin suuri nautinto se ei kuitenkaan ole ollut, sillä Kaukovaarat harvoin hiljenevät edes yöksi.

Elokuun 1. sunnuntai

Hymylehti kävi tutustumassa tilanteeseen elokuun ensimmäisenä sunnuntaina. Kerromme muutamin sanoin siitä mitä *kuulimme*. Sillä mitäpä näkemistä Kaukovaarojen touhuilussa oikeastaan on.

Sunnuntaiaamu oli hiljainen. Kaukovaarat olivat lähteneet Kuopioon virkistymään edellisen yön rasituksista. Vasta iltapäivällä alkoi tapahtua, kaukovaaralainen kesänvietto esittäytyi kaikessa rehevyydessään: Kaukovaarojen pihaan ajoi punainen pakettiauto. Kuljettajan paikalta nousi rouva Eila Kaukovaara ja hänen vierestään herra Kaukovaara, pilotti, entinen lentäjä, konttorikonemekaanikko ja omien puheittensa mukaan myös tyttöjen välittäjä. Hän kehui nimittäin välittävänsä tyttöjä Hampurin ilotaloihin. Allekirjoittanutkin ilahtui suuresti, kun kuuli, että vaimo kelpaisi erinomaisesti kuluvan vuoden joulukuussa lähtevään satsiin. Kaukovaaran makua ei voi totisesti moittia — eikä näköäkään, sillä luultavasti kiikari, jolla hän Taavitsaisen tontille tiiraili, oli melko hyvä.

Maanviljelijä Tauno Hiltunen (Kaukovaaran mukaan "Nyrkki-Hiltunen") kertoo, ettei alastomuudessa ole mitään pahaa eikä alastomana uimisessa, mutta miksi siitä pitää tehdä irvokas asia. — Miksi pitää kaikille kuuluttaa, että nyt Kaukovaarat menevät kelteisillään uimaan. Ja se muu touhu ja kielenkäyttö!

Välittömästi auton ovien läjähdettyä kiinni, alkoi Kaukovaaran pihalla (jolla kylttien mukaan on laiduntaminen kielletty ja joka on myös myrkytetty) omituinen "kahdenkeskinen keskustelu".

Herra Kaukovaara suoritti juhlallisen avauksen (niin että varmasti kuului 2 km:n päähän) manailemalla sitä, että ei saa mukamas luonnollisia tarpeitaan toimittaa omalla tontillaan. Sanastossa vilahtelivat tiuhaan mm. sanat: kyrpä, vittu, paska, paskantaa, kusi, kusta, munat, persekärpänen (jolla hän tarkoitti naapureitaan), saatanan kauppaneuvos, perkeleen vuorineuvos (naapureitten lempinimet) sekä useimmat kirosanat sekä naida ja naiminen. Siis perin yksipuolista.

Rouva Kaukovaara säesti parhaansa mukaan eikä hänen sanastonsa poikennut paljonkaan edellisestä.

Pihasta herrasväki siirtyi rantaan "uimaan" ja samalla sai naapurin väki kuulla kunniansa. Kuvat kertonevat uintihommista paremmin kuin sanat. Kerrottakoon vain, että Kaukovaarat ovat uidessaankin innokkaita "keskustelijoita".

Sukupuolinautintoa luvattiin auliisti antaa kaikille tarvitseville. Rouva Kaukovaara ilmoitti, että se on kumma, kun kaikki kylän miehet ja tuntemattomatkin ovat vuorotellen tunkeutumassa aitojen ylitse ja alitse hänen viereensä päästäkseen. Olisikohan rouvalla hieman liian itserakkaita ajatuksia? Rouva ilmoitti edelleen, että se on myös kummallista, että kaikki kylän naisväki ja kaikki kuopiolaiset nuoret tytöt ovat niin hullaantuneita hänen mieheensä. Mies kun on 14 maassa käynyt, harmaatukkainen hurmuri, joka kiinnostaa etenkin nuoria tyttöjä(?)

Sitten rouva esitteli kädestä pitäen miehensä muita avuja (siis matkojen ja harmaan tukan lisäksi). Molemmat esittelivät itsensä yksityiskohtaisesti ja ujostelematta, yhdessä ja erikseen. Toistokin lähti pyytämättä.

Herrasväen mielestä oli kai sopimatonta, että naapurit oleskelivat omalla rannallaan, koska ihmettelivät miksi sitä pitää tulla siihen pällistelemään ...

Herra ja rouva Kaukovaara keskustelivat myös, että on ihan perskärpästen omaa syytä kaikki. Mitäs tulivat siihen naapureiksi. Kun tulivat niin kestäkööt!

Naapurikateuttako siis? Pelkkää pahansuopaisuuttako? Sairauttako? Itsetehostuksen höystämää paljastusvimmaako?

Rouva huusi, että hän on kakskytäviis vuotta tällä paikalla asunut eikä lähe! Kuka on aikonut ajaa?

Ei osannut Aku Snellman

aavistaa, millaista elämää hänen kotimökillään tullaan viettämään. Aku Snellman oli tunnetuimpia kuopiolaisia lehtimiehiä aikoinaan (hän kuoli toistakymmentä vuotta sitten) ja nykyinen rouva Eila Kaukovaara oli hänen vaimonsa. Nykyisin on mökki ja tontti Aku Snellmanin ja rouva Kaukovaaran tyttären omistuksessa. Tytär asuu kaukana kotoaan ja tuskin tietää mitään siitä mitä kotipuolessa tapahtuu — todellisuudessa.

Syyte saastuttamisesta?

Nyt Karttulassa mietitään, voitaisiko mahdollisesti nostaa syyte Kaukovaaraa vastaan siitä, että hän saastuttaa Saittajärveä (kts. kuvia). Eipä taida voida. Ja maanviljelijä Hiltunen arvelee, että peli vain yltyy, kun Kaukovaara huomaa saaneensa sievoisesti julkisuutta.

Maanviljelijä Hiltunen sanoo, että Heikki Kaukovaara osaa olla myös hieno mies. Sitä hän on valkoiset kaulassa etenkin oikeussaleissa. Maailmanmies osaa tehdä hyvän vaikutuksen. Osaako suoraluonteinen savolainen maanviljelijä käyttäytyä yhtä sulavasti herrojen tuomareitten edessä?

Naapurisovusta tuskin toivoa

Sotilasmestari ja rouva Taavitsainen sanovat, että alussa oli vaikeata. Nyt menevät Kaukovaarojen esitykset ohi silmien, vihjailut ja kunnianloukkaukset ohi korvien. Mutta kotirauha on mennyttä, yörauhasta ja naapurisovusta puhumattakaan.

Maanviljelijä Tauno Hiltunen ihmettelee, että on kumma jos ei löydy pykälää ... □

PELAATTE VÄÄRIN, HYVÄT HERRAT!

UHKAPELIÄ HELSINGIN RAVINTOLOISSA

Teksti:
JUHA NUMMINEN
Kuvat:
ERKKI ja ESA SALO

▲ Miten paljon mahdatkaan ansaita uhkapelillä, liikemies Tauno Paunonen?

Paunosen porukka päiväpelillä ravintola Töölönrannassa. Pääpeluri Paunonen oikealla, hänen vieressään nyljettävänä oleva maalais-Kake, pöydän toisella puolella Summanen ja Taipale. Pöydän päässä, vasemmalla Kaken pelin värvännyt Pekka.

■ **Useissa Helsingin ravintoloissa harrastetaan uhkapeliä.**

■ **Ravintolapelurit ovat jonkinlaisia puoliammattilaisia, jotka ansaitsevat melkoisen osan tuloistaan pelaamalla, mutta harrastavat myös kaikenlaista kirjavaa bisnestä.**

■ **He pelaavat suurimman osan peleistään väärin ja nylkevät humaltuneet ja varomattomat uhrinsa helposti putipuhtaiksi.**

■ **Viattoman näköisissä peleissä liikkuu ällistyttäviä rahasummia. Satanen on niissä tavallinen peliraha ja viimeksi kuluneen vuoden aikana kerrotaan pelatun jopa kymmenistä tuhansista markoista lyhyiden pelien aikana.**

■ **Pelaaminen tapahtuu verrattain avoimesti. Suosituimmissa peliravintoloissa tuntee ainakin osa henkilökunnasta pelurit hyvin, tietää heidän puuhistaan ja toimii heidän kanssaan yhteistyössä.**

■ **Suomen rikoslaki kieltää uhkapelin jyrkästi. Tämä juttu lähtee kuitenkin hieman toiselta pohjalta. Velvollisuutemme on varoittaa pelikunniaan luottavia kansalaisia ja antaa näpsäys pelihuijareille: Teidät on paljastettu, hyvät herrat.**

KÄÄNNÄ

KAKE OLI SIIS PUTSATTAVA...

Pelihait tulivat tummanvihreällä Dodge Coronetilla BDX-44.

Se on hienon näköinen auto. Ei uskoisi, että se on halvalla ostettu entinen taksikärry.

Kuin tunnusmerkkinä sen kaarevan tuulilasin alla, ohjauspyörän vieressä oli korttipakka.

Ravintola Töölönrannan edessä, Messuhallia vastapäätä autosta nousi housujaan kohennellen kolme miestä: Sörkan ja Kallion tunnetuin peluri, liikemies Tauno Paunonen, 37, hänen oikea kätensä Kalevi Summanen ja autoa kuljettanut Veikko Taipale.

Kello oli 12.50. Porukka asteli joutilaan näköisenä lasista ja metallista koottuun, sokkeloiseen rantaravintolaan.

Vahtimestari Heikki Joutsikari kumarsi ovella kohteliaasti kuten hyville asiakkaille kuuluukin.

▲ **Vahtimestari Heikki Joutsikari: — He ovat lehtimiehiä . . .**

▼ **Hovimestari Jorma Pelkonen: — Nyt kärähditte . . .**

Nuori hovimestari Jorma Pelkonen paransi ryhtiään valkoisessa puvussaan, kohensi tummia silmälasejaan ja riensi johdattelemaan kolmikkoa.

Kaikesta näki, että Paunosen ryhmä oli tervetullut ja arvostettu.

Ja eikö määrätynlaisen arvonannon ansaitsekin mieslaji, joka nostaa maljaa ja tilaa kaljaa milloinkaan unohtamatta, että leipätyö on meneillään? Joka toisten karkoittaessa mielestään arkipäivän häärii ja käärii ansionsa?

Nytkin tultiin muka ryyppäämään, eikä hetkeksikään unohdettu todellista syytä:

Jälleen oli löytynyt joku Helsinkiin ajautunut maalaispoika, joka piti päästää rahaksi kutsutusta pahasta.

Paunonen katseli ympärilleen pöytää etsiessään.

Ja siellähän Kake istuikin baarissa. Vaalea, hyväntahtoisen näköinen julli yhdessä Pekan kanssa.

Pekka oli eilispäivänä supissut Summaselle ravintola Baccuksessa, että hänellä oli hyvä uhri, jolla oli rahaa.

80 kiloa savolaista herkkäuskoisuutta (jota näissä piireissä kutsutaan tyhmyydeksi) maustettuna isäpapan satasilla.

Summanen oli juuri silloin hävinnyt Baccuksessa 700 markkaa ja oli siitä helvetin vihainen.

Ei siksi, että tuo summa olisi jotakin merkinnyt, vaan periaatteesta. Peluri ei saa hävitä.

Summasen huonosta tuurista kertoi Pekalle Kalevi Tuomi, jonka Hymylehden lukijat muistanevat viime numerossa olleesta vesipirtujutusta uutterana myyjänä. Tuomi kuuluu myös pelipörukoihin, kuinkas muuten.

Summanen oli päättänyt ottaa vahingon takaisin. Hän oli sopinut, että Pekka tuo Kaken Töölönrantaan, joka kevään ja kesän kuluessa on muodostunut uudeksi pelipaikaksi.

Koska pelurit liikkuvat tuskin koskaan yksin, Summanen otti mukaansa alan asiantuntijan, liikemies Paunosen sekä autonkuljettaksi Taipaleen.

Valoisa ja ilmava Töölönranta eroaa huomattavasti pelureiden muista työpaikoista — tunkkaisista, meluisista ja hämäristä kansanravintoloista: Baccuksesta, Kolmesta Kaisasta, Kolmesta Kruunusta, Viherkulmasta, Kultaisesta Oravasta ja Kaaren Baarista.

Kake oli siis putsattava.

Alkoholia, alkulämmitys ja aloitus

Miehet valtasivat perimmäisen nurkkapöydän.

Kake istutettiin Paunosen viereen selkä muuhun ravintolaan.

Kakea vastapäätä istahti Summanen ja Taipale asettui nurkkaan, kasvot ravintolaan päin. Hyvään tarkkailuasemaan varmistamaan selustan.

Välitysmiehenä toiminut Pekka asettui pöydän päähän.

Koska Paunonen ja hänen porukkansa eivät tienneet, että Hymylehti oli varustanut Kaken nimenomaan heidän uhrikseen ja mies oli harvinaisen valmis pelaamaan, seurasi aluksi lähes tunnin ohjelma nimeltä alkulämmitys.

Se tapahtui joutavalla jutustelulla ja alkoholilla. Ensin tilattiin kahvia ja pari kierrosta konjakkia.

Mutta koska kysymyksessä eivät olleet ns. naukumaijan pojat, tilaus muuttui Pekan aloitteesta pullokaupaksi.

Tarjoilijatyttö raahasi kylki kaarella mustaa monopolia ja lihavia laseja.

Kello 13.40 pelurit katsoivat ajan kypsäksi. Ensimmäiset puheet rahapelistä alkoivat.

— Hyvä peli viimeinen huuto Helsingissä, Summanen kuvaili ikivanhaa kruunaklaava-peliä. — Pelataan esimerkiksi niin, että katsotaan, kuka maksaa laskun . . .

Tämä on tyypillinen aloitus.

Uhriksi valittu johdatetaan peliin heittämällä rahaa siitä, kuka maksaa kierroksen.

Kun Kake kiinnostui asiasta, Pekka ja Summanen pelasivat näytteeksi 'vitosen paikkaa', jossa panoksena oli siis viisi markkaa.

Pekka hävisi muutaman kerran.

Sitten Summanen pyysi Kakea pelaamaan kanssaan. Otettiin paukut ja alettiin pelata. Ensin muutama pelikierros leikillään, opettelumielessä.

Ensimmäinen tosipeli aloitettiin Kaken kanssa kympistä.

Kake voitti viisi peräkkäistä kierrosta ja näytti iloiselta 50 markkaa rikkaampana.

'Saat 50 markkaa, jos näytät tonnin'

Nyt Kake vaikutti vieressä istuvan Paunosen mielestä verrattain kypsältä.

Hän ilmoitti haluavansa tulla peliin mukaan.

— Mutta minä en viitsi kympin vuoksi . . . Mä aloitan aina vähintäin 50 markasta . . .

Kake hävisi välittömästi kolme peliä ja huomasi, että Paunonen pelasi heti väärin.

Vastapäätä istuva Summanen tarkkaili Kaken reaktioita. Kun uhrin naama alkoi vakavoitua, Summanen puuttui asiaan ja ilmoitti, että hänen vuoronsa oli pelata.

Hänen kanssaan pelatessaan Kake voitti. Mutta silloin olivat panokset vain 10—20 markkaa.

Välillä puhuttiin muuta ja ajettiin Kake-parkaan lisää alkoholia. Paunonen muun muassa kauppasi hänelle tuhannen vanhan markan hopeakolikkoa hulluun hintaan 150 nykymarkkaa, mutta tin-

KÄÄNNÄ

PONSI

virkistävä veto leukaan!

Viileän raikas Mennen-partavesi poistaa hetkessä parranajon aiheuttaman ärsytyksen. Se palauttaa ihon luonnollisen kimmoisuuden ja pehmeyden. Vetäkää Mennen-partavettä leukaan. Mikä miehen olo koko päivän!

MENNEN-mikä miehen olo

FARMOS Oy

HOVIMESTARI SANOI: — NYT VOITTE PELATA

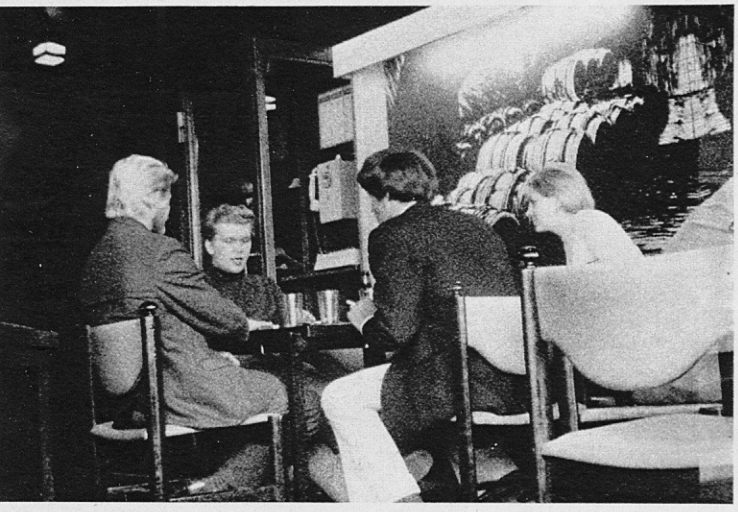

Ravintola Kolmessa Kaisassa maalais-Kake (vasemmalla) joutui tunnetun pelurin Seppo Hiekkarannan (toinen vasemmalta) kynsiin ja hävisi . . .

. . . täysin vahtimestarin (vasemmalla) tieten. Pöydässä kävi välillä myös hovimestari varoittelemassa Alkon tarkastajista.

Seppo Hiekkaranta pitää pelissä usein mukana myös vaimoaan Riittaa (kolmas vasemmalta), joka tässä luo arvostelevan silmäyksen maalais-Kakeen. — Onkohan tuolla hintaa?

ki aina 70 markkaan saakka.

Sitten Kake ja Paunonen pelasivat jälleen kaksi 50 markan kierrosta, jotka Kake tietenkin hävisi, koska antoi Paunosen pelata väärin.

Sitten Summanen pelasi mielenkohennuspelejään Kaken kanssa. Nyt pelasi Kakekin huvikseen väärin ja jujutti Summaselta muutaman kympin.

Paunonen alkoi pyydellä korttipeliin, sökölle kotiinsa Kallioon. — Kello 16:een asti on aikaa. Silloin muija pääsee töistä. Siellä on konjakkia ja viskiä . . .

Kake ryhtyi puhumaan autokaupoista. Paunonen, joka on vanha autokauppias ja tekee nykyään myös tonttikauppoja, alkoi heti tarjota -66 mallin volkkaria.

Seurasi jälleen peli Kake—Paunonen ja Kake hävisi armotta.

Paunonen alkoi kyllästyä tällaiseen tipottain lypsyyn ja meni suoraan asiaan: — Onko sulla tosiaan rahaa? Eihän sulla taida olla muuta kuin nuo taskussa olevat . . .

Kake kerskui tietenkin, että onhan muutama tonni, jukuliuta . . .

Paunonen päätti tarkistaa, kannattiko tämän kaverin kanssa tuhlata iltaa. Hän pisti 50 markan setelin pöydälle ja sanoi: — Toi on sun, jos näytät tuhat markkaa.

— Helposti ansaittua rahaa, Summanen yllytti silmät kiiluen. — Ajattele. Saat viiskymppiä vaan siitä, että näytät tonnin . . .

Kake kysyi, kuinka pian raha täytyisi näyttää.

— Saat aikaa 15 minuuttia, Paunonen lupasi.

— Mee heti pankkiin ja ota kaikki rahas ja mennään sitten Paunoselle korttia lyömään, Summanen lietsoi.

Silloin Taipale, joka istui ensimmäinen konjakkilasi yhä täytenä edessään ja tarkkaili ympäristöään, huomasi viereisessä pöydässä istuvan miehen kädessä sormen mittaisen esineen.

— Pojat, meitä valokuvataan, hän ärähti.

Hovimestari: 'Nyt kävi käry . . .'

Koko pelin ajan sekä tarjoilija että hovimestari olivat nähneet, mitä pöydässä tapahtui. Pelurit eivät olleet pyrkineet lainkaan salaamaan puuhiaan.

Kun seurue, jossa Taipale oli ollut (aivan oikein) näkevinään kameran, oli siirtynyt ravintolan toiselle puolelle, hovimestari Jorma Pelkonen palasi pelipöytään.

— En huomannut mitään valokuvausta, hän selitti. — Jos olisin nähnyt, olisin poistanut sellaiset asiakkaat tästä ravintolasta.

Hetken kuluttua hovimestari palasi kuitenkin takaisin juteltuaan vahtimestari Heikki Joutsikarin kanssa.

— Niin pojat. Kyllä nyt kävi käry. Lehtimiehiä ne olivat. Se toinen oli Ilta-Sanomista tai jostakin muusta lehdestä. Portsari ottaa tarkempaa selvää juuri, mistä lehdestä . . .

Nyt tuli vahtimestari pöytään ja ilmoitti jonkun sukulaisensa ottavan asiasta parhaillaan selvää.

Mutta ennen kuin tieto tuli, pelurit luikkivat ravintolasta yksitellen, vähin äänin.

Kun kysyimme myöhemmin vahtimestarilta, mikä aiheutti moisen palvelusalttiuden, hän totesi, että Paunosen porukka on hyvä asiakas.

— Sellaista on pyrittävä palvelemaan kaikin tavoin.

Peliystävällisyyttä Kolmessa Kaisassa

Vielä samana päivänä ystävämme maalais-Kake meni koettamaan pelionneaan Kolmeen Kaisaan Hämeentien varrelle.

Siellä häntä odotti tunnettu nuori peluripariskunta Seppo ja Riitta Hiekkaranta, joka oli saanut vinkin hyvästä lypsettävästä.

Kake, joka oli Paunosen käsittelyn jäljiltä jo melkoisessa laitamyötäisessä, pääsi vasta pienen neuvottelun jäl-

VAPAASTI, TARKASTAJA LÄHTI...

Liikemies Teuvo Säteri on hävinnyt melkoisia summia kruuna-klaava-pelissä, mutta: — Enää en pelaa... Teen kauppoja vaan.

Seppo Hiekkaranta harrastaa innokkaasti uhkapeliä — nylki mm. Säterin ruhtinaallisesti viime talvena.

keen ja kymmenen markan avulla sisään ravintolaan.

Hiekkarannat istuivat joidenkin tuttaviensa kanssa aivan ovensuussa, vahtimestarin ja hovimestarin silmien alla.

Seurue oli istunut jo melkoisen ajan ja oli huomattavasti humalassa.

Tämä ei kuitenkaan merkinnyt sitä, ettei työ olisi maittanut. Kake kutsuttiin pöytään ja peli aloitettiin.

Kake oli päättänyt rajoittaa pelit kymmenen markan panoksiin.

Koska hänet huomattiin heti kärkeen kypsäksi, Hiekkaranta aloitti väärinpeluun välittömästi ja nylki Kakelta nopeasti satasen.

Hovimestari kävi pöydässä vähän väliä juttelemassa. Ensimmäisellä kerralla hän sanoi: — Älkää pojat pelatko nyt kovin isoilla panoksilla, tarkastaja on liikkeellä tänä iltana.

Jonkin ajan kuluttua hän tuli sanomaan: — Nyt voitte pelata vapaasti, tarkastaja on lähtenyt.

Sekä hovimestari että vahtimestari seisoivat koko ajan niin lähellä pelipöytää, että heidän oli pakko nähdä hyvin tuntemansa Hiekkarannan väärinpeluu ja se, että kysymyksessä oli selvästi yh-

KÄÄNNÄ

Viherkulma Hakaniemen torin tienoilla — täälläkin pelataan korkeilla panoksilla.

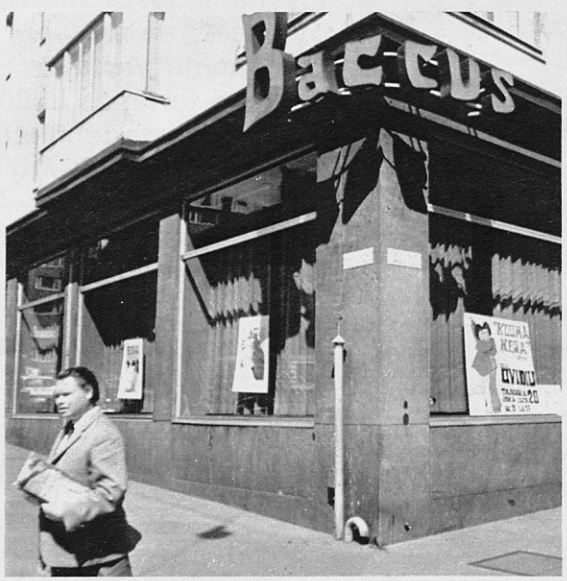

Baccus Porthaninkadulla — peliporukoiden suosituimpia paikkoja.

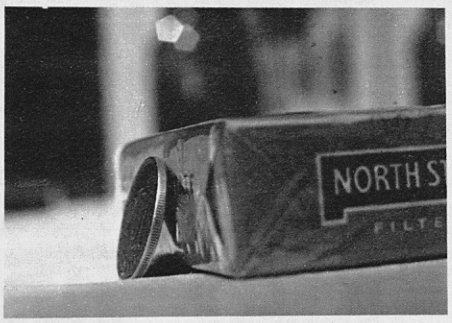

Näin asettaa väärinpelaaja rahan rasian taakse, suojaan vastapäätä istuvan katseelta. Oikeassa pelissä raha on rasian alla.

Kun väärinpelaaja näkee, miten päin pelikaverin raha on, hän voi kaataa oman rahansa haluamalleen puolelle vetämällä rasiaa joko itseensä päin tai työntämällä sitä poispäin itsestään.

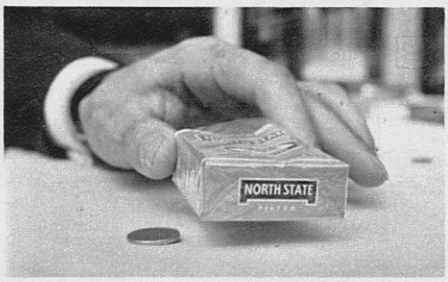

RIKOSLAIN 43 LUKU 4 §.

Joka pitää huonetta uhkapelin harjoittamista varten taikka ravintolassa tai muussa julkisessa paikassa panee toimeen sellaisen pelin, rangaistakoon sakolla taikka vankeudella enintään yhdeksi vuodeksi.

Ravintolan tai muun sellaisen julkisen paikan omistaja tai hoitaja, joka sallii siellä pelattavan uhkapeliä rangaistakoon (enintään viidelläkymmenellä päivä)sakolla ja, jos rikos on sen arvoinen, menettäköön sitä paitsi oikeutensa harjoittaa tai hoitaa ravintolaliikettä tai muuta sellaista elinkeinoa.

Joka 1 momentissa mainitussa paikassa taikka muualla ottaa osaa uhkapeliin, rangaistakoon (enintään kahdellakymmenellä päivä)sakolla.

Raha ja muu tavara, joka tavataan pelipöydältä tai pelipankista, olkoon menetetty.

Suomen Laki ei suhtaudu uhkapeliin kovinkaan ystävällisesti. Pitäisiköhän muutamien ravintolanomistajien tutustua opukseen paremmin?

Ostakaa juuri se lehti mikä Teitä miellyttää. Ostakaa juuri silloin kun haluatte. Lehtipisteessä on aina tarjolla kymmeniä.

Lehtipiste

Irtonumero-osto tarjoaa sellaisia etuja, joita harvoin tulemme edes ajatelleeksi. Ostaessamme lehden Lehtipisteestä meillä on täydellinen valinnanvapaus. Tuskin on olemassa toista tuoteryhmää, jonka hyödykkeitä voisimme tarkastella ennen ostoa yhtä vapaasti kuin lehtiä. Voimme varmistua lehtemme sisällöstä; valita meitä itseämme kiinnostavimman.

Lehtipiste tarjoaa laajan valikoiman erilaisia lehtiä. Pienemmät ainakin kolmenkymmenen, suurimmat jopa sadan lehden valikoiman.

Valikoima on aina tuore; se pidetään jatkuvasti ajan tasalla.

Lehtipiste on aina lähellä. Se on myymälä, josta suoritamme jokapäiväiset ostokset; se on pieni pysähdyspaikka matkamme varrella. Suomessa on tällä hetkellä jo lähes 8000 Lehtipistettä.

Maksamme lehdestä markan, pari. Irtonumerona ostettu lehti tulee vuositilattua hieman kalliimmaksi, mutta kertaostoon tarvittava rahamäärä on häviävän pieni.

Yhä useammat tämänpäivän ihmiset ostavat lehtensä irtonumeroina: aikakauslehdistä myydään Suomessa irtonumeroina lähes kolmannes, Ruotsissa ja monissa Euroopan maissa kaksi kolmannesta. Minkävuoksi?

Joka hetki on lukuhetki — osta lehti myös tänään. Lehtipisteestä.

SÄTERI HÄVISI 35 000 MARKKAA...

den asiakkaan eli Kaken puhdistaminen.

Suosituin pelipaikka on Baccus

Asian luonteesta johtuen on täysin mahdotonta muodostaa täsmällistä kuvaa siitä, miten laajaa pelaaminen on — kuinka suuri miesjoukko sitä harjoittaa, kuinka monissa ravintoloissa ja millaisissa summissa liikevaihto todellisuudessa pyörii.

Lukuisten eri lähteiden mukaan pelureita on alkupuolella mainituissa ravintoloissa liikkeellä toistakymmentä. Sellainen porukka pystyy kyllä hallitsemaan 'koko kentän' jokaisena viikonpäivänä ja puhdistamaan joka ilta monia pahaa-aavistamattomia harrastelijapelaajia.

Ehdoton pelikeskus on Porthaninkadun varrella sijaitseva ravintola Baccus, jossa pelataan joka ilta henkilökunnan tieten.

Pelaajat tekevät lisäksi rynnäkköjä hienompiin ravintoloihin ja iskevät sieltä otollisia — eli kyllin varakkaita ja juopuneita — lypsettäviä.

Panokset vaihtelevat markasta useisiin satasiin, jopa tuhansiin markkoihin.

Väärinpelaaja tarvitsee pöytäliinan

Pelin ideana on mahdollisimman yksinkertainen kruuna-klaava-systeemi.

Peliä pelaa kaksi kerrallaan. Molemmilla on raha, esimerkiksi markka tai penni.

Oikeinpeluussa 'emännäksi' kutsutulla pelaajalla on raha tulitikku- tai savukerasian alla. Hänen vastustajansa heittää tai asettaa oman rahansa joko kruunaksi tai klaavaksi.

Jos 'emännän' raha on samoin päin kuin heittäjän, heittäjä voittaa. Jos rahat näyttävät eri puolensa, 'emäntä' voittaa.

Väärinpeluussa 'emäntä' ei laitakaan pelirahaa rasian alle, vaan sen taakse — piiloon vastapelaajan, muttei omalta katseelta. Raha jätetään pystyyn nojaamaan rasiaan.

Kun 'emäntä' näkee heittäjän rahan, hän voi kaataa pelirahansa miten päin haluaa ja voitto on taattu.

Tämän vuoksi väärinpelaajat vaativat pelipöydälle liinan, jolloin kaatuvan kolikon ääntä ei kuulu. Jos rasia on tulitikkurasia, peliväline on penni, joka ei näy sen takaa. Jos rasia on savukelaatikko, pelaaminen voi tapahtua markalla.

Väärinpelaaja haluaa olla tietenkin mahdollisimman usein 'emäntä' voidakseen määrätä, kuka voittaa. Tämä on helppoa, koska heittäminen tekee pelin ensikertalaiselle jännittävämmäksi. Jos alunperin on sovittu, että 'emännyyttä' hoidetaan vuorotellen, pelureilla on tapana sotkea järjestys höpöttämällä välillä muista asioista, juottamalla uhrille alkoholia ja — tämä on havaittu edellä mainitussa Hiekkarannan perheessä erittäin hyvin — tuoda pöytään nainen, joka istutetaan uhrin viereen pitämään pientä lirttiä ja hajoittamaan tarkkaavaisuutta.

Kallion kuuluisin häviäjä

Kallion kaupunginosan kuuluisimpia häviäjiä on keskiikäinen liikemies Teuvo Säteri.

Hän itse suhtautuu maineensa tähän puoleen ymmärrettävän väheksyvästi, mutta eräs viimetalvisen pelikierroksen silminnäkijä kertoo näin:

— Mä menin Kaaren Baariin aivan sattumalta. Sieltä mä löysin Säterin, joka istui Seppo ja Riitta Hiekkarannan kanssa samassa pöydässä. Riitta istui Säterin vieressä, Seppo vastapäätä.

— Kun mä tulin, Seppo näytti mulle tukkua satasia ja kertoi Säterin hävinneen ne hänelle — siinä lienee ollut 8 000—9 000 markkaa.

— Tässä vaiheessa Säterin setelirahat olivat loppuneet ja hän rupesi kirjoittamaan shekkejä. Niitä kertyi toistakymmentä, arvoltaan yleensä tuhannen markan. Yhden pelin panoksena oli aina 400—1 000 markkaa.

— Viereisestä pöydästä valitettiin, että pelaaminen häiritsi ja sen vuoksi ravintolan omistaja tuli ilmoittamaan, että pelaaminen oli joko lopetettava tai meidän oli poistuttava.

— Lähdimme heti Kolmeen Kruunuun, missä pelaamista jatkettiin. Siellä Säteri hävisi vielä shekkeinä noin 10 000 markkaa. Tiedän tämän, koska pidin kirjaa, ettei tarvinnut koko ajan heitellä shekkejä pöydälle.

— Koko istuminen kesti kaikkiaan noin kuusi tuntia ja siinä ajassa ylen juopunut Säteri hävisi laskujeni mukaan ainakin 35 000 markkaa.

— Hiekkaranta pelasi väärin koko illan. Hän antoi kuitenkin Säterin voittaa muodon vuoksi välillä. Mutta silloin summat olivat vain 100 markan suuruusluokkaa.

— Seuraavana päivänä kuulin, että Säteri oli sulkenut pankkitilinsä ja kieltänyt vaihtamasta shekkejään rahaksi. Hiekkaranta uhkasi puolestaan kävellä poliisiasemalle ilmiantamaan Säterin katteettomista shekeistä. Myöhemmin he sopivat asian jollakin tavoin.

Johtaja Teuvo Säteri kertoi itse Hymylehdelle, että vaikka hän hävisi 'melko paljon' hän teki vastapelurinsa kanssa myöhemmin kaupan, jossa voitti saman verran kuin oli pelissä hävinnyt.

— Hän oli parempi peluri kuin minä, mutta minä olin parempi kauppamies kuin hän...

Säteri sanoi saaneensa ensimmäisen varoituksen väärinpeluusta Hiekkarannan vaimolta.

— Kai hän rupesi säälimään minua, vihdoin viimein... □

Baccuksen johtaja Herran nuhteessa

— Ei helvetissä...

Vastasi ravintola Baccuksen johtaja Kyösti Anttila 29, kun Hymylehti kysyi häneltä: Tiedättekö, että Baccuksessa pelataan uhkapeliä.

— Mutta en voi tietenkään mennä vannomaan, ettei täällä joskus pelattaisi tietämättäni... Tästä asiasta on ollut puhetta Alkon tarkastajien kanssa ja heidän kantansa uhkapeliin on ehdoton. Sitä ei saa esiintyä missään muodossa. Minun kantani on tietenkin tämä sama...

— Ravintolan pito on kuulkaa täällä Kalliossa veitsenterällä kulkemista. Minun isoäitini perusti ravintolan tähän huoneistoon ja minä olen tavallaan syntynyt kapakkaan. Mutta minun hallinnassani Baccus on ollut vasta vuoden.

— Täällä käy paljon kunnollista ja reilua ammattityöläisväkeä, mutta juuri sellaisten joukossa pesivät myös nämä liipparit... Nämä, joiden esimerkiksi Hymylehdessä kerrottiin myyvän vettä pirtuna jne. Kyllä heistä saattaa olla uhkapeliinkin.

— Mutta minä en tiedä toimittaja mitään uhkapelistä. Minut on Alko kasvattanut kuriin ja Herran nuhteeseen.

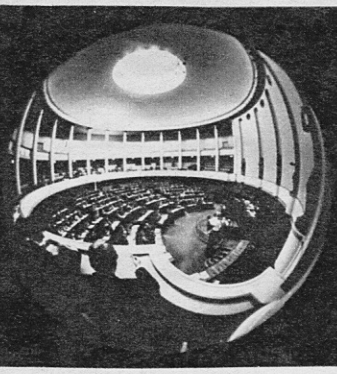

KANSANEDUSTAJA 201 SEURASI LEHMÄKAUPPAA

Joudun tällä kertaa puuttumaan erittäin ikävään ja poliittista holtittomuutta osoittavaan välikohtaukseen, jonka eräät poliitikot saivat aikaan Turussa järjestetyssä FARMA-maatalousnäyttelyssä, kaiken lisäksi valtavan yleisöjoukon edessä.

Kansanedustaja Niilo Tarvajärvi (Kokoomus) oli hyväntahtoisesti lupautunut esiintymään puhujana näyttelyn päätilaisuudessa. Hänen tarkoituksenaan oli havainnollisesti esittää kuulijoille lyhyen mutta sitä perusteellisemman kokemuksensa perusteella minkälaisia lehmäkauppoja eduskunnassa nykyään tehdään.

Näytöksen onnistumiseksi tarvittiin tietenkin lehmä ja muutamia kansanedustajia eri puolueista.

Alku sujui ohjelman mukaisesti ja Tarvajärven nukkeina toimineet poliitikot pääsivät nokkelasti siihen vaiheeseen, jolloin lehmäkauppa alkoi olla valmis. Ja vielä silloinkin kun lehmäkaupan voittajaksi selvisi SKDL:n kansanedustaja Anna-Liisa Jokinen, kaikki näytti sujuvan tyylikkäästi. Mutta silloin tapahtui skandaali: kansanedustaja Jokinen hyppäsi vaaleassa housupuvussaan kokoomukselaisen pääpuhujan kaulaan ja yritti häikäilemättömästi suudella tätä poskelle.

Yleisöjoukossa alkoi hetken lamaannuttavan hiljaisuuden jälkeen tapahtua. Valtavasta metelistä erottui epätoivoisia huudahduksia, joiden henki oli luonnollisesti se, että millään ei ole enää mitään väliä. Vain muutamia kuukausia aikaisemmin kansa oli taistellut hirvittävän vaalitaistelun uurnilla ja nyt heidän joukkueenjohtajansa suutelevat kiihkeästi toisiaan kaiken kansan nähden. Mitä tapahtuukaan esimerkiksi liberaalisen kansanpuolueen ja keskustapuolueen edustajien välillä, kun äärimmäiset vastustajat, kokoomus ja kansandemokraatit, käyttäytyvät näin? Tai mitä silloin kun vielä läheisemmissä suhteissa olevat kristillinen liitto ja SMP kohtaavat eduskunnan hämyisissä sokkeloissa? Eikö edes Tarvajärvellä, entisellä aktiiviupseerilla ja nykyisellä poliisien ystävällä, ole enää ryhtiä? Voi, voi, voi ... vaikeroi kansa voimakkaammin kuin koskaan ennen maatalousnäyttelyissä.

Mitä sitten tuumivat itse asianosaiset? Hävettikö heitä edes jälkikäteen? Mitä hittoa! Enää ei todellakaan ole mitään väliä sillä, ketä äänestää.

Kansanedustaja Esko Niskanen, SDP: — Tuo oli vain vaatimaton kohtaus kansanedustajien arkipäivästä, sillä on meillä siellä talossa kovempiakin miehennielijöitä kuin tuo Anna-Liisa. Anna-Liisa on toki porvarilliselta ammatiltaan mainostoimittaja, joten hän osaa kyllä kohtalaisen hyvin mainostaa itseään kaikenlaisilla toimituksilla.

(Ajatella: SKDL:n kansanedustajalla on porvarillinen ammatti. Sosialistin mukaan.)

Kansanedustaja Mauno Kurppa, SMP: — Minä kyllä suoraan sanoen luulin, että kansanedustaja Jokinen yrittää purra Tarvajärveä korvaan tai kuiskata, että vikaan meni koko hyvä yritys. Erehdyin ja hämmästyin, sillä kansan syvissä riveissä ei ole aikaa pussailla.

Kansanedustaja Taisto Tähkämaa, Keskustapuolue: — Meillä Varsinais-Suomen keskustapuoluelaisilla, ns. Sukselaisen linjalla, on hiukan normaalia väljemmät säännöt, joten hyväksyn kyllä kernaasti näiden kahden toisistaan pitävän ihmisen hetkellisen mutta sitä vapaamman suhteen.

Ent. kansanedustaja, kouluneuvos Aarne Honka, Kokoomus: — Kyllä minä hiukan hämmästelin näiden uusien kansanedustajien vapaata käytöstä, mutta kyllä meidän kieltämättä on ryhdyttävä antamaan tuollaista rohkeatakin sukupuolivalistusta. Kukat ja mehiläiset on syytä unohtaa. Useimmat oppilaat kun eivät erota edes mehiläistä koppakuoriaisesta ampiaisesta puhumattakaan.

Niilo Tarvajärvi, miespääosan esittäjä: — Tämä oli täydellinen menestys, vaikka napit takista lähtivätkin. Vastaavaa ei ole sattunut kuin joskus upseeriaikoina naistentansseissa. Olin silloin eturivissä ja naiset repivät napit asetakista yrittäessään saada toisia takaa.

Anna-Liisa Jokisen tapasimme vasta pari päivää tapahtuman jälkeen maatilanostopuuhista Mellilästä: — Kaiken muun voitte kertoa värikkääseen tyyliinne, mutta älkää helskutissa kertoko äänestäjilleni, ettei se ollutkaan lehmä vaan sonni. □

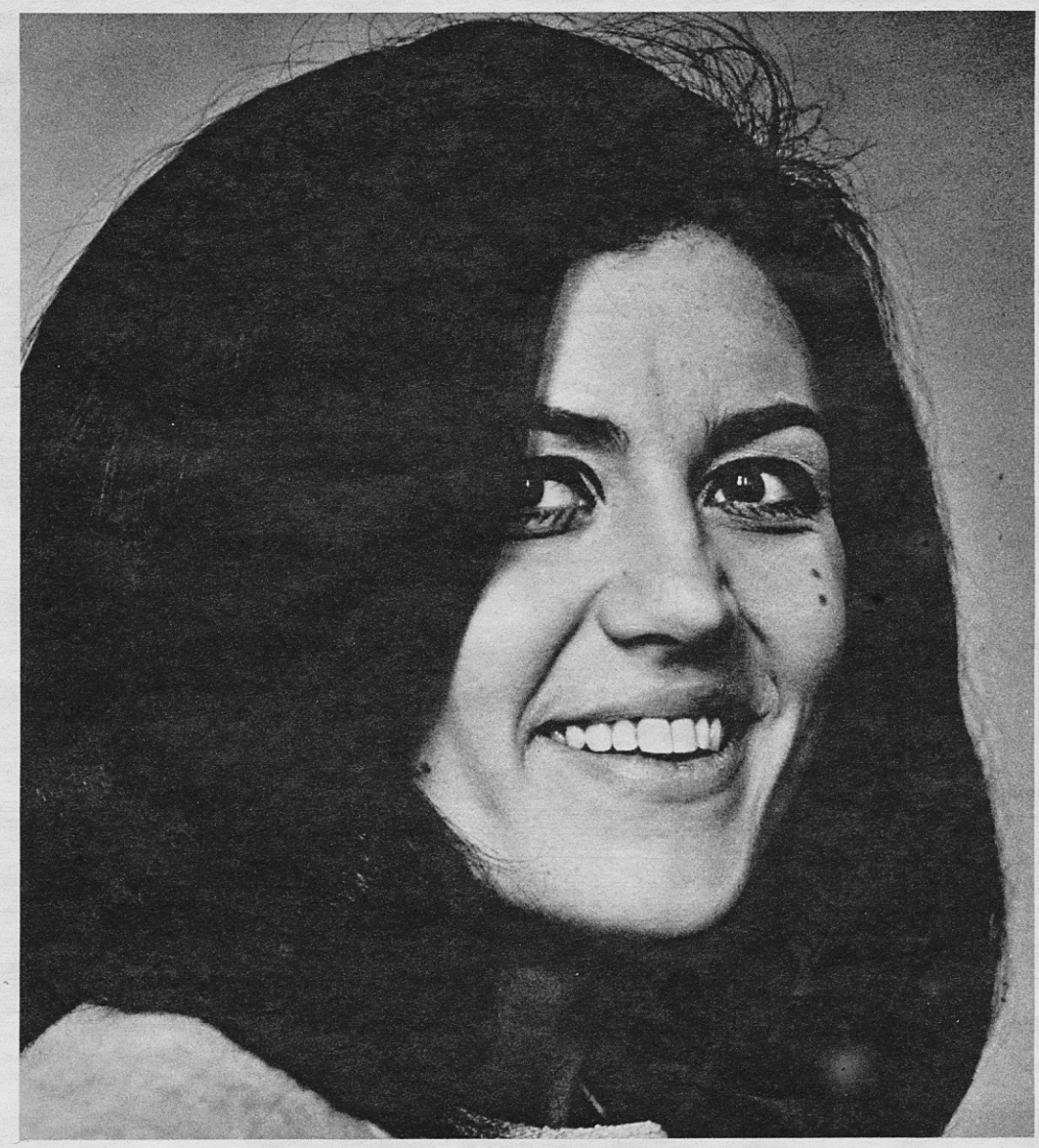

Raija Salmisen PERÄTTÖMÄT PUHEET JA PIMEÄT KAUPAT

Suuria puheita, pimeitä kauppoja ja yllättäviä vekseleitä on liittynyt vuoden 1965 perintöprinsessan, Raija Salmisen, vierailuun kotimaassa.

Teksti: IRIS TUUNAINEN
Kuva: P. PALLASVIRTA

Raija Salminen matkusti pari vuotta sitten valloittamaan Amerikkaa. Hän kertoi työskentelevänsä suuren kauneussalongin palkkalistoilla, mutta todessa pysyttäessä hän on toiminut kotiapulaisena, missä virassa sinänsä ei ole mitään vikaa.

Lieneekö niin, että Raija, joka on syntyperältään puoliksi mustalainen, ei ole jaksanut ottaa tätä tosiasiaa yhtä asiallisesti kuin monet muut. Hän on halunnut olla jotakin enemmän, ja suuret puheet ovat kenties lähtöisin komplekseista. Joka tapauksessa eräs Raijan tuttava tokaisi viimeiset "tositarinat" kuullessaan, että onpa aikoihin eletty!

Raija otti ja meni melko pian Amerikoissa avioon bulgarialaissyntyisen pakolaisen kanssa. Mies on nimeltään **Asen Kostadinov** eikä hän ole suinkaan kiinteistövälittäjä ja miljonääri kuten Raija kertoo, vaan ihan tavallinen talonmies 72. kadulla. Pariskunta asuu kahden huoneen ja keittokomeron huoneistossa vanhassa talossa. Asunto kuuluu talonmiehen palkkaetuihin.

Turkki, jonka myymisestä Raija kertoo lehtienkin palstoilla, on alkuperältään epämääräinen, samoinkuin sormukset, jotka Raija yhdessä turkin kanssa tuotti maahan jo vuosi sitten erään ystävättärensä mukana. Tämä ei suostunut myymään, paperit eivät olleet kunnossa. Raija on nyt maahan tultuaan saanut omaisuutensa haltuunsa, ja on ehkä Seija ja Panu Ignatiuksen avulla onnistunut niiden myynnissä.

Muuten, Amerikassa on joillakin tapana "kadottaa" koruja ja turkkeja ja nostaa niistä vakuutusrahat. Sanomattakin on selvää, että mainittujen tavaroitten on kadottava. Raijan mies, Asen, on itse vihjannut tavaroiden alkuperästä tähän tyyliin.

Kuukauden kestäneen vierailunsa ajan Raija asui vanhan ystävättärensä Seija Tyni-Ignatiuksen luona. Tämä on ihmetyttänyt sivullisia, sillä vasta keväällähän komeili Kauppalehden palstoilla 850 markan vekseli Raija Salminen/Seija Tyni. Olisi luullut Seijan sanovan ystävyyden irti koska raha-asiat jäivät Raijalta hoitamatta.

Mutta. On niin, ettei Raija ole ollut Suomessa kahteen vuoteen. Hänen nimensä ei enää aikoihin ole ollut Salminen vaan Kostadinov. Milloin hän on pistänyt nimensä vekseliin? Kun tätä häneltä kysyttiin, muuttui hän kysymysmerkiksi. Hän ei tiennyt.

Onkohan nyt niin, että Raija kuvittelee vieläkin New Yorkin olevan turvallisen kaukana Suomesta niin, että täällä uskaltaa puhua suuria juttuja joilla ei ole nimeksikään katetta. Hassua on sekin, että hän yrittää syöttää samaisia juttuja tuttavilleen, jotka aivan varmasti tietävät hänen puhuvan perättömiä.

Maailma on pieni. Jonakin päivänä saattaa 72. kadun toisessa kerroksessa olevan Kostadinovin huoneiston ovikello soida ja joku naistenlehden toimittaja haluaa tehdä kauniin tarinan miljonäärin kanssa avioituneesta, maailmalla menestyneestä entisestä missistä. Mitä sitten sanotaan? □

”SINUT AIOTTIIN MURHATA

PEKKA VIRTANEN”

**Rune Tobiassonin BMW lentää ilmassa, Pekka Virtasen Escort on tässä vaiheessa maassa, kuvan oikeassa laidassa . . .
Pieni kuva: Virtanen nostetaan paareilla Hymylehden kustantamasta ambulanssikoneesta. Taustalla Helena Virtanen. — Lopetan kilpailemisen, Virtanen lupaa.**

■ **Hänen vasen kätensä puristi ohjauspyörää.**
(Hänen vasen kätensä puristi paarien päätykaarta.)
Hänen oikea kätensä oli matkalla kohti vaihdetankoa.
(Hänen oikea kätensä pyyhki tuskanhikeä otsalta.)
Hänen silmänsä katsoivat kierroslukumittaria ja eteen aukeavaa asfalttisuoraa.
(Hänen verestävät silmänsä katsoivat mustien renkaiden keskeltä ambulanssikoneen harmaata kattoa.)

Hänen ajatuksensa . . .
■ **Silloin hän oli ajatellut: Nyt Pekka perkele, pääsit karkuun. Saatanan Tobiasson kun töni . . . Mutta nyt. Nyt nyt nnn . . .
Nyt hän ajatteli murtuneessa kallossaan: Pekka perkele. Et päässyt karkuun. Sinut tönittiin kylmästi radalta. Sinut aiottiin murhata.**

■ **Tamperelaisen kilpa-ajajan Pekka Virtasen, 30, haastattelu tehtiin lentokoneessa, joka nouti Pekan ja hänen Helena-vaimonsa Ruotsista kotiin Suomeen. Pekka Virtasen Escort syöksyi yhdessä ruotsalaisen Rune Tobiassonin BMW:n kanssa katsomoon kilpa-ajoissa Karlskogassa surmaten viisi ja haavoittaen 27 katsojaa.**

Jos olette aikonut tilata naistenlehden ensi vuodeksi, on enemmän kuin oikea aika tehdä se nyt. Jaana antaa uusille tilaajilleen loppuvuoden numerot

ilmaiseksi

heti seuraavasta numerosta alkaen.

Kunhan vain toimitte nopeasti. Pudottakaa heti tänään oheinen kuponki postimerkittä postilaatikkoon ja saatte viisitoista Jaanaa kahdentoista hinnalla.

Sanovat
että Jaana tuntee ihmisiä.
Että Jaana on elämänläheinen
ja runsas.
Siksi sen sivuilla tuntee
viihtyvänsä.

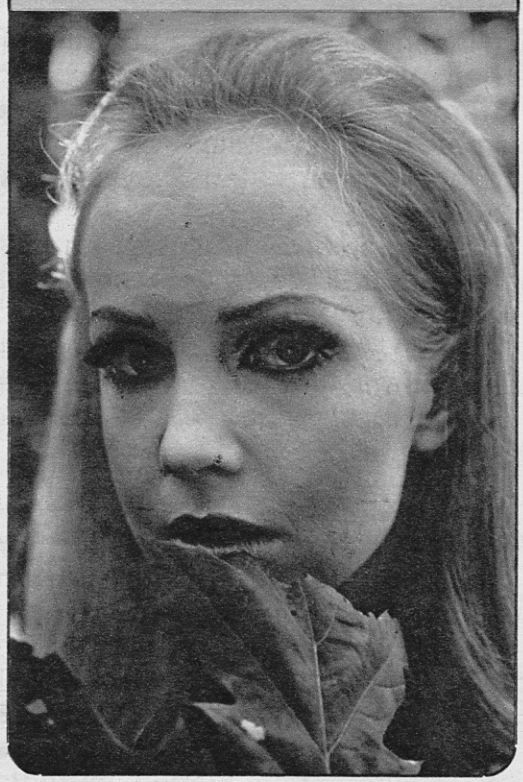

Tilatessanne voitte osallistua myös MILJOONA-KISAAN. Palkintoja yhteensä 15 vanhaa miljoonaa. Käyttäkää miljoonakisa-kuponkia, jonka löydätte toisaalta tästä lehdestä. Snellmannin hymy voi olla Teidän. Toimikaa heti tänään.

SINUT AIOTTIIN MURHATA

Viisitoista minuuttia Helena Virtanen, 24, takoi ajatuksiinsa Karlskogan kilparadan varikolla, että hänen elämässään oli alkanut uusi vaihe.

Viisitoista minuuttia hän uskoi olevansa leski: Helena Virtanen, Karlskogan autokilpailussa kuolleen apulaisjohtaja Pekka Virtasen vaimo... Virtaselta jäi vaimo ja kaksi pientä lasta...

Helena Virtanen oli nähnyt onnettomuuden.

Ei kovin läheltä, vaan noin 200 metrin päästä. Varikolta, ajanottopaikan läheltä.

Mutta kuitenkin kyllin läheltä. Hän oli nähnyt, miten punainen ja keltainen auto olivat törmänneet yhteen auringonhehkuisessa autereessa, pakokaasun sinessä, moottorien pauhussa.

Miten juuri sellainen punainen Escort, jota Pekka ajoi, oli pyörähtänyt etuosa menosuuntaan, noussut pystyyn, iskeytynyt sinistä taivasta vasten kuin lentoon lähteäkseen ja sitten kadonnut keltaiseen autoon takertuneena pölypilveen.

Helena Virtanen oli tiennyt, että se oli ollut Pekan auto. Silti hän oli seuraavan kierroksen aikana hakenut kuumeisesti ohiulvovien autojen joukosta juuri sitä punaista Escortia.

Sen jälkeen hän oli istunut puiselle korokkeelle, kääntänyt selkänsä tapahtumapaikalle, katsonut maahan ja aloittanut leskeytensä.

Hän muisti edellisen päivän ilonsa, kun oli seurannut harjoitusajoja, joissa hänen miehensä oli saavuttanut parhaan kierrosajan.

Hän muisti pelkonsa, joka oli noussut kurkkuun tänään noiden 26 auton räjähtäessä liikkeelle ja lähtiessä 16 kierrosta kestävälle taipaleelle kapealla radalla.

Nämä olivat ensimmäiset ratakilpailut, joiden katsojaksi hän oli suostunut. Ja varmasti viimeiset.

Kuolikohan Pekka, Helena Virtanen kysyi. Ja vastasi: Kuolihan se. Näytti niin pahalta. Siitä ei selviä. Ei voinut selvitä.

Tai...

Paalupaikka.

Se tietää parasta lähtöasemaa. Se on merkkinä hyvästä eilisestä. Parhaasta harjoituskierrosajasta.

Pekka Virtanen oli paalupaikalla alle 2 000 kuutioisten vakioautojen lähdössä Karlskogan kilparadalla elokuun 9. kello 13.

Virtasta huvitti tilanne: En finne igen. Jälleen suomalainen. Vanha paha ruotsalaissanonta oli saanut aivan uutta hohtoa viime aikoina Ruotsin kilparadoilla.

Tuorein muisto oli kolmen viikon takana.

Falkenbergissa, Ruotsin mestaruusosakilpailuissa, suomalaiset Escort-ajajat olivat olleet vähällä saada nelosvoiton. Mutta se oli muuttunut kolmoisvoitoksi, kun Krister Carlsson oli työntänyt Camaronillaan Tuisku Urpialan ulos radalta.

Falkenbergissa olivat maalissa olleet Matti J. Kemiläinen, Kalle Lamminen ja Pekka Virtanen ennen ruotsalaisia. Urpiala oli samonnut kymmenennelle tilalle, kun oli selvinnyt Camaronin järjestämästä ulosajosta.

Tilanteen täytyi raivostuttaa suunnattomasti ruotsalaisia.

Nyt jälleen, täällä Karlskogassa, suomalainen Escort oli parhaalla lähtöpaikalla takanaan uhkaavina vielä nuo samat nimihirviöt: Kalle Lamminen, Matti J. Kemiläinen ja Tuisku Urpiala.

Pekka Virtanen oli kuullut kaikenlaista ennen kilpailua. Ruotsalaisten ajajien kerrottiin puhuneen: Täällä eivät suomalaiset pääse maaliin...

Mutta puheet ovat puheita, Virtanen ajatteli.

Karlskogan noin kolme kilometriä pitkä rata on rakennettu 1950-luvun alkupuolella.

Se on monella tavalla puutteellinen, erityisesti aivan liian kapea. Tämän vuoksi autot seisoivat lähtöpaikoilla vain kaksi rinnan.

Virtasen vieressä oli toiseksi parhaan harjoitusajan saaneen ruotsalaisen Johnny Lundbergerin Escort.

Seuraavassa rivissä olivat ruotsalainen Robert L.

▲ BMW jäi katolleen, Escort kyljelleen syöksyttyään katsomoon ja kylvettyään siellä tuskaa ja kuolemaa.

◀ Ensimmäiset kaaoksen minuutit Karlskogan kilparadalla. Järjestäjien katastrofivalmius oli erittäin huono. Uhrit joutuivat odottamaan kauan apua. Esimerkiksi Virtanen pääsi sairaalaan tunnin kuluttua onnettomuudesta.

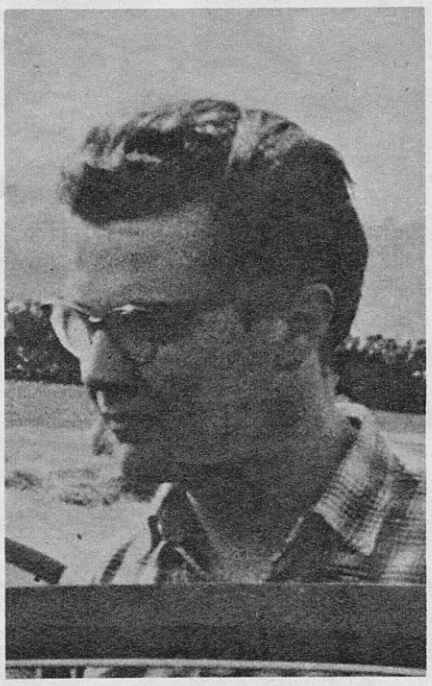

► Ruotsalainen Rune Tobiasson, 33, on Ruotsin mestariajajia. Virtanen puhuu hänestä kovia sanoja.

Kvist ja Kalle Lamminen Escorteillaan.

Heidän takanaan olivat Ruotsin Rune Tobiasson, BMW, ja Erik Berger, Escort.

Kemiläinen oli 9. ja Urpiala 10. lähtötilalla ja he muodostivat vahvan viiden rivin.

Lähtö.

Paras alku Lundbergerilla, joka syöksyi johtoon.

Huonoin alku Lammisella. Syy: päävirtakatkaisija, joka sijaitsee auton korin ulkopuolella, oli käännetty kiinni huomaavaiseen ruotsalaistapaan eikä vaunu liikahtanutkaan.

Toiselle sijalle meni Pekka Virtanen.

Mutta hänen moottorissaan ei ollut tarpeeksi kierroksia. Lähtösuoralla hänen edelleen painui Kvist.

Mutta vain hetkeksi.

Ennen suoran päässä oikealle kääntyvää kaarretta Virtanen oli päässyt Kvistin ohi takaisin toiselle sijalle.

Kurvassa Virtanen otti sisälaitaa. Väliä radan reunaan jäi vain puoli metriä.

Juuri silloin hän näki Bergerin Escortin työntyvän takaoikealta viereensä.

Autojen kyljet ottivat yhteen. Virtanen arveli, että Berger yritti häntä radalta.

Virtanen sai väistetyksi vasemmalle.

Hän oli jälleen kolmannella tilalla.

Mutta vain hetken.

Ensimmäisen kaarteen jälkeen radassa seuraa lyhyt, loivasti oikealle kaartuva osa, joka päättyy jyrkkään mutkaan oikealle.

Sitten rata kääntyy jyrkästi vasemmalle, jolloin muodostuu S-mutka.

Berger taittoi oikealle noin 120 kilometrin tuntivauhdilla.

Liian lujaa.

Hänen vaununsa perä irtosi asfaltista. Escort kääntyi poikittain Virtasen edessä.

Virtanen survaisi jarrut pohjaan, mutta ei voinut estää lievää törmäystä Bergerin auton oikeanpuoleiseen takalokasuojaan.

Bergerin Escort teki piruetin ja Erik huomasi katsovansa tulosuuntaan.

Virtaselle tämä merkitsi läppää, jonka takaa avautui vapaa paana.

Sivuikkunastaan Virtanen näki Kvistin törmäävän päin Bergerin väärään suuntaan kääntynyttä keulaa ja pari syöksyi oikealle kuin nuorisoseuranäytelmässä.

Virtanen oli jälleen toisena.

Mutta vain hetken.

Bergerin pöppöilyn takia jarruttamaan joutunut Virtanen huomasi Tobiassonin BMW:n saaneen hänet kiinni.

S-mutkan jälkeen radassa on suora, jolle Virtanen ja Tobiasson syöksyivät rinnakkain.

Tobiassonin keltaisen BMW:n kylki hankasi punaista Escortia kuin rakastunut teini-ikäinen.

Yrittää mua pois radalta, Virtanen ajatteli.

150 metrin suoran jälkeen radassa seuraa loiva kaarre oikealle.

Virtanen taittoi sen nuolemalla sisäreunaa.

Tobiassonin BMW huusi korvanjuuressa.

Mutta Escort tuntui kiihtyvän hieman paremmin.

Seurasi suora ja lievä alamäki.

Virtanen huomasi BMW:n jäävän hieman.

Hän katsoi edessään olevaa kierroslukumittaria. Se näytti 8 000 kierrosta. Vaihde oli kolmosella.

Virtanen ajatteli: Nyt Pekka perkele, pääsit karkuun.

KÄÄNNÄ

TRANSISTORIRADIO ILMAISEKSI!

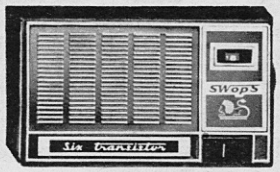

Valitkaa kelloista mieleisenne ja postittakaa kuponki heti. 50 ensimmäistä tilaajaa saa kaupanpäälliseksi transistoriradion kantolaukkuineen.
Ehkä tarvitsette uuden kellon. Nyt on oikea hetki hankkia se. 50 transistoriradioa odottaa omistajaansa. Radion saaneiden nimet julkaisemme 1. 10. 1970 Helsingin Sanomissa.

SWISS MADE **3** **vuoden TAKUU**

N:o 9 KENT-miesten 17 kiv. päivyrikello AS-koneistolla. Päivyri klo 6 kohdalla. Uutta muotoilua. Kromiteräskehys. **Hinta mk 79:—.** Käteismaksulla mk 71:—. Osamaksulla kk-erät mk 10:—.

N:o 6 MONARCH-naisten 17 kiv. kultadublekello, FHF-koneistolla. Siro mutta kestävä. Selvä taulu. **Hinta mk 49:—.** Käteismaksulla mk 44:-. Osamaksulla kk-erät mk 10:—.

N:o 5 MONARCH-miesten 17 kiv. päivyrikello AS-koneistolla. Kultadubleeta. Erittäin tyylikäs, suosittu. **Hinta mk. 49:—.** Käteismaksulla mk 44:—. Osamaksuerät mk 10:— kk.

N:o 4 Sama, itseviriävänä, täysautomaattisena. 25 kiv. ETA-koneistolla. **Hinta mk. 85:—.** käteismaksulla mk. 77:—. Osamaksulla kk-erät mk. 10:—.

N:o 511 MONARCH-sukeltajan kello päivyrillä. 17 kiv. AS-koneisto, Profectus-teräskehys, vettä kestävä Tropic-ranne ja aikarengas ajanottoa varten. Miehen kello. **Hinta mk 65:—.** Käteismaksulla mk 58:—. Osamaksulla kk-erät mk 10:—.

N:o 10 Fazetta-naisten 18 kar. kultakello, safiirilasikeella. ETA-koneisto. (Ei vesitiivis). **Hinta mk 96:—.** Käteismaksulla mk 86:—. Osamaksulla kk-erät mk 10:—.

N:o 7 SULLY-SPECIAL 17 kiv. kestävä nuorisokello AS-koneistolla. Kromiteräskehys. **Hinta mk 45:—.** Käteismaksulla mk 40:—. Osamaksulla kk-erät mk 10:—.

Kaikki kellomme ovat korkeinta sveitsiläistä SWISS MADE laatua, nykyaikaisesti muotoiltuja ja varustetut täysankkurikoneistolla. Vesitiivit, iskunkestävät, INCABLOC'illa, antimagn. kestojousella. Ja katsokaa hintaa. Edulliset. Edullisemmin ette voi laatukelloa saada. 3- vuoden takuulla. Ja osamaksulla. Täydellä palautusoikeudella. Kaikki nämä edut takaavat Teille onnistuneen ostoksen. Tunnuksemme onkin: TÄYSI TYYTYVÄISYYS — TAI RAHAT TAKAISIN.

Älkää lähettäkö rahaa tilauksen mukana — kello lähetetään Teille jälkivaatimuksella, posti ottaa maksunne vastaan.

De-Na-Vi Unioninkatu 45 Helsinki
Postilokero 10 361

Tilaan kellon n:o ..... ☐ käteisellä ☐ osamaksulla
Kellolle saan 3 vuoden kirjallisen takuun.

Nimi: ..... synt. aika: .....

Osoite: ..... kirjoilla: .....

SINUT AIOTTIIN MURHATA

Saatanan Tobiasson kun töni...

Virtanen irroitti oikean kätensä ohjauspyörästä ja vei sitä kohti vaihdetankoa nykäistäkseen sisään nelosen, joka tiesi lopullista eroa BMW:stä.

Vauhti oli 160 kilometriä tunnissa.

Virtanen tunsi tutun riemun: Ähää. Nyt nyt nnn... Tilinteko.

Se alkoi rysäyksellä Escortin peräpäässä. BMW törmäsi oikeaan puoleen.

Virtasen ajokki lähti kuin jättiläisen potkaisusta omaan suuntaansa.

Virtanen käsitti ensin, että meni perä edellä.

Mutta sitten suuntavaisto katosi.

Escort ja BMW syöksyivät yhdessä tulosuunnasta katsoen vasemmalle puolelle rataa.

Siellä oli epätasaista.

Autot singahtivat ilmaan. Escort lensi noin 30 metriä.

Ensimmäisenä maahan otti etuosa. Sitten Virtanen käsitti pyörivänsä nokan kautta katolleen ja jälleen sama kunnes edessä kohosi maavalli, noin 50 metrin päässä radalta.

Escort iskeytyi valliin nokka edellä.

Vasta silloin Virtasen kourat irtosivat ohjauspyörästä.

Hänen yläruumiinsa tempautui irti neljän pisteen turvavöistä, mutta lantiota pitelevät alavyöt kestivät.

Virtasesta tuntui, että hän katkeaa keskeltä.

Sillä hetkellä hän uskoi kuolevansa.

Tunne, joka siitä seurasi, oli jotakin pettymyksen tapaista, jota on mahdotonta sanoin määritellä.

Pitikö tulla tänne Ruotsiin kuolemaan, aivoissa välähti.

Maavallin luona Virtasen tajuntaan tunkeutui myös se, että tuon takana on ihmisiä.

Hän oli kävellyt siellä edellisenä päivänä ja nähnyt katsomopaikat.

Vallin jälkeen Virtanen ei ajatellut enää mitään.

Hänen tajuntansa katosi.

Escort ja BMW kulkivat noin 40 metriä ihmisjoukossa kylväen tuskaa ja kuolemaa.

Sitten kaikki pysähtyi.

Virtanen tajusi ensimmäisenä roikkuvansa lantiovyöstä kyljellään olevassa autossa kuljettajan viereisen paikan kohdalla.

Hän oli kadottanut vasemman kätensä.

Jostakin osui paikalle Pekka Virtasen oikea käsi.

Hän rupesi suostuttelemaan sitä: pitäisi avata turvavyö.

Joku rynkytti auton taivasta kohti näyttävää ovea.

Oikea käsi suostui tottelemaan ja irroitti turvavyön.

Virtanen mätkähti maahan selälleen.

Hän kuuli ympäriltään huutoa ja ulvontaa.

Hän peitti oikealla kädellään ensin toisen, sitten toisen silmänsä ottaen selvää, näkikö mitään.

Mutta hän näki vain sumua.

Vihdoin hahmottui tuttu mies näkökenttään: Sä oot tuisku. Sut mä nään.

Viisitoista minuuttia ehti kulua ennen kuin Helena Virtasen leskeys päättyi.

Hän näki edessään suomalaisen mekaanikon, joka läähätti: Pekka lähetti terveisiä, että hän voi hyvin.

Mutta tällaista viestiä ei kaikille suotu.

Viisi ihmistä kuoli ja 27 loukkaantui.

Pekka Virtanen sai valtavien lihasruhjeiden lisäksi kallonmurtuman ja hänen selkärankansa vioittui.

Tobiasson säilyi kutakuinkin vammoitta.

Suomeen palasi muutaman päivän kuluttua järkyttynyt, ällistynyt ja suunnattoman vihainen mies.

Pekka Virtanen sanoi, että ruotsalaisten ajajien menettely oli hänen mielestään lähinnä murhayritys.

Se, ettei kuolleiden luettelossa esiintynyt nimeä Pekka Virtanen, oli pelkkä sattuma.

Sitä ei saa pitää lieventävänä asianhaarana, koska katsomossa kuoli viisi ihmistä, joiden henki on saman arvoinen.

Pekka Virtasen ja hänen suomalaisten kilpakumppaniensa väitteet tahallisesta tönimisestä kilparadoilla ovat kaikkien aikojen kovimpia haasteita autourheilulle. ☐

Läkerol
tekee hyvää
kurkulle
16 prisbelöningar tillerkända firman i in- och utlandet
Läkerol-
TABLETTER
UPPFRISKANDE FÖR MUN OCH HALS
F. AHLGRENS TEKN. FABRIK A.-B.
GÄVLE
TEKA

KID VALITSI SITTENKIN VANKILAN

Laulaja-Kid, jonka surullisista vaiheista kerrottiin viime Hymylehdessä, istuu jälleen Turussa Kakolanmäellä. Tukka ajeltuna, mutta olonsa silti kotoiseksi tuntien. Hänestä ei ollutkaan maan alle menijäksi, sillä järki voitti mieliteot ja Kid ilmoittautui itse poliiseille.
Seurasimme Kidin vaiheita hänen piileskelynsä aikana. Ensin tuli kirje, jonka Kid oli kirjoittanut Turun saaristossa lymytessään. Sitten tuli toinen kirje. Sekin Turun puolesta. – Lääninvankilasta. Ja tässä on se toinen:

Turun lääninvankila 30. 7. 1970. Tervehdys!

Kid-uttava taival "maan alla" on vihdoin päättynyt. Päivälleen vuosi sitten pääsin viereisestä talosta Kakolanmäellä vapauteen. Kierros on todella umpeutunut.

Viimekertaisen yhteydenoton jälkeen on tapahtunut seuraavaa:

Lähdettyäni oikeudenistunnosta (Kid meni sittenkin, toim. huom.) päätin huuhdella kitkerän katkeran maun suustani turkulaisessa ravitsemusliikkeessä. Huurteinen grogilasi edessäni istuin ja ajattelin, mihin perkeleeseen tämä kaikki johtaakaan, tämä tarkoitukseton lymyily ja pakoilu. Mietin, olisiko sittenkin ollut parempi ottaa vastaan se mikä olisi joka tapauksessa edessä, ainakin oikeudenkäynnin jälkeen, ennen kaikkea siksi, että olin myös ansainnut sen.

Istuin siis, naukkailin Bacardi-grogeja ja kehittelin suunnitelmia lähipäivien varalle.

Soitin lopulta eräälle ystävälleni ja pyysin häneltä moottorivenettä lainaksi vielä kerran. Ulkona vallitsi sykähdyttävän kaunis hellesää ja tahdoin päästä rakastamaani saaristoon ottaakseni vielä viime hetkillä kesästä irti kaiken mahdollisen.

Ostin korin olutta, tupakkaa ja pari uutta viehettä uistimeeni, lastasin teltan sekä muut leirintävälineeni veneeseen ja lähdin Aurajoen rannalta, Kakolan linnan kohdalta kuten kymmenet kerrat aikaisemminkin.

Nopeusrajoitusalueen jälkeen painoin kaasuvivun pohjaan, ja kun vene nousi keveästi pintaan, 27—28 solmun vauhtiin, koin tutun riemuntunteen: VAPAUS!

Ajoin noin 50 kilometrin päähän Turusta, Gullkronan saaristoon tuttuun saareen, jossa useasti olin ystävieni kanssa viettänyt kesäisiä viikonloppuja.

Ristiriitainen tilanne: ulkosaaristossa aavan meren äärellä voi kokea rajattoman vapauden tunteen samalla kun tietoisuus 3—4 vuoden vapausrangaistuksesta painostaa ja masentaa.

Kalastin pari tuntia, kahlasin pikkuluodoille, kiersin koko saaren.

Alituisesti, rytmikkäästi rantaan kohahtavilla, rullaavilla, vyöryvillä, jysähtävillä aalloilla on lähes hypnoottinen vaikutus. Tuntuu kuin kaikki tavanomainen, arkinen kadottaisi olemuksensa ja merkityksensä ja maailma koostuisi vain merestä, tuulesta, äänistä — joita on vain merellä — ja siinä kaikkea korostamassa on valkohehkuinen aurinko ja sen polte iholla johon merivesi kuivuu suolaiseksi karstaksi.

Pari haukea oksanhaarukassa riippuen palasin leiripaikalle. — Istuin, join olutta ja tunsin että kaipasin seuraa. . . . Airistolle, lomahotelliin! "Tulkaa meriasussa meille tanssimaan".

Tunnin kuluttua kiinnitin vihreän pikamenijän Airiston vieraslaituriin, jossa näytti olevan mm. lehdistä tuttu partiolaisten Iris-kuunari.

Iskin silmäni tyttöön, joka istui ravintolan eteisessä ja pyysin häntä yläkertaan Amiraali-baariin.

Pääsimme yhteisymmärrykseen. Parin oluen jälkeen päätin ulottaa veneajelumme saareeni.

Oli lähes pimeätä kun moottori sammui tuskin päästyämme Airiston poukamasta ulos. Moottori pysähtyi eikä suostunut käyntiin. Polttoaineen lisäys varatankista ei auttanut, ja niin alkoi tuskastuttavan hidas melominen vesisuksea apuna käyttäen takaisin kohti matkailuhotellia.

Sitten: sireenien tööttäyksiä ja kauhistuttava hetki: harmaasta hämärästä ilmestyi Pikku-Nauvon lossi näyttäen vähintään valtamerilaivalta!

Kuului selvästi kuinka sen kone pysähtyi, sitten syttyi valonheitin ja sen keilassa olimme vaivaisella veneellämme, minä meloen vimmatusti vesisuksella ja tyttö katsoen silmät renkaina.

En muista mitä huusimme toisillemme, mutta tyttö ainakin riisui hädissään kenkiään.

Lossi ohitti meidät 4—6 metrin päässä koneet pysähdyksissä ja joku huusi megafoniin: "Saatanan huviretkeläiset, hankkikaa ajovalot ja painukaa helvettiin!"

Jälkeenpäin mietin, mitä olisi tapahtunut jos olisimme jääneet lossin tylpän etuosan alle. Veneemme olisi ollut pakko kadota ja . . .

Well, joka tapauksessa meloimme Airistolle, ja kun piloillani yritin moottoria käyntiin tyynessä lahdekkeessa, suostui se tasaiseen vetoon.

Ihmeekseni tyttö suostui vieläkin ajelulle — tuskin

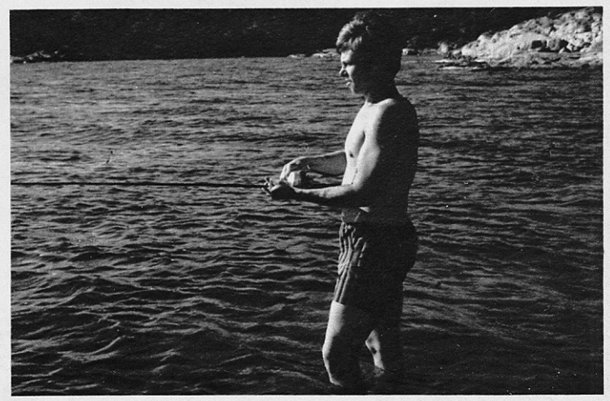

Kid käytti varastamansa vapauden uiden, kalastellen, aurinkoa ottaen ja rakastellenkin . . .

KÄÄNNÄ

Rentoutukaa.

Tämä merkki vapauttaa Teidät ajattelemasta pukunne prässejä.

TURO tyylin tekee TERYLENE'stä. Muodikkaita miesten pukuja, jotka kestävät käytössä. Istumista, seisomista, liikkumista. Aina vastaprässätyn näköisinä. Kun haluatte pukeutua hyvin ja huolettomasti, ostakaa tyylikäs TURO/TERYLENE puku.

Ja rentoutukaa vapaasti.

Turo

TERYLENE on ICI:n rekisteröimä tavaramerkki.

KID VALITSI SITTENKIN...

hän oli äskeisen tilanteen vaaroja oivaltanutkaan — ja ajoin liikoja puhelematta saarelleni.

Vietin hänen kanssaan ikimuistettavan vuorokauden. Joimme kaljaa nuotiolla, uimme yöllä, lämmittelimme taas. En halunnut nukkua lemmenleikkiemmekään jälkeen vaan lähdin yksinäni viileille, kuiville kallioille.

Tyttö oli kysellyt tatuoinneistani, mutta en halunnut kertoa niiden oikeasta alkuperästä vaan kerroin olleeni merillä. (Kidin varsin komeat tatuoinnit ovat peräisin vankilasta.)

Kristina, jos luet tätä, pyydän anteeksi Sinulta tekaistuja tarinoitani. Uskotko — minä pidin Sinusta hyvin paljon. Kun hyväilin Sinua, kutsuit minua nimellä, jonka olin Sinulle kertonut. Minun sydämeeni koski silloin, sillä se nimi ei ollut omani.

Illalla vein tytön takaisin Airistolle. Minun oli pakko ottaa velaksi polttoainetta päästäkseni takaisin saareen. Velka on yhä maksamatta ...

Vietin saaressa vielä kaksi vuorokautta kunnes kylmäksi ja sateiseksi muuttunut sää ajoi minut vihdoin matkalle takaisin Turkuun.

Seuraava viikko — viimeiseni vapaudessa — oli varsin raskas ja epämiellyttävä. Niin että nyt, maatessani sellissä eristettynä vapaasta maailmasta, mielenrauha takaisin palanneena, tuntuu elo jopa siedettävältä.

Matkustin tämän viikon aikana liftaamalla, junalla, bussilla, taksilla, millä vain oli mahdollisuus, lähes ympäri Suomen. Pori, Vaasa, Oulu, Kajaani, Joensuu, Mikkeli, Lahti, Helsinki, Hanko.

Palasin Turkuun 27. heinäkuuta. Ajoin pitkän tukkani pois, ettei minua tunnettaisi. Nukuin yöni rappukäytävissä, kerran metsässäkin Lausteen poikakodin lähettyvillä.

Lopulta mitta tuli täyteen. Eräänä iltana kävelin jossakin kaupungin laidalla. Suurehkosta talosta edessäpäin näkyi valoa, ja kun tulin sen kohdalle, tuli ovesta mies pihalle. Hän kysyi, mitä tekemistä minulla on teollisuusalueella. Vastasin tekemällä kysymyksen:

— Onko teillä puhelinta. Olen etsintäkuulutettu rikollinen ja haluaisin ilmoittautua poliisille!

Rakennus osoittautui paloasemaksi. Sisällä oli hälytysryhmä kahvipöydän ääressä. Sillä aikaa kun mies soitti poliisit paikalle istuin kahvia juoden ja herkullista mansikkakakkua syöden sekä kerroin uteliaille palomiehille erään epäonnistuneen ihmisyksilön tarinan. Se oli minun tarinani, se.

Tämän jälkeen minut kuljetettiin Turun poliisiasemalle. Tavanomaisten vaiheiden jälkeen minut kuljetettiin tänään 30. 7. 1970 Turun lääninvankilaan, jossa minut punnittiin, mitattiin, varustettiin vankinumerolla ja vietiin selliini.

Ikkunasta näkyy muurin yli Aurajokea, muutama katto sekä pieni alue sinistä taivasta.

Terveisin:

Vanki 1084/70 (KID)

P.S.

20. 8. 1970 pidetään Turun RO:ssa istunto, jossa minua syytetään seuraavista:

1) näpistäminen ja 7 yksityisen asiakirjan väärennystä,
2) petos,
3) varkaus,
4) petos,
5) petos,
6) petos,
7) petos,
8) petos ja
9) petos.

Syytteet esitetään Turun raastuvanoikeuden 20. 8. klo 10.00 alkavassa istunnossa osastolla III. Turun RO:n osoite on Aurakatu 2, Turku. Tervetuloa!

Niinpä niin, Kid

Kirjalliset lahjasi ovat ilmeiset, hyvä veli. Muut lienevät samaa mieltä kuin me täällä toimituksessa. On valitettavaa, että olet nyt siellä missä olet. En tarkoita niinkään lääninvankilaa vaan vaellustasi joka on johtanut Sinut lääninvankilaan. — Pidetään yhteyttä!

ERKKI PETMAN

ALENNUKSELLA – JOPA ILMAISEKSI

● Osamaksulla
● Ilman korkoa
● Postivapaasti

Romanttinen POLVA-sarja

Jo lähes miljoonaan kirjaan ehtineeen **Anni Polvan** hauskoista rakkausromaaneista on nyt muodostettu u u s i, 9-osainen sarja: **Sinä olet minun, Rakkaus rasittaa, En rakastu kiusallakaan, Otan sinut vaikka väkisin, Sinäkö se olitkin, Et edes huomaa minua, Vihaan hameväkeä, Kumman teistä otan?** ja **Etsin miestä itselleni.** Sid. kultasomisteiseen, punaiseen muovinahkaan. 12:50 kpl. **Sarjana vain 100:—, jolloin 1 kirjoista on ilmainen!** Osamaksulla 10:—/kk.

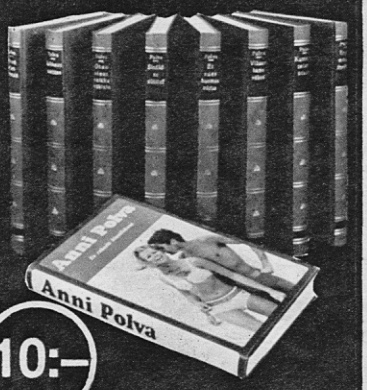

10:–

10:–

UNOHTUMATON VERNE-sarja

10 osaa **Jules Vernen** kuolemattomia teoksia: **Haaksirikkoiset ilmapurjehtijat, Saareen heitetty, Kaksi vuotta saarella, Saaren salaisuus, Robinsonkoulu, Majakka maailman laidalla, Begumin miljoonat, Merten alitse, Kapteeni Nemo** ja **Nautilus.** Yhteensä 1890 siv. **"Verneä lukee ilokseen, opikseen, nautinnokseen, kehittyäkseen".** Kauko Kare). Osahinta 12:50, mutta **sarjaetuna saatte 2 kirjoista ilmaiseksi, sillä sarja maksaa vain 100:—.** Osamaksulla 10:—/kk.

MAAILMAN SUURROMAANEJA 1—12

12 osainen, punaiseen nahkaselkään sidottu sarja maailmankirjallisuuden perusteoksia. Tolstoi, **Ylösnousemus,** Dostojevski, **Rikos ja rangaistus,** Sienkievicz, **Quo vadis,** Elliot, **Mylly joen rannalla,** Brontë, **Humiseva harju** ja **Kotiopettajattaren romaani,** Dickens, **Pickwick-kerhon jälkeenjääneet paperit 1—2,** Austen, **Ylpeys ja ennakkoluulo,** Meredith, **Nuoren Feverelin tulikoe,** Hugo, **Kurjat 1—2.** Yht. 5247 siv. **vain 150:— sarja!** Osamaksulla 15:—/kk.

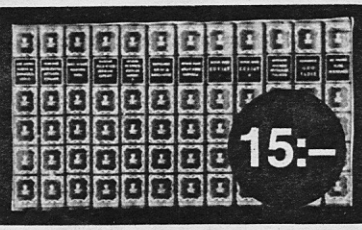

15:–

13:–

SUURI OMPELU- JA KÄSITYÖKIRJA

Maamme laajin ja monipuolisin käsityöalan suurteos, sisältäen seuraavat oppaat: **1. Ompelu, 2. Neule, 3. Virkkaus, 4. Nypläys, 5. Kirjonta, 6. Suomal. kansanomainen kirjonta, 7. Verkkopitsi, 8. Kudonta, 9. Solmeilu** ja **10. Kankaanpainanta.** Erittäin yksityiskohtaiset ja selvät työohjeet. 465 suurta sivua. Yli 1000 opastavaa piirrosta ja valokuvaa, kokosivun monivärivalokuvia, kaavoja. Jokaisessä taloudessa tarpeellinen.

Hinta sidottuna muovinahkaan 35,70, alkumaksu 13,70, kk-maksu 13,—.

ULKOMAILLE AINOASTAAN KÄTEISELLÄ.

STEREO-LP-LEVYJÄ AINA
20—50 % ALLE NORMAALIHINTOJEN.

● TILAUSKUPONKI ●

C-MYYNTI OY
Box 1503 Tampere
Hämeenpuisto 33 A 1
Puh. 931-33 506

Tilaan rastilla merkitsemäni sarjat, jotka saan haltuuni postivapaasti ja ilman korkoa. Maksun suoritan ☐ postiennakolla kirjat saatuani ☐ ilmoituksessa mainituin osamaksuehdoin. Tilaan ilmaiset kuvastot ☐

☐ POLVA-sarja 1—9 ..... 100:— ☐ SUURROMAANEJA 1—12 150:—
☐ VERNE-sarja ..... 100:— ☐ OMP.- JA KÄSIT.K. 65.70

nimi

synt.aika ammatti

osoite

postitoimipaikka

omakätinen allekirjoitus

HY 9/70

HELSINGIN RAUTATIENTORI

LIIKENNESUUNNITTELIJOIDEN HIEKKALAATIKKO

Mikä on liikennesuunnittelijan vastuu? Se on samanlaista nollavastuuta, kuin kaikki muukin byrokratian suojaama virkatoiminta. Helsingin Rautatientori on vuosien kuluessa ollut jatkuvien muutostöiden kohteena, rahaa suunnitteluun ja suunnitelmien toteuttamiseen on uhrattu uskomattoman suuria summia, mutta tulos sen kuin vain kerta kerran jälkeen huononee.

Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Olen monen kesäpäivän ruuhka-aikana yrittänyt selvittää ylhäältä, alhaalta sekä laiturilta käsin, mihinkä suunnittelija on pyrkinyt ja mikä on ollut hänen ajatuksenjuoksunsa tällä hetkellä käytössä olevaa järjestelmää laatiessaan. Olen tullut siihen tulokseen, että suunnittelija on unohtanut bussien matkustajat, jalankulkijat, bussien kuljettajat, liikennettä ohjaavan ja valvovan poliisin eli yleensä kaiken sen, mikä tulisi ottaa huomioon jo suunnitteluvaiheessa.

Totuus on se, että kun nykyinen muutos toteutettiin Rautatientorilla, se tehtiin kokonaan kuulematta niitä, jotka joutuvat päivittäin ko. paikalla työskentelemään ja liikkumaan. Linja-autonkuljettajat ovat hyvin järjestäytyneitä, joten heidän kuulemisensa olisi ollut varsin vaivatonta. Tähän ei kuitenkaan liikennesuunnittelijan taholta katsottu olevan aihetta. Vastaisen varalta ilmoitettakoon tiedoksi, että liikennelaitoksen kuljettajien ääni kuuluu Helsingin liikennelaitoksen Autohenkilökunta ry:n ja yksityisten linja-autojen kuljettajien vastaavasti Helsingin lähiliikenteen yksityisten linjaliikenteenharjoittajain Liikennehenkilökunta ry:n suulla. Asian helpottamiseksi näillä kahdella järjestöllä on vielä yhteistyöelin, joten kuuleminen voidaan suorittaa myös rationalisoidusti. Nämä järjestöt tosin omaaloitteisesti esittivät käsityksensä suunnitelmasta, mutta sitä ei haluttu noteerata. Mikä oli sitten tulos? Täydellinen sekasotku, joka varmasti pahenee lähes katastrofiksi vuorojen lukumäärän lisääntyessä koulujen aloittaessa toimintansa.

Liikenne ei suju Rautatientorilla vaan ruuhkaantuu jo useita kilometrejä ennen varsinaista torille ajoa. Kaupungin on ollut pakko huomata että jälleen kerran on tehty täydellinen munaus pääkaupunkimme liikennesuunnittelussa. Todella häikäilemättömältä tässä byrokraattisessa järjestelmässä tuntuu se, että päin seiniä järjestetty liikenne pyritään saamaan sujumaan poliisivaltaa käyttäen. Poliisi on pantu jakelemaan sakkoja kuljettajille, jotka ovat uskaltaneet jättää autonsa siksi aikaa torille, kun ovat käyneet inhimillisillä tarpeillaan Rautatieaseman yleisessä WC:ssä. Kaikessa tungoksessa ja epäjärjestyksessä pyritään näkemään kuljettaja syntipukkina. Totuus on kuitenkin se, että vain kuljettajien rauhallisuus ja erinomainen taito soluttaa isoja linja-autoja millimetrin tarkkuudella toisten linja-autojen väliin on tehnyt mahdolliseksi sen, että ruletti edes joten kuten pyörii. Ihmetellä täytyy, jos talvella lumen ja jään liukastaessa torin pinnan kuljettajat pystyvät siihen samaan kuin sulan aikana.

Jalankulkijat ja busseihin kiiruhtavat matkustajat ovat niin ikään alituisessa hengenvaarassa. Heidän on pakko puikkelehtia isojen ja täysin epäjärjestyksessä joko seisovien taikka hitaasti matelevien bussien välissä. Bussit milloin liikkuvat eteenpäin milloin peruuttavat, joten jalankulkijalla on todella tiukat paikat. Ajatelkaa sitten koulumatkoilla liikkuvia lapsia. Minkään valtakunnan karttaa ei ole vieraspaikkakuntalaisen käytettävissä siitä, missä sen ja sen numeron bussin laituri sijaitsee. Tämä asia on tarkistettava kulkemalla pysäkkilaituriilta laiturille. Samalta laituriilta lähtee lukuisa määrä busseja, joten numeroissa on maalaisserkun oltavakin tarkkana. Jos ja kun tässä kaaoksessa joku bussi sitten peruuttaa jalankulkijan päälle, toistuu tuo tuttu tilanne, jossa kuljettaja tuomitaan raastuvanoikeudessa rangaistukseen varomattomasta peruuttamisesta. Jos seurauksena on jalankulkijan kuolema, on rangaistus myöskin sen mukainen ja Poliisilaitoksen liikennetoimisto vielä huolehtii kaiken kukkuraksi ajokortin peruuttamisesta.

Liikenteelliset olosuhteet ovat torilla kaiken arvostelun alapuolella. Jos olisin se virkamies, joka on vastuussa Rautatientorin liikennesuunnittelusta ja menisin ruuhka-aikana seuraamaan tilannetta, en enää seuraavana aamuna kehtaisi mennä virkaani, vaan anoisin kirjallisesti eroa ja eläkettä, jos en kerran parempaan pystyisi.

Linja-autojen kuljettajat ovat järjestäytyneitä. Kysyessäni edellä mainitun yhteistyöjaoston puheenjohtajalta, linja-autonkuljettaja Viljo Koskiselta, mitä olette tehnyt asiantilan korjaamiseksi, hän pamautti käteeni paksun kansion, joka sisälsi nipun kirjelmiä ja esityksiä, joita on lähetetty kaupungin asianomaisille viranomaisille. Viimeksi heinäkuun 24. päivänä 1970 päivätyssä kirjelmässä on pantu oikein kovat kivet kuppiin ja vaaditaan, että ammattiliitot ryhtyvät viipymättä toimenpiteisiin Rautatientorilla nykyisin vallitsevan asiantilan korjaamiseksi sekä liikennehenkilökunnan oikeusturvan selvittämiseksi työturvallisuuslain hengen mukaisesti. Lisäksi vaaditaan liikennehenkilökunnalle haittoja ja sakkoja määräävät virkamiehet vastuuseen lain edessä työturvallisuuslain oikeuksien rikkomisesta. Tilanne näyttää näin ollen niin kriittiseltä, että on syytä odottaa järjestöllisiä toimenpiteitä. Määräajaksi on asetettu vuoden 1970 syysliikenteen alku.

Puheenjohtaja Viljo Koskinen tietää kuka on aikaansaanut järkeä vailla olevat järjestelyt ja aikoo toimia järjestövoimin sen mukaisesti.

Vetoamisen perustellusti työturvallisuuslain määräysten rikkomuksiin, pitäisi panna ammattientarkastajat liikkeelle, mutta näin ei vain näytä tapahtuvan silloin kun on kysymys Helsingin kaupungista. Miksi?

Kuljettajien käsityksen mukaan kiireellisin toimenpide olisi siirtää kaikki ruuhkavaunut Hakaniemen torille. Tästä pitäisi alkaa ja tarttua sen jälkeen todellisella asiantuntemuksella kiinni niihin epäkohtiin, joita liikenteen käytännöllisessä järjestämisessä torilla on. Ne vaikeudet ovat torilla kuitenkin kokonaan toisenlaisia, kuin ne jotka ovat suunnittelijan pöydällä. Helsingin liikennesuunnitteluvirastossa tosin on monia muitakin kulissien takaisia vaikeuksia, joka ilmenee jo siinä, että päälliköt vaihtuvat kovin nopeassa tempossa. Tuntuu siltä, että viime kunnallisvaaleissa pääsi liian monta liikenneasiantuntijaksi itseään mainostanutta valtuustoon, mikä on syytä pitää mielessä seuraavan kerran.

En tiedä kuinka kauan kestää ennen kuin Helsingissä tajutaan, että linja-autojen odotuspaikka ei voi olla kaupungin sydämessä sijaitsevalla Rautatientorilla. Liikenne on saatava sellaiseksi, että tori on ainoastaan yksi pysäkki, jossa pysähdytään vain siksi ajaksi, että matkustajat voivat poistua autosta ja halukkaat tulla mukaan. Odotuspysäkit asianomaisine sosiaalitiloineen on järjestettävä kaupungin laitaosiin. Kysyä lisäksi voi, kuinka kauan meillä pidetään kiinni lähiliikenteessä aikatauluista. Niistä voitaisiin kokonaan luopua ja panna bussiliikenne pyörimään matkustajatarpeen mukaan eikä kellon mukaan. Aikatauluja ei kuitenkaan pystytä noudattamaan ruuhka-aikana, vesisateen sattuessa eikä vaikeissa keliolosuhteissa.

Kuten kuvat Helsingin Rautatientorilta osoittavat on siellä kaikki vinksin vonksin ja kysyä sopii, kuka on tuo byrokraattinen Peppi Pitkätossu, joka on tämän kaiken saanut aikaan. Järjestövoimien synkät pilvet kerääntyvät kuitenkin syksyn kera torin ylle iskeäkseen järjestyksen salaman laitureille hetkellä, jolloin syksyn liikenne moninkertaistaa kaaoksen. □

ONKO TÄMÄ MIES SYYNÄ VIRPIN JA CAESARIN EROON?

Ihanneparina pidetyt Virpi Miettinen von Walzel ja Caesar von Walzel eroavat. Kuvaa kauniista onnellisista ihmisistä on vaalittu loppuun saakka, mutta karu totuus on se, että tällä hetkellä Virpi asuu yhdessä tyttöystävänsä kanssa Pietarinkadulla ja Caesar puolestaan maalla sukunsa hoivissa. Tiistaina 18. 8. Virpi kääntyi asianajajansa puoleen saadakseen asumuseron vireille.

Teksti:
IRIS TUUNAINEN

Kuvat:
PEKKA KUPARINEN ja
BENGT H. MALMQVIST

Virpi von Walzel on vuosien mittaan kadottanut lapsellista pyöreyttä kasvoistaan ja muuttunut nykyaikaisen rohkeaksi mannekiinityypiksi.

Virpi ja Caesar ovat tunteneet toisensa seitsemän vuotta. Koko tämän ajan he ovat seurustelleet vakituisesti, neljä viimeistä vuotta he ovat olleet aviossa. Ne olivat kauniit häät vuonna 1966, jolloin Virpi oli vielä missinä muistissa. Avioparista on näinä vuosina kirjoitettu paljon, kauniita ihmisiä, kauniita kuvia, hienoa sukua jne. Virpi itse toteaa, ettei heistä koskaan ole kirjoitettu pahasti. Vasta viime aikoina ovat von Walzelit joutuneet juorupalstoille lähinnä siksi, että he molemmat kulkevat omia teitään.

Mitään varsinaista syytä avioeroon ei kumpikaan osapuoli mainitse. Heidän luonteensa ovat vain kehittyneet, he ovat aikuistuneet — eivätkä enää sovi yhteen kuten ennen. Virpi haluaa olla vapaa, hän uhkuu toimintatarmoa ja väittää, ettei hänellä koskaan aikaisemmin ole ollut niin paljon työtä kuin tämän vuoden aikana.

KÄÄNNÄ

Tavallisen näköinen, pieni mutta menestyvä Bob Azzam on tyylikkään ja hauskannäköisen (mutta epäonnisen) Caesarin vastakohta.

ONKO TÄMÄ MIES...

Hän väittää, ettei Caesar ole elänyt hänen siivellään, että on ollut luonnollista se, että mies on seurannut häntä matkoilla, auttanut kovassa kilpailussa. Hän väittää, ettei Karjaan Tekstiilin konkurssi vaikuttanut millään tavalla asiaan, Caesarhan oli vain palkattu myyntipäällikkö, ei muuta.

Miksi sitten Caesaria nimitettiin isännöitsijäksi, miksi kerrottiin kauniita tarinoita? Kuinka Caesar vastaa koko tehtaasta — hänhän muuten vastasi lehtimiehille konkurssin yhteydessä reilusti ja kiertelemättä — ja kuinka Virpi suunnittelee malleja? Kauniita maalailuja, pilvilinnoja jotka nyt ovat romahtaneet.

Virpi myöntää, että lapsi olisi saattanut muuttaa kaiken. Pari vuotta sitten Itävallassa tapahtunut keskenmeno satutti molempia kovasti, mutta Virpi totesi, ettei kai ollut tarkoitus, että hänestä tulisi äiti — vielä. Hänhän on vielä nuori, maailma kaikkine mahdollisuuksineen on avoin. Nyt, avioeron ollessa tosiasia, hän voi lähteä minne vain, tehdä pitkiäkin sopimuksia ilman että on kysyttävä toisen mielipidettä.

Virpi haluaa olla nuori. Hän rakastaa tanssia, musiikkia ja ihmisiä, vauhtia ja elämää. Niinpä keväällä, kun Caesar oli kertausharjoituksissa Dragsvikissä, hänet nähtiin ulkona joka ilta. Lehdille hän kertoi vain haluavansa pitää hauskaa. Hänet kuvattiin kyllä hellästi armeijan harmaaseen pukeutuneen Caesarin kainalossa, kirjoitettiin kuinka uskollisesti hän käy miestään tapaamassa ja kuinka herkkää koko elämä on.

Tosiasia on, että juuri näihin aikoihin kaikki lähti luistamaan kohti lopullista eroa. Pariskunnalla ei ollut asuntoa. Uutta asuntoa ei Helsingistä niin vain saanut, ja niin Virpi asui tuttavien luona. Hän järkytti muutamia heistä tulemalla aamuyöstä kotiin, seurustelemalla "tiiviisti" Caesarin parhaan itävaltalaisen kaverin kanssa, ilmestymällä poikien kanssa saunaan jne. Hän eli vauhdikkaasti.

Satuhäät Porvoossa vuonna 1966. Komea Caesar von Walzel ja kaunis Virpi Miettinen aloittavat yhteisen elämäntaipaleensa tietämättä, että pilvilinnat kestävät vain neljä vuotta.

Toukokuussa Virpi nähtiin joka ilta Kaivohuoneella. Mielenkiinnon syynä oli Bob Azzamin kieltämättä loistavasti soittava orkesteri. Orkesterin jäsenet niinikään kiinnostivat, mm. tunnettu helsinkiläisrouva Anja Kylmälä on ottanut siipiensä suojaan orkesterin trumpetistin. Virpin tapauksessa asia on toisin päin. Bob Azzam itse on ottanut Virpin harmaan Cadillacinsa koristukseksi, edustavaksi näytekappaleeksi. Ehkä Virpi kaipaakin tämän tapaista varmuutta, kuka tietää?

Joka tapauksessa Caesar oli niihin aikoihin kertauksissa, eivätkä kauniit tarinat säännöllisistä tapaamisista pitäneet lainkaan paikkaansa. Kaikessa kiireessä Virpi jätti ainakin kerran iltalomalta palaavan aviomiehensä liftaamaan takaisin kasarmeille, koska hänellä itsellään oli kiire muualle. Kerran on Caesar saanut vastaanottaa puhelun Tukholmasta, jonne Virpi ilmoitti menneensä kuvaukseen. "Kuvaus" on kaiketi osoittautunut Bob Azzamiksi, joka soitti koko kesän Tukholman Oopperakellarissa, missä Virpi on sattumalta nähty tanssimassa. Hänhän rakastaa tanssia.

Virpi on ollut ihanteellinen Pohjolan missi ulkonäöltään: vaalea, viileä, sorja jne. Häntä on erehdytty pitämään hillittynä lady-tyyppinä, ihanteellisena aatelismiehen parempana puoliskona. Tosiasia on, että Caesar on hillinnyt ja pitänyt aisoissa melkoista villikkoa, nuorta tyttöä, joka haluaa kokea kaiken. Ei ole ihme, että Caesar on ollut huolestunut Virpistään pitkien kiertueiden aikana, että hän on kesken kaiken matkustanut tapaamaan vaimoaan milloin minnekin päin maailmaa. Tietysti on totta se, ettei Caesar itse ole erikoisemmin menestynyt yrityksissään, mutta on sentään myönnettävä, että hän onnistui neljän vuoden ajan pitämään pilvilinnat pystyssä.

Viime vuoden marraskuussa julkaisi Uusi Maailma Virpistä ja Caesarista kauniin haastattelun. Eräs kysymyksistä jäi mieleen lähinnä Caesarin vastauksen takia.

"Mitä tekisitte jos puolisonne sanoisi löytäneensä uuden partnerin?"

Caesar: — Ensin minä mietisin pitkän aikaa. Kysyisin puolisoltani, että mitä tämä oikein tarkoittaa. Sitten menisin sen toisen luokse, jos se on kundi, mutta JOS SE ON TYTTÖ, asia on helpompi. Niinkin voi käydä. Jos se on mies, olisi vaikeampi pysyä rauhallisena, mutta yrittäisin selvittää että kumpi meistä on parempi Virpille. Jos huomaan, että tuo jätkä ei ole hyvä vaan joku onkiliero, minä sanon sen Virpille."

Näin Caesar. Haastattelussa viitattiin mahdollisuuteen Tyttö. Kysyin asiaa Virpiltä, mutta hän vain naurahti sanoen, että tuollaisessa haastattelussa tulee äkkinäisiin kysymyksiin pikaisia vastauksia, joita voi käsittää väärin.

Saattaa olla niinkin, mutta tiedetään Caesarin olleen huolissaan Virpin pitkän Hongkongiin saakka suuntautuneen mannekiinikiertueen aikana juuri siitä, mitä saattaa tällaisella pitkällä tiukasti vartioidulla mannekiinikierroksella tapahtua tyttöjen kesken. Caesar on maailmanmies, joka avoimin silmin katselee kaikkea ympärillään. Hän on myös normaali mies, joka mustasukkaisena tarkkailee kauniin vaimonsa edesottamuksia.

Saattaa olla, että hän on käynyt katsomassa Virpin uusimman partnerin, on ehkä ilmoittanutkin, että tämä on liero. Joka tapauksessa Caesar on vetäytynyt pois Virpin elämästä, jättänyt tämän elämään omaa elämäänsä. □

P.S.

Lehtemme painoon mennessä on toimitukseen kantautunut tietoja, että syitä Virpin ja Caesarin eroon olisi useampiakin. On mainittu syyksi VESA-MATTI LOIRI. Edelleen on mainittu nimi ESKO JARMA. Jarma on helsinkiläinen vaate-esittelijä, joka aikaisemmin on seurustellut mm. mannekiinien Ritva Anjalinin ja Marianne Lindbergin kanssa — varsin väkivaltaisestikin. Jarman kerrotaan antaneen seuralaisiaan jopa turpiin — noin kansanomaisesti sanottuna.

1,90

dart

FILTERSAVUKE

Kulje ja katsele. Valitse ja maistele. Hyväksy vain paras. Maksa siitä 1,90! Älä enempää, älä vähempää. Se on uuden pitkän Dart'in hinta. Olet onnenpoika.

dart

AMER-TUPAKKA OY:N UUSIN SAVUKE

SYNKKÄ TARINA SANKARUUDESTA

SUOLAMPI NIELI KOLME VELJESTÄ

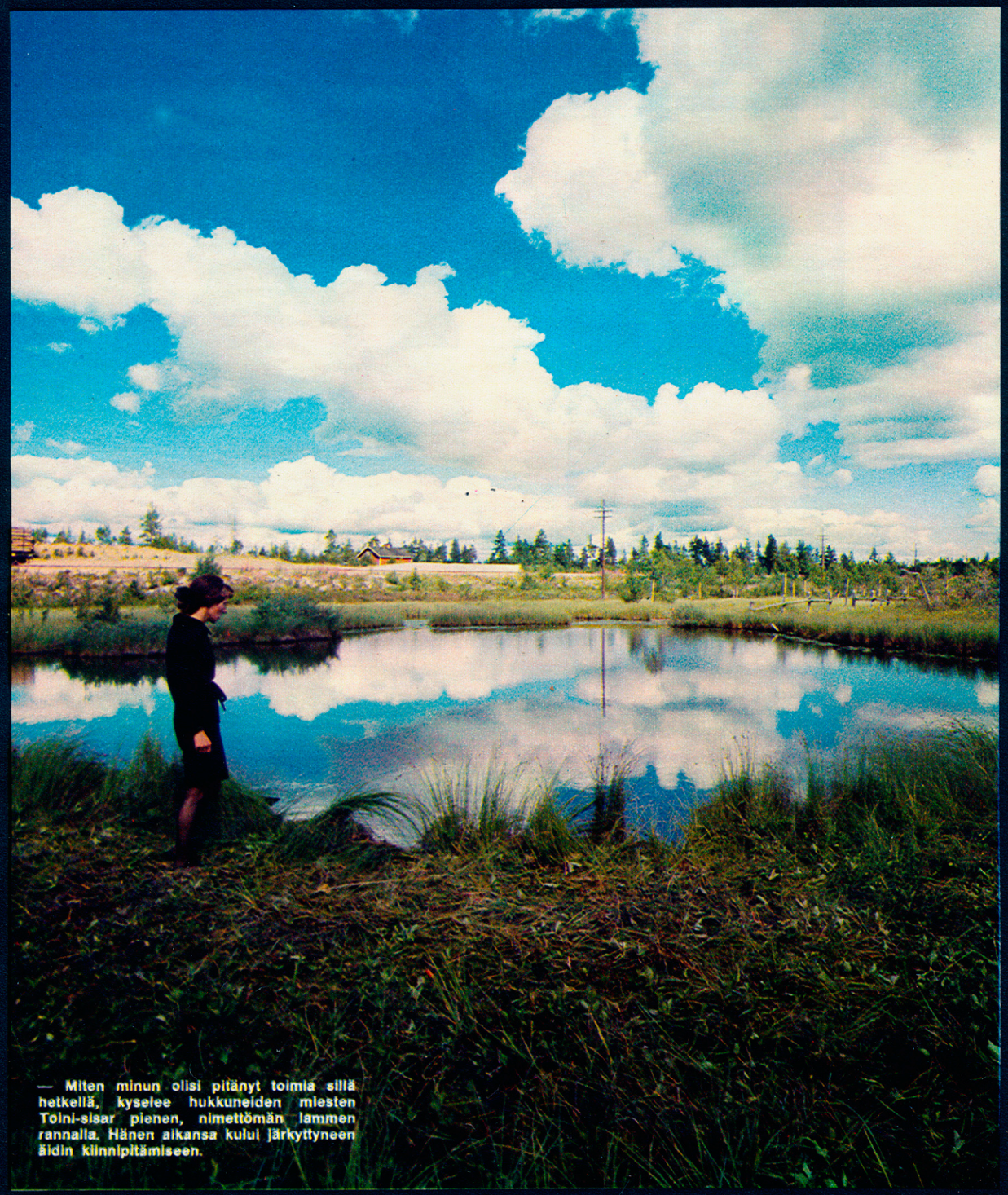

— Miten minun olisi pitänyt toimia sillä hetkellä, kyselee hukkuneiden miesten Toini-sisar pienen, nimettömän lammen rannalla. Hänen aikansa kului järkyttyneen äidin kiinnipitämiseen.

■ Voitte kuitata tämän tapahtumaketjun vain osoitukseksi ihmisen tyhmyydestä ja avuttomuudesta hädän hetkellä.

■ Minun mielestäni Ketolan kolmen pojan kuolema Kemijärven Hanhikoskella on ennen muuta synkkä tarina sankaruudesta.

■ Tässäkin — kuten usein sankaritarinoissa — lähtökohta on vähemmän puhdas ja jalo. Urheus ja uhrautuvaisuus nousevat vaivasta ja vihasta ja piinasta.

Teksti:
JUHA NUMMINEN
Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

Sillä lammella ei ole nimeä. Se on keskeltä kirkas taivaan kuvastin, laidoilta samea.

Vaikea sanoa, mistä se alkaa, rannat ovat soistuneet imeväksi hetteeksi.

Heino Ketolalle, 38, lampi oli paha silmä.

Heino oli sanonut monesti, että sinne . . .

— Sinne minä joudan.

Lammesta on matkaa 150 metriä Ketolan taloon. Suurikokoiseen, aikoinaan keltaiseksi maalattuun mök-

KÄÄNNÄ

Kemijärven kauppalan kirkko oli täynnä Heinon, Erkin ja Aimon ruumiinsiunauksessa. Mutta miksei pappi tai edes kanttori tullut enää hautausmaalle, vaan omaiset ja ystävät saivat selvitellä siellä omin neuvoin?

MIKSEN MINÄ OLE TEIDÄN KANSSANNE, POJAT!

Heino Ketola

kiin Rovaniemi-Kemijärvi-radan varressa.

Talon yhdistää lampeen heinittynyt polku, joka vie yli pihamaan, ohi saunan nurkan ja koirankopin, halki harvan lepikon ja epämääräisten heinäsarkojen.

Lauantaina, heinäkuun 18. polulla kamppailtiin ihmishengistä.

Kolme Ketolan veljestä juoksi peräkkäin polkua.

Kukaan heistä ei sanonut juuri mitään juostessaan ja hypätessään lampeen.

Yksikään ei huutanut apua pieksäessään turhaan vettä käsillään.

Vain 69-vuotias Esteri-äiti huusi hädästä ensin saunan nurkalla, sitten polulla ja viimein lammen rannalla.

Hän näki kahden poikansa — ensin Aimon, 28, ja sitten Erkin, 33, — hukkuvan.

Heino oli kadonnut jo pinnan alle ennen kuin äiti tuli rannalle.

Hiekan jysähdellessä kolmelle valkoiselle arkulle Kemijärven Honkakankaan hautausmaalla äiti huusi: — Miksen minä ole teidän kanssanne pojat?

Poikien hukkuessa Esteri Ketola olikin taistellut päästäkseen auttamaan, mutta Toini-tytär, 24, oli pidellyt häntä kiinni.

Se oli ollut Toinin kamppailu. Hän oli nähnyt, ettei iäkäs nainen voinut mitään siinä tilanteessa. Hän oli pelastanut äitinsä hukkumasta. Kaatanut tämän viimein pientareelle.

Silloin oli ollut tihkuinen sää. Taivas oli kuvastunut lammesta tummanharmaana.

Kaikki kolme Ketolan poikaa, Heino, Erkki ja Aimo, olivat pysytelleet poikamiehinä ja ikänsä eläneet kotitalossa äidin kanssa. Kalle-isä oli kuollut 15 vuotta sitten.

Lisäksi talossa asuu Toini-sisar miehensä Antero Kontion kanssa. Heillä on kaksi lasta, 4-vuotias Vuokko ja 1,5-vuotias Marjo.

Veljesten toinen sisar Helvi Mourujärvi asuu muutaman kilometrin päässä ja hänen kaksi tytärtään, Riitta, 15, ja Soili, 10, olivat kohtalokkaana lauantaina käymässä Ketolan talossa.

Vanhin poika Heino oli ikänsä ollut toisten hampaissa. Hänen puolustajansa oli ollut äitimuori, jolle hän oli ollut muiden lasten vertainen. Ehkä hieman rakkaampikin.

Äiti sanoo, että Heino oli toisia poikia herkempi. Ajattelevampi. Ei ollut älyltään vajaa. Eihän toki kaikkien tarvinnut olla samanlaisia.

Äidin mielestä toiset pojat olivat aina sydämettömästi painaneet Heinoa.

Sen Esteri Ketola sanoi sinä lauantai-iltapäivänä: — Heino on samanlainen työmies kuin tekin. Älkää aina painako sitä.

Äiti sanoi mielipiteensä myös siitä, että Erkki oli jälleen tuonut kotiin korillisen keskiolutta.

Syntyi riita.

Tuvassa olivat äiti ja kolme poikaa. Toini ja Antero Kontio olivat saunassa. Riitta ja Soili ulkosalla.

Pojat olivat juoneet osan oluesta. Erkki tulistui äidin moitteista.

Riita sai yhä vakavampia sävyjä. Heino tunsi, että hänestä oli jälleen kysymys. Hän oli riidan aihe.

Toini kävi kahdesti saunasta tuvassa etsimässä miehensä parranajokonetta. Jälkimmäisellä kerralla hän näki Heinon ryntäävän ulos talosta ja kävelevän päättävän näköisesti lammen suuntaan.

Tuvassa Erkki oli suuttunut niin, että oli ottanut uunihalon ja aikonut lyödä sillä äitiään.

Nuorin poika Aimo oli mennyt väliin: — Sinä et äitiä lyö...

Tämä oli ollut Heinolle liikaa. Hän oli lähtenyt: — Kyllä te minusta pääsette. Minä menen nyt.

Tästä alkoi painajainen, jonka ahdistavuutta on kai mahdoton kuvata.

On vain tyydyttävä kertomaan osa ihmisten liikkeistä, sanoista ja murunen ajatuksista.

Aimo Ketola

Erkki Ketola

Sillä hetkellä kun tuvassa tajuttiin, millä mielellä Heino oli lähtenyt, kaikki muu — vuosien riita, hetkellinen suuttumus — unohtui.

Ensimmäisenä havahtui tietenkin äiti.

Hän syöksyi pihalle.

Siellä Toini oli tarttunut Heinoa kädestä ja piti siitä kiinni: — Älä tee sitä äidin vuoksi. Äiti ei kestäisi . . .

Toini ei kuullut, mitä Heino vastasi. Veli tempaisi itsensä irti ja jatkoi polkua lammen suuntaan.

Äiti juoksi Heinon perään. Saunan nurkalla Toini sai hänestä kiinni.

— Minä menen Heinon kanssa, äiti huusi.

— Et sinä mene, antaa Aimon mennä, et sinä nyt mitään voi, Toini sanoi.

Talosta juoksi ulos nuorin veli Aimo. Hän säntäsi Heinon perään.

Heino katsoi taakseen. Nähdessään Aimon hän pinkaisi pakoon.

Heino ehti lammelle hieman ennen Aimoa. Hän hyppäsi veteen.

Kun äiti ja Toini pääsivät lammelle, sinne oli hypännyt jo Aimokin.

Äiti ehti nähdä Aimon kauhistuneet kasvot ja muutaman avuttoman, räpistelevän kädenheilauksen.

Äiti pyrki yhä kiihkeämmin hyppäämään lampeen. Toini sai pidellä häntä kaikin voimin.

Nyt tuli lammelle Riitta Mourujärvi. Toini käski hänen juosta naapuriin, radan toiselle puolelle apua hakemaan.

Matkalla sinne tyttö tapasi polulla Erkin.

— Mikä siellä lammella on, Erkki kysyi.

— Pojat hukkuivat, Riitta huusi.

Erkki lähti juoksemaan. Kun hän tuli lammen rannalle, äiti huusi hänelle: — Mee pelastaan veljes.

— Mihin kohtaan ne hyppäsivät, Erkki kysyi.

Toini osoitti paikkaa, missä Aimon pää oli viimeksi näkynyt.

Erkki hyppäsi lampeen. Täysissä vaatteissa kuten veljensäkin.

Muutaman ikuisuuden äiti ja sisar näkivät Erkin yrittävän samaa, mitä Aimo hetkeä aikaisemmin. Päästä rantaan. Kädet viuhtoivat ja pieksivät pintaa järjettömästi.

Toini kaatoi äidin pientareelle.

Kerran vielä Erkin pää kävi pinnassa ja sitten lampi vei omansa.

Nyt oli paikalla myös 4 -vuotias Vuokko.

Toini käski hänen hakea isä saunasta. Lapselta kului matkaan pitkä aika, vaikka hänkin juoksi henkensä edestä.

Antero Kontio ryntäsi vuorostaan lammelle ja hyppäsi veteen. Mutta hän ei löytänyt enää vaimonsa veljiä.

Kahden tunnin kuluttua veljekset saatiin ylös lammesta. Ensin nostettiin Erkki — vain puolentoista metrin päässä rannasta — sitten hieman kauempaa Aimo ja hänen läheltään Heino.

Äiti vietiin shokkitilassa sairaalaan.

Lammen rannalla oleville ja koko kylälle jäi arvoitukseksi, miten kolme uimataitoista miestä hukkuu sillä tavalla.

Siunailtiin järjettömyyttä: Miksi pelastajat eivät ottaneet pitkiä aidanseipäitä, joita oli polun varressa, 30 metrin päässä lammesta? Tai miksi eivät riisuneet edes saappaita jaloistaan? Tietenkin miehet olivat hädissään ja hengästyneitä juostuaan polun . . .

Puhuttiin, miten Heino oli järkyttynyt perinpohjin, kun hänen serkkunsa Heikki Rytilahti, 40, oli viikkoa aikaisemmin hukkunut Sarjonjärveen, viiden kilometrin päähän.

Kaksi kertaa Heino oli halunnut käydä katsomassa serkkunsa ruumista.

Ja muutenkin kuolema oli kiehtonut Heinoa. Joka viikko hän oli käynyt isänsä haudalla.

*

En tiedä, moniko sadoista kemijärveläisistä, jotka olivat Ketolan veljesten hautajaisissa, ajatteli olevansa sankarihautajaisissa. □

pestiin pyykki

Yhdessä. Siemens ja Omo. Tottakai. Onhan Siemens tuntenut Omon sen syntymästä asti. Ja Omo on erikoistunut pesukoneisiin. Kehittynyt niiden ja ajan mukana. Perehtynyt niiden luonteeseen ja pesutapoihin. Omo tuntee Siemensin ja Siemens Omon. Sehän on edellytys yhteistyölle. Omo sallii pesukoneen työskennellä vapaasti, vain pesuasioihin keskittyen. Omon koostumus on turvallinen sekä pyykille että koneelle. Lika irtoaa ja puhdasta tulee. Puhdasta ja valkoista. Hyvällä yhteistyöllä. Siksi

SIEMENS
suosittelee
Omoa

Siemens SIWAMAT-K

Siemens SIWAMAT on täysautomaattinen, kotiin mitoitettu pesukone, joka esipesee, pesee, huuhtelee ja linkoaa kerrallaan 4 kiloa pyykkiä. Siemens SIWAMAT-pesukoneessa on 8 täysin automaattista pesuohjelmaa – oikeat eri pyykkilaaduille. Esimerkiksi hienopesuohjelmissa pyykki jää viimeiseen huuhteluveteen. Koneessa on myös pehmennyshuuhtelu – ohjelma voidaan keskeyttää ennen viimeistä huuhtelua Comfort-huuhteluaineen lisäämiseksi.
Siemens SIWAMAT-pesukoneella voitte pestä myös aivan pesutottumustenne mukaisesti – kone on ohjelmoitavissa täysin vapaavalintaisestikin. Pesuaine sekä esipesua että varsinaista pesua varten voidaan annostella etukäteen ja kone ottaa ne automaattisesti. Koneen pesuallas ja rumpu ovat ruostumatonta terästä
Siemens SIWAMAT-pesukoneita myyvät Kodinpiste-liikkeet.

Lisätietoja Omosta

Omo on valkopesuun tarkoitettu pesujauhe, joka perustuu saippuan ja synteettisten pesuaineiden yhdistelmään. Omon pesuteho on huomattavan korkea ja vaimennetun vaahtoavaisuutensa ansiosta se sopii käytettäväksi vaahtoherkissäkin pesukoneissa. Omoa voidaan käyttää myös käsin suoritettavaan pesuun, mutta on huomattava, että se vaahtoaa vähemmän kuin esimerkiksi hienopesujauheet.
Omo sisältää stabiloitua natriumperboraattia valkaisuaineena sekä puuvillaan ja nailoniin kiinnittyviä kirkasteita. Veden pehmentäjänä ja puhdistusvaikutusta tehostavana aineena se sisältää tripolyfosfaattia. Omon pH-arvo on 10,3. Lisäksi Omossa on silikaattia alumiinista ja kevytmetallista valmistettujen pesukoneosien suojelemiseksi. Omon pakkauksissa on virallinen tavaraseloste.

Omo pesee valkoisemmaksi – ja sen huomaa

Jykä&Rike: puutaheinää

ERILAISTEN IHMISTEN, VÄHEMMISTÖRYHMIENKIN TARKASTELU AVARTAA. SIKSI TARKOITUKSENAMME ONKIN TÄLLÄ KERTAA MAALATA ETEENNE **UHKAPELURIN MUOTOKUVA**

TÄSSÄ SENSIJAAN NÄETTE TODELLISEN LUONNEKUVAN UHKAPELURISTA. LEIMAA-ANTAVINTA TÄLLE KUVALLE ON VALOKUVAAJAN LEIMA KUVAN ALAREUNASSA..

ITSESTÄÄN KUVIEN TEETTÄMISEN LISÄKSI HARRASTAVAT JOTKUT UHKAPELURIT PELAAMISTAKIN.

”Kaikki alkoi siitä kun mä lippalakin sain...”

1 osa

Vexi Salmi (Irwin Goodmanin hyvä ystävä ja entinen manageri, sanoittaja, säveltäjä, toimittaja, liikemies ja ties mitä) aloittaa nyt kirjoitussarjan, jossa hän kertoo kaiken alusta alkaen. Hän kertoo kuinka Irwin Goodmanin taru alkoi siitä kun Antti Hammarberg sai lippalakin. Siitä ei ole kovin kauan. Nopeassa tahdissa lippalakkimiehestä tuli ylellisen talon omistaja — ja pian oli asialla Hattulan nimismieskin... Mutta sillä välillä on ehtinyt tapahtua paljon. Jos oli Irwin kultakaivos, osasivat kaivosmiehetkin elellä reteesti.

Viisikymmenluvun loppuvaiheilla Irwin — tai silloiselta taiteilijanimeltään Rock-Williams — näki iskelmälaulukilpailuilmoituksen lehdessä. Hän alkoi harjoitella ohjelmistoaan, ja minä ”managerina” hoitelin pakolliset ilmoittautumiset. Esiintymiskuumeen ehkäisemiseksi hankin vielä pullon ”Jallua”, hermojen piti pysyä kunnossa. Ennen kilpailua otimme puoli pullollista — loppu säästettiin voiton juhlimista varten.

Olavi Virta ei tiennyt mitään rockista!

Rock-Williams aloitti komeasti Elviksen vanhalla pravuurinumerolla ”Party”. Olavi Virta — hän oli tuomarina — istui tarkkaavaisen näköisenä pöytänsä takana. Minua alkoi jänistää koko touhu, ja niin sitten hiippasin ottamaan pienet laukaisut jännitykseen. Rock-Williamsin voitto ei enää tuntunutkaan varmalta, joten voitonmaljoista saattoi ottaa pienet huikat.

Suuri taiteilija Rock-Williams sattui huomaamaan häipymiseni ja hänelle tuli kova hätä viinaosuudestaan. Kappaleen tempo kiihtyi Irwinin mielentilan mukaan ja vanhalla haitaristilla oli kova työ pysytellä edes jollakin lailla perässä.

Olin juuri saanut pullon auki, kun Rock-Williams ryntäsi sisään (olin tietysti klassillisessa ryyppäämispaikassa, vessassa) ja karjui: ”Älä perkele juo kaikkea!”

Kilpailuun osallistui muistaakseni viisi ”taiteilijaa”. Irwin sijoittui viidenneksi. Viinan syytä se oli, mutta meidän mielestämme vika oli siinä, ettei Olavi Virta ollut asiantuntija. Sillä mitä nyt vanha mies ymmärsi rock'n rollista?

Meidän mielestämme Rock-

VINETON VOIMALLA SEUTULAAN

Teksti:
VEXI SALMI

Hän oli juuri ostanut omistamani Pop-Musiikki-nimisen liikkeen laskuun farmarit, paidan ja lippalakin. Muokkasimme tavallisesta Antti Hammarbergistä Irwin Goodmania. Revimme farmarien puntit risoiksi, sottasimme paidan ja väänsimme lippalakin sellaiseen muotoon, ettei valmistaja olisi sitä enää tuntenut. Mutta se oli ponnahdus huipulle.

Jo kakaroina leikimme yhdessä, asuimmehan saman kadun varrella. Liftasimme ympäri kotimaata ja valloitimme kahden vuoden ajan Saksaa. "Miesten koulun" kävimme samassa paikassa Korialla — tosin vuoden eroin, sillä isäni oli ollut ripeämpi kuin kaverin isä. Kun Antti kiinnostui musiikista, oli minunkin epämusikaalisuudestani huolimatta etsittävä harrastus samoista ympyröistä. Aloin tekstitellä vanhoja rockeja ja Irwinin säveltämiä melodian pätkiä.

"Kaikki alkoi siitä kun mä lippalakin sain" on koko viisi vuotta kestäneen Irwinismin tunnuslause. Mutta jo ennen näitä hyviä vuosia tapahtui paljon — ja niiden jälkeen tulee tapahtumaan!

Irwin Saksassa, lähdössä kiertämään Eurooppaa suomalaisella kiitolinjalla.

Williams oli paras, sanoi Olavi Virta sitten mitä tahansa.

Irwin Goodman suoraan Helsingistä!

Ensimmäisen kerran Antti esiintyi Irwin Goodman -nimellä vasta vuoden 1963 lopulla. Minä olin eräitten ystävieni kanssa perustanut Hämeenlinnaan Spede-Club -nimisen nuorisopaikan, jossa kerran viikossa kuunneltiin rockia ja beatia.

Antti oli näihin aikoihin aliupseerikoulussa Santahaminassa. Lomat olivat tiukoilla, ja ihan niiden puutteessa Antti suostui esiintymään clubilla — jos lomaa vain järjestyisi. Palkkiosta ei ollut mitään puhetta, sellainen ei siinä vaiheessa tullut mieleenkään.

Seuraavana torstaina oli sitten Hämeen Sanomissa pieni ilmoitus:

Tänään Spede-Clubilla
IRWIN GOODMAN
suoraan Helsingistä!

Ja illan puolivälissä nousin sitten kuuluttamaan pääesiintyjän: Vuorossa Irwin Goodman! Kansa kohisi uteliaisuuttaan. Lavan liepeillä ei näkynyt ketään solistin näköistä kaveria, vain "Hamparin" nimellä tunnettu yli-oppilas Antti Hammarberg maleksi koroketta kohti.

— Hamppari pois edestä! karjui yleisö.

Mutta "Hamppari" kiipesi lavalle ja aloitti laulun. Vanhat rock-melodiat tekivät tehtävänsä ja siitä illasta lähtien Irwin Goodman oli The Loafer -yhtyeen solisti ja kaikkien hämeenlinnalaisten tuntema laulaja.

Irwin esiintyi koko kevään säännöllisesti Spede-Clubilla, vaikka lomien hankinta olikin välillä vaikeata. Aliupseerikoulun loppuvaiheessa jouduimme jo turvautumaan valekihlaukseenkin. Sopivan

VINETON VOIMALLA...

Eddy & The Lightnings kuului Pop-musiikin vakioasiakkaisiin. Takahuoneen jamitilaisuuksissa luotiin uutta hämeenlinnalaista soundia.

Kova kundi, Irwin Goodman pyssymiehenä. Lippalakki vaihtui aika-ajoin myös huopahatuksi.

morsiankanditaatin löytämisessä ei ollut minkäänlaisia vaikeuksia — Irwinillä alkoi jo nimittäin olla nimeä — olihan kunnia auttaa miestä lomille. Eräs paikkakunnan kultasepänliike lainasi sormuksen, jonka asianmukaiset kaiverrukset takasivat muutaman päivän loman.

Anomukset eivät enää tehonneet ja muutkin keinot oli loppuun käytetty. Muutaman kerran piti turvautua puntiksiin. Putkareissuja niistä aina tuli, mutta pikkujuttujahan ne vain olivat. Sitäpaitsi Irwinillä oli putkassa aikaa harjoitella seuraavan keikan ohjelmistoa.

Juhannusaattona vuonna 1964 oli tärkeä tapahtuma tiedossa. Sen kunniaksi, että Irwin aikoi esiintyä ensimmäisen kerran Hämeenlinnan ulkopuolella, olin hankkinut täyden lastin Vinettoakin!

Ensiesiintymispaikaksi olimme valinneet Vääksyn juhannusjuhlat. Tosin Vääksy-lehden ilmoituksissa ei mainittu Irwin Goodman -nimistä laulajaa lainkaan! Me vain päätimme, että kyllä niin suuriin juhliin mahtuu yksi yllätyslaulajakin.

Koska Irwin vielä tuolloin kulki armeijan harmaissa, vaihdoimme vaatteita. Minusta tuli hetkessä pioneeri alikersantti ja Irwinistä siviili. Siviilivaatteet pukevat paljon paremmin rock-laulajaa kuin armeijan pussihousut.

Aloitimme konsertin tanssilavan vierellä. Irwin veteli "Kalteri rockia" täysin palkein ja minä keräsin suikkaan rahaa. Pottiin kertyi yli sata markkaa, enemmänkin olisi tullut ellei paikallinen viranomainen olisi katsonut aiheelliseksi puuttua konsertointiimme. Kolehdilla sai joka tapauksessa komeasti viinaa ja ruokaa ja rahaa jäi vielä rapulapilsneriinkin. Laulajan ura näytti valoisalta.

Turhia koelevytyksiä

Juhannusmenestyksen innoittamana hommasin ensimmäisen koelevytyksen. Anoimme jälleen kerran pari vuorokautta lomaa. Irwin ja Loafers alkoivat harjoitella tulisella kiireellä.

Loafersien omat vahvistimet olivat pääasiassa vanhoista radioista värkättyjä puulaatikoita, joten levytykseen piti lainata paremmat vehkeet. Asia järjestyi, mutta kun vahvistimien omistaja kuuli kyseessä olevasta tilaisuudesta, hän tahtoi ehdottomasti mukaan. Se oli uhkavaatimus; joko hän saisi soittaa bassoa tai vahvistimet jäisivät saamatta.

Nopean neuvottelun jälkeen Loafers hajoitettiin ja uudet miehet astuivat remmiin. Yritys tuntui mahdottomalta, sillä uusien kavereitten soittotaito loppui vahvistimien avaamiseen ja sulkemiseen. Koko yö harjoiteltiin — kavereille yritettiin opettaa sointupohjia niin, että he muistaisivat ne ulkoa. Ainoa hyvä puoli jutussa oli se, että vahvistimien omistaja omisti myös auton. Kuljetuspulma ratkesi aivan itsestään — ja ilmaiseksi.

Ensimmäisen yrityksen "Kalteri rock" ei kiinnostanut Westerlundin levytyspäällikköä Eino Virtasta, mutta hän antoi sentään uuden tilaisuuden yrittää. Koetimme paria italialaista tangoa. Onneksi Irwinin ääni ei kiinnostanut tangoissakaan.

Yksi yhtiö oli kokeiltu pelistä pois.

"Turmeltuneet" asuivat kirkossa

Armeijasta vapauduttuaan Irwin tutustui Raneen, joka harrasti musiikkia yhtä innokkaasti kuin mekin. Rane levytti myöhemmin pari kappaletta levyllekin. Rane asui Hämeenlinnan keskustassa, vanhassa kirkossa. Kirkon omisti paikallinen osuusliike, jonka palveluksessa Rane joskus aikoinaan oli ollut. Lopputilin saatuaankin hän asui sitkeästi paikallaan, sillä kirkosta ei tarvinnut maksaa vuokraa.

Yhdessä Irwin ja Rane perustivat yhtyeen nimeltä The Depraveds, suomeksi "Turmeltuneet". Yhtyeessä oli mukana pari nuorta koululaista, jotka orjien lailla tottelivat Irwiniä ja Ranea. Ja koska pojat halusivat soittaa, jäi pikkukundien läksyjen luku heikoille. Lopputuloksena oli molemmilla luokalle jääminen, jonka seurauksia oli

JATKUU SIVULLA 99

MILJOONAKISA

PALKINTOINA SELVÄÄ RAHAA

15 VANHAA MILJOONAA

eli 150.000 nykymarkkaa

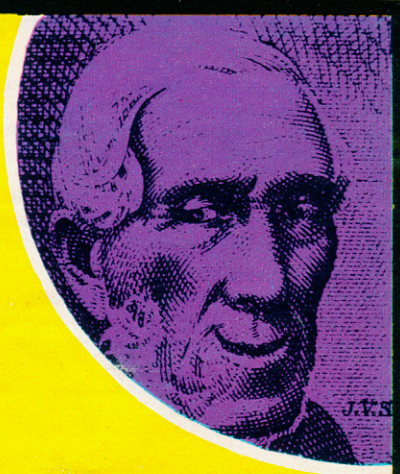

Rikastukaa! Räjäyttäkää pankki! Tulkaa mukaan! Osallistukaa syksyn jättiläismäiseen lehtikilpailuun. Palkintoina pelkästään silkkaa, kahisevaa rahaa yhteensä 150.000 mk.

PÄÄPALKINTONA 50.000 MK.
Ja se ei suinkaan ole ainoa palkintosumma.
MUITA RAHAPALKINTOJA PITKÄLTI TOISTA SATAA KAPPALETTA MÄÄRÄLTÄÄN YHTEENSÄ 100.000 MK.
Nyt jos koskaan kannattaa ottaa osaa. Ehkäpä Snellman hymyilee tällä kertaa juuri Teille. Rahakkaasti.

HUOM! Kun toimitte heti — postitatte kilpailukupongin jo tänään — osallistutte samalla vaivalla pääarvonnan lisäksi kahteen alkuarvontaan. Voitte voittaa siis enemmän kuin 50.000 mk. Tutustukaa kilpailuumme. Säännöt ja palkintoluettelo seuraavalla sivulla.

50.000 mk on tuollainen viiden sentin pino piukkailmeisiä Snellmanneja. Sillä saa esimerkiksi omakotitalon, asunto-osakkeen, upean auton tai moottoriveneen. Kyllä postimerkin hinnalla kannattaa yrittää.

MILJOONAKISAN PALKINTOLUETTELO

Palkintojen arvo 15 vanhaa miljoonaa

I RAHA-ARVONTA 25.9.70

1 kpl 5.000 markan rahapalkintoja
5 kpl 1.000 markan rahapalkintoja
10 kpl 500 markan rahapalkintoja

Tähän arvontaan osallistuvat kaikki 23.9. mennessä meille postitetut kupongit.

II RAHA-ARVONTA 20.10.70

1 kpl 5.000 markan rahapalkintoja
5 kpl 1.000 markan rahapalkintoja
10 kpl 500 markan rahapalkintoja

Tähän arvontaan osallistuvat kaikki 18.10. mennessä meille postitetut kupongit.

PÄÄARVONTA 16.11.70

Pääpalkinto 50.000 markkaa rahaa
4 kpl 5.000 markan rahapalkintoja
20 kpl 1.000 markan rahapalkintoja
40 kpl 500 markan rahapalkintoja
50 kpl 200 markan rahapalkintoja

Pääarvontaan osallistuvat kaikki meille lähetetyt kupongit. Myöskin väliarvonnan voittajat.
Arvonnat suoritetaan poliisiviranomaisten toimesta ja rahat toimitetaan voittajille välittömästi arvonnan jälkeen.
Kaikkien voittajien nimet julkaistaan seuraavien lehtien tammikuun numeroissa: Hymy, Jaana, Jallu, Nyrkkiposti, Suosikki, Tekniikan Maailma, Vauhdin Maailma ja VIP.

Rahanarvoinen vihje:
Näiden lehtien syys- ja lokakuun numeroista löydätte tämän saman esitteen ja kilpailukupongin.
Osallistukaa useammalla kupongilla.

Meitä kysytään

Aito viinirypälesiideri
Alkoholipitoisuus max. 2,25%

Kepeä omenasiideri
Alkoholipitoisuus max. 2,25%

Raikas juhlasiideri
Alkon n:o 900
Alkoholipitoisuus 7,5 til,–%

seuraan·pöytään·booliin·saunaan

Edullisesti: KRUUNUJA

Postipankin leijonakantisella saatte nyt kruunuja matkustaessanne Pohjoismaissa.

Matkavaluutan kokonaismäärä on 3 000 markkaa matkaa kohden — ja kuudennen osan tästä summasta voitte nostaa leijonakantisellanne. Suoraan Ruotsin, Norjan ja Tanskan posteista.

500 markkaa. Kruunuina. Edullisesti. Ilman kurssitappioita valuutan edestakaisin vaihdossa.

Nyt leijonakantisella myös kruunuja

POSTIPANKKI

Terästetty. Elite 1500 M.

19 terästettyä yksityiskohtaa.
Uusi, menevä muotoilu. 10 värimahdollisuutta.
Terästetty varustelu, mm. turvavyöt vakiovarusteina.
80 hevosvoimaa ja 150 km huippunopeus.
Tehostetut jarrut. Ja monta muuta terästettyä yksityiskohtaa. Elite 1500 M.
Auto vaativille. Silti edullinen.

OY KONELA AB
Heikkiläntie 5, Helsinki 20

Konela

SUOSIKIT

suuvesi hammastahna

VADEMECUM

modernia raikkautta

Kilpailu on avoin kaikille.

KAIKKI KUPONKINSA LÄHETTÄNEET OSALLISTUVAT ARVONTAAN

Vastatkaa kysymyksiimme ja postittakaa kuponki heti tänään. Snellmannin hymy voi kohdata juuri Teitä.

LÖYTÄKÄÄ VASTAUKSET TÄSTÄ ESITTEESTÄ

Näiltä sivuilta, tästä esitteestä löydätte vastaukset kilpailukysymyksiimme. Vastatkaa ja postittakaa kuponki heti tänään. Voitte voittaa tarkalleen 60.000 mk eli kuusi vanhaa miljoonaa. Tutustukaa takasivulla myös edullisiin tilaustarjouksiimme: hyötykää lehtiemme ILMAISISTA LOPPUVUODEN NUMEROISTA sekä YHTEISTILAUSEDUSTAMME!

Kilpailukupongin voitte jättää myös asiamiehellenne.

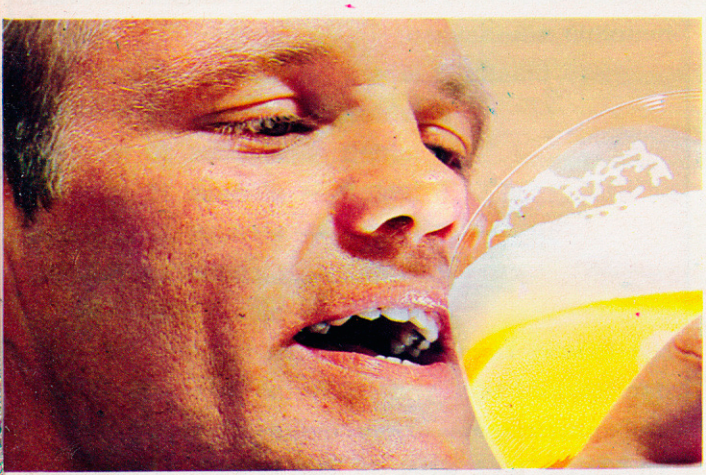

Kyllä maistuu KOFFILLINEN

Hyvä olut maistuu Koffin kolmoselta. Pehmeältä ja raikkaalta. Ja kypsältä. Hyvä olut on kypsää. Ja Koffin kolmonen on kypsää takuulla. Koff takaa ainoana panimona oluensa kypsyyden.

Leikataan tästä

KILPAILUKYSYMYKSET:

1. Mitkä ovat Marlin kolme siideriä? _____
2. Mikä on Suomen ylivoimaisesti suosituin suuvesi _____ b) Minkä merkkinen hammastahna antaa Teille sekä rakkautta että raikkautta _____
3. Nyt Postipankin leijonakantisella saa myös _____
4. Montako värimahdollisuutta on ELITE 1500 M:ssä? _____
5. Mikä panimo takaa oluensa kypsyyden? _____
6. Lehtiperheemme yhteenlaskettu lukijamäärä on yli____ milj.
7. Maamme ylivoimaisesti luetuin aikakauslehti on _____
8. Yhteistilausalennuksemme kahdesta lehdestä on ____ mk.

NIMI: _____

OSOITE: _____

LEHTIMIEHET OY
PUUTARHAKATU 16
TAMPERE

50 p postimerkki

TILATKAA NYT LEHTENNE ENSI VUODEKSI

HYMYLEHTI

Lehtimaailmamme ylivoimaisesti luetuin aikakauslehti. Puhuu asiat halki. Siksi kuuluu tietää, mitä Hymy mistäkin kirjoittaa. Aina kerran kuussa.

JAANA

Jos haluatte viettää mielenkiintoisen lukuhetken tutustuen nykyaikaisen naisen maailmaan tilatkaa Jaana. Upea naistenlehti. Ilmestyy kerran kuussa.

TEKNIIKAN MAAILMA

Alansa johtava erikoislehti, joka testaa, kiittää, moittii, antaa vihjeitä, opastaa ja ohjaa. Yhtä hyvin isälle kuin pojallekin. Kaikki 20 numeroa vuodessa.

SUOSIKKI

Suomen suurin nuortenlehti. Ilmestyy kerran kuussa täynnä uutisia ja kerrottavaa nuorille. Vauhdikkaasti.

VIP

Mannermaista linjaa noudatteleva miestenlehti. VIP puhuu siitä, mikä miestä kiinnostaa.

VAUHDIN MAAILMA

Reilu ja sähäkkä moottorimiesten lehti. Kattaa ympyröihinsä rall- ja ratakisat, moottorivene- ja -pyöräkilpailut. Kerran kuussa.

NYRKKIPOSTI

Kovan sarjan lehti, joka on sitä mieltä, että kukkaiskielen aika on ohi. Ilmestyy kerran kuussa. Paljastaa suorasukaisesti epäkohtia, jotka hätkähdyttävät.

JALLU

Isojen poikien kuvalehti. Puhuu paljasta asiaa aina kerran kuussa. Sarjansa ylivoimainen ykkönen.

se kannattaa, sillä saatte

LOPPUVUODEN NUMEROT ILMAISEKSI

Heti seuraavasta numerosta alkaen, mikäli olette uusi tilaaja. Kun toimitte nopeasti, saatte loka-, marras- ja joulukuun numerot ilmaiseksi. Säästö vähintään 6 mk. Ilmaisen loppuvuoden etu alkaa tilaushetkeä seuraavasta numerosta.

YHTEISTILAUSETU jopa 30 markkaa

Tilaamalla oheisesta lehtivalikoimasta makunne mukaan useampia lehtiä saatte alennusta normaalihintoihin seuraavasti:

tilaatte 2 lehteä — alennus 3 markkaa
3 lehteä — alennus 6 markkaa
4 lehteä — alennus 10 markkaa
5 lehteä — alennus 15 markkaa
6 lehteä — alennus 20 markkaa
7 lehteä — alennus 25 markkaa
8 lehteä — alennus 30 markkaa

Nyt todella kannattaa keskittää ja tilata ensi vuoden lehdet **kaikki yhdellä kertaa ja säästää rahaa.** Valikoimastamme löytyy luettavaa kaikille.

TILATKAA NYT KUN SE ON TEILLE TOSI EDULLISTA. MAKSUN VOITTE SUORITTAA VAIKKAPA VASTA ENSI TAMMIKUUSSA.

☐ ☐ ☐

Lehtiperheemme yhteenlaskettu lukijamäärä on

YLI 5 MILJOONAA

Liittykää Tekin mukaan. Lukekaa lehtiä, joiden lukuarvo on todella korkea.

Postittakaa oheinen tilauskuponki yhdessä kilpailuvastauksenne kanssa jo tänään.

Leikataan tästä

TILAUSKUPONKI

KL	MYYJÄTUNNUS
20	0000S

Tilaan rastilla merkitsemäni lehdet vuodeksi 1971.

		Uusi tilaaja
☐ HYMYLEHTI	20:—	☐
☐ JAANA	23:—	☐
☐ SUOSIKKI	20:—	☐
☐ TEKNIIKAN MAAILMA	31:—	☐
☐ VIP-LEHTI	23:—	☐
☐ NYRKKIPOSTI	21:—	☐
☐ VAUHDIN MAAILMA	18:—	☐
☐ JALLU	22:—	☐

Mikäli nyt tilaatte joitakin sellaisia lehtiä, joita Teille ei tänä vuonna tule, **merkitkää rasti ruutuun "UUSI TILAAJA" ko. lehtien kohdalle.** Tällöin saatte niistä **loppuvuoden numerot ilmaiseksi tilaushetkestä alkaen.**
Yhteistilausalennuksen vähennämme hyväksenne tilausmaksuja periessämme.
Tilausmaksun suoritan laskunne saavuttua marraskuussa ☐ tammikuussa ☐

Nimi _____

Osoite _____

Postitoimipaikka _____

Kustantajan merkintöjä varten.

POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK
POSTIKOODI	KP	LEHTI	ALK.AIKA	KESTO	HINTA	1 ERÄ KK

VINETON VOIMALLA...

JATKOA SIVULTA 94

taas se, että vanhemmat pitivät kovan kurinpalautuksen.

Pahimpana pulmana olivat soittimet. Yhtyeen omaisuus kutistui kahteen kitaraan ja historiallista arvoa nauttiviin rumpuihin. Kaikki muut soittimet oli lainattava.

Onneksi kirkon vakioasiakkaisiin — tai oikeastaan asukkeihin — kuului herra nimeltä "Ralliperuna". Lisänimensä hän oli hankkinut päivätyöllään. Jälkimmäinen osa etunimestä johtui perunoiden kuljettamisesta Helsinkiin ja etummainen hänen tavastaan käsitellä äitinsä omistamaa pakettiautoa.

"Ralliperunalla" oli tapana suunnistaa heti perunakuorman myytyään rahoineen kirkkoon, jossa sitten juhlittiin myynnin onnistumista. Tietysti "Ralliperunan" äitikin tiesi kirkon sijainnin, mutta onneksi poika oli huomattavasti äitiään nopeampi.

"Ralliperuna" hoiti myös yhtyeen kuljetukset keikoilla, jos onnistui äidiltään livahtamaan. Sattui tietysti ikävyyksiäkin, äidillä kun oli tarkka vainu. Kerran Otaniemessä oli äiti vastassa yhdessä poliisien kanssa, ja keikkapalkkio meni taksimaksuun kun kulkuneuvo vietiin. Onneksi äiti ei kuitenkaan lukenut Helsingin Sanomia, joten suurin osa keikoista jäi häneltä huomaamatta. Huomaamatta ei sen sijaan jäänyt se kerta, jolloin auton vekselin lyhennykseen tarkoitetut rahat menivät yhtyeen juoksevien menojen peittämiseen. Melkein meni nimi Kauppalehteen, mutta onneksi autoliike oli niin fiksu, että varoitti arvon rouvaa ennen kuin niin tapahtui.

Koska työ haittasi harrastusta, erosi Irwin työstään Pakkaus Oy:ssä, jossa hänen piti toimia laboranttioppilaana. Hän asui päivät ja yöt Ranen kanssa kirkossa eläen vain musiikille — ja "Ralliperunan" järjestämille iltapartyille.

Pojilla oli tapana järjestää kirkon parvekkeelta konsertteja kaikille jotka vain viitsivät kuunnella, mutta poliisit kielsivät sen lystin. Joka tapauksessa poikien — ja kirkon — maine levisi ympäri maakuntaa, sillä pojat voittivat Hämeenlinnan mestaruudenkin musisoinnillaan.

Koko talven ajan kannoin yhtyeen ja Irwinin nauhoja levytuottajille, mutta tuloksetta. Irwin kävi henkilökohtaisestikin Pitäjänmäellä laulamassa rallejaan Fazerin mankkaan, mutta sekään ei tepsinyt. Rallit kyllä naurattivat kuulijoita, mutta niiden kaupallisuuteen ei uskottu.

Pääsimme jopa radion koenauhoitukseenkin, mikä oli meille iso tapaus. Piti näet taas kerran lainata kasaan soittimet ja vahvistimet, harjoitella ja matkustaa Helsinkiin. Onneksi "Ralliperunalla" oli keikka Helsinkiin, joten soittimet ja Irwin saivat kyydin perunasäkkien päällä. Minä vanhana liftarina johdin muun joukon ajoissa nauhoitukseen. Sekään ei muuten tuottanut tuloksia. Mutta pikkuhiljaa alkoi Irwinin maine kasvaa Hämeenlinnan lähiseuduilla.

4 kuukautta vankilaa

Sitten perustin musiikkikaupan, Pop-Musiikin. "Turmeltuneet" siirtyivät sen takahuoneeseen vähine omaisuuksineen ja suurine haaveineen. Kirkosta tuli lähtö, sillä osuusliike ryhtyi todellisiin häätötoimiin. Siinä sitä katosi eräs Sibeliuksenkadun nähtävyyksistä, kirkko ja säveltäjämestari Jean Sibeliuksen synnyinkoti kun sattuivat olemaan vierekkäin. Kirkossa soi beat ja säveltäjän kodissa sinfoniat turistien iloksi.

Näihin aikoihin Irwin ja "Ralliperuna" törmäilivät pahan kerran. Pojat olivat illan mittaan kumonneet aikamoisen annoksen Vinettoa, ja sen innoittamina päättivät lähteä Karkkilaan Liimiksen lavalle kuulemaan jotakin orkesteria. He ajoivat vuorotellen — ja kun Irwin ajoi, hän sattui hipaisemaan vastaantulevaa taksia. He pakenivat paikalta, mutta koska he olivat suurinpiirtein umpitunnelissa, ei harkintakykyä

KÄÄNNÄ

▶ **Irwin Spede-klubin lavalla. "Kalteri-rock" kajahtelee. Mukana on myös vanha perintökitara.**

▼ **Lippalakkimiehestä ja Kalteri-rockin laulajasta tuli aikanaan ylellisen talon isäntä. Mutta pian tuli tutuksi myös Hattulan nimismies.**

▼ **Tästä Irwin taivalsi pitkän matkan Ryysyrantaan, mutta aika nopeasti. Tästä hän taivalsi Seutulaankin, autolla Kanarian saarille . . .**

Mitä näkyy? Ei mitään.

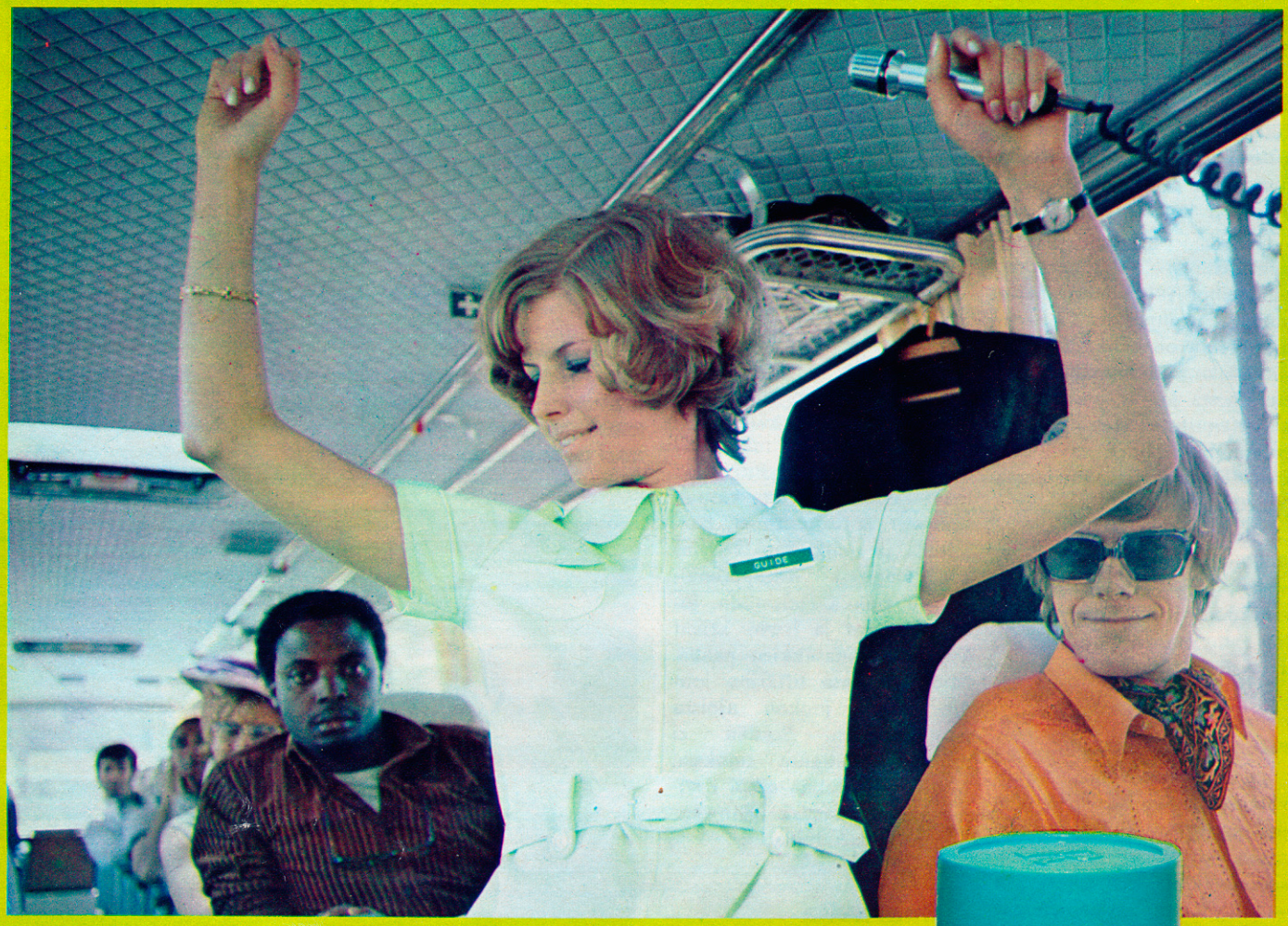

Rexona antiperspirant torjuu märät läiskät kainaloista

Rexona antiperspirant on erilainen Rexona: se torjuu märät läiskät kainaloista. Siksi Rexona antiperspirant on ylivoimainen tavallisiin deodorantteihin verrattuna. Nehän poistavat vain hajun, kun taas Rexona antiperspirant estää hikoilua. ja auttaa siten kainaloita pysymään myös kuivina. Rexona antiperspirant on siis kaksivaikutteinen: se torjuu märät läiskät kainaloista ja pitää hienhajun poissa. Miellyttävää!

MIELLYTTÄVÄ UUTUUS

Gibbs Oy · Turku

VINETON VOIMALLA...

ollut jäljellä. He menivät suunnitelmien mukaan tanssilavalle, josta poliisi löysi heidät naurettavan helposti.

"Ralliperuna" tunnusti ajaneensa autoa, mutta kertoi auliisti kaverinkin ajaneen. Kantelun perusteella joutui Irwinkin kiinni — mutta siihen loppuivat kännissä ajamiset. Silloin tapahtuma tuntui "Ralliperunan" taholta hirveältä munaukselta, mutta jälkeenpäin ajatellen niin oli sittenkin parasta. Olihan Irwin vaarantanut liikenteessä monta ihmishenkeä.

Lohjan kihlakunnan oikeus määräsi "Ralliperunalle" vankeutta kolme kuukautta, Irwin sai törmäilyistään kuukauden enemmän.

Menetettyään ajokorttinsa Irwin siirtyi liikkeeseeni töihin. Pienessä takahuoneessa, jossa oli kalustuksena pakkilaatikoita ja puhelin, hän hoiteli ohjelmanvälitystä. Hän myi omaa yhtyettään ja niitä muutamia artisteja, joita hän pystyi muualta ostamaan ja myymään eteenpäin. Suurin operaatio oli POP-65, kiertue, johon kuului Markku Veijalainen, Eddy & The Lightnings, Matti Siitonen (myöhemmin Fredi) sekä Irwin Goodman & Depraveds.

Varsinainen musiikkiliike ei ottanut menestyäkseen, sillä kaikki kaupungin työttömät musisoitsijat sekä ihailijat ottivat sen kantapaikakseen. Jos joku asiakas sattui poikkeamaan sisään, eksyi hän tupakansavuun ja sekalaisten ihmisten massaan. Liikkeen aukeaminenkin oli sattumanvaraista, se aukesi kun jompi kumpi meistä sattui heräämään. Lisäksi meillä oli tyylinä tuhota se raha, mitä liikkeeseen tuli — taksi lähti viinakauppaan oitis kun asiakas laski pennoset kouraan.

Ensimmäiseksi me hankimme liikkeestä yhtyeelle kunnolliset laitteet. Niitä piti lyhennellä keikkahinnoilla, mutta se tahtoi olla heikonlaista. Tukkuliike lähetteli laskuja, mutta aina joillakin keinoilla me onnistuimme pitämään tratat kurissa.

Honota, poika!

Donovan ja Dylan kohosivat suuressa maailmassa suosioon. Protestilaulut valloittivat musiikkitilastot päätähuimaavalla vauhdilla. Kuuntelimme kaikki uutuudet, ja minä päätin että noin sen on käytävä. Sanoin Irwinille, että laula poika nenääsi. Siinä on tilaisuutesi jollaista ei toiste tule.

Irwiniä ajatus ei miellyttänyt lainkaan, hän väitti että kansa nauraa hänet ulos. Hänellä ei ollut kuitenkaan minkäänlaisia mahdollisuuksia väittää vastaan, sillä minä omistin yhtyeen vahvistimet ja näin ollen sanelin ehdot.

Sitten koitti se historiallinen aamu. Irwin vihelteli kitara kainalossa ikkunani alla, Erik Lindström oli varannut studioon basistin ja rumpalin. Minä olin tyhjentänyt liikkeeni koko kassan tärkeätä retkeä varten.

Aamussa ei ollut mitään muuta vikaa kuin se, että olimme myöhästyneet junasta. Oli pakko ajaa taksilla Helsinkiin, rahaa ei ollut mutta luottoa kyllä. Pieni velka ei tuntunut missään, sillä suuret asiat olivat kyseessä.

Teimme kaksi tuntia työtä. Olisimme tietysti tehneet sitä kauemminkin, mutta meillä ei ollut varaa maksaa kuin kahden tunnin vuokra ynnä säestäjien palkkio. Irwin itse soitti kitaraa ja hönötti.

Erik Lindström hyväksyi nauhan ja ensimmäisestä levystä tuli tosi. "En kerro kuinka jouduin naimisiin" lähti markkinoille. Jonkinlaisia tuloksia monien vuosien uurastuksesta oli näkyvissä. Emme uskoneet levymyyntiä kovin valtaisaksi, mutta olimme ainakin yrittäneet — ja yrittänyttä ei laiteta. □

JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA

syömällä syötäväksi...

PANDA kilosuklaa

nyt säästöhintaan

työevääksi
kouluevääksi
retkievääksi
matkaevääksi
tuomisiksi
viemisiksi
syömisiksi
lasten varaksi
vierasvaraksi ja
kaiken varaksi

1,70

200 g:n levy
(vain 8,50/kilo)

SOK OSUUSKAUPAT SOKOS

Mutta Allilla pesut onnistuvat. All poistaa pahankin lian.

Miehen työpaidassa oli hikeä ja yleislikaa, mutta ei ole enää All-pesun jälkeen.

Tässä esiliinassa oli ennen pesua koko viikon ruokalista. Kaikki lähti.

Pikkuherra oli kaatunut ja housunpolvissa oli verta. Mutta ei ole enää.

Pikkuvauvan potkuhousuissa oli pikkuvauvan kakkaa. Nyt ei ole tahran tahraa.

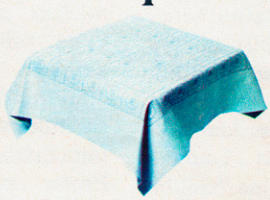

Pöytäliinalle oli kaatunut sekä kaakaota että kastiketta — tiedättehän lapset. Puhdasta tuli.

Lakana oli harmaa ja nuhruinen, oli jäänyt mökille. Näin valkoinen siitäkin tuli.

Paremmissakin perheissä sattuu joskus vahinkoja joiden takia pitää tehdä "pesukokeita."

Eilen se oli Eppu. Eppu on Englannin pieni jäniskoira. Sellainen pentu vielä, eikä se osaa olla siisti. Muttei Epulle voi edes suuttua. Sinne vaan likavaatekoppaan lakanat. Sellaista se on. Onneksi pesut eivät enää ole mitään varsinaisia kokeita tai koettelemuksia. Kun pesujauheena käyttää Allia tietää jo ennakolta, että pesu onnistuu. Vaikka olisi pahojakin tahroja. Ja vaikka olisi kuivunuttakin likaa. Kaikki lähtee. (Mikään ei pese niinkuin All).

Lisätietoja All-suurpesujauheesta.

All on synteettisen ja saippuapesujauheen yhdistelmä. All-pesumenetelmä on yksinkertainen: ensin liotus (tai esipesu) sitten varsinainen pesu. Molemmat Allilla. Allin entsyymit irrottavat liotuksessa valkuaisaineperäisen lian kuten muna, veri, kaakao, kastikkeet ja yleensä ruokatahrat. Liotettaessa All-pesujauheessa on veden ihanteellinen lämpötila noin 40 C°, liian kuumassa entsyymit kuolevat ennenkuin ehtivät toimia. Entsyymien lisäksi All sisältää valkaisuaineena stabiloitua natriumperboraattia sekä puuvillaan ja nailoniin kiinnittyviä kirkasteita. Veden pehmentäjänä ja puhdistusvaikutusta tehostavana aineena on tripolyfosfaatti. pH-arvo on 10,3. Allissa on myös silikaattia alumiinisten ja kevytmetallisten pesukoneenosien suojaamiseksi. All sopii sekä käsi-, pata- että konepyykkiin ja yhtä hyvin valkoisille kuin kirjavillekin vaatteille.

LASKE ITSE KUOLINAIKASI

Eräänä päivänä päätämme matkamme. Varmimmin se tapahtuu — jos olet mies — 65,54 vuoden kuluttua siitä kun synnyit tähän maailmaan parkuvana kasana. Jos olet nainen, voit odottaa noutajaasi keskimäärin 72,46 vuotta.

Tuleeko sinusta kuoleman pakolainen? Aiotko olla poikkeus, joka varastaa vuosia kuolemalta? Tiedätkö, mikä on kuolemanvaaraprosenttisi? Tiedätkö, moniko ikäluokkaasi kuuluvista on vielä elossa? Tiedätkö, paljonko sinulla on elinaikaa? Jos et tiedä, katso julkaisemaamme taulukkoa. Laske talosi ja tavarasi, sillä kaikella on aikansa. Katso taulukosta kuolinaikasi, se on nykyaikaista!

Teksti ja kuvat:
J. SÄVI

Raamattu on määritellyt ihmiselon pituudeksi 70 ajastaikaa eikä mitään muuta. Sen määritelmä on melko oikea.

Naisilla on keski-ikä korkeampi kuin miehillä. Tilastollinen, yli 50 prosentin suuruinen kuolemanvaara kohtaa miehiä ikävuosien 65 ja 66 välillä. Naisilla se osuu ikävuosien 72 ja 73 vaihteeseen.

Ihmisiästä on tullut ihmiselle kahle hänen pyrkimyksissään ulos maailmastaan. Tuo 70 ajastaikaa sitoo ihmisen auttamattomasti tälle aurinkokunnalle — ikä ei riitä ulkoavaruuteen tehtäviin avaruusmatkoihin. Maailmankuvamme laajentuminen juuri näinä vuosikymmeninä on ratkaisevasti lyhentänyt käsitteellistä "ihmisikää".

Tilastollisesti katsottuna sinun pitäisi jo olla kuollut 75 vuoden iän saavutettuasi. Jos elät edelleenkin, olet poikkeus tilastosta. Naisille annetaan tässä neljä vuotta lisäaikaa. Jos olet mies ja saavutat 82 vuoden iän, on kymmenestä toveristasi jo yhdeksän haudassa. Vain sinä elät. Naisilla on tilanne sama 87 vuoden iässä.

KÄÄNNÄ

LASKE ITSE...

Näin vaihtelee kuolemanvaara elämän varrella

Tavallisten ihmisten kuolinajat on tilastoitu kuolleisuus- ja eloonjäämistaulukoissa, joissa on otettu mukaan useitten vuosikymmenien keskiarvot. Tämän taulukon perusteella voi melko varmasti laskea jäljellä olevan elinajan, juuri tuon keskimääräisen.

Tämä tilasto kertoo, että lähinnä kuolemaa ihminen on syntyessään. Pojilla on kuolemanvaaraprosentti tällöin 17,62 ja tytöillä 16,31. Vastaaviin kuolemanvaaraprosentteihin ihminen törmää vasta paljon myöhemmin, mies 54-vuotiaana ja nainen 63-vuotiaana. Kun syntymisen ahtaat karikot on ohitettu, putoaa kuolemanvaaraprosentti huimasti. Alimmillaan se on miespuolisilla heidän ollessaan 11-vuotiaita. Silloin kuolemanvaaraprosentti on vain 0,11 prosenttia. Alimmillaan kuoleman mahdollisuus on naispuolisilla heidän ollessaan 10-vuotiaita. Vaaraprosentti on tuolloin 0,13 prosenttia.

Tilastollisessa kuolemanvaarataulukossa on miesten kohdalla muutamia ihmeellisiä poikkeamia, vuosia, jolloin kuolemanvaaraprosentti putoaa, vaikka ikä kasvaakin. Jos jätämme nuoruuden raisut vuodet huomiotta, kiinnittyy katse miesten taulukossa seuraaviin ikävuosiin:

Ikä	Kuoleman-vaara (%)	Ikä	Kuoleman-vaara (%)
17	1,03	38	4,25
18	0,99	39	3,84
19	0,86	—	—
—	—	40	4,59
22	1,07	41	4,22
23	0,99	42	5,07
—	—	43	4,80
29	1,71	—	—
30	1,70	50	13,85
—	—	51	13,38
33	2,37	—	—
34	2,21	70	69,01
35	2,12	71	69,00

Miesten kannalta ovat tavallista turvallisempia ikävuosia siis ikävuodet 18, 19, 23, 30, 34, 35, 39, 41, 43, 51 ja 71. Tästä johtuu että näitä edeltävät vuodet ovat vastaavasti kuolemanvaaraltaan pahempia. Naisten elämän varrella ovat turvallisia vuosia 19, 21, 23, 24, 28, 35, 36, 37, 39 ja 43.

Laske itse kuolinhetkesi!

Jos olet mies, on keskimääräinen ikäsi 65,5 vuotta. Naisilla se on 72,4 vuotta. Mikäli oletat olevasi normaali ihminen etkä poikkeus — kuoleman pakolainen — voit laskea alla olevasta taulukosta todennäköisen kuolemanvaaraprosenttisi ja jäljellä olevan elinaikasi. Kaikki mitä elät tämän tilaston yli, varastat kuolemalta. □

Kuolleisuus- ja eloonjäämistaulu

Ikä	Kuoleman-vaara o/oo 1)		Elossa olevat 100 000 syntynyttä kohti		Jäljellä oleva keskim. elinaika		Ikä	Kuoleman-vaara o/oo 1)		Elossa olevat 100 000 syntynyttä kohti		Jäljellä oleva keskim. elinaika	
	M	N	M	N	M	N		M	N	M	N	M	N
0	17.62	16.31	100 000	100 000	65.54	72.46	45	6.65	3.23	91 073	94 555	24.46	30.38
1	1.17	1.59	98 238	98 369	65.71	72.66	46	7.82	3.53	90 467	94 250	23.62	29.48
2	1.02	0.71	98 123	98 213	64.79	71.78	47	8.69	3.71	89 760	93 917	22.80	28.58
3	0.75	0.43	98 023	98 143	63.85	70.83	48	10.09	4.53	88 980	93 569	22.00	27.69
4	0.54	0.51	97 949	98 101	62.90	69.86	49	12.48	4.96	88 082	93 145	21.22	26.81
5	0.62	0.58	97 896	98 051	61.93	68.89	50	13.85	5.36	86 983	92 683	20.48	25.94
6	0.69	0.45	97 835	97 994	60.97	67.93	51	13.38	5.39	85 778	92 186	19.76	25.08
7	0.64	0.46	97 767	97 950	60.01	66.96	52	13.57	5.95	84 630	91 689	19.02	24.21
8	0.72	0.33	97 704	97 905	59.05	65.99	53	14.74	7.04	83 482	91 143	18.27	23.35
9	0.66	0.20	97 634	97 873	58.09	65.01	54	16.96	7.50	82 252	90 501	17.54	22.52
10	0.46	0.13	97 570	97 853	57.13	64.03	55	18.39	8.07	80 857	89 822	16.83	21.68
11	0.26	0.19	97 525	97 840	56.16	63.04	56	19.59	9.01	79 370	89 097	16.14	20.85
12	0.36	0.38	97 500	97 821	55.17	62.05	57	22.15	10.35	77 815	88 294	15.45	20.04
13	0.58	0.25	97 465	97 784	54.19	61.07	58	25.94	10.47	76 091	87 380	14.79	19.24
14	0.62	0.24	97 408	97 760	53.22	60.09	59	28.39	11.55	74 117	86 465	14.17	18.44
15	0.65	0.16	97 348	97 737	52.26	59.10	60	31.21	11.67	72.013	85 466	13.57	17.65
16	0.69	0.31	97 285	97 721	51.29	58.11	61	33.08	13.46	69 765	84 469	12.99	16.85
17	1,03	0.30	97 218	97 691	50.32	57.13	62	35.13	13.11	67 457	83 332	12.42	16.08
18	0.99	0.41	97 118	97 662	49.38	56.14	63	36.83	17.17	65 087	82 240	11.85	15.28
19	0.86	0.37	97 022	97 622	48.42	55.17	64	38.00	18.81	62 690	80 828	11.29	14.54
20	0.86	0.43	96 939	97 586	47.47	54.19	65	41.65	21.85	60 308	79 308	10.71	13.81
21	0.95	0.38	96 856	97 544	46.53	53.21	66	44.50	23.09	57 796	77 575	10.16	13.11
22	1.07	0.44	96 764	97 507	45.55	52.23	67	58.41	26.87	55 221	75 784	9.61	12.41
23	0.99	0.38	96 660	97 464	44.60	51.25	68	67.38	29.05	51 996	73 748	9.17	11.73
24	0.99	0.34	96 564	97 427	43.64	50.27	69	71.99	32.16	48 493	71 606	8.80	11.07
25	0.82	0.48	96 468	97 394	42.68	49.29	70	69.01	34.90	45 002	69 303	8.44	10.42
26	0.88	0.55	96 389	97 347	41.72	48.31	71	69.00	40.93	41 897	66 884	8.03	9.78
27	1.20	0.69	96 304	97 293	40.76	47.34	72	73.52	47.06	39 006	64 146	7.59	9.18
28	1.63	0.45	96 188	97 226	39.80	46.37	73	84.62	57.68	36 138	61 127	7.15	8.61
29	1.71	0.71	96 031	97 182	38.87	45.39	74	91.81	63.06	33 080	57 601	6.77	8.10
30	1.70	0.77	95 867	97 113	37.93	44.42	75	104.62	70.07	30 043	53 969	6.40	7.61
31	1.96	1.22	95 704	97 038	37.00	43.46	76	109.95	76.20	26 900	50 187	6.09	7.15
32	2.23	1.22	95 516	96 920	36.07	42.51	77	116.56	85.67	23 943	46 363	5.78	6.70
33	2.37	1.47	95 303	96 802	35.15	41.56	78	130.08	92.02	21 152	42 391	5.48	6.28
34	2.21	1.48	95 077	96 660	34.23	40.62	79	125.83	97.39	18 401	38 490	5.22	5.87
35	2,12	1.30	94 867	96 517	33.31	39.68	80	134.04	108.48	16 086	34 741	4.90	5.44
36	2.86	1.40	94 666	96 392	32.38	38.73	81	144.21	122.00	13 930	30 972	4.59	5.05
37	3.19	1.28	94 395	96 257	31.47	37.79	82	177.80	137.35	11 921	27 193	4.27	4.68
38	4.25	1.83	94 094	96 134	30.57	36.83	83	180.99	154.20	9 802	23 458	4.09	4.35
39	3.84	1.70	93 694	95 958	29.69	35.90	84	186.12	163.37	8 028	19 841	3.88	4.05
40	4.59	1.77	93 334	95 795	28.81	34.96	85	184.44	183.55	6 534	16 600	3.65	3.74
41	4.22	2.04	92 906	95 625	27.94	34.02	86	204.60	198.89	5 329	13 553	3.37	3.47
42	5.07	2.59	92 514	95 430	27.05	33.09	87	212.01	214.25	4 239	10 857	3.11	3.20
43	4.80	3.21	92 045	95 183	26.19	32.17	88	196.85	243.86	3 341	8 531	2.81	2.94
44	5.79	3.39	91 603	94 877	25.31	31.28	89	224.63	262.97	2 684	6 451	2.38	2.73

1) Tasoitettu.

SATAVUOT

On aina olemassa joukko ihmisiä, jotka uhmaavat tilastoa ja ovat ikäänkuin kuolemaa paossa. He ylittävät ihmiselämälle säädetyn pituuden, ylittävät vuosisadan merkkipaalun. Tämä joukko on kuitenkin häviävän pieni. Tänä vuonna se on vain 16 henkilöä ja sen kokoonpanossa pätee tilastollinen suhde miesten ja naisten välillä. Heidän vuosiensa määrä on kuitenkin rajoitettu. Itse kukin heistä tietää, että heidän jäljelläolevat vuotensa ovat laskettavissa yhden käden sormilla.

IAITA ON TÄNÄ VUONNA 16

Amanda Koskela, Helsinki, 100 vuotta 1970:

Amanda Koskelan kotona oli 9 lasta, hänellä itsellään oli 7. Meni piiaksi 13-vuotiaana, kävi rippikoulun ja opetteli itse kirjoittamaan. Koskela näkee vielä itse lukea ja hän lukee vain Raamattua ja hengellisiä kirjoja. Arvelee aikakautensa suurimmaksi saavutukseksi ihmisen käynnin kuussa.

Amanda Koskelan ohje nykyajalle: "Ottakaa Jeesus elämänne purteen ohjaajaksi. Silloin on elämä turvallista jo täällä ajassa ja iäisyydessä."

Aino Leinonen, Saarijärvi, 100 vuotta 1970:

Aino Leinosen äiti kuoli 84-vuotiaana ja isä 86-vuotiaana. Aino Leinonen sairasti nuoruudessaan isonrokon, mutta on muuten ollut terve. Käynyt kolme vuotta kansakoulua ja "pappilan neitien" (Lilius) 2-vuotisen kotikoulun.

Leinonen pystyy vielä kirjoittamaan ja lukemaan sekä kirjoja että lehtiä. Harrastuksena on sukan kutominen.

Aino Leinosen ohje nykyajalle:

"Nuoret, pidättäytykää liian vapaasti myytävänä olevista väkijuomista."

Justus Aleksius Lokka, Sodankylä, 100 vuotta 1970:

Lokka kävi kiertokoulua oppiakseen lukemaan. Jo seitsemänvuotiaana hän joutui töihin poron vasotukseen keväällä ja talvisin hän oli mukana riekon pyynnissä. Lokka ei ole tupakoinut ollenkaan, mutta alkoholia hän otti jonkin verran parhaassa miehuusiässään. Ollut naimisissa ja hänellä on ollut kaksi poikaa — toinen kaatui talvisodassa. Lokka haavoittui kesällä 1944 jalkaan, kun venäläinen partio hyökkäsi hänen kotikyläänsä, Sodankylän Lokkaan. Vihollinen surmasi hänen vaimonsa, poltti talon, karjan ja kaiken omaisuuden.

Lokka ei näe enää kuin toisella silmällä. Hän seuraa maailman tapahtumia radiosta. Lokan ohje nykyajalle:

"Älkää rakentako riitoja, vaan koettakaa elää rauhassa keskenänne."

Severiina Nieminen, Jämijärvi, 100 vuotta 1970:

"Koskaan en ole tehnyt työtä ahneen tavalla, jolloin ränstyy ennen aikojaan." Näin vakuuttaa Severiina Nieminen Jämijärveltä. Hän on 4-sisarisen lapsiparven viimeinen elossaoleva jäsen. Hän aloitti työnteon jo lapsena, kutoi kankaita nuorena ja kävi niitä myymässä Tampereella. Niemisellä on ollut viisi omaa lasta, joista neljä on elossa. Hänen miehensä kuoli jo v. 1926. Hän näkee ja kuulee hyvin, seuraa radiota ja televisiota. Lääkehoidossa hän on ollut vasta vuodesta 1969 lähtien verenkiertohäiriöiden ja selkävaivan vuoksi.

Niemisen ohje nykyajalle: "Opettakaa lapsillenne pöytätavat, ruokasiunaukset ja lepopäivän pyhittäminen."

Helena von Wenzell, Helsinki, 100 vuotta 1970:

Balttilaiseen aatelissukuun kuuluva Helena von Wenzell, os. Grishkevitsch-Trohimovskij, aloitti musiikinopiskelun 5-vuotiaana ja 14-vuotiaana hän kirjoittautui Helsingin Musiikkiopiston opiskelijaksi. Täällä tapasi hän tulevan miehensä Vladimir von Wenzellin opettajan hahmossa. 23-vuotiaana antoi nyt 100-vuotias pianisti ensikonserttinsa Helsingissä.

Tänään ei Helena von Wenzell enää pysty lukemaan joskin näkö on suhteellisen hyvä. Tupakkaa hän ei ole polttanut, alkoholia on ottanut joskus.

Helena von Wenzellin ohje nykyajalle: "Ottakaa aina kaikki rauhallisesti."

"Turha on tutkia muotoa, pukua, laskea öitten ja päivien lukua ..." väittää runoilija. Nämä viisi ihmistä ovat poikkeuksia eikä heidän elämäntapojaan voi yleistää. Yhteinen punainen lanka ehkä heidän kertomuksissaan on se, että he kaikki ovat jo nuoruudestaan lähtien joutuneet tekemään työtä, kantamaan vastuuta. Kaikki heistä ovat juoneet kahvia, eräät polttaneet, eräät käyttäneet alkoholia. Mitään yleispätevää ohjetta he eivät siis pysty kertomaan tuleville 100-vuotiskandidaateille.

He ovat vain yksinkertaisesti eläneet vanhoiksi.

Tuskinpa kartanosta näkee pientiloille. Ja juuri niitä talonpojistamme yli 80 prosenttia viljelee. Keskimäärin viidentoista peltohehtaarin tiloilla pelataan vekselirulettia, kamppaillaan lainakorkojen ja kiristyvän verotuksen kanssa. Kirotaan.

Vaan ei kuulu kirous Histan kartanoon Espoossa. Siellä asuu MTK:n, maataloustuottajain ammattiyhdistyksen pomo, Veikko Ihamuotila. Hoitaa hommaansa niin, että paljon menee paljon luokse. Pikkuviljelijä taitaa olla herrojen kanssa marjassa.

Teksti ja kuvat:
MANU PAAJANEN — HEIKKI KEKKONEN

KARTANONHERRA IHAMUOTILAKO AJAA PIENVILJELIJÄN ASIAA?

Suomalaiset talonpojat voidaan jakaa kolmeen ryhmään: runsaat 200 000 vaikeuksissa elävää pienviljelijää, noin 40 000 toimeentulevaa maanviljelijää ja parituhatta pulskaa suurtilallista.

Maataloustuottajain Keskusliittoon, MTK:on kuuluu tällä hetkellä noin 411 000 henkilöjäsentä, joista maanviljelyksestä toimeentulonsa saavia talonpoikia on runsaat 165 000.

MTK:n jäsenistä 82 prosenttia on pienviljelijöitä. Johtoporras on sen sijaan hyvin suurviljelijävoittoinen ja keskimääräinen peltopinta-ala noin 40 hehtaaria. MTK ajaa luonnollisesti sellaista maatalouspolitiikkaa, joka hyödyttää tuntuvimmin suurviljelijöitä. Pienviljelijät hyväksyvät nurisematta sen, mitä isojen talojen pojat sanovat.

Veikko Ihamuotila MTK:n diktaattori

Kansallis-Osake-Pankin hallintoneuvoston jäsen.

Nämä muutamat 'luottamustoimet' osoittavat, että Veikko Ihamuotila on varmasti oikea mies pienviljelijöitten pomoksi. Mies, jolla on aina mielessä pienviljelijäin vaikeudet. Joutuuhan hän niiden kanssa päivittäin tekemisiin.

Agronomi Ihamuotila tekee uhrautuvaa työtä pienviljelijöitten hyväksi. Vuonna 1968 hän sai vaivojensa palkaksi vajaat 120 000 markkaa taksoitettua vuosituloa. Ranualainen asutustilallinen ansaitsee saman vajaassa sadassa vuodessa.

Veikko Ihamuotila on ilmeisesti myös keskustapuolueen vahvin mies, huomattavasti vaikutusvaltaisempi kuin esimerkiksi puolueen puheenjohtaja Johannes Virolainen. Kertomus siitä, että Johannes Virolainen poistuu lakki kourassa takaperin Ihamuotilan työhuoneesta tehdäkseen riittävän

MTK:n puheenjohtaja, agronomi Veikko Ihamuotila on omiensa keskuudessa varmasti vaikutusvaltaisempi kuin puheenjohtaja Niilo Hämäläinen SAK:ssa. Veikko Ihamuotilalle itselleen on siunaantunut lähinnä Metsäliiton kautta enemmän taloudellista vaikutusvaltaa kuin koko SAK:lle.

Veikko Ihamuotila istuu vankalla jakkaralla MTK:ssa, kun taas Niilo Hämäläisen palli saattaa romahtaa hänen altaan koska tahansa.

Agronomi Veikko Ihamuotila on toiminnan mies. Sitä todistaa hänen asemansa erilaisissa 'luottamustehtävissä'. Näitä luottamustehtäviä ovat mm.:

Maataloustuottajain Keskusliiton johtokunnan puheenjohtaja,

Aura-yhtiöitten johtokunnan varapuheenjohtaja,

Pellervo-Seuran valtuuskunnan puheenjohtaja,

Metsäliiton johtokunnan puheenjohtaja,

Metsäliiton paperi- ja selluloosatehtaan johtokunnan puheenjohtaja,

Maataloustuottajain Keskusliiton johtokunnan puheenjohtaja, ym. agronomi Veikko Ihamuotila.

kohteliaan vaikutuksen kartanonherraan, tuntuu itse asiassa aika uskottavalta. Ja eiköhän tasavallan presidenttikin joudu silloin tällöin kääntymään Veikko Ihamuotilan puoleen.

Keskustapuolue on MTK:n työrukkanen eduskunnassa. Puolue saa ehkä pienen korvauksen myötämielisyydestään, mutta MTK:n sauna muodostuu Westendissä eduskuntaryhmän jäsenille tutuimmaksi kotisaunan jälkeen.

Veikko Ihamuotila on avainasemassa puunjalostusteollisuudessa. Metsäliitto ostaa parhaat palat pisteostoina metsänomistajilta, ja muut alan yritykset saavat sitten tähteet. Puunjalostusteollisuus pyrkii luonnollisesti olemaan hyvissä suhteissa Veikko Ihamuotilaan. Hänellä kun on valtaa antaa suositus, että älkää nyt — itsenäiset talonpojat — myykö metsäänne. Talonpojat eivät myy, elleivät ulosottomiesten huudot jo kaiu pihamaalla, ja velkojat rynkytä ovea.

MTK ja Veikko Ihamuotila ovat maatalouspolitiikallaan olleet Suomen maaseudun puolueen ja Veikko Vennamon parhaat tukijat. Tosin kumpikaan Veikko ei halua

KÄÄNNÄ

Puhdas Uusi Villa esittelee housut miehelle, joka vihaa poikittaisia prässejä.

Mies on varsin liikkuvainen. Istuu, liikkuu, menee ja tulee ja saa housunsa ryppyisiksi.

Housut Puhtaasta Uudesta Villasta eivät rypisty.

Niissä ei palele, mutta ei ylikuumenekaan. Ei saa haitereita polvitaipeisiin, eikä vyötärön alle.

Tärkeätä vain on antaa housujen riippua ja levätä yön yli. Silloin ne ovat jälleen moitteettomat.

Jokainen villakuitu on hiukan erilainen, joten housut Puhtaasta Uudesta Villasta ovat yksilölliset ja mukavannäköiset.

Puhtaan Uuden Villan merkin löydätte housunkauluksesta.

Näistä housuista löydätte toisenkin merkin: ne ovat syksyn uutta Luhta-mallistoa.

PUHDASTA
UUTTA
VILLAA

KARTANONHERRA...

myöntää tukevansa toinen toistaan.

MTK on ollut viitoittamassa 'talonpojan tappolinjaa'. SMP on vastustanut tätä linjaa avoimesti ja saanut 18 paikkaa eduskuntaan. MTK on antanut aseet Veikko Vennamolle, mutta samalla hyvälle apurilleen keskustapuolueelle navakan iskun vyötärön alle.

Suurtilat etelässä

Yli 50 peltohehtaarin suurtiloja on oikeastaan vain Etelä-Suomessa. Esimerkiksi Uudellamaalla niitä on noin 400, Turun ja Porin läänissä runsaat 500, mutta sen sijaan kehitysalueilla, kuten Oulun läänissä, vajaat 100, Mikkelin, Pohjois-Karjalan ja Keski-Suomen lääneissä parisenkymmentä sekä Lapin läänissä vajaat kymmenen.

Tilakoon epäsuhdetta alueellisesti kuvaa hyvin se, että puolen Suomen kokoisessa Oulun ja Lapin lääneissä on vain neljäsosa siitä, mitä on yksinomaan tiheästi asutulla Uudellamaalla.

Talonpoikien omistusoikeutta on Suomessa korostettu aivan turhan paljon. Esimerkiksi Lapin läänissä talonpojat ja mökkiläiset omistavat vain vajaat 20 % kokonaispinta-alasta. Valtio, kunnat, seurakunnat, suuryritykset, osuuskunnat, säätiöt ja yhdistykset omistavat suurimman osan eli runsaat 80 %. Oulun ja Pohjois-Karjalan lääneissä yksityisten käsissä on noin 50 %. Kehitys näyttää kulkevan Itä- ja Pohjois-Suomessa siihen suuntaan, että suuryhtiöt ja Etelä-Suomen keinottelijat ostavat vaikeuksissa olevien pienviljelijöitten tiloja pilkkahintaan.

Etelä-Suomen tonttipolitiikka riippuu hyvin paljon myös MTK:sta. Keskustapuolue ei uskalla lähteä ajamaan järkevää tonttipolitiikkaa Helsingissä, Helsingin maalaiskunnassa, Espoossa, Kauniaisissa eikä yleensäkään Uudellamaalla, koska MTK:n johtohenkilöt omistavat niin runsaasti hehtaareja siellä. Esimerkiksi Veikko Ihamuotilan isännöimän Histan kartanon pinta-ala on yli 680 hehtaaria.

Talonpoikain tulonjako

Maataloudesta sai vielä viime vuonna toimeentulonsa 433 000 suomalaista, mutta heidän osuutensa kansantulosta oli vain 6,6 prosenttia.

Vuoden 1966 kotitaloustiedustelun mukaan maanviljelijäruokakuntien käytettävissä olevat tulot jakaantuivat siten, että alin viidennes sai vain 7,7 % ja ylin viidennes peräti 39,5 % tuloista. Ero, joka vielä kaiken aikaa kasvaa, on niin suuri, ettei ihmetytä pienviljelijöitten katkeroituminen.

Hintapolitiikassa MTK on noudattanut hyvässä yhteistyössä keskustapuolueen kanssa periaatetta: Kenellä paljon on, se tarvitsee vielä enemmän.

Maatalouden tulotasoa on korjattu tuottajahintoja nostamalla. Suurtilalliset ovat hyötyneet siitä aina suhteellisesti enemmän ja tulohaitari on levinnyt sitä mukaa talonpoikain keskuudessa. Haitari on jo niin leveä, ettei keskustapuolue yksin kyennyt enää soittamaan, vaan tarvittiin Veikko Vennamo kurtun toiseen päähän.

Maatalouden verouudistuksessa MTK onnistui aivan loistavasti. Suurtilojen verotus keveni ja pientilojen koveni, MTK oli jälleen ollut pienviljelijäin asialla. Keskustapuolue ei uskaltanut pistää kovaa kovaa vastaan MTK:n kanssa pienviljelijäin puolesta.

Maatalous sai suoraa hintatukea viime vuonna noin 100 miljoonaa markkaa. Rahat menivät pääasiassa keskivarakkaille ja suurille tiloille. Sen sijaan tulohaitaria supistavien aluepoliittisten ja pinta-alatukien kohdalla oltiin nuukia. Niihin annettiin vain 5—6 miljoonaa markkaa.

Mikä on MTK:n tehtävä?

MTK:n pomo Veikko Ihamuotila on oivaltanut, että järjestön tehtävä on nostaa pelkästään tuottajahintoja ja kannustaa siten tuottajia yhä suurempiin ylituotantomääriin sekä samanaikaisesti vaikeuttaa pienviljelijöitten elinmahdollisuuksia. Valtio ja veronmaksajat korvaavat suurtilallisille ylituotannon.

Kun tulopoliittinen neuvottelumenettely käynnistyy, niin MTK joutuu sopeutumaan samaan peliin kuin toisetkin. Silloin Veikko Ihamuotilan on pakko huomata, että MTK:n tehtävä on sovitella jäsenistönsä tulopoliittiset tavoitteet yhdenmukaiseksi. Tämä ei tule onnistumaan pienviljelijöitten elintasoa kaventamalla. MTK:n johdon on syytä muistaa, että jäsenistöstä 82 % on pienviljelijöitä. □

TYÖTEKNILLINEN KOULU

alkaa 20. 9. 1970

TYÖTEKNILLINEN KOULU edustaa koulumuotoista opiskelua, jonka perusajatuksena on, että kirjeellisesti ohjatulla ja lukukausien puitteissa tapahtuvalla kotiopiskelulla oppilas valmentautuu selviytymään kunakin kolmena opiskeluvuonna järjestettävistä henkilökohtaisista kursseista ja kokeista. Alkukesällä oppilaat osallistuvat 9 päivää kestäville kertauskursseille, joilla kerrataan oleellisin osa itseopiskeluna luetusta oppimäärästä. Kertauskurssien viimeisinä päivinä suoritetaan kustakin aineesta henkilökohtainen koe, joka ratkaisee oppilaan pääsyn jatkamaan opiskelua seuraavalle vuosikurssille. Vähintään 2-vuotisen ammattikoulun suorittanut voi päästä todistuksesta riippuen suoraan 2. luokalle, jonka toiminta alkaa 1. 9.

KOULUN OSASTOT

yleinen teollisuusosasto, koneenpiirtäjäosasto, kunnossapito-osasto, työntutkimusosasto, auto-osasto, konepajaosasto, levytyöosasto, valimo-osasto, sähköosasto, mekaanisen puunjalostusteollisuuden osasto, mittaus- ja säätöteknillinen osasto, LVI-teknillinen osasto.

Koulun suorittanut on oikeutettu saamaan opetusohjelmassa mainituin edellytyksin työtekniikko -nimityksen. Työteknillisestä koulusta on tähän mennessä valmistunut yli 2 600 työteknikkoa.

YRITYSTEKNIIKAN KURSSI

alkaa 12. 10. 1970

Yritystekniikan kurssin tarkoituksena on antaa kokonaiskuva yrityksen varsin monitahoisesta olemuksesta ja johdattaa kurssilaiset yrityksen tehokkaaseen toimintaan. Kurssi sopii nuorille yrityksissä toimiville tai niiden palvelukseen kiinnitettäville, vasta muutaman vuoden käytännön kokemusta omaaville ja tietyn ammatillisen tutkinnon suorittaneille. Kurssi pyrkii antamaan keskitettyä tietoa, jotta yrityksessä työskentelevä pystyisi entistä paremmin yhdistämään perusammattinsa taidon yrityksen toiminnan vaatimuksiin ja voisi näin mahdollisimman nopeasti antaa tehokkaan panoksensa yrityksen hyödyksi.

Kurssi käsittää noin 800 sivua ja se jakaantuu 9 aiheeseen: **yritystalous, tuotantotekniikka, ergonomia, markkinointitekniikka, laskentatekniikka, yrityksen hallinto ja konttorituotanto, yhteistyön perusteet ja tekniikka, työsuhde- ja palkkausasiat, kansantalous yrityksen kannalta.**

Yritystekniikan kurssi muodostaa 1. jakson yritystekniikan koulusta, jonka 2. jakso tulee käsittelemään syvällisemmin tiettyjä yrityksen erikoistekniikoita. 3. jakso sisältää varsinaisen esimiestekniikan.

TILAAN ESITTELYLEHTISEN

☐ **Työteknillinen koulu**

☐ **Yritystekniikan kurssi**

nimi .....

osoite .....

.....

TIETOMIES
Messuhallit C Helsinki 25
puh. 440 181

Ei enää "valkoisia sormia"!
POHJOISMAIDEN ENITEN OSTETTU MOOTTORISAHA

PARTNER
R18

on tosityöhön tehty saha. Se on **kevyt, kestävä** ja **tehokas.** Partner R 18 turvaa myös terveytesi, sillä siinä on **tärinättömät** ja **lämmitettävät** kädensijat sekä tapaturmien välttämiseksi **kädensuojus.**

Partner R 18 on ruotsalainen laatutuote. Varma valinta tälläkin kaudella.

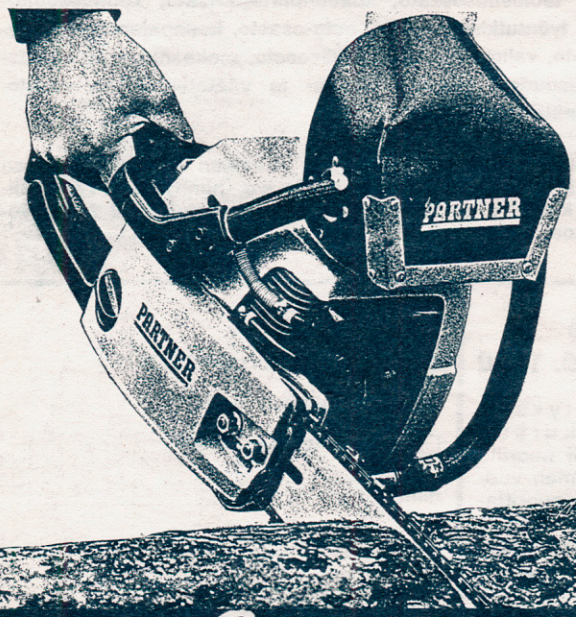

OSAKEYHTIÖ Ekströmin KONELIIKE

HELSINKI 10 P.LOK. 10 310 PUH. 453 141

kevyempi
raikkaampi
grogi
CHAMPION
VOITTAJAKATKERO

ASIANTUNTEVAAN MAKUUN

1/1p 10:50

1/2p 5:50

Ostonumero 207

Marli
Viinejä ja liköörejä vuodesta 1867

Juttu meni vähän pieleen! Alunpitäen oli määrä kysyä Paavolta härskin suorasukaisesti, mitä tekemistä hänellä on Aira Samulinin kanssa ja että juoko Paavo liikaa, onko hän kukaties alkoholisti. Lisäksi tietysti piti kaivella selville miten lähellä olivat potkut Yleisradiosta ja houkutella päälle päätteeksi muutama kaunainen ja tulikivenkiukkuinen ajatus Eino S. Revosta.

Tämä oli suunnitelma, mutta toisin kävi. Ensin istuttiin ilta pitkälle Mustassa Hevosessa. Sitten käveltiin sata metriä Paavon kotiin, keskellä yötä. Ei tullut teetä ja torvisoittoa vaan kahvia ja kitaransoittoa, aamutunneille saakka.

Kyllä Paavolla paineita on, sitä ei tässä pyritä kieltämään. Noposen Paavona oleminen on tällä erää melkoista hevosen leikkiä. Paavo itki ja nauroi sekaisin, puhui vakavaa asiaa ja hassutteli parhaansa mukaan.

Rakkaudesta ja viinastakin puhuttiin. Ja tottakai myös ”Eino-Essästä”.

Paavo Noponen:

AIRA SAMULIN ON MUSTA HELMI

naismuodin, rytmin ja tanssin alalla...

Teksti: RISTO JUHANI
Kuvat: HANNU MÄNNYNOKSA ja LEHTIKUVA

PAAVO NOPONEN

Paavo Noponen on syrjässä suurista urheiluselostuksista. Ensimmäinen jupakka sattui Kajaanin SM-hiihtojen aikoihin, samaan pötköön vedettiin viime vuoden Puijon kisat ja kohu Tatran ympärillä, etenkin Susi-Kallen hurja viisikymppinen. Silloin Suomen urheiluhullun kansan mitta oli täynnä. Ei auttanut vaikka vihjailtiin että kiellon todellinen syy oli alkoholin väärinkäyttö virkatehtävissä. Kansa halusi Paavon. Kansalliseksi instituutioksi vuosien verrella muodostunut parivaljakko Pekka Tiilikainen — Paavo Noponen oli räjäytetty rikki. Mitä siitä, vaikka Eino S. Repo halusi asiallisempia, informoivampia urheiluselostuksia, syrjäyttäminen ei koskenut vain Paavoa, vaan koko urheiluselostuksia kuuntelevaa kansaa.

On tunnustettava että kuulun Paavon ihailijoihin. Heti perään on lisättävä että ihailen Paavoa selostajana, en oikein muuten. Yli viisitoista vuotta sitten yhteisellä RUK:n kurssilla Paavo oli inhottavan pisteliäs, nousevasta tähdestään tietoinen, kuuluisilla tuttavuuksilla keikaroiva. Niiden vuosien jälkeen Paavo on tuntenut arvonsa vielä paremmin. Sen on saanut tuntea sattumoisin vastaan tullessaan. Kantakapakassa Paavon ääni on noussut kuin neljänsadan metrin selostuksen loppusuoran auetessa, samassa suhteessa kuin kaljaa on kannettu eteen. Selostuksissakin olen ollut huomaavinani taipuisalla äänellä keikarointia ja nyt loppuaikoina käsittämättömältä tuntuvaa maalailua — niitä kuuluisia "riekkoja", joiden ammuskelu pudotti Paavon Tatraltakin.

On kuitenkin eräs alue, jolla Paavo on kai vähiten tunnettu, mutta josta juuri löytyvät minua eniten kiehtoneet selostukset. Saarijärven kesäyö yhdessä Marko Tapion kanssa, Karhunkaatajan puheilla Kuusamossa tai "Kuiskaava Seireeni", tuliaisina Meksikosta, siis mahdollisimman kaukana urheilusta olevat reportaasit! Ne ovat olleet kaunista kuunneltavaa, ne ovat olleet prasta mitä radio sillä linjalla on tavoittanut.

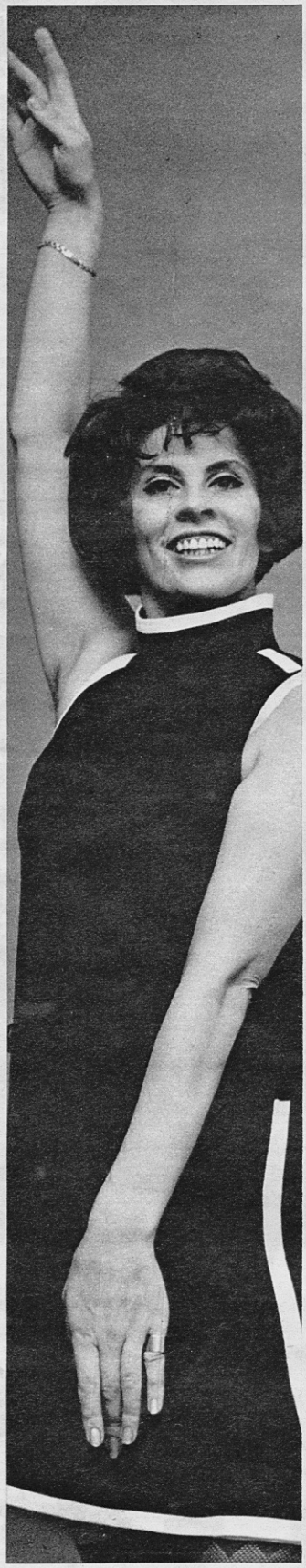

— Aira Samulin on ihminen, jonka elämäntaistelua kunnioitan syvästi. Hän on musta helmi naismuodin, rytmin ja tanssin alalla, sanoo Paavo Noponen.

— En ole sitä tyyppiä, joka puhuu sairauksistaan, mutta voin nyt kertoa, että minulla on kauan ollut krooninen vatsakatarri. Seuraava aste on lääkärini kertoman mukaan mahahaava. Tautiin liittyy pirullisia kouristuskohtauksia ja juuri tällaisen kouristuksen kynsissä olin tuntia ennen Puijon kisojen selostuksen alkua. Otin silloin alkoholia, otin kaksi konjakkia ja jos puhutaan automiesten kieltä niin minussa kieltämättä oli muutama "promille". Mutta pahin oli edessä. Konjakki tietysti rauhoitti hetkeksi vatsahermoja, mutta kun sen vaikutus lakkasi, tulivat tuskat entistä karmeampina. En kerta kaikkiaan jaksanut olla silloin parhaassa vireessäni. Tiedän että Pekasta ja minusta on puhuttu kaikenlaista, mutta voin vannoa, että en tiedä esimerkiksi Pekan olleen kertaakaan lähes kahdenkymmenen vuoden mittaisen yhteisen selostustaipaleemme aikana alkoholin vaikutuksen alaisena työtä tehdessään. Pekka on tehnyt asiasta melkein aforisminkin: "Älä vain, Paavo, erehdy juomaan selostaessasi lasillista maitoa, sillä aina on naapurissa joku, joka sanoo että nyt se on keksinyt laittaa liitujauhoa viskiin."

Yritän jankuttaa että kuitenkin Paavo Noposen alkoholinkäytöstä puhutaan paljon. Alue ei ole aivan ongelmaton, koskapa tunnelma selvästi kiristyy. Paavo tuntee tarvetta puolustautua, hän vakuuttaa vakuuttamasta päästyään juovansa vain ulkopuolella työn ja kohtuullisesti ja juuri tuollaista vakuuttelua pidetään yleisesti merkkinä siitä että juominen on vakuuttelijan ongelma.

— Henkilökohtainen psykiatrini on sanonut, että et sinä mikään juoppo ole, Paavo, vaikka jotkut niin luulevat. Mutta näytä niille ja näytä minulle ja näytä ennenkaikkea itsellesi. Älä piruuttasi ota edes keskikaljaa, älä edes saunan jälkeen. Sanoin psykiatrille: "Toivomuksesi on aina ollut minulle laki." Tämä tapahtui elokuun ensimmäisellä viikolla.

Jos alkoholi ei ole syynä Paavon putoamiseen niin mikä sitten? On ehditty puhua hänen liiasta isänmaallisuudestaan, hänen konservatiivisuudestaan, mutta sen voi lukea muodinmukaisten puheenaiheiden joukkoon. Jossakin muualla täytyy olla syy. Eino S. Repo on sanonut Paavosta että tämä on erittäin lahjakas selostaja, mutta nyt on kehityksessä tauko. Tämä oli juuri ennen Tatralle lähtöä.

— On ollut alamäkeä, se minun on myönnettävä. Syyt ovat henkilökohtaisia, minulla on vaikeuksia itseni kanssa ja tällaisen tunneherkän ihmisen selostukset peilailevat aina omia sisimpiä tuntoja. Sanotaan että näin ei saisi olla, mutta en voi sille mitään. En halua olla hyvä selostaja vaan häikäisevä, säkenöivä, loistava. Siihen en ole viime aikoina pystynyt ja Repo saattaa olla oikeassa lepuuttaessaan minua.

Sitten Paavo muistaa Pekan. Hän imitoi ensin loistavasti Pekan selostustapaa, nyyhkii ja kangertelee. Esitys on vertaansa vailla, vaikka tunnenkin oloni kiusaantuneeksi Paavon esiintyessä pienessä ravintolasalissa ääntään ja eleitään säästämättä. Muistelen aikaa Haminassa, muistan miten Paavo oli kasvamassa kiinni Pekkaan, kuvittelen heidän yhteisiä matkojaan, veljeyden vankistumista, yhteenkuuluvaisuudentunteen kasvua. Paavo muuttuu vaisuksi, pureskelee huultaan, silmät kostuvat. Sitten hän aloittaa aivan hiljaa:

— Ajattele suunnatonta erämaata. Ajattele kahta ystävystä erätaipaleella. Olet kaksin kumppanisi kanssa, kaikkialla ympärilläsi on huimaava korpi. Ainoa apusi on kumppanisi ja sinä olet kumppanisi ainoa apu. Sitten ... yksi niksahdus ja kumppanisi jalka on poikki. Muista että tämä tapahtuu keskellä erämaata. Sano kuule minulle miltä sinusta tuntuu sillä hetkellä?

Pekan kanssa on tällä hetkellä juuri näin. Paheneva sokeritauti ja seitsemänkymmentäkuusi sirpaletta oikeassa jalassa tekevät Pekka Tiilikaisesta eläkevaarin tästä syksystä lukien.

KÄÄNNÄ

Olkaa utelias kuin lapsi.
Ottakaa LADY käteenne ja katsokaa sitä. Läheltä. Tunnette kuinka pehmeä se on. Kääntäkää se nurin ja kurkistakaa sen sisään. Tai leikatkaa se kahtia. Huomaatte vanun keskellä sinisen ryhtikerroksen. Se säilyttää siteen muodon. Ja sen ansiosta LADY ei myöskään läpäise kosteutta, vaikka kuukautiset olisivat runsaat. Katsokaa solmua. Se on siisti. Ei irtoilevia langanpätkiä. Pujottakaa sormenne solmun läpi ja ajatelkaa . . .
On miellyttävää tietää, että LADY pysyy aina varmasti paikallaan. Solmut vain kiinnitetään Mimosept-sidevyöhön ja sitten voi vaikka unohtaa koko jutun. Seuraavaan LADYYN saakka.
LADY
on ainoa side, jossa on ryhtikerros.
Mimosept®-tuote
LADY
UUTUUS!
Intiimin puhtautenne tähden:
Mimofresh kosteuspyyhe
ja mieto antiseptinen intiimisuihke Mimospray.
mimo spray
mimo fresh
OY MÖLNLYCKE AB
Helsinki

KUN POIKA ALKAA
KÄYDÄ MIEHESTÄ
SAA HÄN
LEIJONA KELLON

LEIJONA on suomen ostetuin kello

ovh.alk.
59.90

Leijona-kello on ollut Suomessa jo vuodesta 1911. Leijona on luotettava kello. Vuosikymmeniä myös luottamuksen arvoinen.
"Kun poika alkaa käydä miehestä, saa hän Leijona kellon."
Asiallinen mallisto, luotettava laatu ja edullinen hinta: Leijona on Suomen ostetuin kello. Kaikissa Leijona-kelloissa on Sveitsiläinen laatukoneisto. Leijona on hyvä kello.

LEIJONA

MIKÄ HINTA!

XII KELLOSEPPÄ VI

KULTASEPPÄ

VAKUUTETTU TAKUUKELLO
VAIKKA HETI KOTIPAIKKANNE
TURVALLISESTA AMMATTILIIKKEESTÄ

MAAHANTUOJA: OY PERKKO

Tästä vatsamakkarasta pääset eroon 30 päivässä

"MAAILMAN PARAS LAIHDUTUSKUURI" -kirjan esittelemällä sensaatiomaisen tehokkaalla uudella menetelmällä.

"Maailman paras laihdutuskuuri", sanoo Sten Hegeler
Vihdoinkin laihdutuskuuri, jota olette monien muiden lailla odottanut. Sten Hegeler, kuuluisa tanskalainen psykologi, joka luennoi Kööpenhaminan Yliopistossa ja jonka vakituisilla palstoilla Pohjoismaiden suurimmassa sanomalehdessä Expressenissä sekä Tanskan suurimmassa lehdessä Ekstrabladetissa on miljoonia lukijoita, sanoo menetelmää maailman parhaaksi. Ja hänen pitäisi tietää mitä hän puhuu, siltä hän laihtui itse 11,3 kg 30 päivässä. Sinäkin voit sen tehdä. On tarpeetonta elää ylipainoisena ja epämukavasti. Pois turhat rasvakerrokset! Tunne itsesi nuoreksi ja ihailluksi. Sen ei enää tarvitse olla pelkkä unelma. "Maailman paras laihdutuskuuri" auttaa sen toteutumista lyhyessä ajassa.

Näistä syistä uusi kuuri on tullut suosituksi:
1. Paino laskee todella reilusti.
2. Kuurin toteuttaminen on helppoa ja miellyttävää.
3. Se on selkeä, tehokas ja nopea.
4. Ei rasita terveyttä eikä huumorintajua.
5. Opit uusia ja parempia ruokailutapoja.
6. Ei vaadi mitään kohtuutonta.

Kokeile Sinäkin "Maailman paras laihdutuskuuri" -kirjan ohjeita. Tilaa kirja jo tänään ja aloita laihtuminen nopeasti.

Tanskan TV todistaa, että kuuri pitää mitä lupaa
Tämä laihdutusmenetelmä on julkistettu Tanskan suurimmassa sanomalehdessä Ekstrabladetissa. Se herätti niin suurta huomiota, että Tanskan TV:n kuluttajapalvelu päätti kokeilla sitä käytännössä. TV:n henkilökuntaan kuuluva ohjelmasihteeri Karen Möller kävi kuurin läpi samanaikaisesti kuin toinen henkilö kokeili tunnetun lääkärin suosittamaa laihdutusmenetelmää. Karen Möller laihtui 3 viikossa 6,5 kg, mutta toinen koehenkilö vain 3,5 kg samassa ajassa.

Sinunkin pitäisi laihtua
Useimpien ihmisten tarvitsee vähentää painostaan muutamia kiloja – ehkä montakin. Miksi? No siksi, että . . .

- Hoikkana elät terveempänä ja kauemmin.
- Voit paljon paremmin, kun et joudu kantamaan ylimääräisiä kiloja.
- Näytät paremmalta hoikkana. Ihailevat katseet kohdistuvat Sinuun useammin, kun rasvakerrokset ovat poissa.

Mitä asiantuntijat sanovat "Maailman parhaasta laihdutuskuurista"?
Professori, lääket.tri Niels B. Krarup, joka on työskennellyt ylipainoisuus- ja laihduttamisongelmien parissa 35 vuoden ajan: ". . . se on erittäin rehellinen kirja, joka käsittelee ylipainoisuuden psykologista ongelmaa erinomaisella tavalla." Tunnettu tanskalainen ruokavalioasiantuntija, toimittaja Astrid Slebsaker: "Kun on kokeillut lähes kaikkea mahdollista, on ihanaa lopultakin löytää tapa, jolla saa painonsa pysymään kurissa. Kiitos siitä."

Kirjeitä Ekstrabladetille:
"-olen laihtunut 12 kiloa"
"-kiitos ananaskuurista – se on sataprosenttisen tehokas"
"-painoni aleni 6,5 kg 7 päivässä. Samanaikaisesti on vaimoni rakastunut minuun uudelleen"

10 kg 30 päivässä
Jos todella haluat, voit laihtua jopa 10–12 kg 30 päivässä ilman mitään terveydellistä haittaa. Ne joiden ei tarvitse laihduttaa näin paljon, voivat sovittaa kuurin itselleen sopivaksi.

Mitä kuuri käsittää?
Lähetä kuponki niin saat nähdä. Mutta jo etukäteen voimme kertoa, että avainsana on ananas.

MAAILMAN PARAS LAIHDUTUSKUURI
mk 12,80
+postikulut

STEN HEGELER: "Minä pudotin 30 päivässä 11,3 kg painostani."
Sten Hegeler, maailmankuulu tanskalainen psykologi, on suunnitellut kuurin yhteistyössä ravintoasiantuntijoiden ja lääkäreiden kanssa. Hän on itse aikaisemmin kokeillut muita laihdutusmenetelmiä ilman mainittavaa tulosta. Mutta tämä kuuri pudotti 46-vuotiaan Sten Hegelerin painon kuukaudessa 82,5 kilosta 71,2 kiloon.. Mikä voisi olla parempi todistus!

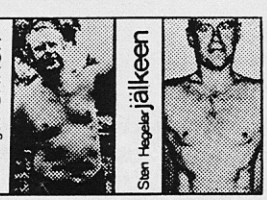

LÖGE COMPANY, Postilokero 18133 Helsinki 18

Lähettäkää minulle ..... kpl Sten Hegelerin kirjaa "Maailman paras laihdutuskuuri" hintaan á 12,80 mk postiennakolla.

Nimi: _____

Lähiosoite: _____ Postitoimipaikka: _____

H 9

NOPONEN

— Minun pitäisi olla kiitollinen vaikeuksistani. Minulla on hieno työ ja voin latautua syksyyn ja Ruotsi-otteluun. Voitto Raatikainen on sanonut minulle että juuri meidän ammatin suurimpia luontaisetuja on Suomen urheilijoiden ja urheilujohtajien vilpitön tuki ja luottamus. Jossakin lehdessä puhuttiin että juoksin Oulun maaotteluselostukseni aikana pitkin kenttää kalastamassa suosionosoituksia. Juoksin kyllä kentällä. Mutta en kalastamassa suosionosoituksia vaan hakemaan Juha Väätäistä haastateltavaksi. Tunnen Juhan niin hyvin, että voin väittää olevani lähes ainoa, jonka haastattelupyyntöön Juha suostuu. Minkä minä voin sille että pohjoinen yleisö tunsi minut ja taputti minulle. Tai ehkä he taputtivat juoksulleni — näillä kiloilla se ei suju enää yhtä sutjakasti kuin kaksi vuosikymmentä sitten, jolloin satanen meni vielä tuonne yhdentoista sekunnin tuntumaan. Tämäkin pantiin humalan tiliin.

Kotona vaimo ja kitara

Televisiossa oli vuosia sitten ohjaaja Kirsti Lindberg. Nykyisin hän on rouva Kirsti Noponen. Hän on nukuttanut perheen kaksi lasta, kymmenvuotiaan Jutan ja juuri kouluaan aloittelevan Erkan. On kohuttu että Noposet olisivat eroamassa, että Paavolla olisi uusi rakkaus. Sitä on vaikea uskoa tai sitten Kirsti ja Paavo ovat huimaavan luokan näyttelijöitä. Paavo kaivaa vuoteen alta kitaran, kertoo stipendivuodestaan Amerikassa, tapailee sointuja kitarastaan ja laulaa sitten pienen laulun, jonka hän kertoo tehneensä vieraalla maalla, Suomea ikävöidessään.

Yritän olla tarkkana. Tuijotan heitä häpeilemättä, yritän löytää ilmeen tai kärsimättömän eleen, joka paljastaisi minulle jotain. Aivan turhaan.

Vasta aamupuolella yötä, suljettujen ovien takana Paavon työhuoneessa, jotakin tapahtuu. En jaksa enää vaieta. Kysyn suoraan miten asiat ovat, aikovatko he erota?

— Sivulliset vetävät usein hätiköityjä johtopäätöksiä. Heillä on myös tapana syyttää tämän päivän ihmistä siitä mitä on ollut vuosi tai kaksi sitten. Olen tietysti jäävi analysoimaan itseäni, mutta uskoisin, että olen tänä päivänä aika paljon toinen ihminen kuin pari kuukautta sitten. En ole fatalisti ja siksi en voi yhdenkään elämänratkaisun kohdalla sanoa mitä tulevaisuus tuo tullessaan, sillä silloinhan olen taas toinen ihminen kuin tällä hetkellä. Sitä paitsi asiat eivät riipu yksin minusta.

Ongelmia on ollut. Sen myöntää Paavon ilme. Sitä todistaa hänen kiertelevät vastauksensa.

— Ellei menevän miehen ja tunneihmisen kohdalla tällaisia ongelmia kasaantuisi niin pitäisin sitä kyllä pienenä ihmeenä. Mutta kun konkreettisia vaikeuksia ilmestyy ihmisen tielle niin pakostakin siinä saavat tunteet kärsiä — tai ainakin odottaa toisenlaisia olosuhteita.

Paavo hakee laukustaan papereita, lajittelee niitä, hän on kuin valmistautuisi puolustuspuheeseen oikeuden edessä. Mainitsen sen nimen, joka on esiintynyt juorupalstoilla hänen nimensä yhteydessä, Aira Samulin, rytmikäs mannekiini.

— Hän on ihminen, jonka elämäntaistelua kunnioitan syvästi. Haluaisin auttaa häntä niin kuin hyvin läheistä ystävää autetaan, mutta en voi. Ja se tässä kaikkein hirveintä onkin! Lähelläni on muitakin ihmisiä jotka kärsivät ja joita haluaisin auttaa, mutta keinoni tuntuvat mitättömältä ja voi olla että kuvitellessani auttavani tosiasiassa vahingoitankin heitä.

Jankutan sanaa Aira Samulin.

— Hän on musta helmi naismuodin ja rytmin ja tanssin alalla . . .

Paavo poikkeaa äkkiä aiheesta. Hän alkaa puhua kirjoittamisesta, hän kirjoittaa romaania, sen saan selville.

KÄÄNNÄ

Töissä ei voi käyttää deodoranttia, sillä siellä ei voi riisuutua. Vai mitä?

Väärin. Töissä **voi** käyttää deodoranttia, jos se on Glimset. Sillä Glimsetiä voi suihkuttaa suoraan vaatteen läpi. Juuri sinne, missä olo on epävarmin. Kainaloon. Tai sukkiin.
Tämä johtuu Glimset Deodorantin uudentyyppisestä kokoomuksesta. Se on täysin turvallinen arimmillekin tekstiileille.
Totta kai Glimset on samalla tavallinen deodorantti, jota käytetään suoraan iholle siellä missä voi riisuutua. Kuten kotona. Siksi niin monella onkin kaksi Glimsetiä. Toinen kotona, toinen töissä.

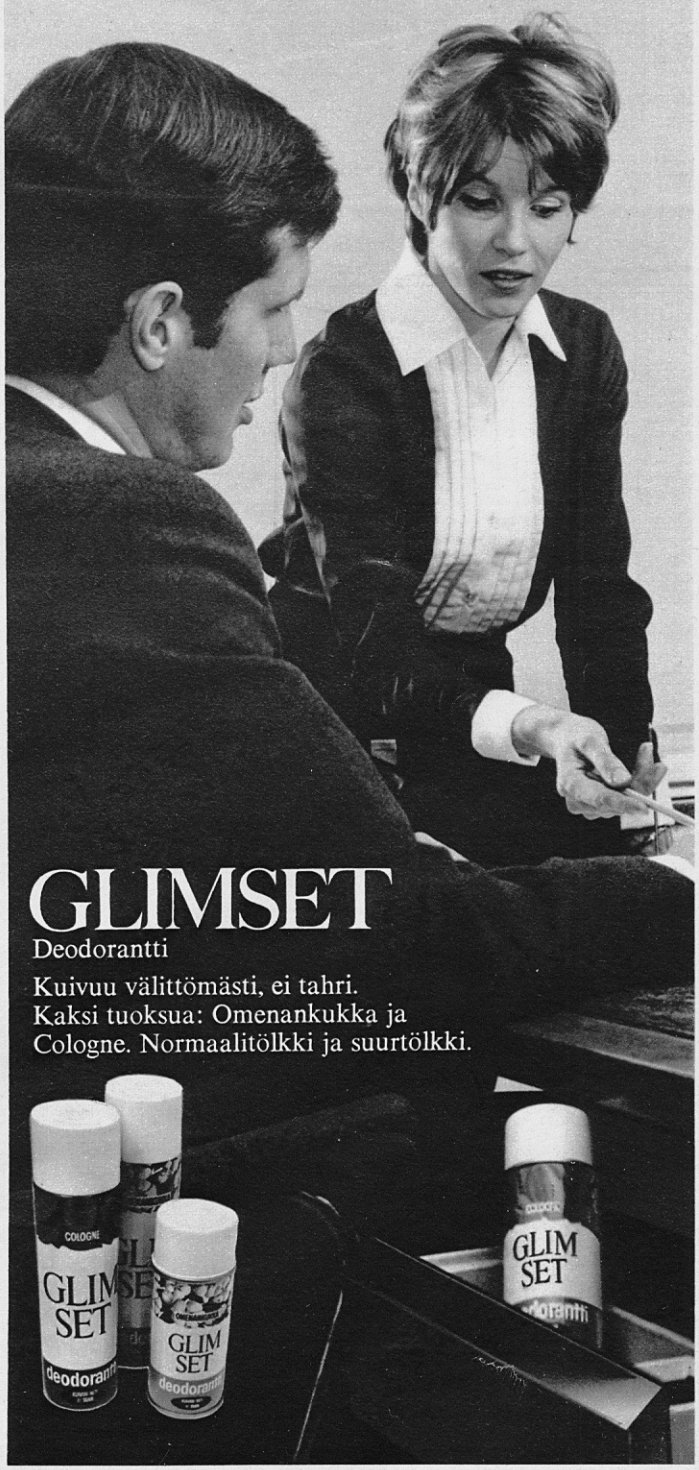

Illallinen viidessä minuutissa. Tölkistä. Olkaa hyvä!

Maistakaa ja nauttikaa. Antakaa vieraittennekin nauttia. Palapaistia. Ja lihapullia, perunoita, kaalikääryleitä, kalaa, lihaa, vihanneksia, makkaraa ja keittoja. Valmiiksi kypsennettyinä. Lisäätte vain mausteet ja höysteet. Maistakaa vielä kerran: kahvia, kaakaota, kakkuja, mehuja . . . valmista viidessä minuutissa. Ja muistakaa:

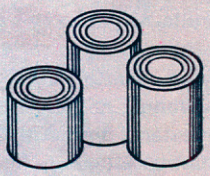

Varma mikä tölkkivarma.

Oy **G.W.SOHLBERG** Ab

Avataan kätevästi (kädenkäänteessä)

NOPONEN

mutta valmis teksti pysyy ulottumattomissani. Käsikirjoituspinkka on hänelle tällä hetkellä todempi kuin työ radiossa tai ehkä mikään muu. Paavo selaa sitä hellien, pysähtyy välillä tutkimaan äänettömänä jotakin liuskaa. Käsikirjoitus sisältää aineksia, jotka ovat tekijälleen läheisiä. Purkaako hyllylle heitetty radiotoimittaja tällä tavalla tuntojaan vai onko kysymyksessä todella julkaistavaksi aiottu yritys, vakava kirjallinen harrastus.

— Himoitsen uutta aluevaltausta ja toivon että kykenen siihen. Olen suunnitellut tätä monta vuotta, mutta vasta nyt olen saanut jotakin paperille. Eikä tämä ole ainoa kirjallinen työni tällä hetkellä. Minulta on pyydetty kirjaa Susi-Kallesta ja menen syksyllä muutamaksi viikoksi Kuusamoon. Menen sinne metsästämään ja kirjoittamaan. Omalla kirjallani ei vielä ole paljon muuta kuin nimi: Selostaja. Mottona on Tiilikaisen Pekan viisaus: "Selostaja, olet aina juuri yhtä hyvä kuin tuorein selostuksesi, sen kansa muistaa."

Oikukas, kunnianhimoinen Oinas-Paavo elää kriisivaihetta. Kyyneleet ja nauru vaihtuvat liian herkästi, suosikkiselostajan sisällä kiehuu, siitä ei ole epäilystäkään.

— Siitä on mieleni hyvä, että omaa onneani en ole etsinyt koskaan toista polkemalla. En tiedä työni tulevaisuudesta enkä henkilökohtaisten asioideni tulevaisuudesta tarpeeksi että voisin ruveta ennustajaksi. Olen ollut keskustelussa sekä Raatikaisen että Revon kanssa työasioista; Radion urheiluosaston päällikön tuoli ei minua kiinnosta ja sitäpaitsi näyttää siltä, että nimityksestä on tulossa poliittinen, silloin asia muuttuu minulle suorastaan vastenmieliseksi. Haluaisin olla kentällä liikkuva erikoistoimittaja, jonkinlainen kolumnisti. Vastaisin talvella hiihdosta ja kesällä yleisurheilusta. Se olisi sitä mihin parhaiten pystyisin ja mitä myös haluaisin.

Selitän että sehän on suuruudenhulluutta, kukapa nyt ei haluaisi olla kolumnisti, kiertää maailmaa, tehdä juttu sieltä ja toinen täältä, elää mukavasti. Alkuillan hivenen rehvastelevasta ja kuuluisuudesta nauttivasta Paavosta on yön tuntien mittaan tullut melkeinpä arka, puoli kaksi yöllä hän alkaa muistuttaa väsynyttä pystykorvaa.

— Hyvä ystäväni Pentti Fagerholm kysyi minulta kerran että olinko tiedostanut sisimmän tragiikkani. Vastausta odottelematta hän jatkoi: "Sinä olet pirullisen älykäs tunneihminen, jossa on aimo annos niin niin luovaa kuin esittävääkin taiteilijaa. Sinulla on käytettävissä instrumentin tavoin taivuteltavissa oleva ääni, sinulla on parhaimmillaan norsun muisti ja ylimääräisenä rasituksena Oinaan oikullinen horoskooppi: voitontahtoinen, kunnianhimoinen, agressiivinen. Tästä kaikesta syntyy luonnekuvio, jossa ihminen polttaa itseään koko ajan kuin juhannuskokkoa. Tämä ihminen tuhoutuu, ellei hän löydä sitä avainta, joka tasapainoittaa tämän kuvion."

Onko Paavon avain hukassa? Vai onko niin että avain on, mutta sille ei tahdo löytyä sopivaa reikää. Juuri nyt Paavo sanoo olevansa raitis, hän sanoo jättävänsä tunneasiat odottamaan niille kuuluvaa aikaa. Ja mikä parasta urheiluhullulle kansallemme; Paavo sanoo keskittyvänsä syksyn suureen urheilutapahtumaan, Ruotsi—Suomi maaotteluun, rauhallisesti, kaunattomasti ja vakavasti latautuen

— Minä tiedän, mikä se avain on. Se ei ole alkoholi, mutta nyt minulla on sen avaimen kanssa vähän vaikeuksia.

Syyskuun yhdennentoista päivän iltana kuuluu jokaisen mökin jokaisesta radiosta Pekan tuttu ääni: " . . . Suomen Yleisradio — Olympiastadion . . ." ja Paavo jatkaa . . .

Sinun on aika tulla takaisin, Paavo. Sinua odotetaan. Kuuntelen erityisesti vanhaa bravuurilajiasi, 110 metrin aitoja. Pystytkö vielä muuhunkin kuin ratajärjestyksen luettelemiseen? Jätä riekkosi odottamaan syksyä Kuusamossa, ota koko maaotteluselostus tosissasi, mutta älä vakavissasi. □

Hiukset tarvitsevat XZ-kampausnestettä, jotta kampaus onnistuisi.

Uusi XZ-kampausneste on juuri se, mitä kampauksenne tarvitsee. Se avulla onnistutte.
XZ-kampausneste ryhdistää jokaisen hiuksen, hoitaa ja poistaa sähköisyyden. Se tekee kampauksesta kestävän ja pitää hiukset kauemmin puhtaina.
Kun haluatte onnistua varmasti, käyttäkää XZ-kampausnestettä ja katsokaa, mitä tapahtuu: olette ylpeä tuloksesta.

Ruotsissa saatavana apteekeista.

BERNER 1883

— vain parasta

LIFE-TEX taikoo hetkessä luonnollisen elävyyden kesän paahtamiin hiuksiinne

Aurinko ja merivesi tuntuvat tietysti ihanilta — mutta ne kuivattavat ja haurastuttavat kesän mittaan hiuksenne! Nyt ovat WELLAn LIFE-TEX-tuotteet tarpeen.

LIFE-TEX BALSAM muuttaa hauraat, huokoiset hiukset hetkessä eläviksi, taipuisiksi ja kauniiksi. Tunnette tuloksen puolessa minuutissa!

LIFE-TEX SET on **hoitava** kampausneste. Se tekee kampauksen kestäväksi ja hiukset kimmoisiksi ja kiiltäviksi.

LIFE-TEX AF — pikahoito rasvaisille hiuksille.

LIFE-TEX AS — pikahoito hilsettä vastaan.

Maailmankuulua WELLA-hiuskosmetiikkaa. Kemikalikaupoista.

LIFE-TEX
— taianomaisen tehokas!

Oy INTRO Ab

WELLA

TÄÄ KORUTONT' ON KERTOMAA

Elokuun 11 päivänä, tarkemmin sanottuna iltapäivällä, vihittiin kristilliseen avioliittoon neiti VIRPI LINDÉN ja muusikko PENTTI OSKARI REPONEN.

★

Vihitty on niinikään radiotoimittaja PÄIVI ISTALA ja näyttelijä ESKO JUHANI VILPPONEN. Nuoripari teki häämatkan Romaniaan — tosin Päivin osalta se oli myös työmatka. Hän teki ohjelmaa romanialaisesta kansanmusiikista. Päivi on saanut melkoisesti kuuluisuutta "Ristivetoa" ohjelmallaan, Yleisradion herrat ovat useampaankin kertaan joutuneet puuttumaan hänen ohjelmiinsa. Viimeisin huomautus tuli kaiketikin Persian Shaahin vierailua koskevasta ohjelmasta. Päiviä on väitetty oikein lehtien palstoillakin jonkun puolueen puhetorveksi, mm. piispa OLAVI KARES on esittänyt sen suuntaisen huomautuksen erään Ristivetoa-ohjelman jälkeen. Ohjelma käsitteli sillä kertaa uskontoa.

★

Piispa OLAVI KARES on esittänyt huolestumisensa papiston nykyisestä horjuvasta raittiuskannasta. Piispa Kareksen mielestä ei papiston pitäisi suhtautua kevyesti keskiolueen, sillä siitä on tullut kansallemme ja nuorisollemme kiusaus. Suurin osa papistosta on edelleenkin hänen tietojensa mukaan ehdottoman raittiuden kannalla, mutta osa valitettavasti leikittelee viinillä ja keskioluella, mikä joillakin tahoilla tulkitaan oikeaksi kristilliseksi vapaamielisyydeksi.

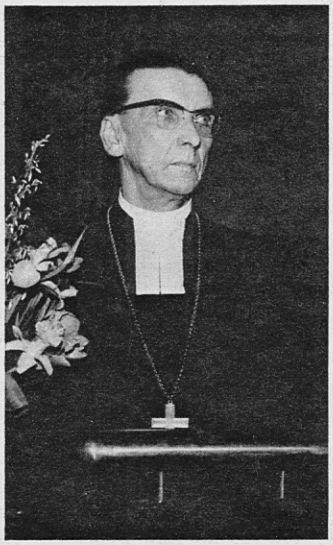

★

Todellisen tulisuudelman vaihtoivat messuemäntä HARRIET ERIKSON ja näyttelyn vetonaula TAUNO PALO koko messuyleisön nähden. Harriet yritti tosin selviytyä sievällä poskisuudelmalla, mutta Tauno oli eri mieltä ja suuteli keskelle suuta tokaisten: Keskellä tietä ne poijjaat ajaa! Kun Harrietiltä myöhemmin kysyttiin, miltä pusu maistui, hän kertoi, ettei oikein ehtinyt sitä maistamaan, mutta voimakas se oli!

Ennen

Jälkeen

★

Näyttelijä TARMO MANNI on joskus viisaasti todennut, että ravintola on onnettomien ihmisten kohtauspaikka. Jos näin on, ei tohtori JOHANNES VIROLAINEN ole juuri koskaan onneton, sillä hyvin harvoin hänet nähdään maidolla tai vichyllä Vip- ja Popporukan pörräyspaikoissa. AHTI KARJALAISELLA on kova urakka kuroa kiinni pääministeritason kiintiötä tässä suhteessa. Onnistuminen riippuu siitä, miten onnellinen tai onneton hän on.

★

PEKKA TIILIKAINEN ja PAAVO NOPONEN — suomalaisen urheilumaailman Majakka ja Perävaunu — ovat ryhtyneet kirjoittelemaan toisistaan juttuja. Otsikot "Ystäväni Pekka" ja "Toverini Paavo" ovat olleet esillä naistenlehdissä. Niissä jutuissa kaverukset ovat kehuneet toinen toisiaan — onhan se mukavampi että kaveri kehuu, kuin että itse häntäänsä nostaisi.

Tiilikaisnoposlais-valtakauden jalkoihin on tallautunut valitettavasti lahjakas selostajakyky RAIMO HÄYRINEN, jota on kaipailtu etenkin kesän urheiluselostuksissa puhevikaisten kesätoimittajien tilalle.

KÄÄNNÄ

TILAUSPALVELU

LEHTIMIEHET OY

Tilatkaa tällä kupongilla lehdet vuodeksi 1971. Merkitkää rasti tilaamanne lehden kohdalle. Uutena tilaajana saatte loppuvuoden numerot ilmaiseksi.

Tilaan vuodeksi 1971			olen uusi tilaaja
Hymylehden	20.—	☐	☐
Jaanan	23.—	☐	☐
Suosikin	20.—	☐	☐
Tekniikan Maailman	31.—	☐	☐
VIP-lehden	23.—	☐	☐
Nyrkkipostin	21.—	☐	☐
Jallun	22.—	☐	☐
Vauhdin Maailman	18.—	☐	☐

HUOM! Yhteistilausalennuksemme näette kupongin kääntöpuolelta.

Tilausmaksun suoritan marraskuussa ☐ tammikuussa ☐

nimi .....

osoite .....

postitoimipaikka .....

kustantajan merkintöjä varten

TÄÄ KORUTONT'...

Miss Suomi, URSULA RAINIO, on kertoillut huimia juttuja rallikokemuksistaan, mutta valitettavasti kertomisen huumassa jäi huomaamatta se, että monet hänen "urotöistään" tapahtuivat ennen kuin hän sai edes ajokorttia sievään käteensä. Tällä hetkellä hänellä on missivirkansa mukana auto käytössään, ja ralliajaminenkin on onnistunut. Kuopio-rallissa hänet nähtiin toimittaja TIMO PUTKOSEN auton kaunistuksena. Timo on muuten toinen tuntemamme henkilö, joka puhuu enemmän kuin mihin pystyy — ainakin autoilun alalla. Siinä suhteessa hän ja Ursula olivat mitä onnistunein pari.

★

Toimittaja REINO PAASILINNA on ollut Siperiassa. Hän työskenteli eräässä kolhoosissa Irkutskin lähellä kuukauden päivät. Työn tulokset tullaan näkemään tv-ruudussa talven aikana.

★

Miesmannekiini KARI LEHTONEN ilmoitti menneensä kihloihin mannekiini SIRPA RAUTASEN kanssa.

Jalkapalloilija KAI PAHLMAN on antanut kansan käsittää, että hän käy neuvotteluja siirtymisestä IFK:hon. IFK:n jalkapallojaoston puheenjohtaja HELGE JANSSON on kuitenkin melko jyrkkäsanaisesti ilmoittanut, ettei minkäänlaisia neuvotteluja ole käyty, ja ettei Pahlmania oteta IFK:n leipiin niin kauan kun hän määrää asioista. Pahlman pelaa toistaiseksi Reippaan leivissä. Tässä elokuun alussa hän sai Reippaan ja Klubin välisessä ottelussa varoituksen yleisön kosiskelusta. Erotuomari TAPANI SAHLSTRÖMIN mielestä hän temppuili ja levitteli käsiään kosiskellen yleisöä. Pahlman itse väittää vain kutsuneensa lääkintämiestä auttamaan loukkaantunutta pelitoveriaan.

★

RAIMO JUHANI LEINOSEN (23) olisi pitänyt ottaa selvää siitä, mitkä maat kuuluvat Interpolin jäsenmaihin, ennen kuin lähettää postikortteja tutuille. Leinonen ryösti kesällä Kauniaisissa pankin ja häntä etsittiin mm. Espoosta melko kauan. Postikortti Italiasta kertoi kuitenkin tuttaville (ja poliisille) nuorukaisen olinpaikan ja koska Italia kuuluu Interpolin jäsenmaihin, on pikainen kotiinpassitus odotettavissa. Mitä siitä opimme? Ei pidä koettaa tehdä tuttaviaan kateellisiksi komeilla postikorteilla!

★

Taas kerran meiltäkin mennään Euroviisuilemaan. Toistaiseksi ei ole vielä ilmoitettu karsintakilpailun aikaa, mutta pääkilpailu käydään 3. huhtikuuta. Olemme hiukan myöhässä, sillä Englannissa on valittu jo laulajakin valmiiksi. Hän on Pohjois-Irlannista kotoisin oleva CLODAGH RODGERS, jolla on jo takanaan yksi suuri levymenestys. Itse kilpailusävelmää ei ole vielä valittu, mutta tytöllä itsellään on vara valita 19:sta häntä varten sävelletystä kappaleesta kuusi, jotka hän esittää tv-yleisölle. Nämä puolestaan äänestävät parhaan — eli varsinaisen kilpailukappaleen. Clodagh'in itsensä valitsivat BBC:n asiantuntevat herrat. TV-miehetkin ovat tyytyväisiä valintaan, sillä tytöllä on hyvä ääni ja ulkonäkö. Varsinaiset kilpailut ovat Dublinissa huhtikuun 23. päivänä. Siihen mennessä mekin jo tiedämme kuka meitä edustaa Euroviisuissa.

★

Suomen kansan vävypoika GIL HILARIO ajoi 9. pnä elokuuta ojaan Paimiossa. Niin niin, Gil ja Armi ovat jälleen vierailleet maassamme käyden sukuloimassa kaikkien tuttujen luona. Gil neuvottelee maansa valtuuttamana siitä, painetaanko Filippiinien rahat ja postimerkit tästälähin Suomessa. Lapset eivät olleet tällä kertaa mukana, vaan he olivat jääneet uuteen kotiin palvelijoiden hellään hoitoon. Hilariot eivät enää asu pääkaupungissa Manilassa, vaan pienemmässä kaupungissa Manilan lähistöllä. He ovat avanneet sinne maan suurimman matkatoimiston sivukonttorin.

Gil ajoi komealla urheiluautollaan 150 km/t, kun hän menetti autonsa hallinnan. Auto kiepsahti ympäri ja meni ojaan, mutta pienten korjausten jälkeen Gil pystyi jatkamaan matkaansa aivan kuin ei mitään olisi tapahtunut. Tällä hetkellä Armi ja Gil ovat jo matkustaneet maastamme pois, he pistäytyvät tuttavissa myös Saksassa, Hollannissa ja Espanjassa.

Tunnettu moottoriveneurheilija, maailmanmestari jne. STIG FAGERSTRÖM, oli vähällä joutua hengittämään vettä. Taju oli jo menossa, kun polttoainesäiliössä ollut ilma nosti veneen pintaan ja pelasti samalla "Stigan". Syynä tukalaan tilanteeseen oli se, että Fagerström oli jäänyt pelastusliiveistään kiinni veneeseen.

★

Kuukauden rallikaruselli, josta käytettiin nimitystä 20. Jyväskylän Suurajot, on sitten rällästetty loppuun. Järjestäjät ilmoittivat, että tulijoita olisi ollut enemmän kuin mitä kilpailuun voitiin ottaa. Ehdotammekin uutta karsintaa: sensijaan, että olisi valittu osaamisen perusteella, olisi pitänyt käyttää verikoeratsiaa harjoitusreitin varrella. Uusille tulokkaille olisi varmasti järjestynyt paikkoja.

★

Suomen yleisurheilumaajoukkueen viiksekkäällä keihäänheittäjällä ja vähintään yhtä karvaisella moukarimiehellä ei ollut sama maku naisseuran suhteen. Kuortaneen kokoontumisleirin aikoihin nämä herra harrastivat "vedä sinä, minä työnnän" -leikkiä yön hämärissä Seinäjoen Seurahuoneen edustalla. Moukarimies työnsi mimmiä autoon, mutta keihäänheittäjä repi samaa ihmistä raivokkaasti pois. Loppujen lopuksi kisa päättyi siihen, että mimmi jäi hyljättynä kadulle kaverusten ajellessa sulassa sovussa takaisin Kuortaneen Urheiluopistolle.

★

Entinen Laajakulma-ohjelman speaker JAANI VIHERLUOTO, runoilija ja tätä nykyä SMP:n tiedotussihteeri, kulkee ympäriinsä kuin peräpeiliin ammuttu karhu. Paljon puhuttu Yleisradion hallintoneuvoston jäsenyys on vaihtunut mitäänsanomattomaksi paikaksi TV:n ohjelmaneuvostossa. Vaikutusvaltaisen ja hyväpalkkaisen hallintoneuvostopaikan sai PEKKA VENNAMO. Jaani on syntynyt väärän isän pojaksi. □

TILAUSPALVELU

LEHTIMIEHET OY

Kun tilaatte samalla kertaa useampia lehtiämme saatte

YHTEISTILAUSALENNUSTA

Yhteistilausalennuksen vähennämme hyväksenne automaattisesti tilausmaksua periessämme. Tekniikan Maailman ilmainen loppuvuosi uusille tilaajille alkaa numerosta 16 eli 2. 10.

2 lehteä — alennus 3 mk
3 lehteä — alennus 6 mk
4 lehteä — alennus 10 mk
5 lehteä — alennus 15 mk
6 lehteä — alennus 20 mk
7 lehteä — alennus 25 mk
8 lehteä — alennus 30 mk

Tampereen Postikonttorin lupa n:o 463/70

LEHTIMIEHET OY
PUUTARHAKATU 16
TAMPERE

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä

onko sinulla 3kk vanha hammas harja?

ASTRA-WALLCO

jos on, niin vaihda se nyt uuteen!

On väärin kuvitella, että hammasharja kestää ikuisesti. Hampaat tulee harjata vähintään kahdesti päivässä – mieluiten joka aterian jälkeen. Hyväkin hammasharja on vaihdettava joka kolmas kuukausi. Muuten se tekee enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Harjakset ovat levinneet ja halkeilleet. Ne raapivat ikeniä ja hammaskiillettä.

HammasHarjanVaihtoViikko

Harjaus kahdesti päivässä.
Hammaslääkäri kahdesti vuodessa.
Uusi harja neljästi vuodessa.
Jordan pitää hampaat suussa.

Jordan®

Unionin intiaanikesä.

Todellisen lämpöaallon kotiinne tuo Unionin intiaanikesä. Se jatkuu syksyllä, talvella, ympäri vuoden. Eikä Teidän tarvitse itse huolehtia lämmöstä. Sopikaa Lämpö-Unionin kanssa

- automaattisesta polttoöljyn täydennyksestä
- lämmitystilistä ja
- säännöllisestä poltinhuollosta.

Union hoitaa silloin kaiken puolestanne.
Tekee Teille intiaanikesän,
Te vain nautitte siitä.

LÄMPÖ union PITÄÄ PAKKASEN PIHALLA

AINEN HYMYLEHDEN TAKANA

HYMY NIINKUIN NAURU

Teksti: MARIA SCHULGIN
Kuvat: REINO KAIVOLA

Hymylehti on jo muodostunut käsitteeksi. Tuskin kukaan pysähtyy ajattelemaan, mitä sen nimi kätkee taakseen. Ikivanha totuus on kuitenkin se, että kaiken menestyneen takaa on löydettävissä nainen. Ja nainen Hymylehden ja sen luojan Urpo Lahtisen takana on Hymy Lahtinen.

Hymylehti on huipulla. Se on levikiltään laajin suomalainen aikakauslehti. Huipulla on yksinäistä, mutta Hymylehti pitää yksinäisyydestä, sillä se merkitsee sitä, ettei kilpailijoita ole lähitienoillakaan.

Myös Hymy Lahtinen on huipulla. Hänkin on tavallaan yksin ja myös hän pitää yksinäisyydestä. Hän on valinnut osansa, julkisuudesta syrjäänvetäytyminen on taannut sen, että hänellä on riittävästi aikaa leikkiä lapsensa kanssa ja että hän viimeinkin kolmentoista vuoden kovan työn jälkeen voi heittäytyä laiskaksi töistä palatessaan. Hymy ei näet ole suinkaan mikään edustuskodin luksusemäntä, hän hoitaa yhä edelleen Lehtimiehet Oy:n toimia.

Hymy. — Hymy niinkuin nauru.

Näin hän sanoo, kun häntä eri yhteyksissä pyydetään toistamaan erikoinen etunimensä. Häntä katsellessaan viekoittuu jatkuvasti ajattelemaan, ettei Hymy ole ristimänimi, vaan että hän sai nimensä lempinimekseen hymyiltyään ensimmäisen kerran. Sillä hänen hymynsä on ainutlaatuinen, häikäisevä ja aseistariisuva.

Hymylehti on saanut nimensä juuri hänen mukaansa. Monet ovat sitä mieltä, että yhteydet hänen ja lehden välillä loppuvat tähän nimeen. Niin ei kuitenkaan ole, sillä yhtymäkohtia on useampiakin. Molemmat Hymyt ovat päättäväisiä, sitkeitä, rohkeita, epärehellisyyden ja tekopyhyyden vastustajia. Ja yhteistä on myös Urpo Lahtinen, Hymyn aviomies ja Hymylehden päätoimittaja.

Ranskalainen Chagall maalaa usein tauluissaan pariskunnan, jonka perusasetelma on se, että hento nainen seisoo tukevasti maanpinnalla ja pitää kädestä kiinni ilmassa leijailevaa miestä. Kun minä ajattelen Lahtisia, Hymyä ja Urpoa, minä näen mielessäni tämän taulun.

Hymy ja Urpo ovat olleet naimisissa jo kauan. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö tämä avioliitto olisi perustunut rakkauteen.

He tapasivat tansseissa.

— Sillä oli neilikka rinnassa ja se antoi sen minulle. Sellainen Carmen se oli jo silloin, kertoo Urpo. — Se oli jotenkin hyvin herttainen ja niin saakelin ujon ja kokemattoman tuntuinen, ja sitten se hymyili vallan ihanasti.

Siitä se alkoi. Kahden kuukauden kuluttua mentiin kihloihin, puolen vuoden kuluttua naimisiin. Ja sitten liftattiin häämatkalle Pariisiin ja asuttiin siellä kuudennessa kerroksessa jälkieksistentialistien parissa ja kerättiin kolehdilla ruokarahoja ja sitten se ruoka keitettiin pienellä kaasulevyllä kamalasti haisevan seisomakäymälän vieressä. Mutta sehän ei merkinnyt mitään, oltiinhan niin kovin nuoria, nälkäisiä ja rakastuneita.

Noihin aikoihin Urpo opiskeli. Hän oli kirjoitellut 16-vuotiaasta alkaen taide- ja elokuva-arvosteluja sekä matkakertomuksia. 21-vuotiaana hän meni vakinaiseksi Kotkan Eteenpäin-lehteen ja kahden vuoden harjoitteluajan jälkeen hän oli valmis toimittaja.

Silloin he muuttivat Tampereelle, Urpoa oli pyydetty Kansan Lehteen. Takana oli paljon matkoja ja Espanjassa vietetty talvi.

— Sinä ensimmäisenä Tampereen vuotena en ollut lainkaan työssä, kertoo Hymy. — Kaipa sitä alitajuntaisesti lepäsi ja keräsi voimia seuraavien vuosien valtavaa työtaakkaa varten. Minä muistan, kun minä kävin öisin Urpoa vastassa toimituksessa ja sitten me mentiin Pyynikille ja tanssittiin mäntyjen lomitse kotiin. Me oltiin niin hassuja ja nuoria, me hypeltiin kadulla ihan noin vain. Eräs tuttavaperheen lapsi sanoi juuri eilen, että hän muistaa, kun hän oli autoajelulla niiden hassujen Lahtisten kanssa ja sitä ajettiin ja ajettiin vaikka kuinka pitkälle, kunnes löydettiin hiekkakuoppa, jossa oli hyvä hyppiä ja kun se löytyi, siellä hypeltiin tuntikausia.

Elämä oli kuin leikkiä. Kuin seikkailua. Ja nimenomaan seikkailua on Urpo Lahtinen merkinnyt Hymylle. Yksikään päivä ei ole ollut samanlainen, koskaan ei ole varmasti tiennyt, mitä tuleman pitää.

— Urpo on hyvin voimakas persoona, sanoo Hymy. — Häntä on melkein mahdo-

KÄÄNNÄ

"Soitan sinulle... *myöhemmin"*

Vai niin. Te siis pelkäätte, että joku keksii mikä aika kuukaudesta nyt on? Hyvä on, jääkää kotiin. Luopukaa seuraelämästänne viikoksi. Tai kokeilkaa Tampax-tamponeja. Niitä käytetään sisäisesti, niin että mitään ei voi näkyä. Kukaan ei voi tietää. Tunnette olonne mukavaksi. Vapaaksi uimaan, tanssimaan, pukeutumaan aivan kuten haluatte... miltei unohtamaan kuukautisenne kokonaan.

Tampax-tamponit ovat lääkärin kehittämiä. Ne on tehty kevyesti kokoonpuristetusta puhtaasta haavavanusta. Silkinsileä kotelosisäänpanoputki varmistaa helpon, hygieenisen paikalleenasettamisen ja se, kuten tamponikin, voidaan yksinkertaisesti huuhdella käytön jälkeen alas WC:stä. Ettekö luule, että olisi aika Teidänkin jo kokeilla Tampax-tamponeja? Ne ovat antaneet vapautta ja mukavuutta miljoonille nykyaikaisille naisille kautta maailman. No niin, nyt voittekin lähteä ulos ja nauttia olostanne.

EI VÖITA
EI NEULOJA
EI SITEITÄ
EI HAJUA

LÄÄKÄRIN KEHITTAMA
NYT MILJOONIEN NAISTEN KÄYTTÄMÄ

SISÄISESTI KÄYTETTÄVÄ KUUKAUTISSUOJA
SUOMESSA: OY TRANS-MERI AB, HELSINKI 10

HYMY

tonta vastustaa, kun hän saa päähänsä jotain. Hän on kokonaisvaltainen kuin rajumyrsky, hän tulla pyyhältää ja vie kaiken mukanaan.

Ja sitten Hymy kertoo naurahtaen oman firman alkuajoista.

— Minä olin toinen työntekijä Urpon jälkeen. Tulin katsomaan ja jäin kiinni. Olin juoksutyttö, konttoristi, siivooja ja toimittaja. Tein kaiken sen, mitä muut eivät ehtineet tai viitsineet tehdä, sillä olen luonteeltani hyvin perusteellinen; kun johonkin ryhdyn, teen töitä vaikka 20 vuotta saadakseni työni myös päätökseen.

— Minä muistan Hymyn suurimman haaveen noilta ajoilta, keskeyttää Urpo. — Hän uneksi pienestä punaisesta autosta, jolla hän voisi ajella laskuja perimässä. Mutta kun me sitten vihdoin viimein saimme sen auton, se olikin myrkynvihreä ja kaikella tavalla kamala.

— Usein minä valvoin yökaupalla miettien, mistä saisin apureitten palkasta puuttuvat 200 markkaa, jatkaa Hymy. — Kahtena ensimmäisenä vuonna minulla oli tuskin ainoatakaan vapaapäivää, siinä menivät niin arjet kuin sunnuntait. Äitiyslomalla en ollut sairaalasta päästyäni päivääkään ja ensimmäinen kunnon loma minulla oli vasta toissa kesänä.

Se oli silloin, kun kaikki omaisuus ja toiveet ja koko tulevaisuus oli pantu lehteen kiinni. Nyt on toisin. Yhtymä on laajentunut, siihen kuuluu yhdeksän lehteä, joiden yhteinen levikki on yli miljoona. Nyt ei ole enää huolia toimeentulosta.

Tätä kaikkea ei ole kuitenkaan saatu ilmaiseksi. Takana on paljon työtä, kyyneliä ja henkilökohtaisia uhrauksia. Hymy sanoo, että joskus sitä ajattelee, että lehden takia on uhrattu liikaakin, että kannattiko se työnteko, että olisihan sitä voinut teettää töitä muillakin.

Silloin, kun poika Jeppe syntyi keskosena, tämä kysymys oli polttava. Hymy oli sairaalassa neljä viikkoa, kolme ennen pojan syntymää ja yhden sen jälkeen.

— Minä olin aivan varma siitä, että menettäisin lapseni, muistelee Hymy. — Minä en edes uskaltanut kiintyä siihen, kun ajattelin, etten kuitenkaan saa pitää sitä. Kesti kauan ennenkuin aloin uskoa sen elämän voimaan. Ja sittenkään minä en heti uskaltanut alkaa rakastaa sitä, se rakkaus tuli vähitellen varmuuden mukana. Sillä minä luulin, etten olisi voinut kestää, jos olisin alusta alkaen päästänyt tunteeni valloilleen ja jotain olisikin tapahtunut.

Nyt Jeppe, syksyllä kansakoulun aloittava vaalea pojanvesseli, merkitsee Hymylle paljon. He ovat hyvin läheisiä toisilleen. He ovat paljon yhdessä, lukevat satuja, leikkivät, tanssivat ja laulavat, katsovat tv:tä ja juttelevat.

— Minä olen hyvin ujo ja sulkeutunut, Urpon mielestä usein aivan liian umpimielinen, sanoo Hymy. — Olen aina ollut ujo, aikoinani olisin halunnut pyrkiä Ateneumiin, mutta en kehdannut kertoa kenellekään halustani. Monet ihmiset luulevat, että minä olen kylmä, kova ja ylpeä, sillä juuri tämän ujouden takia minä suojaudun jatkuvasti, rakennan turvamuurin itseni ja muiden välille. Olen hyvin herkkä, minua on helppo loukata. Kärsin siitä. Haluan säästää itseni kaikelta pahalta. Urpon huone on täynnä hänen autokilpailuissa saamiaan pokaaleja. Minä en ole milloinkaan ollut katsomassa hänen kilpailujaan, en voi, sillä en kestäisi nähdä mitään tapahtuvan. Minä rakastan yksinäisyyttä, olen yksin, mutta en yksinäinen. Minä tavoittelen rauhallista, tasapainoista ja mukavaa elämää ja toimin sen mukaan.

— Mutta kyllä Hymyllä tempperamenttia on, sanoo Urpo. — Ei se ole lainkaan niin tasainen kuin miltä se näyttää. Kun se suuttuu, on leikki kaukana.

— Minä kannan asioita sisälläni ehkä tarpeettomankin kauan, myöntää Hymy. — Sitten minä olen kauhean pitkävihainen, minä en unohda. Minä suutun ehkä noin kerran kahdessa vuodessa ja sitten minä olen kuin hurrikaani. Tuossa lattialla on vieläkin jälki siitä, kun minä kerran paiskasin siihen lasin. Koulussa Vihdissä minulla oli lempinimi, minua sanottiin Naarasleijonaksi.

Hymy hymyilee. Hymy valaisee hänen kasvonsa. Hän istuu sohvan nurkassa, hän on pienikokoinen ja siro. Hänen kotinsa on asutun tuntuinen ja lämmin, se ei ole kylmä neutraali arkkitehdin luoma edustustila. Jokaisesta esineestä näkee, että se merkitsee jotain omistajilleen, jokaiseen tavaraan liittyy tarina.

Hymy hymyilee levollisesti, etäisesti, vastaa kysymyksiin tunnollisesti. Aina, kun luulee tavoittaneensa hänet, hän liukuu pois käsistä.

Jos hänen olisi valittava itseään muistuttava lintu, hän valitsisi pääskysen. Kasveista hän valitsee koivun (— eilen me muuten nähtiin ihan Urpon näköinen mänty —). Voimakkaat maanläheiset värit miellyttävät häntä, keltainen, ruskea, musta. Hän sanoo vihaavansa ilkeyttä ja epärehellisyyttä, vastaavasti hän arvostaa rehellisyyttä. Hän sanoo, ettei ole turhamainen, ettei ole itsekäs, ettei ole ihanteellinen, että pitää siisteydestä. Hän on aamu-uninen ja pikkuisen romanttinen. Hänestä on hauska herätä kauniiseen päivään, kulkea lämpöisessä sateessa, ajaa polkupyörällä ja istua takkatulen ääressä kylminä iltoina. Ilo on Jeppe-poika. Alkukesä ja sen valoisuus viehättävät häntä. Espanja on maa, jonne hän palaa perheineen lomailemaan yhä uudelleen ja uudelleen. Urpo Lahtinen sanoo, että hänen vaimonsa parhaat puolet ovat tietty staattinen vakavuus, rauhallinen tasapainoisuus, iloisuus, pirteys ja peräänantamattomuus.

Hymy Lahtinen elää melkoisen eristäytyneenä. Hänellä on vain harvoja ystäviä. Hän sanoo olevansa aivan liian laiska halutakseen tunkea esiin, hän ei välitä julkisuudesta, poppareista ja vipeistä. Hän ei halua juhlia ja edustaa, joskus hänestä tosin tuntuu, että hän on vetäytynyt hieman liikaa taka-alalle. Hän on paljon yksin, sillä Urpo Lahtinen joutuu hoitamaan yhtymän edustuspuolta. Hän ei ole mustasukkainen miehensä paljosta poissaolosta, sillä hän tietää, että se kuuluu tämän työhön. Tyttömäi-

KÄÄNNÄ

1.000 markkaa
-säästimme sen Teille!

Nyt se on todella mahdollista. Huonekaluryhmittymämme ansiosta olemme päässeet suuriin yhteisostoihin ja pystymme näin ollen tarjoamaan ensiluokkaista tavaraa kohtuuhintaan. Suurostojen yhteydessä saatavat alennukset olemme hyvittäneet asiakkaillemme tuotteiden alhaisissa hinnoissa. Niistä ei enää tarvitse tinkiä! Uusi nykyaikaisen tyylikäs erikoismallisto — vain Kaluste-Renkaan myymälöistä. Kalusteet ovat erikoistuneiden valmistajien laatutyötä. Jokainen Kaluste-Renkaan jäsenliike on kauan toiminut, luotettava huonekaluliike. Ja vastaa huutonsa.

Sohvakalusto Ka-Re/101 mk 995

Istuin ja selkätyynyt molemmin puolin verhoiltuja kääntötyynyjä. Kierre-villakangas, 5 väriä: sininen, turkoosi, vihreä, keltainen ja punainen.

Sohvapöytä Ka-Re/202 mk 290

Tiikkiä, kansi savulasia 80 × 80 cm. Alla herkästi liikkuvat pallopyörät. Saatavana myös valkoiseksi maalattuna.

Kirjahyllykkö Ka-Re/301 mk 765

Tiikkisenä, valaistu baarikaappi, lasivitriini. Leveys 207 cm, korkeus 190 cm, syvyys 48 cm. Saatavana myös palisanterisena ja valkoiseksi maalattuna.

TV-lepotuoli Ka-Re/403 mk 440

Aitoa Friitalan nahkaa, 5 väriä: musta, punainen, oliivinvihreä, tummanvihreä ja ruskea. Kieppuva ja keinuva mekanismi, 5-sakarainen jalusta.

HELSINKI: **Jokakodin Aitta Oy** Sturenkatu 43—45, **K-Kaluste Oy** Fredrikinkatu 41, **Hkl. V. Ojala** Vilhovuorenkatu 8, **Uuskaluste Oy** Siltasaarenkatu 12, **Hkl. K. Vepsäläinen** Fredrikinkatu 38, Hämeentie 91, Ruoholahdenkatu 4. HÄMEENLINNA: **E. Naumanen Oy** Palokunnankatu 5. JYVÄSKYLÄ: **Herman Lassi Oy** Väinönkatu 6. JÄRVENPÄÄ: **Hkl. K. Vepsäläinen** Vanhankyläntie 2. KOTKA: **Sukanen Oy** Kirkkokatu 17. KOUVOLA: **Valtakaluste** Valtakatu 18, Kasarmikatu 6. KUOPIO: **Hkl. N. Halonen** Kuninkaankatu 22. LAPPEENRANTA: **Hkl. K. Vepsäläinen** Valtakatu 36. LOHJA: **Hkl. V. Simola** Kauppakatu 10. NOKIA: **Kodin tavaratalo T. Pelkonen** Kauppakatu 8. OULU: **Kaluste-Kutvonen** Pakkahuoneenkatu 26, Torikatu 3. PARAINEN: **Kalustokeskus Oy** Kauppiaskatu. PIETARSAARI: **Hkl. W. Irjala** Kanalespl. 20. PORI: **Huonekalu-Sampo Oy** Antinkatu 21, **Hkl. M. Löfroos** Valtakatu 7, Hallituskatu 1. PORVOO: **Kaluste-Alm-Möbel,** Torin varrella. RAUMA: **Huonekalu-Sampo Oy** Valtakatu 4. SALO: **Hkl. Niittymäki & Pännä** Turuntie 8. TAMPERE: **Joki-Kaluste** Kauppakatu 14, Näsilinnankatu 24, **Kodin tavaratalo T. Pelkonen** Kuninkaankatu 19, Rautatienkatu 17—19. TURKU: **Kalustokeskus Oy** Yliopistok. ja Brahenk. kulma. UUSIKAUPUNKI: **Kalustokeskus Oy** Liljalaaksonkatu 1. VAASA: **Hkl. Arne Berg** Kauppapuistikko 16. VALKEAKOSKI: **Hkl. M. Löfroos** Valtakatu 26—28. VAMMALA: **Hkl. Pekka Ahonen** Puistokatu 21. VARKAUS: **Hkl. N. Halonen** Kauppakatu 30.

KALUSTE-RENGAS

Maailmanmestaruuteen tarvitaan hyvät sytytystulpat.

Sen tietävät vuosien -68 ja -69 maailmanmestarit Graham Hill ja Jackie Stewart. Heidän voittoautoissaan oli Autolite-sytytystulpat. Pelkkä sattumako? Vai osoitus Autolite-sytytystulppien ylivoimasta?

Autolite

Autolite-sytytystulpat lisäävät kaikkien autojen suorituskykyä. Siksi mm. Fordeissa on Autolite-sytytystulpat.

HYMY

sesti naurahtaen hän lisää, että mustasukkaisuus on hänen miehensä yksinoikeus.

Hymy Lahtinen on mitä suurimmassa määrin mustavalkea ihminen. Hän jakaa ihmiset ja asiat jyrkästi kahtia. Ja sitten on tietenkin se harmaa mitäänsanomaton ryhmä.

Työ ei ole aina ollut helppoa. Hymy sanoo, että hän kantoi Jeppeä seitsemän kuukautta, yhtälailla hän mainitsee, että lehden syntymään, suureksi tuloon kesti seitsemän vuotta. Hän on elänyt lehden mukana, noussut sen mukana menestykseen.

Takaiskujakin on. Juuri äskettäin tuomittiin Urpo Lahtinen kolmen kuukauden ehdolliseen vankeuteen kolmen vuoden koeajalla. Oli kysymys Hymylehdessä julkaistusta jutusta, jossa kahta asianajajaa syytettiin asemansa väärinkäytöstä.

— Urpo on hyvä lehtimies, sanoo Hymy. — Minä en ole häpeissäni tästä tuomiosta, se harmittaa minua. Minua inhottaa se, että tässä maassa on tiettyjä ammattikuntia, kuin pyhiä lehmiä, joita ei saisi arvostella kuten nyt nämä tuomarit ja vaikkapa lääkärit. Mikäli Urpo olisi syyllistynyt häneen kohdistuneisiin syytöksiin, olisin pahoillani. Mutta hän vastasi jutussa päätoimittajan ominaisuudessa ja oli tämän kaiken tapahtuessa matkalla Afrikassa. Sitäpaitsi — eihän häntä edes tuomittu siitä, mistä syytettiin.

Puhumme Hymylehdestä. Joskus aikoinaan Hymy on toiminut lehden ideapankkinakin, nyt hän on vetäytynyt lukijakuntaan kuuluvaksi. Hän ei näe pahana sitä seikkaa, josta Hymylehteä syytetään, sitä, että lehti paneutuu pieniin asioihin, yksilökeskeisiin juttuihin eikä puutu yhteiskunnan epäkohtien suurilinjaisiin kokonaisuuksiin.

— Suuret asiat koostuvat pienistä, sanoo Hymy. — Pienet asiat tekevät kysymykset helpommin tajuttaviksi, ne ovat kuin vaikkapa Jeesuksen vertauksia.

Hymyn elämä on aineellisesti hyvin järjestettyä. Hän sanoo, ettei tunne syyllisyyttä siitä, että hänellä on hyvin, sillä hän tietää tehneensä työtä kaiken edestä selkä väränä. Hänen puoleensa käännytään usein apua anottaessa. Hän pyrkii kuuntelemaan ja mikäli hän voi ja näkee sen tarpeelliseksi, hän tekee parhaansa auttaakseen.

— Ihmisten on vaikea tajuta sitä, ettei Hymylehti ole mikään maanlaajuinen avustusjärjestö, sanoo hän. — Kaikkia ei voi auttaa vaikka haluaisi. Ammattipyytäjät tekevät hallaa todella apua tarvitseville. On ajateltava taloudellisesti. Kaikista avuksi annetuista lainoista jää 90 % säännöllisesti maksamatta. Kiitos on pieni asia, luulisi, ettei se suuta halkaise, mutta sitä ei kuulu juuri koskaan. Monet ihmiset luulevat, että raha ratkaisee kaikki pulmat, he eivät näe, että syyt ovat usein syvemmällä, että on muusta kuin rahasta kiinni. Tässä äskettäin eräs nainen anoi minulta polvillaan rahallista apua ja kysyi, että pitääkö hypätä Tammerkoskeen. Minä sanoin, että olisihan sekin eräs ratkaisu hänelle ja hänen lapselleen. Minulle ei raha ole tärkeää sillä lailla. Minä voin antaa viimeiseni ja ajatella, että kyllä minä pärjään. En ole turhantärkeä, menen vaikka tarpeen tullen lattioita pesemään, työ ei minua pelota. En ole hienostelija. Joskus minä olen pelännyt, että raha voisi nousta päähän, se olisi kauheaa, sellaista ei saisi kenelläkään tapahtua. Minulla on ollut kannustimena turvallisuus. Minä maksan palkastani paljon kotimenoja ja aina minulle jotain jää.

Hymy kertoo, että ennen hän aina ajatteli tulevaisuutta, mutta että nyt hän on oppinut elämään tätä päivää. Hän on itsenäistynyt, tullut hieman rohkeammaksi. Hän on ymmärtänyt, että on turha aina uhrautua, väärin joustaa liikaa, että ihmisen velvollisuus itseään kohtaan on kohtuullinen itsekkyys.

Hänellä tuntuu olevan kaikkea. Monet kadehtivat häntä. Onko mahdollisesti jotain, jota hän vielä toivoo, joka ei vielä ole toteutettu?

— Minä toivon, että olisin tasapainoisempi, sanoo hän vakavasti. — Minä toivon mukavaa, rauhallista levollista elämää ja sitä, että koko perheellä olisi enemmän aikaa yhdessäoloon. □

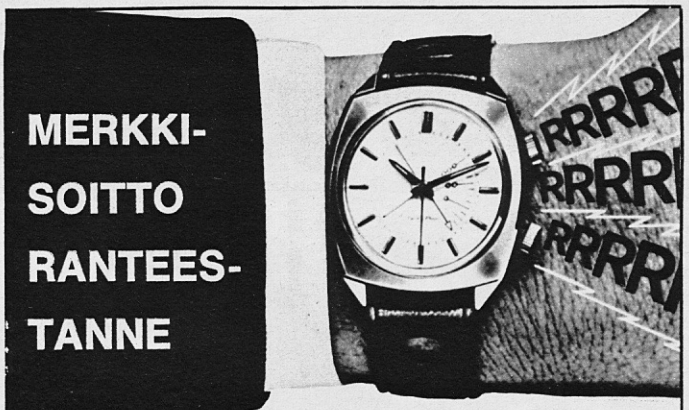

SUMMER-TIME — soiva rannekello

KOKEILKAA ITSE 10 PÄIVÄN AJAN!

SUMMER-TIMEn merkkisoitto muistuttaa Teitä hetkestä, jolloin on tarpeen pistää kolikko paikoitusmittariin. Kun on aika lähteä asemalle — SUMMER-TIME muistuttaa Teitä. Kun on aika keskeyttää kokous, aika avata TV, aika ottaa lääkettä tai aika herätä — SUMMER-TIME muistuttaa Teitä. SUMMER-TIME on luotettavampi kuin taitavin yksityissihteeri.

Kantakaa tätä sveitsiläistä tarkkuuskelloa ranteessanne, asettakaa merkkisoitto-osoitin toivomallenne kellonlyömälle — ja paneutukaa sitten kaikessa rauhassa askareihinne. SUMMER-TIME muistuttaa Teitä erehtymättä määrähetkellä. Luotettavan merkkisoiton ansiosta säästytte useilta levottomilta vilkaisuilta kelloon, monilta hankaluuksilta, jotka johtuvat menetetystä ajasta, monilta pysäköintisakoilta ja muilta tarpeettomilta kuluilta.

Herätyskellona SUMMER-TIME on ihanteellinen. Jos kannatte kelloa ranteessanne tai asetatte sen vaimentavalle alustalle, lähtee siitä hillitty summeriääni. Pöydän päällä siitä kuuluu heleä ja herättävä ääni. Aika on rahaa — sekä Teidän oma aikanne, että muiden. SUMMER-TIMEn ansiosta olette ajan tasalla kahdella tavalla. Selvä äänimerkki kertoo Teille milloin on aika toimia. Sitä paitsi tiedätte aina sekunnilleen kuinka paljon kello on. SUMMER-TIME on sveitsiläinen tarkkuuskello, jossa on monia arvokkaita hienouksia. Näitä löydätte tavallisesti vain kelloista, jotka maksavat 400 mk tai enemmän.

Kello on vesitiivis sanan täydessä merkityksessä (kestää jopa 4 atm. paineen). Se on ISKUSUOJATTU ja ANTIMAGNEETTINEN ja sitä käyttää korkealaatuisin 17-kivinen Incablock-kojeisto. Osoittimet, merkkisoitto-osoitin ja kellotaulu ovat itsevalaisevia. Muista hienouksista mainittakoon suurisäteinen sekuntiosoitin, rikkoutumaton suojalasi sekä tyylikäs aitoa nahkaa oleva hihna.

Kellon ulkonäkö on todella loistelias modernisti muotoillun kultadubleekuoren ansiosta (20 mikroa). Naispuoliset ystävänne tulevat huudahtamaan "Voi kuinka tyylikäs!". Miespuoliset ystävänne tulevat sanomaan "Tuon on täytynyt maksaa paljon". Ainoastaan Te tiedätte kuinka uskomattoman alhaisen hinnan olette maksanut tästä sveitsiläisestä mestariteoksesta, joka samanaikaisesti on sekä sekuntitarkka rannekello, että herätyskello, johon voitte luottaa aina.

ILMAISEKSI luoksenne

Postittakaa kuponki, niin lähetämme Teille tämän sensaatiomaisen SUMMER-TIMEn nähtäväksi ilman kuluja tai ostopakkoa. Voitte silloin itse tulla vakuuttuneiksi sen monipuolisuudesta — ja iloita omasta kasvavasta tehokkuudesta nyt kun voitte vapautua alituisesta kellonaikojen tarkkailemisesta. Teille tarjoutuu silloin myös tilaisuus tutkia yksityiskohtaisesti kaikkia kellon hienouksia ja ihailla sen modernia ja loisteliasta kultausta.

Teidän täytyy olla täysin tyytyväinen — muuten palautatte SUMMER-TIMEn kymmenen päivän sisällä. Siten asia on poissa päiväjärjestyksestä. Ette ole maksanut penniäkään etukäteen, ettekä ole meille mitään velkaa. Mutta olemme vakuuttuneita siitä, että haluatte pitää tämän sveitsiläisen tarkkuuskellon, joka on varustettu merkkisoittomekanismilla ja jonka hihna on aitoa nahkaa. SUMMER-TIME on siinä tapauksessa Teidän 28 markalla kuussa kuuden kuukauden aikana tai 158 markalla, mikäli maksatte mieluummin kaiken yhdellä kertaa. Postittakaa kuponki jo tänään — ja olkaa yksi ensimmäisistä Suomessa, jotka kantavat tätä uutuutta ranteessaan.

ARVOKORTTI HOBBY HALL POSTILOKERO 56018 H:KI 56

Lähettäkää minulle pikimmiten kuluitta ja ilman ostopakkoa nähtäväksi hieno sveitsiläinen rannekello SUMMER-TIME, joka on varustettu merkkisoittomekanismilla, 17-kivisellä incablock-kojeistolla, kultadubleekuorella sekä aitoa nahkaa olevalla hihnalla. Ellei kello täysin vastaa odotuksiani, palautan sen 10 päivän sisällä. Muussa tapauksessa maksan mk 28:— (+ postikulut mk 3:50) 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien ja sen jälkeen mk 28:— kuukaudessa viiden kuukauden aikana. Käteismaksutapaa käytettäessä hinta on mk 158:— (+ postituskulut mk 3:50), mikä suoritetaan 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien.

ETTE MENETÄ MITÄÄN!

Ette maksa mitään etukäteen, ja Teillä on täysi palautusoikeus 10 päivän sisällä vastaanottamisesta. Jokaisella kellolla on

VUODEN TAKUU.

Nimi

Osoite

Postitoimipaikka

Allekirjoitus

Hymy 1.9.

HUHUISTA JA HUULISTA TULI TOTTA:

PURTSIN STOORI ON VALMIS

Purtsi on repäissyt. Hänen kirjansa, jota pidettiin vain huulena, on valmis!

Purtsin stoori, lukee kirjan kannessa. Lisäksi kannessa on kuva, jossa nyrkkeilyasuinen Purtsi kaulailee smokkiasuisen Purtsin kanssa. Jo tämä paljastaa, ettei kirja ole tavanomainen urheilijan luettelo saavutuksistaan vaan että kirjassa on muutakin. Nimenomaan sitä muuta.

Kustantajan ennakkotiedot kertovat, että kirjasta tulee syksyn menekkiteoksia. Tilauksia on jo tukuttain pöydällä, vaikka vain hajanaiset tiedot ovat tähän mennessä kertoneet stoorin ilmestymisestä.

HYMYLEHTI on päässyt kurkistamaan käsikirjoituspinkkaan. Julkaisemme nyt katkelmia syksyllä ilmestyvästä kirjasta.

Lapsuutensa ja varhaisimman nuoruutensa Purtsi sivuuttaa poimimalla tapahtumista vain sellaiset, joilla on ollut olennaista merkitystä hänen myöhäisemmälle kehitykselleen. Poikakavereiden joukossa vilahtelevat nimet Esko Salminen, Jussi Etola ja Jarkko Tapola, esimerkiksi. Purtsi kertoo myös ensimmäisestä kunnon tappelustaan, siitä jossa hänen ensi kerran oli heiluteltava nyrkkejään.

Kirjan kertomus alkaa varsinaisesti juosta ensimmäisen maaottelukarsinnan ajoista. Ollaan ajassa, jolloin vahvat, kokeneet nyrkkeilijät kaatuvat narunohuen nuorukaisen nyrkkeihin. Kertoessaan tästä Purtsi osoittaa kuitenkin olevansa huuliveikkoa mittavampi mies. Hän myös osaa nauraa ITSELLEEN. Hän kertoo omia heikkouksiaan peittelemättä, miten menestys kihoaa nuoren kaverin päähän ja mitä tästä on seurauksena.

Kirjan urheilukuvaukset ei-

KÄÄNNÄ

PURTSIN STOORI

vät kulje tyyliin tulin-näinvoitin, sillä paitsi kirkkaista voitoistaan, kertoo Purtsi myös pelosta, jota hän on tuntenut ennen ottelua ja epävarmuudesta, jonka yllättävän kova vastustajan isku on aiheuttanut.

Voiton tunnelmista Purtsi kertoo poikamaisen eloisasti. Kulisseja hän ei vain raota vaan avaa ne reilusti paljastamalla ällistyttäviä asioita nyrkkeilyn ja pop-maailman merkkimiehistä. Missit ja valokuvamallit vilahtelevat kirjan sivuilla.

Hento ja tuntematon Pertti Purhonen

Pertti Purhonen oli hento ja tuntematon vielä niihin aikoihin, jolloin Tampereella karsittiin joukkuetta Suomi—Sveitsi maaotteluun. Hänellä oli valtava halu päästä mukaan, mutta toisaalta hän tunsi epävarmuutta, koska joutuisi kamppailemaan maan kovanyrkkejä vastaan. Hän astui kuitenkin Tampereelle menevään junaan ja päätti, että oli oteltava, voitettava tai tultava voitetuksi.

Purtsi hämmästyi itsekin menestystään. Hän sai voiton Reino Toiviaisesta, Martti Riikosesta sekä loppuottelussa Seppo Kolkasta. Purtsi sai lisää nimeä, lisää ilmaa siipiensä alle. Hän oli nuori lupaus, joka ei ollut pettänyt itseensä asetettuja toiveita.

Jukka Laaksosen kanssa kitkaa alusta alkaen

Purtsi ruotii kovin sanoin ja esimerkein mm. Jukka Laaksosta, joka oli Nyrkkeilyliiton päävalmentaja Purtsin alkaessa kohota nimeksi:

"Jostakin syystä välillämme oli kitkaa alusta alkaen. Tätä kertoessani en pyri tekemään itsestäni pyhimystä enkä Jukasta roistoa, kerron vain sen miltä minusta tuntui, aloittelevasta nyrkkeilijästä ja samalla olen vakuuttunut että kertomani tapahtumat paljastavat suuren joukon niistä syistä jotka ovat pitäneet suomalaisen nyrkkeilyn hämärässä keskinkertaisuudessa muutamaa poikkeusta lukuunottamatta."

Purtsin ja Laaksosen välillä oli jo kitkaa Pajulahden valmennusleirillä ennen Sveitsi-ottelua! "Laaksosen ihanne oli silmät ummessa hänen pillinsä mukaan tanssiva, täysin vailla omia ajatuksia oleva nyrkkeilijä. Ja nimenomaan jostakin muualta kuin Helsingistä."

Laaksosen paitakaupat Moskovan EM-kisoissa

Jatko Laaksosen kanssa ei mennyt Purtsilta yhtään paremmin. Henkilökohtaista ohjausta ei vieläkään saatu. Sen sijaan Laaksonen oli Purtsin mukaan innokas kertomaan, miten hyviä vastustajat olivat. Kaiken huippu oli Purtsin mielestä Laaksosen toiminta matkalla Moskovan EM-kisoihin:

"Siellä valmentaja Laaksosen tärkein tehtävä oli laiton kaupankäynti nailonpaidoilla ja sadetakeilla. Siinä hän oli niin perusteellinen, että hänellä oli jopa sitä varten varattu pöytä, jossa eri artikkelit olivat hyvässä järjestyksessä hintalappuineen kaikkineen. Kun Suomen joukkueesta olivat mukana enää Ossi Palvalin ja minä, hän rohkaisi meitä tulevasta ottelusta sanomalla että huomenna kaikki on hyvin, huomenna tekin olette poissa pelistä ja voidaan käydä kaupantekoon koko joukko!"

Kun joukkue vietti tuliaisjuhlia Klippanilla ei Laaksosta ollut paikalla. Hän kulki Helsingin ravintoloissa kauppaamassa Moskovasta tuomaansa kaviaaria. Kallis lasti oli saatava kaupaksi ennen pilaantumista!

Simputusta ennen Rooman EM-kisoja

Jukka Laaksonen eli näihin aikoihin Purtsin mielestä vielä Helsingin Olympialaisten aikaisessa hengessä tajuamatta, että miehet muualla olivat muuttuneet ja että suomalaisten harjoituksessa olisi tarvittu uusia keinoja. Joka tapauksessa valmistauduttiin Rooman kisoihin ja pidettiin illat leiriä Helsingissä.

Purtsi oli eräänä iltana ottanut jo pitkän rupeaman varjoa ja narua, mutta tämän väsymyksestä huolimatta Laaksonen sai päähänsä, että Purtsin oli otettava muutama erä Antero Halosen, Laaksosen lempioppilaan kanssa.

Kaksi miestä lattiaan

"Vetelimme reipasta tahtia erän toisensa jälkeen kunnes minä täysin vahingossa työnsin liian voimakkaan oikeani Antero-pojan leukaan ja varkautelainen istahti lattialle. Jukka Laaksonen oli seurannut harjoitusta kehän sivulla ja sillä hetkellä minusta tuntui että hänen silmissään välähti taas kerran viha minua kohtaan."

Laaksonen keskeytti harjoituksen ja komensi Purtsia vastaan tätä painavamman ja — kuten Purtsi sanoo — rämäpäisemmän hakkaajan Ennu Vesalaisen. Purtsin sisu ei antanut periksi. Vesalainen tuli päälle kuin juna, ja taas "aivan vahingossa räväytin oikeani ja Ennu istahti".

Purtsi alkoi pelätä selkäsaunaa nähdessään Vesalaisen kömpivän ylös. Hän ratkaisi tilanteen kävelemällä Laaksosen eteen, ojentamalla kätensä kämmenpuolet ylöspäin ja sanomalla: "Viitsitkö ottaa nauhat auki, kyllä kai sinä Jukka ymmärrät että pojat on poikia, jatketaan huomenna."

Jo edellä mainitussa Klippanin tervetuliaisjuhlassa pidettiin puheita Laaksosen pään menoksi. Purtsi ei ollut mielipiteineen yksin:

"Tosiasiat puhuivat puolestaan, Laaksonen sai Nyrkkeilyliitolta vakavan varoituksen ja vähän tämän jälkeen hän poistui kuvasta ensin muutamaksi vuodeksi ja sitten vähitellen kokonaan. Nyt, kun minä olen jo nyrkkeilyni nyrkkeillyt, on Jukka Laaksonen taas mukana. Valmennustehtävät tuovat mukavia ulkomaanmatkoja ja sulaa se sokeri vanhankin suussa."

Siinä Purtsin sanoma tapauksesta Jukka Laaksonen.

"Odotusta ja kumartelemista"

Kertomuksen tässä vaiheessa Purtsilla oli jo olympiamitali, Suomen mestaruuksia melkoinen kasa ja Pohjoismaiden mestaruuksiakin muutama. Vuoden 1967 keväällä hänellä oli tiedossa matka Roomaan jos vain haluaisi harjoitella. Toisaalta häntä epäilytti edes pyrkiä Rooman EM-kisajoukkueeseen. Purtsi piti itseään kuitenkin jatkuvasti esillä, oli maaotteluissa silloin tällöin sekä "kävi kumartelemassa" kansallisissa kilpailuissa. Hän teki myös joitakin kilpailumatkoja Ruotsiin ja Norjaan.

Veka Sillantaka, innokas nyrkkeilymies Mäntästä, houkutteli tämän "kumartelun" aikoihin Purtsin ottelumatkalle Berliiniin. Purtsi meni, koska hauska laivamatka oli tiedossa. Istuttiin kapteenin pöydässä, totta kai. Mutta, vielä laivan kiinnittyessä Lübeckissä laituriin istui Purtsi laivan saunassa pudottamassa painoaan.

Hän voitti kuitenkin ottelunsa. Vekalla ei mennyt yhtä hyvin. Hän hukkasi passinsa ja joutui jäämään joksikin aikaa Berliiniin. Vaikka Veka Purtsille myöhemmin lähettämässään kirjeessä yritti pistää kaiken antibioottien ja heikon kuntonsa tiliin, Purtsi sanoo kirjassaan syyksi liiallisen viinan.

Selkkaus SM-katsomon kanssa

Maaliskuun puolivälissä olivat SM-kisat. "Mestaruus oli oikeastaan kirjattu minulle jo ennen otteluita. Loppuotteluvastustajani oli Harri Berglöf ja seuratoveruksina sovimme että käymme tyylikkään ottelun ja vältämme ajatustakin toisen tyrmäämisestä."

Ottelu käytiin tämän mukaisesti letkeästi, mutta se ei ollutkaan verenhimoisen yleisön mieleen:

"Kaisaniemen ravintolaa uudelleen henkiin herätellyt veistonopettaja Koskela huusi minulle kesken ottelun ettei hän pitänyt pelleilystäni. Keskeytin ottelun siihen paikkaan. Jätin Harrin ja kehätuomari Leo Jokelan ihmet-

HE SAAVAT KYYTIÄ PURTSIN KIRJASSA

◄ TABE
— mikä nainen!

▲ EIKKA GRÖN
— Tokion yökerhokuningas

◄ ARMO HORMIA
— yhteislä vankilamatkoja

▲ KAARINA LESKINEN
— yhteisiä öitä Italiassa

► URHO KALEVA
— junakaveri Novosibirskissä

► ANITA HIRVONEN
— hiukan vain . . .

telemään keskelle kehää ja menin köyden viereen rupattelemaan Koskelan kanssa. Yleisö vihelsi ja nauroi. Leo Jokela tuli kiskomaan minua takaisin kehän keskelle ja kun haistattelin hänelle voimani tunnossa vaikka mitä, teki hän vain oikein antaessaan minulle varoituksen. Kehästä ajaminenkaan ei olisi ollut vääryys. Johdin ottelua miten tahdoin ja voitin mestaruuden ylivoimaisella tavalla."

Viro-ottelusta kieltäytymisen syy oli rahassa

Purtsi kieltäytyi Viro-ottelusta, ja väitettiin, että hän pelkäsi kovia vastustajia. Kirjassaan Purtsi kuitenkin sanoo sen minkä jätti tuolloin sanomatta: "Speden kanssa alulle pantu tv-esiintyminen kiinnosti enemmän ja toi rahaa. En nähnyt mitään syytä lähteä Tallinnaan. Hetkellinen nyrkkeilyinnostukseni laimeni pian. Huvielämä oli sittenkin mukavampaa. Tuntui houkuttelevalta heilua seuran keskipisteenä." Purtsin suosiosta kertoo tämäkin:

Rouva Porvoosta: Mitä maksaa viikonloppu?

"Seurani oli niin haluttua, että eräs porvoolainen rouva keksi lähestyä minua kirjeellä kin. Hän ylisti minua ja arveli että minussa täytyi olla jotakin erikoista, koskapa ympärilläni pyöri jatkuvasti kauniita naisia. Sitten hän intoutui ylistämään omia sulojaan ja puhumaan omaisuudestaan. Kirje huipentui pyyntöön tulla viettämään viikonloppu Porvooseen sekä tiedusteluun, mitä tällainen matka tulisi hänelle maksamaan!"

Suu auki Hansassa — juhlakierteeseen

Ravintola Hansan porukka heilui tuohon aikaan hurjimmillaan. Hannu Salama, Pentti Saarikoski, Jomppa Ojaharju ja Max Salmi asuivat Hansassa. Jompan kautta liittyi samaan remmiin Purtsikin. Hän kuunteli korvat hörössä heidän juttujaan ja ihmetteli miten kirjat syntyvät juomalla. Silloin Purtsi päätti, että kirjoittaisi joskus jotain hänkin.

"Suomen suurrakentaja" oli Armas Puolimatka

Turussa Purtsi vieraili tuona kesänä usein. Kerran hänen pöytänsä ääreen Seurahuoneella tuli tuntematon mies, joka oli halukas vääntämään kättä. Mies esitteli itsensä "Suomen suurrakentajaksi." Purtsi hävisi tahallaan kädenväännön päästäkseen juovuksissa olevasta miehestä eroon. Mies meni, ja hetken kuluttua tarjoilija toi Purtsin pöytään kaksi pulloa konjakkia. Tuo "Suomen suurrakentaja" oli Armas Puolimatka.

"Vain lahjattomat kyvyt harjoittelevat"

Speden kanssa käyty kilpailu viisitoista vaan ei seitsemäntoista edistyi kesän mittaan. Milloin voitti Purtsi, milloin Spede. Kunto nousi saunomalla, lekottelemalla ja juhlimalla, niin ainakin Purtsi kuvitteli. Tuohon aikaan hän ei enää nähnyt syytä treenaamiseen. — Vain lahjattomat kyvyt harjoittelevat, ajatteli hän.

Kihlat Teijalle Riccionessa

Elokuun kahdeksastoista päivä oli Purtsille suuri päivä. Taas juttu lehtiin, Purtsi ja Teija olivat näkyvillä. Riccionessa oli paikalle satuttautunut Monsieur Mosse kameroineen. Paljon puhetta ja tekstiä synnyttänyt Purtsin ja Teijan suhde oli tavallaan kruunattu. Kansa sai taas mitä halusi.

Kotimaassa jatkettiin juhlimista. Eino Grön, Reposaaren satakieli, täytti vuosia, ja juhlille Myllypuroon oli koottu vankka kaarti vieraita. Mukana oli myös päätoimittaja Jorma K. Virtanen Tampereelta.

Ylipaino taas ottelun tiellä

Purtsi oli saanut Vehosta melkein ilmaiseksi Austin Healeyn, ja sillä hän kaasut-

KÄÄNNÄ

PURTSIN STOORI

teli kohti vuoden vaihdetta, kohti vuoden 1967 Rooman EM-kisoja. "Otin vastaan maaotteluita milloin halusin", kirjoittaa Purtsi.

Milloin haluttaa -henki oli Purtsissa vallalla edelleen. Ruotsi-ottelusta hän kieltäytyi, mutta matkusti Norjaan. Trondheimissa kävi taas tutulla tavalla. Kaikki muut läpäisivät punnituksen vaivatta, vain joukkueen KAPTEENI, Pertti Purhonen oli ylipainoinen.

Mukana ravintola Kaisaniemen kukoistuksessa

Kaisaniemen perinteikäs ravintola oli muuttanut omistajia. He halusivat aloittaa toiminnan repäisevästi. Tässä pyydettiin Purtsin apua:

"Johtaja Koskela — sama mies, jonka kanssa olin käynyt keskustelua Messuhallin kehäköysien ylitse — pyysi minua järjestämään Purtsi-Partyn sellaisilla ehdoilla, että talo tarjoaisi ruoan ja juoman ja se tuttavieni joukko, jonka saisin harkintani mukaan valita, esiintyisi illan mittaan. Voi sanoa että koko senhetkinen pop-Suomi oli edustettuna Ann-Cristine saapui Harrinsa kanssa ihmeellisessä hiusluomuksessaan. Miehisiä laulajia edustivat Eikka Grön, Viki Klimenko, Lasse Liemola ja miksei Eemelikin vaikka illan mittaan kävikin niin, että Eemeli kunnostautui enemmän härskien juttujen kertojana kuin laulajana. Juuri avioituneet Laila Kinnunen ja Ville-Veikko Salminen, liikenne-Pajunen olivat mukana. Ja tietysti kaikkien juhlien Monsieur Mosse poikaystävänsä Raimo Puurtisen kanssa."

Purtsi toimi illan isäntänä, kuulutteli ja loisti. Tämän jälkeen ravintola oli pitkään loppuunmyyty. Sitten tuli Kaisaniemen alamäki. Tuli saartoja ja hankauksia taso laski, omistajat vaihtuivat. Runebergin ja marsalkka Mannerheimin ajat eivät enää palanneet Kaisaniemeen.

PM-kilpailut

Ennen Pohjoismaiden mestaruuskilpailuja Purtsi piti parin viikon pituisen harjoittelukauden ja menestyi tämän ansiosta hyvin PM-kilpailuissa. Ilta-Sanomat otsikoi: "Purtsin nyrkki parasta uusvientiä".

Harri Piitulaisen ammattilaispromoottori Mertil Knudson teki Purtsille tarjouksen, mutta tämä kieltäytyi, koska selitti ansaitsevansa esiintymisillään enemmän mitä Knudson pystyisi maksamaan.

Pyyntö politiikan pyörteisiin ei kiinnostanut

Kerran Purtsi oli saunomassa Uimahallissa ja sai yllättävän kutsun saapua Hotelli Tornin baariin neuvottelemaan mahdollisesta asettumisestaan Urho Kekkosen valitsijamiesehdokkaaksi. Asialla olivat tulppaanikunigas, kauppaneuvos Vakkuri ja aivan tavalliset kauppaneuvokset Eerikäinen ja Bärlund. "Ymmärsin sentään kieltäytyä", kirjoittaa Purtsi, "puhuttiin pitkin ja poikin, vedottiin kansalaistuntoon ja tarjottiin viinaa. Sen verran myönnyin, että istuin muutaman kerran joissakin puhetilaisuuksissa kuuntelemassa Martti Miettusen, Niilo Hämäläisen ja monen muun ponnekkaita puheita. Se kenttä ei kiinnostanut minua tippaakaan. Ilmapiiri oli jotenkin niljakas. Puhuttiin kieltä jota en ymmärtänyt, vannottiin ja vakuuteltiin. Minä ymmärrän parhaiten sitä kieltä jota puhutaan köysineliössä, mies miestä vastaan. Politiikka ei ollut minua varten."

"Minut on valittu Roomaan ja viinalliset läksiäiset"

"Minut oli valittu Roomaan! Leirillä olin käynyt sen minkä huvitti, kunnostani olin huolehtinut yhtä paljon huvittelemalla kuin harjoittelemallakin. Joukkue oli kutsuttu Nyrkkeilyliittoon punnitusta ja läksiäisillallista varten, mutta minulla oli omat suunnitelmat. Istuin ystävieni kanssa Katajanokan Upseerikerholla ja mietin mitä teen sen jälkeen kun olen voittanut Euroopan mestaruuden! Olin käynyt iltapäivällä kotona ja äitini oli varoitellut minua liiasta optimismista. Hän oli murheissaan seurannut elämäntapani muuttumista ja tavanmukaisten läksiäistoivotusten sijaan hän sanoi hiukan oraakkelimaisesti: "Muista, Pertti, että sellaiset on tulokset kuin on elintavatkin." Olin ollut olevinani närkästynyt, mutta en voinut mitään sille että äitini matkatoivotus palasi mieleeni uudestaan ja uudestaan.

Ykä Piitulainen lauleli kitaransa säestyksellä, Osku Kanerva piti muuten meteliä yllä. Viina virtasi ja kaikki olivat varmoja mitalistani — ainoastaan sen väri aiheutti puntarointia. Ja sitä puntarointia kesti pitkään aamutunneille saakka.

Roomaan lähtevä joukkue nousi koneeseen aamulla Attle Salokankaan johdolla. Joukkueen mukana olivat tietysti Valle Resko, Kalevi Sampila sekä hieroja, iso-Unto Andersson. Osmo Kanerva oli yön hilpeinä tunteina päättänyt lähteä mukaan kannustamaan hyvää ryyppykaveriaan Purtsia, muuttunut koneen lähtöön mennessä rahaksi ja saanut passinsakin kuntoon.

Totta hitossa Purtsilla oli ylipainoa. Entä se matka! Kuuden tunnin istuminen koneessa sellaisessa kunnossa oli hirvittävä kokemus. "Suu oli kuin beduiinin sandaali," toteaa Purtsi. Ei ruokaa, ei juomaa, perillä Roomassa paahtava helle.

Punnitus oli 24. toukokuuta. Purtsilla oli edelleen kilo ylipainoa. Päälle kaikki mahdolliset vaatteet, naruhyppelyä, ja paino alkoi pudota gramma grammalta. Viimein Purtsi oli valmis leikkaamaan vaikka vähäiset hiuksensa saadakseen painonsa putoamaan. Kuuri ei ollut turha: painonsa puolesta Purtsi tuli ottelukuntoon.

Suomalaisten menestys oli alusta alkaen heikkoa. Vain Kari Meronen selvitti ensimmäisen vastustajansa. Ottelu ottelun perään kunnes Purtsi oli yksin. Vielä tällöin oli Purtsi näkevinään hyvän onnen pilkahduksen: hän oli saanut vastustajakseen saman tanskalaisen Jörgen Hansenin, jonka oli voittanut joitakin viikkoja aikaisemmin PM-kilpailuissa.

Hammastahnahymy Jörgen Hansenille!

"Siinä huoneessa, jossa otteli-joiden kädet sidotaan ja suoritetaan muukin viimeistely, tapasin tanskalaisen. Hymyilin leveintä hammastahnahymyäni ja olin huomaavinani että Hansen näytti kalpealta.

Osku Kanerva ja kumppanit istuivat parvekkeella ja huutelivat minulle vaimean yleisökohun lävitse. Kuulin Oskun äänen, muistin lähtöjuhlat Katajanokan Upseerikerholla.

"Jos olisin ollut normaalissa kunnossa ja samalla tavalla varma itsestäni kuin mitä olin ollut usein aikaisemmin, olisin käynyt päälle kuin yleinen syyttäjä, ahdistanut arkaa tanskalaista niin kauan että ratkaisu olisi syntynyt. Nyt tunsin kalvavaa epävarmuutta ja väärää itsevarmuutta. Kun näin että Hansen ei aikonutkaan lyödä, laskin suojaukseni alas ja koikkelehdin hänen perässään pitkin kehää."

"Hansenin isku tuli jostakin, en pysty sanomaan mistä. Se osui suoraan leukani kärkeen, oli kuin hallin katto olisi romahtanut päälleni. Katsomo kohahti ja huomasin istuvani silmät sumeina kanveesilla."

"Isku osui turhamaiseen itsevarmuuteeni"

"Minua ei oltu vielä tyrmätty. Isku oli sattunut turhamaiseen itsevarmuuteeni, minua oli loukattu, ei lyöty. Pomppasin ylös odottamatta kehätuomarin laskemista. Hansen oli odottamassa minua, hän vaani suojatonta päätäni kuin teurastaja. Uusi isku ja taas olin lattiassa. Päässäni humisi, tuhannet tähdet tanssivat silmissäni, kamppailin tajunnan rajamailla.

Ponnistauduin ylös, hakeu-

KÄÄNNÄ

Täytyykö keittovälineiden olla rumia, jotta ne olisivat käytännöllisiä?

Tässä on niin kauniit keittovälineet, että ne innostavat tekemään ruokaa.

SAATTE NE NÄHTÄVÄKSI KOTIINNE 10 PÄIVÄKSI ILMAISEKSI

Miksei keittiössä saisi olla kauniita esineitä — lisänä perinteellisen suomalaisen ruoanlaiton hyviin tuoksuihin. Tänään se on mahdollista ihmeellisen emaloitua terästä olevan "Kukkaisloisto"-sarjan ansiosta, jossa käytännöllisyyden lisäksi yhdistyy kauneus ja hehkuvien värien loisto.

MIKSI EMALIA?

Useimmilla varmasti on unohtumattomia muistoja vanhan hyvän ajan keittiöistä. Niissä ruokalajeissa, joita keitettiin emalikattiloissa, oli erikoisen hyvä maku, jota mikä tahansa materiaali ei anna. Mutta isovanhempiemme kattilat eivät läheskään aina olleet kauniita.
Nyt on olemassa uudenlainen keittovälinesarja — "Kukkaisloisto", jossa helppohoitoinen ja muuttumaton materiaali on saanut annoksen kauneutta, joka siitä tähän asti on puuttunut. Teidän tulee vain vilkaista "Kukkaisloisto"-sarjaa ihastuaksenne sen koristeiden rikkauteen, kukkaisaiheiden vihreisiin lehtiin ja sen tyylipuhtaisiin ja käytännöllisiin muotoihin.
Ja sen jälkeen: miten ihanaa onkaan, kun Teillä on käytettävissänne nämä täydelliset kattilat, jotka ovat omiaan kaikenlaiseen ruoanlaittoon: suuri "tee-tässä-kaikki"-pata, joka vetää 4,5 litraa — pata, läpimitta 14 cm — kattila, läpimitta 16 cm — pata, läpimitta 18 cm — syvä paistinpannu, läpimitta 24 cm — ja kolme erikokoista kantta, jotka sopivat "tee-tässä-kaikki"-pataan ja kahteen suurimpaan kattilaan. Tämä keittovälinesarja on valmistettu lujasta teräksestä ja vahvasta emalista. Tulette hämmästymään sen vankkuudesta.

KORKEAA LAATUA

"Kukkaisloisto"-kattilasarjan reunat on vahvistettu ruostumattomalla, vankalla teräsnauhalla. Kannet sopivat täsmälleen ja varmentavat lämmön tasaisen jakautumisen. Kädensija ja kannen kahva ovat ainetta, joka eristää hyvin. Kahvan päässä oleva rengas tekee mahdolliseksi kattiloiden ripustamisen seinälle keittiön kaunistukseksi.
Sarja säilyttää aina muotonsa ja ulkonäkönsä. Kauniita ja käytännöllisiä kattiloita voidaan käyttää sekä kaasu- että sähköliedellä. Lämmittäminen sujuu kätevästi. Padat säilyttävät lämpönsä kauan ja tasaisen pohjan vuoksi pohjaanpalamisen riski pienenee. Kunnossapito sujuu helposti. Emali on kiiltäväpintainen, joten sen voi pestä yhtä helposti kuin lautasen. Niin, voitte hyvin pestä "Kukkaisloisto"-keittovälineet astianpesukoneessa.

10 PÄIVÄN ILMAINEN KOKEILU!

Kokeilkaa tätä ihmeellistä kattilasarjaa 10 päivää ilmaiseksi. Tarkastakaa emali, asettakaa kannet päälle ja kokeilkaa kuinka hyvin kattilat sopivat keittämiseen ja paistamiseen. Tulette ihastumaan tähän sarjaan. Ellei se miellytä Teitä, voitte palauttaa sen meille 10 päivän sisällä, ettekä ole meille mitään velkaa. Muussa tapauksessa saatte sen hyvin edullisin ehdoin: vain 32 mk kuussa (+ postikulut mk 4:50). Voimme tarjota sarjan näin alhaiseen hintaan, koska tuotamme sen suoraan valmistajalta Teille ilman välikäsiä.
JK. Keittovälinesarja "Kukkaisloisto" on laatutavaraa. Sitä on varastossamme rajoitettu määrä, joten postittakaa kuponki jo tänään.

TILAUSKUPONKI

Hobby Hall — Hämeentie 157 — H:ki 56

Lähettäkää yllä kuvattu emaloitua terästä oleva "Kukkaisloisto"-keittovälinesarja kotiini 10 päivän ilmaista kokeilua varten. Ellei sarja täysin vastaa odotuksiani, palautan kaikki kahdeksan osaa, enkä sen jälkeen ole Teille mitään velkaa. Päinvastaisessa tapauksessa pidän itselläni tämän sarjan ja maksan mk 32:— (+ postikulut mk 4:50) 10 päivän kuluessa tavaran vastaanottamisesta ja sen jälkeen mk 32:— viitenä seuraavana kuukautena. Käteismaksutapaa käytettäessä hinta on mk 165:— (+ postikulut mk 4:50) — näin säästän mk 26:80.

Nimi .....

Ammatti ..... Synt. .....

Osoite .....

Postitoimipaikka .....

Postikonttori, H:ki 10, lupa n:o 1700

Hyvmy 1. 9.

PIKAPALKINTO NOPEASTA VASTAUKSESTA

Jos lähetatte kuponkinne 5 päivän kuluessa ja päätätte ostaa sarjan 10 koepäivän jälkeen, saatte lahjaksi nämä käytännölliset paistinleikkuuvälineet ruostumattomasta teräksestä.

HOBBY HALL — HÄMEENTIE 157 — H:KI 56 PUH. 79 00 22

PURTSIN STOORI

duin hyvään asemaan ja tunsin sekunti sekunnilta miten ajatus kirkastui, suojaus alkoi pelata moitteettomasti ja kykenin jopa vastaiskuihinkin.

Aivan erän lopulla kehätuomari keskeytti ottelun. Hän osoitti minulle nurkkaustani. En ollut aivan varma oliko erä päättynyt vai oliko todella käynyt siten kuin olin pelännyt: minut oli laskettu pystyyn, olin hävinnyt."

Pakoon kaikkia — itsetilitystä

"Sieppasin viitan kainalooni ja ryntäsin kohti pukuhuonetta. Osmo Kanerva tuli käytävällä vastaani, sysäsin hänet raa'asti syrjään ja jatkoin pakenemistani. Ehdin nähdä miten Osku kaatui vasten arvostelutuomarin pöytää . . .

Karkasin pukuhuoneesta kadulle. Otin lennosta ensimmäisen taksin ja annoin hotellini nimen kuljettajalle. Otin avaimen portieerilta, juoksin portaat huoneeseeni, lukitsin oven perässäni ja heittäydyin vuoteelle pitkäkseni.

Vasta siinä purkautui pettymykseni voimattomaksi itkuksi. Kertasin mielessäni kaikki tehdyt ja tekemättömät. Muistin iloiset illat ja laiminlyödyt harjoitukset. Elämäntavassani oli jotakin perusteellisesti vialla, aavistin että tätä vauhtia tuhoutuisin pian kokonaan. Kummallista kyllä en ollut masentunut ainoastaan juuri kärsitystä tappiosta. Se sellaisenaan oli vain yksi tapahtuma. — Tajusin että olin kärsinyt tappion paljon syvemmällä ja laajemmalla tasolla, jossakin siellä missä ihmisyys mitataan. Aloin ymmärtää että pohjimmiltaan oli kyse epärehellisestä elämäntavastani eikä suinkaan jostakin yksityisestä tyrmäyksestä nyrkkeilykehässä.

Mitä äiti sanoi . . .

Katsellessaan Purtsin lähtötunnelmia ennen EM-kisoja oli hänen äitinsä sanonut — varoittaessaan poikaansa liiallisesta optimismista: "Sellaiset tulokset millaiset elintavat". Tämä ja moni muu varoitus tuli Purtsin mieleen hänen ollessaan paossa hotellissaan. Purtsi päättää kertomuksensa EM-kisoista paljastamalla jotakin jota hänen on ollut vaikea ennen sanoa:

"Nousin vuoteeltani, otin kynän ja paperia eteeni pöydälle. Istuin kauan ja kirjoitin sitten paperin ylälaitaan: "Rakas isä ja äiti."

Purtsin velka oli langennut maksettavaksi.

Operaatio HÄMÄYS eli Askin kanssa Lontooseen

Pertti Purhonen myöntää suoraan saaneensa ratkaisevimman oppinsa E l i s A s k i l t a, mutta toisaalta ei säästä tätä kritiikiltä. Elis Askin oikaisu Hymylehdessä heidän matkoistaan on oikea — Saksassa he eivät yhdessä ole käyneet. Sen sijaan he ovat tehneet mielikuvituksellisen matkan Lontooseen ja Pariisiin. Kohtaus käy seikkailukertomuksesta.

Purtsi oli vielä amatööri, vaikka harjoittelikin lähes yksinomaan ammattilaisten kanssa. Elettiin syyskesää vuonna 1961, ja silloin sattui jotakin, josta Purtsi kirjassaan käyttää nimitystä "HÄMÄYS — eli miten nuori latojaoppilas yritetään saada kirjoittamaan nimensä ammattilaissopimukseen viemällä hänet Suureen Maailmaan, Ison Rahan ilmapiiriin." Kaikki alkoi Olympiastadionilta, missä Askin talli tuolloin harjoitteli:

"Oli tavallinen harjoitusilta. Vedin vuoroin narua, vuoroin varjoa tai hyppelin pallojen kanssa. Elis katseli harjoitusta sivulta. Aivan tavallinen harjoitus, ei tietoa maaotteluista lähiaikoina, ei mitään kansainvälistä ottelua näköpiirissä.

Kesken kaiken Elis huutaa — ja niin lujaa että jokainen sen varmasti kuulee:

— Mitä Purtsi, jos huomenna lähdetään Lontooseen?

— Asia on selvä, minä vastaan.

— Minä tulen aamulla hakemaan.

— Totta kai sinä tulet!

Tavanmukaista Eliksen huulen heittoa. Vastaan hänelle kuitenkin yhtä helposti ja vähän rempseästi kuin jos Elis olisi tarjonnut kupin kahvia ja voipullan."

"Olen seuraavana aamuna vielä täydessä unessa kun äitini herättää minut ja kertoo, että Elis on alhaalla kadulla taksin kanssa ja huutaa minua. Unen pöpperössä menen akkunaan enkä vieläkään ymmärrä että Elis on tarkoittanut täyttä totta edellisiltana salilla. Pää tutusti kallellaan hän huutaa minulle: — Mitä sä nyt meinaat! Meidänhän piti lähteä Lontooseen, onpa sinulla huono muisti. Pidä kiirettä, kone lähtee puolen tunnin kuluttua, hän sanoo ja heiluttaa matkalippuja kädessään.

Silloin minun on pakko uskoa."

Näin lähtee Purtsi lähes rahattomana matkalle, jota hän vielä Turun yli lentäessään pitää jekkuna. Mutta kun kone jatkaa vielä ohi Kööpenhaminan, ei hän enää epäile.

Tullaan Lontooseen. Kentällä heidän seuraansa liittyy valmentaja Colsson. Eliksen ja Colssonin keskustelusta Purtsi ymmärtää vain Eliksen sanat ". . . uusi poikani . . ."

Elis, jolla tuntuu olevan jonkin verran nimeä Lontoossa, johdattaa Purtsin hienoon hotelli Piccadillyyn. Tuttavallisia huudahduksia, Hello Mr. Ask, wellcome! — Purtsi on pyörällä päästään. Häntä naurattaa, mitä sanovat arvokkaan Winston Churchill -Clubin jäsenet kun saavat tietää, että vieraskorttiin on suomalaisin koukeroin kirjoitettu ammatin kohdalle sana "latojaoppilas."

Uusi poika ei tahdo kelvata

Yöllä hotellissa Elis kertoo Purtsille ammattinyrkkeilyistä, sen mukanaan tuomista maailmanmatkoista, isosta rahasta. Purtsi alkaa haistaa, että Elis näkee hänessä uuden elättäjänsä ja rikastuttajansa.

Varhain seuraavana aamuna kaverukset marssivat maailmankuulun promoottorin Jack Salomonsin harjoitussalille. Purtsi käy läpi puolen tunnin harjoittelun, mutta ei herätä kiinnostusta. Eliskin vaikuttaa pettyneeltä ja ilmoittaa vielä samana iltana, että seuraavana aamuna lähdetään Nottinghamiin.

Nottinghamissa käy samoin, siellä ei edes harjoitella. Asemalla heitä vastassa on Red King, hotellien, lukemattomien kiinteistöjen ja vedonlyöntitoimistojen omistaja. Purtsi yrittää näyttää kovanyrkkiseltä. Miehiä tulee ja menee, mutta: kaitaluinen amatööri, joka muistuttaa kilttiä koululaista, ei kiinnosta isoa rahaa.

Lontoosta Pariisiin!

Kaverukset palaavat takaisin Lontooseen. Tavara, jota Elis on suurin toivein lähtenyt kauppaamaan, näyttää happanevan hyllylle. Kävellään kaupungilla kuin turistit, Purtsi lainaa Elikseltä muutaman punnan tuliaisten ostoon, nyrkkeilystä ei puhuta enää sanaakaan.

Sitten taas tapahtuu: Air France, ensimmäinen luokka, suuntana Pariisi. — Millä rahalla, sitä ei Purtsi ymmärrä.

Jossakin vaiheessa heidän on ollut määrä vielä kerran tavata Red King, mutta Elis selittää, että King pakoilee häntä, koska on lainannut häneltä suuren summan rahaa.

Kuka on velkaa kenelle?

Lentokentällä odottaa yllätys. King on siellä hurjana vastassa. Hän aloittaa messunsa jo kymmenen metrin päästä. King huutaa ja raivoaa, Elis on olevinaan yhtä hurjana. Purtsi alkaa ihmetellä, kuka loppujen lopuksi on kenellekin velkaa. He pääsevät kuitenkin lähtemään suuren luokan välikohtauksesta huolimatta.

Ammattilaishanskojen makuun ensi kerran

Pariisiin saapumisen jälkeen Elis käyttää puoli tuntia puhelinta. Seuraus on se, että Purtsi sitoo seuraavana aamuna kuuden unssin ammattilaishanskat ensi kerran käteensä. Amatöörinä hän on käyttänyt kahdentoista unssin mahtavia hanskoja. Uusi käsine tuntuu kovalta.

Neekerivalmentaja tarjoaa

▲ VESKU LOIRI — rakas!

▶ EELES LANDSTRÖM — seiväsmiehiä . . .

▲ TEIJA — eikä muuta . . .

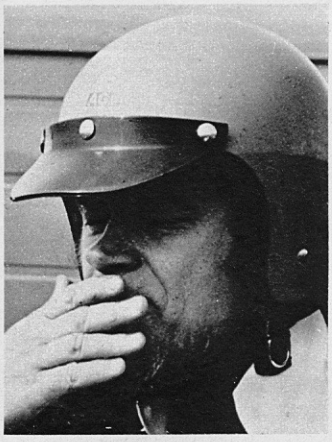

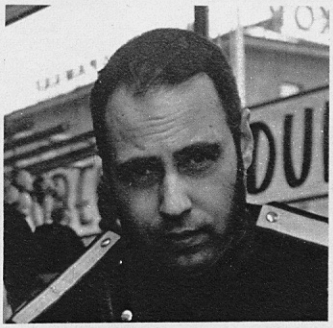

▲ TIMO T. KAUKONEN — runoilijakollega

◀ SPEDE — vastustaja kehässä

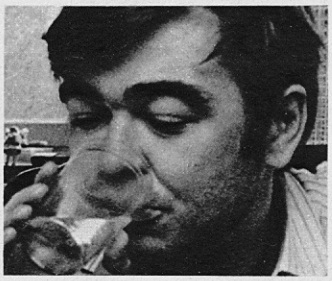

▲ PENTTI SAARIKOSKI — toinen kirjailija

▶ HANNU SALAMA — toinen kirjailija

Purtsille harjoitusottelua Purtsia seitsemän kiloa painavamman, hänelle tuntemattoman miehen kanssa. Neuvonpitoa Eliksen kanssa ja — Purtsi nousee kehään. Tämän jälkeen tapahtuu jotakin, josta Purtsi ei kymmeneen vuoteen ole hiiskunut kenellekään. Sillä:

Purtsi tyrmättiin!

"Kaveri tuntuu minua hitaammalta eikä minulla ole vaikeuksia. Kun erä päättyy, kuulen jopa pienoisia taputuksia ja hyvä-huutojakin. Kameramiehet kuvaavat tasapuolisesti minua ja vastustajaani mutta lehtimiehet ovat kerääntyneet Eliksen ympärille. Minuutin mittaisen tauon aikana näen, että Elis on sulanut yhdeksi hymyksi. Hän antaa lausuntoja ja viittaa aina välillä minuun. Jokohan nyt, livahtaa mieleeni. Olisikohan tässä tilaisuuteni. Kun kongi kumahtaa toisen erän alkamisen merkiksi päätän lisätä vauhtia ja antaa iskuilleni enemmän pontta."

"Mutta vastustajani on suunnitellut samaa. Hän tulee päälleni kuin juna, ruffaamalla ja runnomalla hän ahdistaa minut kehän nurkkaan. Hirvittäviä koukkuja satelee palleaani, olen varma ettei minulla tämän erän jälkeen ole ainuttakaan ehjää kylkiluuta. Pieni epätoivo vilahtaa mieleeni."

"Sanotaan että tyrmäävää iskua ei näe koskaan. En sitä näe minäkään. Se tulee jostakin, en tunne edes kipua, armelias pimeys laskeutuu ylleni. Seuraavan kerran tajuan jotakin vasta kun Elis ja neekerivalmentaja pitelevät minua kylmän suihkun alla. Kyselen mitä on tapahtunut ja missä olen, olen puolittain sokea ja kirkkaat pallot vilisevät silmissäni."

"Ensimmäisen ja ainoan kerran minut on tyrmätty, nukutettu perusteellisesti. Se tapahtui harjoitusottelussa, sinänsä merkityksettömässä ottelussa mutta vasta nyt, kymmenen vuotta myöhemmin kerron siitä ensimmäisen kerran. Eliksen ja minun lisäkseni eivät edes lähimmät omaiseni ole koskaan saaneet tietää niistä pimeistä minuuteista."

— Lontoon jälkeen Euroopan suurin nyrkkeilykeskus on sulkeutunut Purtsilta.

Tyrmääjä oli Omar Sadok!

"Kotimatkalla koneessa Elis kertoo minulle kuka tyrmääjäni on ollut. Kuukautta aikaisemmin on kevyen välisarjan maailmanmestaruudesta otellut mies nimeltä Omar Sadok ja tämä sama mies on nyt lähettänyt minut unten maille. Maailmanmestarin ensimmäinen haastaja, mies jolla on takanaan satoja voitettuja ammattilaisotteluja, minua lähes kymmenen kiloa painavampi taituri. En voi välttyä ajatukselta että Elis on osoittanut melkoista vastuuntunnottomuutta lähettäessään minut sellaista miestä vastaan."

Elis pimitti totuuden

"Myöhemmin kuulen että englantilaiset ovat olleet kiinnostuneita minusta, mutta eivät Eliksestä. He olisivat olleet valmiita järjestämään minulle muutamia otteluita vuosittain mutta olisin silti voinut otella harkintani mukaan muuallakin. Miksi Elis vaikeni tästä täysin? — Siksi tietysti että sellainen järjestely olisi tuottanut rahaa minulle mutta ei Elikselle."

Matka Puustisen ja Eliksen älynväläys

"Matka oli kallis. Mistä rahat? Sekin selvisi aikanaan. Toimitusjohtaja Heikki Puustinen järjesteli niihin aikoihin ammattilaisiltoja ja he tarvitsivat uuden vetonaulan. Koko hullun hullu matka oli ilmeisesti Puustisen ja Eliksen yhteinen suunnitelma häikäistä minut vieraalla maaperällä niin että olisin suin päin kirjoittanut sopimuksen vuosiksi eteenpäin. On myönnettävä, että odotin itsekin matkalta paljon — toivuttuani alkuhämmennyksestä. Jos takuita olisi riittävässä määrin esitetty, olisin luultavasti ollut valmis tekemään sopimuksen. Olin voittanut kaiken mahdollisen kotimaisissa kehissä ja voi sanoa koko Pohjoismaissa. Jäljellä olivat ainoastaan Olympialaiset, mutta Tokio — se tuntui olevan toivottoman kaukana." □

EFFÉ ehostaa haalistuneet kesähiukset

WELLAn sävyttävä kampausneste EFFÉ kirkastaa kesän haalistamat hiuksenne ja tasoittaa niiden värisävyn.
Tai halutessanne muuttaa hellävaraisesti hiustenne värisävyn mieleiseenne suuntaan!
Samalla EFFÉ tietysti kiinnittää kampauksenne.
Valitkaa EFFÉn kahdeksasta värisävystä omille hiuksillenne sopiva.

Kemikalikaupoista.

WELLA — hiuskosmetiikan maailmanmerkki

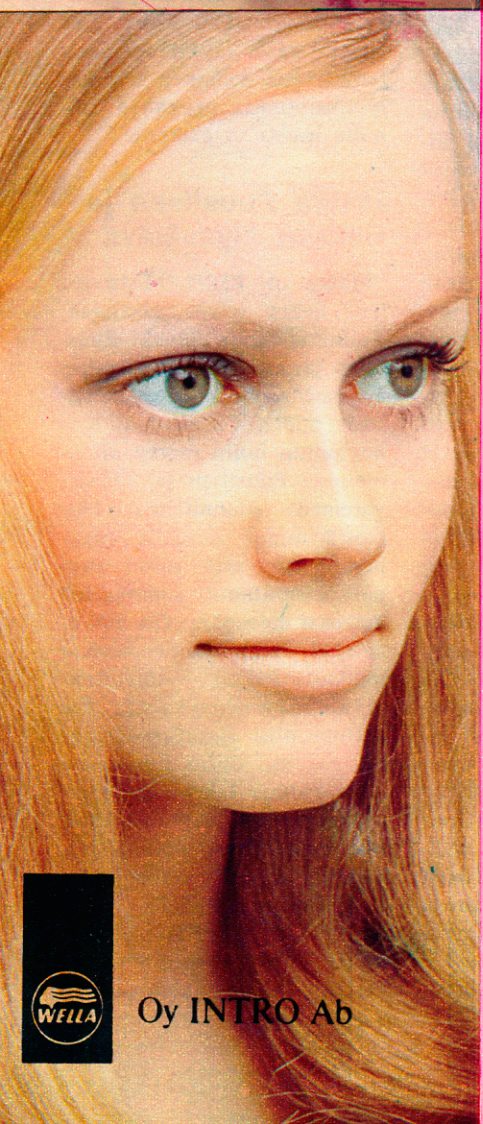

WELLA

Oy INTRO Ab

Jammu

VIESTI VILLE-VELJELTÄ

TERVE VAAN YRJÖ. JA SAKKIS.

Mitäs meitillen tänne maaseulullen mittään erinomasempaa kuuluu. Eihäntä mittään. Paitti sen verran, jotten minä ennää reistaa sen Mäkeläisen piijjan kanssa. Kylmeni minnuun rontto. Mitähän varten? Vaikkama ehlin olleen sen kanssa sallaa kihloissa jo pilemmän aikaa. Tasan kahleksantoista vuotta.

Semmosta se on vaimoväki. Suottanpäitten rissaa. Ilmeisesti hän yrittää vaan tehlä minut mustankippeeks. Lähti näjetsen yhlen mettäpomon mukkaan. Australijjaan.

Paitti ehän minä heitistä perusta. Minen näjetsen ole paha muita arvostelleen. Australijjaan se mettäpomo perskeles soppiikin kun sonta pellollen. Siellähän ne ovatten muukkin isomahaset ja pienipäiset. Ne kenkurut.

Joo, jotta eihän tässä mittään. Muuton mennee mukavasti. Vaikka hevonen ja rattaat mulla tässä putos suonsilmäkkeeseen. Meinaskin pirulauta tulla vakava paikka. Ehlin onneks hakkeen kylän miehet appuun. Porukalla saatiinhäntä hevosroska suosta ylös, niin jotta ei siinä mittään. Eihän sinne jääny kun Arttu. Se meilän renki.

Semmosta hiljaselloo meitillä täällä muutonkin tuppaa olleen. Kevväällä sentän oli yks mettäpalo. Polliisi-Palmu piru kävi meilänkin kylän väkkee hätistämässä sammuttammaan. No, mentiin, ei siinä mittään. Lystiä oli. Veertti otti näjetsen kortit ja haitarin mukkaan. Se kulo oli valtion maalla.

Miinakin voihäntä hyvin. Ellää vanhaan malliin. Joka toinen pyhä käyhäntä kirkossa. Ja joka toinen pyhä Muhukulmilla tietäjissä.

Se noita-Villeenihän paransi Miinan päästä sen mahlottoman ison pahkankin. Lukihäntä esin pitkän litanijan loitsuja ja hiero sitten päähän jottain perskeleen roppia. Ethäntä uskos, mutta kyllä kyhmy perskeles sai äkkilählön. Ja tukka kanssa.

Mutta eihän se mittään. Huiviahan se Miina aina käyttää.

Heinäkkin saatiinhäntä tässä jo lattoon. Talkoot pilettiin. Väkkee tuli kovasti. Olivatten ne Vellilän veljeksekkin toiselta puolen pitäjää. Muistakko Yrjö? Ne, jokka aina ovatten keskenänsä sen perskeleelliseissä riiloissa. Panin heitit lattoo sotkemaan.

Kyllä pirulauta hyvin tamppasivattenkin. Kuma annon heitillen esin viinaa. Ja toisellen puukon kätteen.

Se on nytten sitten ravustusaikakin. Rapujuhlat mekinhäntä piletään, Ruuno, Veertti ja minä. Pitkällä tikulla tehtiinhäntä jo työnjakkookin. Sain perskeles lyhkösen tikun. Joulunhäntä lähteen kirkonkylillen votkaa hakkeen. Veertti ja Ruuno saavatten vaan makkailla ja olotella. Ei näissä järvissä ennää rapuja ole.

Joo, semmostahan tänne päin kuuluu. Ei paljo mittään. Vaikka ruppeehan täällä ehken pikkuhiljaa vilkastummaan. Kaupunkilaiset pöllöt ovatten näjetsen alkanu tekkeen tänne huviloitansa. Lehtimäjen Ryynökin myi tonteiks koko rantaniittunsa. Sen, joka aina kevväisin on velen alla.

Sai perskeles isot rahat. Katteleppas sinäkin Yrjö siellä kaupunkissa, jos löytäisit tontin tarvittijoita. Minäkinhäntä voisin myylä Köppösen harjun. Pirujako minä hänellä tehen. Vanhalla santamontulla.

Ninkumma sen jo sanon, nin hyvin täällä mennee. Tuleppas ny Yrjö tänne sakkis kanssa marjaan. Yks kaupunkin mies tässä juur kävi kehumassa, jotta täällä sitä on vasta perskeleen hyvät marjamaat. Yksin tuli mettästä. Oli öksyttäny muijjansa.

Niettä siähen saakka

TERVEISIÄ VILLE

KUUKAUDEN LÖYTÖ
Syystarjous:

Yhdistelmälukolla varustettu
KASSAKAAPPI

Nyt rahat ja korut varmaan syysturvaan. Kassalipas on varustettu ohjauskiekoilla, joista jokainen erikseen voidaan asettaa halutun numeron kohdalle. Vain määrätyllä numeroyhdistelmällä kassalipas aukeaa. Lipaskoko.

Syksyhintanne vain mk **9,70**

Mukaansatempaavan makeat naurut
NAURU-PUSSISTA

Naurupussi käsittää paristokäyttöisen levysoittimen, joka kytkettynä esittää niin mukaansatempaavat naurut, että jokaisen on yhdyttävä niihin. Vuoden uutuus mannermaalla.

Nauruhintanne vain mk **17,80**

SCHWARZWALD-METSÄSTYSVEITSI

on valmistettu Saksassa Solingen-tehtaalla maailmankuulusta kovaksi karkaistusta Solingen teräksestä. Veitsi on varustettu huippuhienolla kahvalla, joka päättyy metallikuulan ympäri puristuviin kotkankynsiin. Leveä hyvin muotoiltu torjumssuoja sekä aavistamattoman terävä terä. Todellinen löytö keräilijöille. Veitsi toimitetaan erittäin arvokkaalla nahkatupella varustettuna, jossa on solki vyöhön kiinnittämistä varten. Veitsen pituus on 26 cm.

Hinta mk **14,30**

KARATE

tositehokas karatekurssi vain mk 12,—.

LÖYTÖLUETTELO

Tilaamalla ilmaisen nelivärisen löytöluettelon voitte osallistua jännittävään kilpailuun, jonka päävoitto on värietelevisio. Toimitamme luettelon Teille maksutta.

Leikatkaa irti ja lähettäkää jo tänään

Vauhdikkaan vapaa-ajan postimyyntitalo FINNROUTE postilokero 20-123, H:ki 20.

Tilaan seuraavat artikkelit merkitsemällä rastin asianomaiseen ruutuun. Palautusoikeus.

- ☐ KASSAKAAPPI hintaan mk 9,70/kpl ..... kpl
- ☐ NAURUPUSSI hintaan mk 17,80/kpl ..... kpl
- ☐ SCHWARZWALD-METSÄSTYSVEITSI hintaan mk 14,30/kpl ..... kpl
- ☐ KARATE-kurssi hintaan mk 12,—/kpl ..... kpl
- ☐ LÖYTÖLUETTELO ..... kpl ilmaiseksi 186

Nimi .....

Osoite

Dmitry Cheremeteff pakkasi laukkunsa ja lähti kotiin Kanadaan, äidin luo. Häntä jäivät kaipaamaan aviovaimo Birgitta Kiviniemi, tytär Desiree sekä vaalea tanssijatar nimeltä Elina.

SE OLI SEN AVIOLITON LOPPU

Teksti:
IRIS TUUNAINEN

Birgitta Kiviniemi asuu komeassa rivitalossa, sulkeutuneena uteliailta katseilta rullaverhojen taa. Hänellä on huolia siitä, miten jokapäiväinen leipä tulee turvatuksi, voiko koulua jatkaa, miten selvittää välit aviomiehen kanssa. Aviomiehen, joka tällä hetkellä on Kanadassa.

Mikä meni pieleen? Kaikenhan piti olla hyvin. oli yllin kyllin työtä Tampereen teattereiden liikuntakoulun opettajatoimissa, oli TV-tanssien suunnittelua, esiintymisiä, tarjouksia monelta taholta. Tanssillisella alalla ei Suomessa ole vielä kovakaan kilpailu.

Miksi sitten Dmitry katosi kesän alussa vaimonsa ja pienen tyttärensä luota? Miksi hän teki töitä Kotkan telakalla, kuljeksi yhdessä pultsareiden kanssa ja asui missä sattui yösijan löytämään? Miten baletin satuprinssi voi jättää kaiken saavutetun?

Suurimpana syynä lienevät tumman ja tulisen Dmitryn naisseikkailut. Tyylikäs maailmankansalainen, niin eksoottinen ja erilainen — sellainenhan on aina tehonnut herkkään suomalaiseen naiseen. Tilaisuuksia ei Dmitryltä puuttunut, kauniita tyttöjähän oli hänen ohjaamillaan tunneilla, teattereissa ja kaupungilla.

Tietysti syntyi selkkauksiakin, mutta suurin osa niistä onnistuttiin painamaan villaisella. Birgitta oli valmis antamaan naisjutut anteeksi, vaikka hänellä tempperamenttia riittääkin. Naisjutut olisivat saaneet olla niin kauan, kun ne eivät vahingoittaneet työtä, vaikeuttaneet koulun asemaa ja tehneet opettajan auktoriteettia kyseenalaiseksi.

Dmitry sai anteeksi senkin, että vaalean Elinan vanhemmat pyysivät korvausta yhden vanhan miljoonan edestä. He vaativat korvausta siitä, että Dmitry oli vietellyt heidän tyttärensä — ja he vaativat summaa Birgitalta. Ehkä he laskivat, että rahat olivat Birgitalla, että hän oli johtaja perheessä. Joka tapauksessa summa jäi maksamatta, mutta avioliitto on ratkennut liitoksistaan. Ei kai niinkään Elinan takia — koska hän on vain yksi monista — vaan siksi, ettei Dmitrystä ollut enää vastuulliseksi työntekijäksi, että Birgitan harteille kertyi yhä enemmän ja enemmän työtä.

Birgitta ja Dmitry tapasivat toisensa 13 vuotta sitten Kanadassa, missä he sattumalta joutuivat tanssimaan yhdessä Dmitryn äidin järjestämässä baletti-illassa. Birgitta on kyllä väittänyt, että hän on opettanut Dmitryn tanssimaan, mutta väite saa olla omassa arvossaan. Joka tapauksessa heistä tuli vakituinen pari. Aikaisemmin Birgitta oli valloittanut tanssivaa maailmaa yhdessä meilläkin tunnetun Gordon Marshin kanssa, tanssinut mm. Broadwaylla muutamissa musikaaleissa ja saanut jopa laulaa.

Vuonna 1965 he tulivat Suomeen tekemään Sibeliusbalettia. Heille tarjottiin Teattereiden liikuntakoulun johtamista, vakaata ja varmaa asemaa. Heiltä kyseltiin myös, menevätkö he naimisiin. Birgitta totesi tuolloin:

— Dmitry kyllä haluaisi mennä kanssani naimisiin, ja pidänhän minäkin hänestä paljon. Mutta avioliitosta ei oikein tule mitään silloin kun nainen on korkeammassa asemassa kuin mies. Minä nähkääs olen opettanut Dmitryn tanssimaan hänen äitinsä pyynnöstä . . .

Birgitta taisi olla oikeassa. Avioliiton pariskunta joka tapauksessa solmi vuonna 1966. Heillä on yksi tytär, alle kolmevuotias Desiree, joka vielä ei käsitä perheessä tapahtunutta muutosta. Joka tapauksessa 34-vuotias Birgitta joutuu uudelleen järjestämään elämänsä. Tällä hetkellä hänellä on huolia rahasta, ja hän on tarjoutunut esiintymään ravintoloissa laulaen ja tanssien. Koulun jatkamisesta ei ole varmoja tietoja, ei myöskään Dmitrysta ja mahdollisesta avioerosta. Tällä hetkellä Birgitasta saattaa elämä tuntua melko epämukavalta, mutta hänen sisullaan kaikki vielä järjestyy — vaikkakin ehkä ilman vakituista tanssipartneria. □

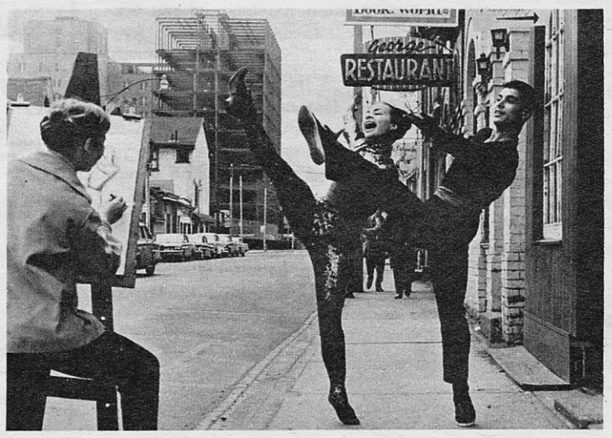

◄ Birgitta ja Dmitry tapasivat 13 vuotta sitten Kanadassa, missä he sattumalta joutuivat tanssimaan yhdessä Dmitryn äidin järjestämässä baletti-illassa.

► Birgitta Kiviniemi on sanonut, että hän opetti Dmitryn tanssimaan. Väite saa kuitenkin jäädä omaan arvoonsa. Kuvassa Birgitta ja Dmitry Raimo Nurmiston sylissä.

►► Vuonna 1965 Birgitta Kiviniemi sanoi, että avioliitosta tuskin tulee mitään, kun nainen on korkeammassa asemassa kuin mies. Ehkä hän oli siinä oikeassa. Nyt on Dmitry lähtenyt kotiin Kanadaan. Syitä on muitakin eikä vähäisin ole lukuisat kauniit naiset.

Nyt levysoitin vain 29,50

Paristokäyttöinen Fazer Music Club -levysoitin. Nopeudet 33 ja 45. Paino noin 1,5 kg. Puolen vuoden takuu.

Tilaamalla oheisesta valikoimasta kaksi itse valitsemaanne 24 mk:n LP-levyä saatte transistoroidun matkalevysoittimen huippuedullisesti jäsenhintaan 29,50. Tilauksenne voitte maksaa heti levyt ja soittimen saatuanne (yht. 77,50) tai osamaksulla, jolloin käsiraha on 18 mk ja maksuerät seuraavien 6 kk:n aikana 10,50. Älkää lähettäkö rahaa nyt. Levyt ja soitin toimitetaan Teille viipymättä ja vasta sen jälkeen maksatte ne. Samalla Teistä tulee automaattisesti Fazerin Musiikkikerhon jäsen, jolla on oikeus kaikkiin jäsenetuihin. JÄSENYYS KANNATTAA. Joka kuukausi esittelemme Teille laajan valikoiman menestyslevyjä, jotka voitte tilata normaalihintaan 24 mk + postikulut 2 mk. Jäsenetuna saatte jokaista ostamaanne normaalihintaista levyä kohti **yhden LP-levyn puoleen hintaan.** Muut ainutlaatuiset jäsenedut: Johtavat levymerkit, kaikki levyt teknisesti virheettömiä, tunnetut huippuesiintyjät, maksatte levyt vasta saatuanne ne, valitsette mukavasti kotona. Lisäksi edullisia erikoistarjouksia.

Osallistukaa Jättiläis-kilpailuun

Pääpalkintona Austin Clubman Mini. Lisäksi muita upeita palkintoja, kuten väritelevisio, piano ym. Postittakaa oheinen kuponki, niin saatte paluupostissa tarkemmat kilpailuohjeet sekä kilpailukaavakkeen. Kilpailu on avoin kaikille.

Tilaus- ja liittymiskuponki

Lähettäkää minulle Fazer Music Club -levysoitin jäsenhintaan 29,50 sekä alle merkitsemäni levyt, joista maksan kummastakin normaalihinnan 24 mk. Merkitkää minut samalla Fazerin Musiikkikerhon jäseneksi, jolloin sitoudun 2 vuoden aikana ostamaan vain 4 itse valitsemaani LP-levyä vuodessa normaalihintaan 24 mk ja olen oikeutettu saamaan jokaista ostamaani normaalihintaista levyä kohti yhden levyn puoleen hintaan.

Tilaan levysoittimen sekä levyt n:o ..... n:o .....
Maksan tilauksen käteisellä ☐ Osamaksulla ☐ (Rasti ruutuun)
(Käteisraha 18 mk ja kuukausierät 6 x 10,50)

Nimi .....
(tekstatkaa, olkaa hyvä)

Osoite .....
(tekstatkaa, olkaa hyvä)

.....

Allekirjoitus .....
Alle 18-vuotiailta huhoojan allekirjoitus

FAZERIN MUSIIKKIKERHO

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä

FAZERIN MUSIIKKIKERHO

BOX 10358
HELSINKI 300

Postikonttori Helsinki 10, lupa n:o 1430, LHY/70

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

Heli Sarja kertoo riemulomastaan

Nivalan Hallakorvesta on pitkä matka Mallorcalle. "Niin harvoin joutaa tuolta, hallaiselta suolta . . ."

Hallakorven emäntää Helli Sarjaa onnisti silloin kun Hymylehden järjestämän äitien riemuloman osanottajia valittiin. Heli Sarja on tehnyt matkansa jo aikoja sitten, mutta vielä on tuo kaunis saari kovin mielessä. Niinpä emäntä on myöntänyt Nivala-lehdelle haastattelun, jossa kertoo kokemuksistaan näin:

"Meitä oli siellä sata äitiä. Näillä sajalla äitillä oli tuhat kaksisataa lasta. Mallorkka kulettiin laijasta laittaan. Hotelleissa asuttiin. Ilmasto oli suolanen niin että kielessä tuntu. Lämmintä oli, mutta siellä tuulee mereltä viliposesti. Maasto oli meleko karua, vuoristosta."

Niin jatkuu haastattelu. Ja kuvassa poseeraa Heli Sarja karttapallon ääressä etsien sieltä sormellaan "Mallocorgaa."

Öljykuskit – yhtiöiden orjia!

Lukuisat säiliöautojen kuljettajat ja nimelliset omistajat ovat öljy-yhtiöiden ja autoliikkeiden velkaorjia. Velkaorjasuhde merkitsee "työtä vuorotta" ja vaarantaa liikenneturvallisuuden. Niin liikenneturvallisuusjärjestöt kuin ammattiliitotkin ovat voimattomia.

Velkaorjasuhde syntyy yksityisyritteliäisyyden halusta, yksityisyritteliäisyyden, joka on myös öljy-yhtiöiden intressien mukaista.

Kun liikennöitsijä liikennelupaan saatuaan kääntyy öljy-yhtiöiden puoleen, tehdään öljy-yhtiön ja yrittäjän välillä polttonesteiden kuljetussopimus. Tämän jälkeen yrittäjä menee autoliikeeseen, joka kuljetussopimusta vastaan myöntää yrittäjälleen pankin kautta lainaksi osan auton hinnasta. Velkaorjasuhde syntyy vekselilainan muodossa. Autosta maksettava käsiraha on usein hyvinkin pieni. Yrittäjä on tämän jälkeen autonsa nimellinen omistaja, todellisuudessa auto on autoliikkeen ja pankin omaisuutta.

Sopimus öljy-yhtiön kanssa edellyttää, ettei säiliöautoilija tarjoa palveluksiaan muille öljy-yhtiöille. Tämän vakuudeksi maalataan säiliöauton kylkeen kulloinkin kyseessä olevan öljy-yhtiön tunnus. Suurelle yleisölle syntyy kuva valtavan kaluston omistavista yhtiöistä. Todellisuudessa suuren osan kuljetuskalustosta omistavat autojen maahantuojat.

Säiliöauton on oltava liikkeellä kaksikymmentäneljä tuntia vuorokaudessa, jotta laina ja korot saataisiin maksetuksi. Voittoakin on toki synnyttävä.

Liikenneturvallisuus on vaarassa. Kuljettajat tekevät ylipitkiä päiviä ja ajavat väsyneinä. Säiliöautoilijoita on paha mennä syyttämään, vika on järjestelmässä, jolla öljy-yhtiöt hoitavat nesteittensä kuljetukset.

Ympärivuorokautisesta ajosta johtuen auto kuluu nopeasti. Autoa on vaihdettava usein ja velkakierre jatkuu. Vanhan auton ostohintaa ei ehkä ennätetä kuolettaa kokonaan ennen kuin on hankittava uusi. Näin velka kasvaa vuosien mittaan.

Paitsi liikenneturvallisuudesta kiertävät öljy-yhtiöt kaiken vastuun myös sopimussuhteessa olevien kuljettajiensa hyvinvoinnista. On nimittäin kyseenalaista, missä määrin öljy-yhtiöiden näille yksityisyrittäjille suorittamat korvaukset vastaavat pääomakuluja, yli- ja pyhätyökorvauksia, sosiaaliturvamaksuja, vakuutusmaksuja, autotallikuluja ja kaluston huoltokustannuksia.

Öljyala on kova ala. Ongelma on maailmanlaajuinen, sillä sama järjestelmä on käytössä kaikkialla.

Liikenneturvallisuusjärjestöt ovat voimattomia, kukaan ei pysty tarkkailemaan sitä, kuinka pitkiä aikoja kuljettajat yhtäjaksoisesti viettävät ohjauspyöränsä takana. Rahaa on saatava, meni sitten vaikka henki — oma tai muiden.

Parannuksen saaminen tilanteeseen edellyttäisi viranomaisilta kovia otteita. Valvonta olisi saatava tehokkaaksi. Yksi keino olisivat pakolliset ajopiirturit, jotka mittaisivat ajetut matkat ja ajan. Ajopiirturit olisivat ensimmäinen askel työnsuojelun ja liikenneturvallisuuden kehittämisessä öljynkuljetusalalla.

— J. E.

Lasse Oksanen tarttui TT-koneen sarviin

Lasse Oksanen, jääkiekkomaajoukkueen ja Ilveksen kapteeni on kaikessa hiljaisuudessa ja monien kauhuksi hankkinut TT-moottoripyörän, 350-kuutioisen kilpakoneen. Oka aikoo 27-vuotiaana oppia TT-ajon kikat ja lähteä joskus starttiviivalle.

— Pyörät ovat kiehtoneet minua pikkupojasta asti. Omistin vajaat kymmenen vuotta sitten maantiepyörän, mutta kilpakone tuli mahdolliseksi vasta nyt, tuumii Lasse.

— TT-radalla saa päästää kaiken irti jos haluaa. Kiekkokaukalossa on kahlitumpaa, on ajateltava ennen muuta joukkuetta. Pyörän kaasuvaijeri kiristyy osin ranteen ja osin pään mukaan. Minä kyllä olen alkanut varovasti.

Oksanen on ahkerasti vierailut kesän aikana Ahveniston radalla Hämeenlinnassa. Kymmenkunta iltaa on mennyt harjoituksissa, ja mukkuja on tullut vain yksi. Sekin pyörän kaatuessa melkein paikallaan.

— Nähdäänkö kiekkotähti jo syksyn aikana TT-kilpailuissa?

— Tuskin tänä vuonna. Keskikesällä olisin ajanut jos kilpailuja olisi järjestetty. Syksyllä tämä harrastus menee ikävästi päällekkäin jääkiekkoilun kanssa. Jäätä on halleissa jo elokuussa — kisat on jätettävä ensi kevääseen. Omat mahdollisuudet on myös tiedettävä. En ole vielä varma, onko minusta yleensä moottoripyörän selkään.

KÄÄNNÄ

SILPPUSÄKKI vakavaa ja kevyttä

Oka osti pyörän Veikko Väriseltä, tunnetulta TT-ajajalta. Värinen pitää Oksasen ajotyylistä. Järki on ollut mukana. Kun ajolinjat on opittu, on vauhtikin kasvanut. Salaa otetut kierrosajat liikkuvat kahden minuutin rajalla. Ahveniston ennätykset ovat hieman alle 1.40:n alapuolella, maailman huippujen nimissä. Kymmenen sekunnin pudotus olisi ilmeisesti vaatimuksena junioriluokassa menestymiselle.

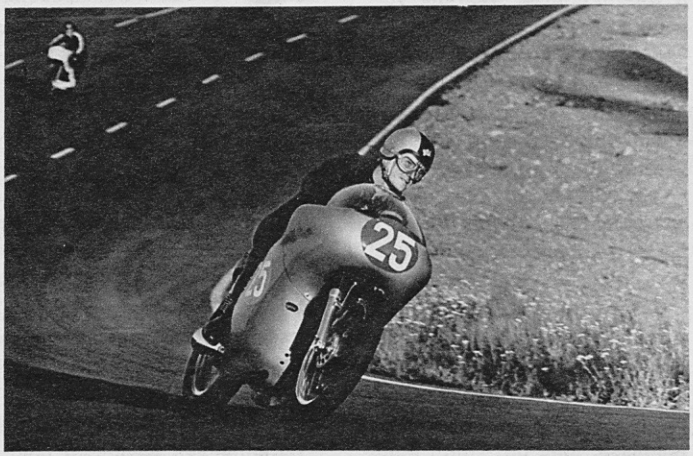

Lasse Oksanen ja 350-kuutioinen AJS Ahveniston radalla. Outo näky, eikö totta?

Tampereen Popteatteri tunkeutuu kirkkoonkin

Tampereen Popteatterin seuraava ensi-ilta yritetään saada kirkkoon esitettäväksi. Englantilainen musikaali Jeesus Kristus ei ole rienaava, siinä ei ole alastomuutta. Se on kiltti näytelmä. Ensi-ilta on syyskuussa eräässä lontoolaisessa kirkossa.

Jeesus Kristus -musikaalin tuottaja vieraili elokuussa viikon Tampereella Popteatterin vieraana. Suomen ensi-ilta on tietysti Reijo Paukun ohjaama ja se on luultavasti vuoden vaihteessa. Musikaali kertoo Jeesuksen seitsemästä viimeisestä päivästä.

Popteatterin johtaja Reijo Paukku oli heinäkuussa Etelä-Euroopassa lomalla. Sen jälkeen alkoi työ. Jeesus Kristusta tarvitaan säestämään yksi sinfoniaorkesteri ja yksi poporkesteri. Tampereen kaupunginorkesteri tiettävästi täyttää sinfoniaorkesterin paikan. Paukku sanoo: Eiköhän asia järjesty.

Näyttelijät ovat samoja kuin Hairissa ja Salvationissa ja jos lisää tarvitaan niin otetaan. Reijo Paukku ei itse näyttele: Jeesus Kristus on niin suuri työ, että on paras pysytellä vain ohjaajan pallilla.

Popteatterin Salvation sai ristiriitaisia arvosteluja. Ensi-iltahan oli Helsingin Juhlaviikolla. Paukku sanoo:

— Tämä Salvationin arvostelu on sangen hilpeätä: puolet haukkui ja puolet kehui. Ei arvostelu masentanut. Päinvastoin. On hyvä, että puhutaan, että syntyy keskustelua.

— Muuten menee hyvin. Popteatteri yrittää saada oman näyttämön, joka palvelisi kokeiluteatterina. Suuret musikaalit esitettäisiin edelleen Tampereen Teatterissa, jonka kanssa yhteistyö sujuu hyvin.

Muuten: Hairia oli heinäkuun loppuun mennessä esitetty 204 kertaa ja se oli nähnyt 115 000 ihmistä. Aikamoinen saavutus nuorilta ihmisiltä ja Reijo Paukulta, jonka tie somistajasta Suomen nuorison tärkeimmäksi teatteriohjaajaksi oli nopea ja teatteriarvostelijat sekä yleisön ällikälle lyövä.

— Matti Vehviläinen

Lehmät laitumelle – autot pellolle

Autot natisivat, lamput putoilivat. Ajettiin auto-crossia Laitialan kartanon pelloilla Hollolassa.

Taisivat kartanon lehmät, sonnit ja kanat katsella kummissaan, kun elokuun alussa eräänä päivänä pellolle ilmestyi autoja oikein tuhatmäärin. Vähän väliä pellolla kävi sellainen möyrinä ja pärinä, ettei satapäinen sonnilauma olisi varmasti siihen pystynyt. Multa ja ruohontupot sinkoilivat ja bensiinin katku levisi lämpimään kesäsäähän . . .

Lahden urheiluautoilijat järjestivät ensimmäiset kansalliset auto-cross kilpailut maassamme. Rata oli Hollolassa Laitialan kartanon pellolla. Tuntuisi siltä, että pelto olisi radaksi kohtalaisen tasainen. Pötypuhetta. Autot natisivat liitoksissaan, lamput irtoilivat ja heikoimpien oli jopa suorilla taipaleilla hillittävä raisua menoa.

Kilpailun nopein oli ehdottoman varmasti Jorma "Lussari" Lusenius. Hänkään ei ollut varustautunut näin rajuun koitokseen. Auto-cross on erittäin suosittu urheilumuoto Amerikassa ja Englannissa, mutta siellä kilpailut pidetään hiekkamailla ja autot tuppaavat reistaamaan liiassa hiekassa. Nyt järjestetty kilpailu antoi kuitenkin viitteitä siitä, että auto-crossista tulee yleisölaji Suomessakin kunhan vain kilpailija ja järjestäjät oikein suhtautuvat uuden lajin juurruttamiseen.

— SAT

6 ihastuttavaa ruukkukukkaa mk 7:—

KÄÄPIÖPALMU

Suosittu ruukkukasvisiemenvalikoimamme käsittää 6 uuden uutta kukkasiementä kotienne iloksi. Kääpiöpalmu, Thunbergia, Kristikorsblomma, Cobeae, Ipomoea, taivaansininen kellokukka näyttäytyy joka päivä ja Mimosa pudica (älä koske) jonka lehdet vetäytyvät hyvinkin pienimmästä kosketuksesta. Monta taimenta joka laadusta, jotka voitte vaihtaa tai antaa lahjaksi ystävillenne. Kaikki edellä mainitut kukkasiemenet maksavat ainoastaan mk 7:— + postimaksu. Käyttöohje seuraa mukana. Tilatkaa jo tänään.

Svenska Fröcentralen, 252 50 HÄLSINGBORG SVERIGE

Lähettäkää viipymättä ..... lajitelmaa à 7:—

Nimi .....

Osoite ..... H 9

Ahveniston järven pinta putoaa yhä

Mieliyttävänä uimapaikkana laajalti tunnetusta Ahvenistonjärvestä Hämeenlinnassa on vesi huolestuttavasti vähentymässä. Vähentyminen on jatkunut jo vuosia, mutta erityisen paljon veden pinta on alentunut juuri tänä kesänä. Heinäkuun loppuun mennessä oli vesi laskenut toukokuussa tapahtuneesta jäiden lähdöstä lähes kaksikymmentä senttiä. Se on paljon pienessä järvessä.

Asiaan on osaltaan vaikuttanut juomaveden otto kaupunkilaisten tarpeisiin, mutta jotkut arvelevat syitä olevan muitakin. Niinpä erään teorian mukaan Ahvenistonjärvi olisi maanalaisten kanavien kautta yhteydessä noin 5 kilometrin päässä sijaitsevaan Alajärveen. Kun Alajärven vettä ryhdyttiin säännöstelemään, ulottui vaikutus myös Ahvenistonjärveen, jonka pinta rupesi myötäilemään Alajärven veden korkeutta.

Kaupunki on suunnitellut asiantilan korjaamiseksi veden pumppausta juuri mainitusta Alajärvestä Ahvenistonjärveen. Hanketta vaikeuttaa se, että Alajärvestä kuuluu osuuksia kolmelle kunnalle, joiden kesken on ensin päästävä sopimukseen ja yhteistyöhön.

Selvää on, että mikäli nykyisenlainen kehitys jatkuu Ahvenistolla lähivuosinakin, ei vedestä ole enää paljon tietoa.

Kesän aikana tapahtui Ahvenistolla muutakin merkillistä. Järvellä toimivat urheilusukeltajat nimittäin toivat pohjasta päivänvaloon suuren joukon vanhoja käsikranaatteja, joiden alkuperästä ei ole varmaa tietoa. Kun kranaatit oli esitelty julkisesti, ne vietiin takaisin järven syvimpään kohtaan. Siellä pohjalla ne eivät ole vaaraksi kenellekään. — T. P.

Tämä laituri siirrettiin kevättalvella lähemmäksi vesirajaa. Kesän aikana siihen jo kuitenkin jouduttiin kiinnittämään kyltti: "Varo, vettä noin 1 metri" ettei kukaan löisi sukeltaessaan päätään pohjaan.

"Siunaa myös seurakunnan vuokratulot..."

Vakautuksen jatkotoimet Helsingin seurakunnissa ovat vanhainkotien vuokrien korotukset. Ruma tapa muistaa vanhuksia.

Aina silloin tällöin joku muistaa toivoa, että kirkkokin olisi sosiaalinen laitos. Tästä huolimatta on sosiaali- ja terveysministeriössä parhaillaan anomus Helsingin evankelisluterilaisten seurakuntien vanhainkodeissa asuvien vanhusten vuokrien korottamisesta.

Täysihoidossa olevien vanhusten maksut kohosivat seurakuntien vanhainkodeissa seurakuntien anomuksesta jo tämän vuoden huhtikuussa.

Korotukset koskevat noin 420 vanhusta. Osa vanhainkodeissa asuvista vanhuksista huolehtii itse taloudestaan, osa taas on täysihoidossa. Puotilan vanhainkodissa on vanhuksia 170, sama määrä Käpylässä ja ruotsinkielisessä vanhainkodissa asuu noin 80 vanhusta.

Täysihoitomaksut nousivat yhden hengen huoneissa 230 markasta 260 markkaan ja kahden hengen huoneissa 180 markasta 190 markkaan. Vanhusten rahoissa muutama kymppikin on iso raha.

Omavaraistaloudessa asuvien vanhusten vuokria on nyt anottu korotettaviksi 85 markasta 95 markkaan.

Kirkko perustelee korotuksia ja korotusanomusta kasvaneilla tappioilla. Kun tappio esimerkiksi Käpylän vanhainkodista oli vuonna 1963 184 000 markkaa ja vuonna 1967 162 000 markkaa, oli se viime vuonna jo 246 000 markkaa. Helsingin seurakuntien talousjohtajan K a a r l o P e t t i s e n mukaan tämä pakotti nostamaan vuokria ja anomaan lisää korotuslupia.

Kirkon talouspolitiikka on kylmää laskelmointia. Tälle politiikalle on antanut siunauksensa myös kirkkovaltuusto, joka sentään on kokoonpantu pääasiassa papeista ja kirkkoherroista, mukana on vain muutama maallikko. Pahalta tuntuu, kun vanhusten kustannuksella pelataan kovan pelin panoksin.

— J. E.

Kotkanpojat sivistymässä

Tervolan Reutuaavalla löysi K a l e v i H a s t eräänä heinäkuun lauantaina puunkaadossa palstallaan ollessaan petäjävanhuksen latvuksesta maakotkan pesän. Hän otti huostaansa kaksi maakotkan poikasta, jo ison ukkometson kokoista, mutta lentotaidotonta.

Emokotka ei ole käynyt poikiaan perään kuuluttamassa vaan on siirtynyt etäämmälle asumuksista läheiseen Runkauksen luonnonpuistoon.

Poikasten ruokahalusta antoi ennakkokuvan jo se, että pesän lähistöltä löytyi runsaasti ketun ja muiden pienempien metsän eläinten luita. Ollessaan alkuaikoja Hastilla kotkanpojat ahmivat päivässä pari kiloa tuoretta sianlihaa. Ruokintaa vaikeutti se, etteivät poikaset vielä osanneet itse repiä kappaleita lihasta. Kaikki oli pilkottava valmiiksi ja työnnettävä odottaviin suihin.

Rauhoitettujen lintujen kohtalosta päättää maataloushallitus, jonka ratkaisusta riippuu, viedäänkö kotkat Korkeasaareen vai jonnekin muualle.

— Mikko Ekorre

Parta-Pekka katosi kauko-itään

P a r t a - P e k k a J u u t i l a i n e n on läksi päiväksi hävinnyt Suomesta — näin hän ainakin itse väittää ystävilleen Japanista postittamissaan kirjeissä. Parta-Pekka oli noin vuosi sitten tavallisella liike-

KÄÄNNÄ

Oppikaa kieliä

— se on välttämätöntä

Kansainväliset yhteydet kasvavat päivä päivältä. Kielitaito on nyt välttämätön. Opettelemalla kieliä Te hankitte itsellenne "pääomaa" tulevaisuutta varten ja lisäksi mahdollisuuden rikkaampaan ja vaihtelevampaan elämään. Nyt voitte oppia kotonanne helpommin, hauskemmin ja nopeammin kuin uskottekaan

RUOTSIA • ENGLANTIA • SAKSAA • ITALIAA

RUOTSIA

"Opin käytännöllistä ruotsia" -kirjekurssimme laatijoilla on monivuotinen kokemus ruotsin kielen opetuksessa. He tietävät, miten ruotsin kieli on helpointa oppia. Te tulette 15 helppotajuisesti kirjoitetusta opintovihkosesta omaksumaan lyhyessä ajassa ruotsin kielen oikean ääntämisen, kieliopin, laajan käytännön sanavaraston ja oikean lauseenmuodostuksen. Tämän kurssin on valinnut jo yli 45.000 oppilasta.

ENGLANTIA

Tätä kieltä voitte lukea tehokkaalla Luonnonmenetelmällä. Englannin oppiminen käy nyt todella vaivattomasti, sillä Luonnonmenetelmä-kursseissamme Teidän ei laisinkaan tarvitse päntätä tai opetella sanoja ja kielioppia ulkoa. Te opitte aivan kuin itsestään vain lukien kurssivihkosia. Luonnonmenetelmän pääperiaate on sangen yksinkertainen: opettaa kieltä samalla kielellä — äidinkielen esteistä vapauttaen. Juuri tämä on luonnollista kieltenoppimista. Ja näin Luonnonmenetelmäkursseissa saavutetaan useita huomattavia etuja:

— Te ymmärrätte vierasta kieltä heti kurssivihkosten ensimmäisiltä sivuilta alkaen, vaikka Teillä ei olekaan sanojen suomenkielisiä vastineita nähtävissänne.

— Te alatte heti ilmaista itseänne vieraalla kielellä — vapaasti, jännittämättä. Pian Te opitte jopa ajattelemaan uudella kielellä — tämä nopeuttaa huomattavasti oppimistanne.

SAKSAA

opitte vaivattomasti fil.tri Ilmari Lahden laatiman "Oikotie nykysaksaan" -kirjekurssin avulla. Kurssi on suunniteltu siten, että kaikki tarpeeton, vanhanaikainen painolasti on jätetty pois. Näin pääsette edistymään nopeasti käytännön saksan taidossanne. Kurssi opettaa Teille nimenomaan arkikieltä — juuri niitä sanoja, joita tulette tarvitsemaan.
Kurssille ilmoittautuneita on jo yli 5.000.

RANSKAA

Luette "Ranskaa Luonnonmenetelmän mukaan" -kirjekurssimme ensimmäisen ranskankielisen kurssivihkon ensimmäisen sivun — ja hämmästykseksenne ymmärrätte jokaisen sanan, jokaisen lauseen! Tässä juuri on nerokkaan ja silti yksinkertaisen Luonnonmenetelmän salaisuus. Opiskelette ranskaa vaikkapa vain puoli tuntia päivittäin ja juuri silloin kun haluatte. Luonnonmenetelmävihkonen tulee kotiinne ja on aina käytettävissänne. Voitte tehdä opiskelunne mahdollisimman miellyttäväksi ja mukavaksi — saada siitä hauskan harrastuksen.
Luonnonmenetelmä on oikea menetelmä käytännön kieliopintoja varten. Te saavutatte sen avulla ranskan kielen taidon, joka säilyy lopun ikäänne.

ITALIAA

Italiaa italiaksi -kurssin avulla opitte italian kielen todella vauhdikkaasti. Vain viikon opiskelun jälkeen pystytte lukemaan 8 sivua italiaa aivan kuin suomen kieltä. Runsaassa vuodessa saavutatte jo erittäin hyvän kielitaidon. Eikä tämä vaadi teiltä päivittäin kuin puolituntisen, jonka vietätte mukavasti kiintoisien kurssivihkojen parissa vaikkapa mukavimmassa nojatuolissanne lekotellen.
Miten italiaa voi oppia näin helposti?
Te opitte italiaa italiaksi, kuten kurssimme nimikin kertoo. Kurssimme perustuu kokonaan italian kieleen — siksi Teidän ei laisinkaan tarvitse ajatella ja kääntää asioita suomeksi. Juuri tämä seikka kurssissamme tekee oppimisenne niin joutuisaksi ja tehokkaaksi.

KURSSIA SUOSITTELEE MYÖS ITALIAN ULKOMINISTERIÖ

Tyytyväisten oppilaittemme lisäksi on kurssillamme sangen arvovaltainen suojelija: Italian Ulkoministeriö, joka on suorittanut laajoja kokeiluja tällä kurssilla. Näissä kokeissa on kurssimme todettu niin päteväksi, että sitä käytetään Italian lähetystöissä, jotta ulkomaalaiset oppisivat italian kielen mahdollisimman nopeasti.

DIPLOMI

todisteeksi taidostanne

Kaikille kielikurssimme suorittaneille annetaan kurssin päätyttyä diplomi todisteeksi opinnoista. Esimerkiksi uutta työpaikkaa haettaessa tällä diplomilla saattaa olla ratkaiseva merkitys.

ILMAINEN

ja sitoumukseton esittely

Postittakaa meille alla oleva kuponki asianmukaisesti täytettynä. Lähetämme Teille paluupostissa — ilmaiseksi ja sitoumuksetta — merkitsemänne selostusvihkosen. Siitä saatte tarkan kuvan kurssimme sisällöstä. Kuponki tulee perille **25 p:n postimerkillä** varustetussa avoimessa kuoressa.

Liittykää Tekin kirjeopistoon, jossa on opiskellut jo yli 240.000 suomalaista.

Kustannus Oy UNION Meritullinkatu 3 Helsinki 17

Lähettäkää minulle ilmaiseksi ja postivapaasti sekä sitoumuksetta rastilla merkitsemäni selostusvihkonen.

- ☐ ENGLANTIA LUONNONMENETELMÄN MUKAAN
- ☐ OPI KÄYTÄNNÖN RUOTSIA
- ☐ OIKOTIETÄ NYKYSAKSAAN
- ☐ RANSKAA LUONNONMENETELMÄN MUKAAN
- ☐ ITALIAA ITALIAKSI

Nimi .....

.....

Osoite .....

.....

K 12

Ahveniston järven pinta putoaa yhä

Mieliyttävänä uimapaikkana laajalti tunnetusta Ahvenistonjärvestä Hämeenlinnassa on vesi huolestuttavasti vähentymässä. Vähentyminen on jatkunut jo vuosia, mutta erityisen paljon veden pinta on alentunut juuri tänä kesänä. Heinäkuun loppuun mennessä oli vesi laskenut toukokuussa tapahtuneesta jäiden lähdöstä lähes kaksikymmentä senttiä. Se on paljon pienessä järvessä.

Asiaan on osaltaan vaikuttanut juomaveden otto kaupunkilaisten tarpeisiin, mutta jotkut arvelevat syitä olevan muitakin. Niinpä erään teorian mukaan Ahvenistonjärvi olisi maanalaisten kanavien kautta yhteydessä noin 5 kilometrin päässä sijaitsevaan Alajärveen. Kun Alajärven vettä ryhdyttiin säännöstelemään, ulottui vaikutus myös Ahvenistonjärveen, jonka pinta rupesi myötäilemään Alajärven veden korkeutta.

Kaupunki on suunnitellut asiantilan korjaamiseksi veden pumppausta juuri mainitusta Alajärvestä Ahvenistonjärveen. Hanketta vaikeuttaa se, että Alajärvestä kuuluu osuuksia kolmelle kunnalle, joiden kesken on ensin päästävä sopimukseen ja yhteistyöhön.

Selvää on, että mikäli nykyisenlainen kehitys jatkuu Ahvenistolla lähivuosinakin, ei vedestä ole enää paljon tietoa.

Kesän aikana tapahtui Ahvenistolla muutakin merkillistä. Järvellä toimivat urheilusukeltajat nimittäin toivat pohjasta päivänvaloon suuren joukon vanhoja käsikranaatteja, joiden alkuperästä ei ole varmaa tietoa. Kun kranaatit oli esitelty julkisesti, ne vietiin takaisin järven syvimpään kohtaan. Siellä pohjalla ne eivät ole vaaraksi kenellekään. — T. P.

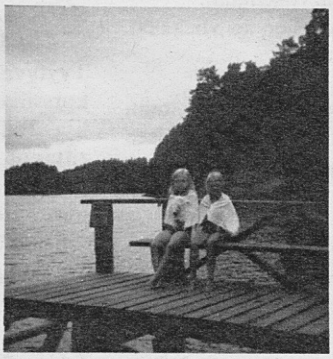

Tämä laituri siirrettiin kevättalvella lähemmäksi vesirajaa. Kesän aikana siihen jo kuitenkin jouduttiin kiinnittämään kyltti: "Varo, vettä noin 1 metri" ettei kukaan löisi sukeltaessaan päätään pohjaan.

"Siunaa myös seurakunnan vuokratulot..."

Vakautuksen jatkotoimet Helsingin seurakunnissa ovat vanhainkotien vuokrien korotukset. Ruma tapa muistaa vanhuksia.

Aina silloin tällöin joku muistaa toivoa, että kirkkokin olisi sosiaalinen laitos. Tästä huolimatta on sosiaali- ja terveysministeriössä parhaillaan anomus Helsingin evankelisluterilaisten seurakuntien vanhainkodeissa asuvien vanhusten vuokrien korottamisesta.

Täysihoidossa olevien vanhusten maksut kohosivat seurakuntien vanhainkodeissa seurakuntien anomuksesta jo tämän vuoden huhtikuussa.

Korotukset koskevat noin 420 vanhusta. Osa vanhainkodeissa asuvista vanhuksista huolehtii itse taloudestaan, osa taas on täysihoidossa. Puotilan vanhainkodissa on vanhuksia 170, sama määrä Käpylässä ja ruotsinkielisessä vanhainkodissa asuu noin 80 vanhusta.

Täysihoitomaksut nousivat yhden hengen huoneissa 230 markasta 260 markkaan ja kahden hengen huoneissa 180 markasta 190 markkaan. Vanhusten rahoissa muutama kymppikin on iso raha.

Omavaraistaloudessa asuvien vanhusten vuokria on nyt anottu korotettaviksi 85 markasta 95 markkaan.

Kirkko perustelee korotuksia ja korotusanomusta kasvaneilla tappioilla. Kun tappio esimerkiksi Käpylän vanhainkodista oli vuonna 1963 184 000 markkaa ja vuonna 1967 162 000 markkaa, oli se viime vuonna jo 246 000 markkaa. Helsingin seurakuntien talousjohtajan K a a r l o P e t t i s e n mukaan tämä pakotti nostamaan vuokria ja anomaan lisää korotuslupia.

Kirkon talouspolitiikka on kylmää laskelmointia. Tälle politiikalle on antanut siunauksensa myös kirkkovaltuusto, joka sentään on kokoonpantu pääasiassa papeista ja kirkkoherroista, mukana on vain muutama maallikko. Pahalta tuntuu, kun vanhusten kustannuksella pelataan kovan pelin panoksin.

— J. E.

Kotkanpojat sivistymässä

Tervolan Reutuaavalla löysi K a l e v i H a s t eräänä heinäkuun lauantaina puunkaadossa palstallaan ollessaan petäjävanhuksen latvuksesta maakotkan pesän. Hän otti huostaansa kaksi maakotkan poikasta, jo ison ukkometson kokoista, mutta lentotaidotonta.

Emokotka ei ole käynyt poikiaan perään kuuluttamassa vaan on siirtynyt etäämmälle asumuksista läheiseen Runkauksen luonnonpuistoon.

Poikasten ruokahalusta antoi ennakkokuvan jo se, että pesän lähistöltä löytyi runsaasti ketun ja muiden pienempien metsän eläinten luita. Ollessaan alkuaikoja Hastilla kotkanpojat ahmivat päivässä pari kiloa tuoretta sianlihaa. Ruokintaa vaikeutti se, etteivät poikaset vielä osanneet itse repiä kappaleita lihasta. Kaikki oli pilkottava valmiiksi ja työnnettävä odottaviin suihin.

Rauhoitettujen lintujen kohtalosta päättää maataloushallitus, jonka ratkaisusta riippuu, viedäänkö kotkat Korkeasaareen vai jonnekin muualle.

— Mikko Ekorre

Parta-Pekka katosi kauko-itään

P a r t a - P e k k a J u u t i l a i n e n on iäksi päiväksi hävinnyt Suomesta — näin hän ainakin itse väittää ystävilleen Japanista postittamissaan kirjeissä. Parta-Pekka oli noin vuosi sitten tavallisella liike-

KÄÄNNÄ

SILPPU-SÄKKI

matkalla Japanissa, kun hän tapasi jossakin Tokion tuhansista ravintoloista kohtalonsa, mantelisilmäisen salaperäisen naisen, joka sekoitti Pekka-paran pään niin perusteellisesti, että tästä ei ollut enää Suomeen lähtijäksi.

Pekka elää geishansa kanssa tyytyväisenä ja kirjoittelee silloin tällöin Suomeen. Pekan vekseleiden ja lainojen takaajat eivät suinkaan ole yhtä tyytyväisiä maapallon toisella puolella Suomessa. Pekalla oli tapana kehua urheilijauransa aikana, että hän mittaa vauhtia partansa suhinasta. Jos Pekan takaajat saisivat hänet näköpiiriinsä, suhisisi parta hurjemmin kuin koskaan hiilimurskalla.

Pekka oli Lomanotko-nimisen tontti- ja kesämökkifirman palveluksessa lähtiessään Japaniin liikematkalle viime syksynä. Oli tarkoituksena tutustua Osakan maailmannäyttelyn valmisteluihin ja kierrellä saman alan japanilaisissa firmoissa. Matkan piti kestää parisen viikkoa, mutta nyt se on venynyt Parta-Pekan osalta jo vuoden mittaiseksi.

Parta-Pekan nykyisistä oloista eivät edes hänen lähimmät ystävänsä tiedä juuri tuon taivaallista. Ainut mitä Pekka on Suomeen päin tiedotellut on, että Japanista löytyi nätti tyttö eikä hän enää halua palata Suomeen koskaan.

Ei Parta-Pekka Juutilaista ole täällä nyt, vastattiin Lomanotkosta, ja jatkettiin, — Juutilainen on tavallaan lomalla. Kuinka pitkällä lomalla? — No sanotaan nyt sellaisella parin vuoden pituisella! Lomanotko odottelee Pekkaa kovasti takaisin töihin, ja ystävät ihmettelevät, saavatko takuurahojaan koskaan takaisin. Toivon kipinä alkaa himmentyä jo. Pekka on löytänyt japanittarensa luota uuden elämän ja fiksuna miehenä hän jo kai puhua pälpättää japaniakin niin hyvin, että toimeen tulee.

— Sakari Larma

KÄÄNNÄ

hymy LEHTI

LYÖMÄTÖN LUKEMISTO

Se on suomalainen päiväkirja, korutonta kertomaa ihmisistä, hyvästä ja pahasta. Ja Hymy saa aikaan! Kuten nytkin:

LOPPUVUODEN JÄTTINUMEROT

ILMAISEKSI

kaikille ensi vuoden uusille tilaajille! Heti seuraavasta numerosta alkaen. Lyömätöntä!

Ja seuraava numero onkin

192

-sivuinen! Ja sitä seuraava, ja sitä seuraava! Hymy on todella lyömätön lukemisto. Joka kuukausi aina täynnä uutta asiaa.

Oheisella kupongilla voitte tilata Hymylehden postimaksutta. Jos samalla haluatte osallistua ainutlaatuiseen MILJOONAKISAAN, käyttäkää tilatessanne miljoonakisakuponkia, jonka löydätte toisaalta tästä lehdestä. Snellmannin hymy voi olla Teidän. Toimikaa heti tänään. Palkintoina yhteensä 15 vanhaa miljoonaa.

Tilaan Hymylehden vuodeksi 1971 hintaan 20:— ☐

Uutena tilaajana saan loppuvuoden numerot ilmaiseksi.

Olen Hymyn uusi tilaaja ☐

Tilausmaksun suoritan marraskuussa ☐ tammikuussa ☐

nimi

lähiosoite

postitoimipaikka

Tampereen postikonttorin lupa n:o 458/70
HY 9/70

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä.

LEHTIMIEHET OY
PUUTARHAKATU 16
TAMPERE

PIKKU-ILMOITUKSET

Ilmoitusaineisto 4 viikkoa ennen lehden ilmestymistä os: Hymylehti, Ilmoitukset, Puutarhakatu 16 Tampere. (Ilmoitushinnan 6 mk/mm tulee seurata mukana.)

SELKÄVAIVOJA?

Teidän ei tarvitse enää kärsiä niistä! ORTOPEDIC-VYÖ tukee tehokkaasti selkää, mukautuu joustavasti vartaloon eikä haittaa liikuntaa. Erittäin sopiva jokaiselle, jonka selkä rasittuu helposti. **Tilaan jälkivaatimuksella hintaan 21,80 + postikulut, vyötärömittani ..... cm.** Ilmoittakaa nimenne ja osoitteenne!

Monito (Os. H1) Postilokero 10581, Hki 10

M 30. PURJELAIVA "MERTEN VINTTIKOIRA"

Hinta vain 18:50

Suuri ja hieno purjelaiva, jonka pituus on yli 70 cm. Tämä rakennus-sarja toimitetaan täydellisenä kaikkine osineen, purjeineen, kansi- ja mastorakennelmineen, sekä täydellisine piirustuksineen ja työohjeineen täydessä koossaan. Tämä purjelaiva on malli jota arvostetaan kaikkialla maailmassa. Tämä mielenkiintoinen malli on erittäin suosittu ja valmiina se on erittäin arvokkaan näköinen jota kaikki ihailevat ja haluavat omakseen. Hinta vain 18:50 mk.

ERKIN TUOTEMYYNTI PIHLAVA PT.

MIES!

Minä olen seksikäs

LOLITA!

Tarkoitukseni on olla aito nainen juuri Sinulle. Olen väsymätön!

Tilaukset huomiota herättämättä. Hinta 139 mk.

Box 50030, Hki 50

SENSAATIO!

Vaihtelua sukupuolielämään SEX-TYYNYN avulla. Tilaukset huomiotta postiennakolla. Hinta 48 mk.

Box 50030, Hki 50

HALUATTEKO LISÄTULOJA?

Etsimme paikkakunnaltanne henkilöä toimimaan kirjatilausten hankkijana (kirjaedustajana). Hyvät ansiomahdollisuudet. Vast. selvityksellä nykyisestä työstä yms. Helsingin Kirjaedustus Ky, Abrahamink. 8, Helsinki 18.

SEX-LEHTIÄ

Tilatkaa ilmainen, kuvitettu hinnasto. Toim. huomiota herättämättä.

Box 17229 Hki 17

HALUATKO YSTÄVÄN

Kirjeseuran tai aviol. merkeissä?

Kerro itsestäsi + toiveesi ja saat valita itse sadoista henkilöistä omasi. Postikuluiksi 1 mk. Toimitetaan huomiotta ja luottamuksella.

CENNOFINS BOX. 272 TAMPERE

Runsaasti uusia 18—60 v.

KIRJEYSTÄVÄÄ

etsiviä. Ilmoita ikäsi ja toiveesi luottamuksella. Huomiotta.

KIRJEKESKUS/H
Box 53072 H:ki 53

Ruotsalaisia SEX lehtiä

v. 64—69 Pin Up, ym Sidot. ja irt.num. jälk.vaat. Väh. 1 kg. erissä Hint. 12 mk./kg. Tukussa alennus.

Tilaukset Box 94024 Hki

Etsitkö aviopuolisoa?

Löydät hänet kauttamme! Annamme Teille 50 osoitetta henkilötietoineen. Palvelemme ainoastaan aviopuolisoa etsiviä. Kirjoita its. ja toiv. osoitteella:

Postilokero 333 Tampere.

Mies ja naisnudistilehti

"OMA EROS"

Uusi painos Rautatiekirjakaupoissa. Myös postitse suljettuna.

Lokero 52061 Hki 52

(Ilmoitus)

- **PUNASTUTKO**
- **OLETKO EPÄVARMA TAI JÄNNITTYNYT**
- **OLETKO UJO, HERMOSTUNUT, EPÄLUONTEVA**

? Jos kärsitte näistä ilmiöistä ja haluatte vapautua niistä lopullisesti, niin tilatkaa sitoumuksetta ilmainen esittelylehtinen ainutlaatuisen tehokkaaksi osoittautuneesta EMOSUG-itsekehitysmetodista, jota voitte kokeilla 15 pv:n PALAUTUSOIKEUDELLA. os.:

CENTER-TRADING,
Box 575, TURKU 9

ETSITTEKÖ YSTÄVÄÄ?

Täällä on varakkaita henkilöitä kaikista yhteiskuntap., jotka haluavat kirjeenvaiht. (myös aviol. tark.) Läh. henkilötied. its. toiv. niin saatte osoitt. luottam.

KIRJEKERHO,
Lappeenranta pl. 84

VOIMIA! LIHAKSIA!

Nyt Suomessa! Teräksenlujat voimat ja mahtavat lihakset Weiderin Mr. Universum-välineillä ja -proteiinilla. Tilaa **ILM.** luettelo!

Wrange-yhtiö/H, Box 62009, Hki 62

RAHAA TEILLE

KUINKA? Tarjoamme Teille suunnittelemaamme 16-rivin systeemiä. Te veikkaatte vain 3 ottelua. Ei enempää ja veikkausjärjestelmämme ratkaisee loput. ENNENKUULUMATONTA, vai mitä. Systeemimme on niin harvinaisen hyvä että me TAKAAMME että saatte RAHANNE TAKAISIN jos ette ole voittanut sillä 3 viikon aikana. Tilaa jo tänään meidän erikoissysteemimme. Hinta ainoastaan 10 mk. Tilaukset:

"TIETOVEIKKAUS"
Box 10 Pori

NYT

STIMULANT vain 18:—

HENKILÖKOHTAISEEN HIERONTAAN!

Myyntimenestys jatkuu. Paristokäyttöinen, täysin hygieninen, miellyttävä kokemus. Lähetämme postiennakolla huomiota herättämättä.

Tilausosoite:
BOX 1503, TAMPERE

ILMAISEKSI kirjoituskone kotiin!

Oppikaa nyt hyvä konekirjoitustaito kotonanne. Tilatkaa ILMAINEN Princessdiplomikurssin esittely jo tänään!

POHJOLAN KONEKIRJOITUSKOULU
Fredrikinkatu 71 A — Hki 10

Nimi: .....

Osoite: .....

H 9/70

40% lisää tehoa

vanhalle mopolle tai m-pyörälle!

Lähettäkää kulunut sylinteri porattavaksi: palautamme sen parin päivän päästä kovassa vetokunnossa. Mopedin sylinterin poraus hiottuna 10 mk + männän hinta — moottoripyörän 12 mk + männän hinta. Vanha mäntä mukaan! Pakatkaa hyvin, mainitkaa koneen merkki ja tämän lehden nimi!

PYÖRÄ- JA URHEILUAITTA
Mänttä — Puh. 47 334

► ANSAITKAA PALJON RAHAA ◄

Tuottakaa itse tavarat halvoista valmistusmaista. Hinnat ovat uskomattoman halpoja, esim. Rannekello päivyrillä ja hihnalla 12:— 15:—, Magnetofoni 30:— 50:—, Kamera 18:— 2:—, Transistoriradio 12:— 20:—, Kiikari 15:— 20:—, ym. ym. Nämä ja 100 000 muuta artikkelia, 1000:sta yrityksestä eri aloilta ja noin 60:stä eri maasta voitte tuottaa itsellenne tavaroita meidän katalookimme avulla. Meidän katalookimme hinta käännöksineen on ainoastaan 16:90.

Tilaukset: **E-Myynti, Box 30 Pori**

UUSI YSTÄVÄ

Tiedot itsestäsi ja toiveistasi. Kaikenikäisiä kaikista piireistä.

KERHO 8. LOK. 8. PORI.

§ LAKIASIOITA §

Kirjekyselyt lyh. 20 mk. Laajemmat veloitus postiennakolla.

LAKIASIAINTOIMISTO
Turku Box 43

sex-magazine — sex-magazine
Rautaisen sexin ystäville
aito-tanskalainen

SEX-KUVALEHTI

Ja mikä parasta: **suomenkielellä!** Hinta 10 mk. Rahan tulee seurata tilausta. Lähetys huomiotta.

PL 40016, Hki 40
sex-magazine — sex-magazine

Ei enää yksin

Lähetä tiedot itsestäsi ja toivom. Saat Sinulle sopivan ystävän luoksesi kirjeitse. Palvelemme todella yksinäisiä, ystävää etsiviä kunnon kansalaisia.

Luottamuksella

Kynäklassikot lok 126. Tampere

OLETKO POIKKEAVA

Välitän kirjeystävän jolla on samanlainen ongelma.

LOKERO 90, PORI.

Hertso Oy, Helsinki 1970

Sierra-ja sillä sikari 2:-

Tumma, täyteläinen Sierra.
Pikkusikari miehen käteen
ja miehen mieleen.
On täyttä tupakkaa pintaa myöten,
päässä suojaava suodatin.
Hinta pyöreät 2 markkaa.

20 pikkusikaria 2 markkaa. Suomen Tupakka Oy

SAIRAALAN ARKIPÄIVÄÄ 1

MUNUAISET KELLARISSA -POTILAAT PIAN ARKUSSA

Jyväskylän ja Kuopion keskussairaaloissa on kellarit. Kummassakin kellarissa on keinomunuainen. Ollut jo jonkin aikaa, käyttämättä. Sairaalabyrokratia ei pystynyt löytämään vehkeille käyttöpaikkaa eikä rahaa.

Munuaispotilaita kohdellaan samalla tavoin muuallakin. Vuosittain kuolee noin 200 ihmistä sen takia, etteivät he pääse hoitoon. Nekin harvat, jotka pääsevät, joutuvat maksamaan hoidostaan pienen omaisuuden.

Yhteiskunta sen kuin levittelee käsiään – eduskuntaa myöten. Kuitenkin nuo kaksisataa voitaisiin pelastaa 10 miljoonalla markalla vuodessa.

Teksti: MARKKU SAKSA
Kuvat: PEKKA KUPARINEN, M. HELENIUS

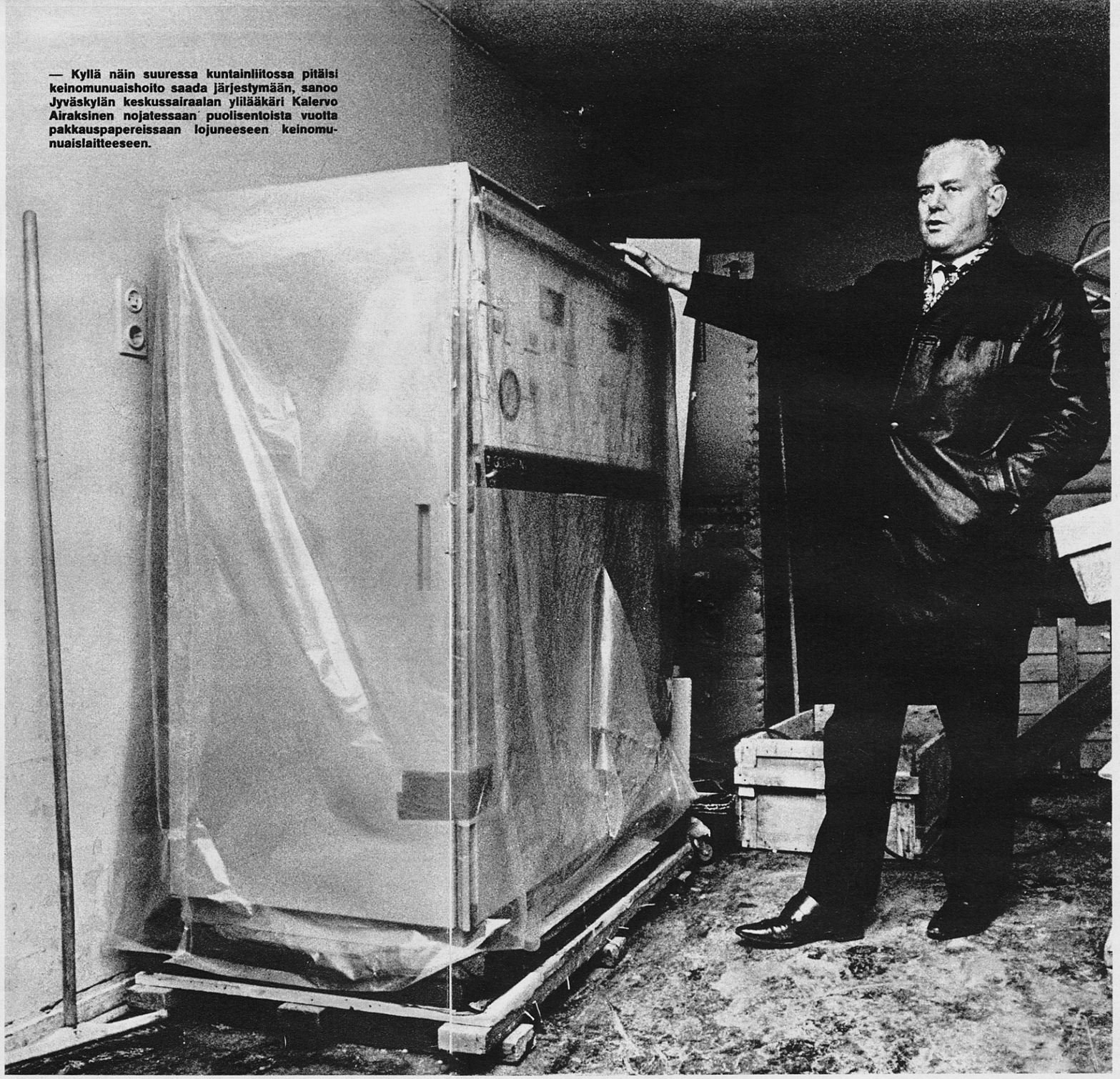

— Kyllä näin suuressa kuntainliitossa pitäisi keinomunuaishoito saada järjestymään, sanoo Jyväskylän keskussairaalan ylilääkäri Kalervo Airaksinen nojatessaan puolisentoista vuotta pakkauspapereissaan lojuneeseen keinomunuaislaitteeseen.

Sillä välin kun pölykerros tiivistyy muovikelmulla suojattujen hoitolaitteiden päälle, ihmisiä kuolee koteihinsa sen vuoksi ettei heitä voida hoitaa näillä laitteilla.

Miksi näitä keinomunuaisia ei sitten oteta käyttöön? Raha ratkaisee, sillä ne ihmiset, joiden vastuulla laitteiden käyttöön saattaminen on, pelkäävät kustannuksia. Siis ihmishenki mitataan rahassa.

Jyväskylän ja Kuopion keskussairaalat saivat keinomunuaislaitteensa jokseenkin yhtä aikaa lahjoituksina puolisentoista vuotta sitten. Kumpaakaan laitetta ei kuitenkaan ole otettu käyttöön, vaikka keinomunuaisista on huutava pula koko maassa.

Vuosittain kuolee noin 200 ihmistä keinomunuaishoidon puutteeseen. Suomalaiset lääkärit joutuvat näin ollen tekemään kaksisataa päätöstä siitä, kuka otetaan hoitoon ja kenen annetaan kuolla hoidon puutteeseen. Raskas päätös lääkärille. Kaikesta huolimatta nämäkin kaksi laitetta ovat odottaneet käyttöönottoaan jo puolitoista vuotta.

Mikä on se ylipääsemätön syy ettei keinomunuaisia ole saatu toimintaan?

Kuopion keskussairaalan osalta kysymykseen vastaa ylilääkäri Matti Mattila, 32.

— Tämä talo on rakennettu vuosina -57—58. Nyt rakennus alkaa käydä mahdottoman ahtaaksi. Keinomunuaisen käyttöönotto on viivästynyt, kun emme ole löytäneet sille sopivaa paikkaa. Meillä on valtavan suuri puute tilasta ja tällainen keinomunuainen vaatii jo erillisen osastonsa.

— Nyt olemme päättäneet tehdä maitokeittiöstä keinomunuaishuoneen. Suunnitelma on kiertänyt jo virastokierroksensa ja se on vain toteuttamista vailla. Ryhdymme työhön välittömästi.

— Lisäksi olemme tehneet päätöksen liikuteltavan keinomunuaisen ostosta kahden lähikuukauden aikana.

Näin puheli tohtori Mattila, valitteli byrokratiaa ja tilan puutetta. Suurimpana syynä keinomunuaislaitteen viivästyneeseen käyttöönottoon hän piti kuitenkin tilan puutetta.

Mattila ei kuitenkaan osannut antaa selvää vastausta siihen, miksi ihmeessä maitokeittiötä ei heti muutettu keinomunuaishuoneeksi. Olihan huone olemassa jo ennen kuin keinomunuainen saapui puolisentoista vuotta sitten yksityiseltä lahjoittajalta sairaalaan.

Kuopiossa kesti puolitoista vuotta ennen kuin keinomunuaisen käyttöön ottamisesta vastuussa olevat olivat mietiskelleet ja pohtineet, mihin laite sijoitettaisiin. Byrokratia otti viivästymisestä oman ahmatin osansa, sillä välin kun keskussairaala-alueella olevat keinomunuaishoitoa tarvitsevat matkustivat joka toinen päivä Helsinkiin ja Ouluun hoitoa saamaan. Onnellisia ovat ne, jotka pääsivät Ou-

KÄÄNNÄ

Kesä sai aikaan karhean hiuspehkon

Arveletko, että sävytys antaa sille hohtoa?
Sanot suoraan, ettei pelkkä värivivahde auta elotonta pörröä. Sitä paitsi on paha ruveta sävyttämään auringonpolttamia hiuksia. Mistä sen tietää, onko tulos tasainen?

Sen tietää yhdestä asiasta: keratiinista.

Hiukset ovat keratiinia pintaan asti. Päivänpaiste ja helle, ulkoilu ja uiminen ovat osa onnistuneesta kesästä. Mutta ne haurastuttavat keratiinia. Silloin väri kauhtuu ja elävyys häviää. Vasta kun hiusten pinta on ehjä ja joustava, niitä voi turvallisin mielin sävyttää.

Tästä syystä Polycolor-sävyteshampoo sisältää keratiinia vahvistavia aineita. Kun peset kesästä kärsineet hiuksesi Polycolor-sävyteshampoolla, saat hoidon ja sävytyksen samalla kertaa. Sen kummempaa konstia ei tarvita.

Koska vivahteita on kaikkiaan 20, sinun on helppo löytää se, josta pidät. Yksinkertainen sävytepesu riittää. Sillä voit tehostaa, syventää tai muuttaa luonnon luomaa väriäsi.

Syksykään ei tunnu hullummalta, kun tiedät olevasi taas hyvännäköinen. Hiuksesi ovat loistavat. Elävät ja joustavat. Lisäksi saat onnitella itseäsi rahansäästöstä. Putkilon vähittäisohjehinta on 4:90, ja työstähän sinun ei tarvitse maksaa kenellekään. Vivahteen voit uusia tai vaihtaa, milloin tahdot.

Kun aurinko ei paista, anna hiustesi säteillä! Nythän tunnet Polycolorin.

Suomessa: Karl Lark AB

MUNUAISET KELLARISSA...

luun ja Helsinkiin hoidettavaksi, sillä moni jäi hoitoa ilman ja muutti manan majoille pois suomalaisesta elämänmuodosta.

Kuopiossa luvattiin, että lahjoitettu laite otetaan käyttöön jo ensi syksynä. Pienenä yksityiskohtana vilahti keskusteluissa sellainenkin tosiasia, että sairaalassa oli jo unohdettu kuka keinomunuaisen lahjoitti.

"Harmittaa . . ."

Jyväskylän keskussairaalan varastotiloja on myös koristanut keinomunuainen puolentoista vuotta.

Kalervo Airaksinen, 58, Jyväskylän keskussairaalan ylilääkäri sanoi, että jos kuntainliiton alueella asuu noin neljännesmiljoona ihmistä, harmittaa tavattomasti, ettei keinomunuaista ole saatu toimintaan. Vuosittain Jyväskylän keskussairaala-alueella todetaan kymmenkunta uutta sairastapausta, joissa keinomunuasihoito on potilaalle elinehto. Tällä hetkellä Jyväskylässä ei voida antaa keinomunuaishoitoa lainkaan.

— Tuntuu siltä, että kuntainliiton liittovaltuustossa mielialat olisivat nyt muuttumassa myönteisiksi laitteen käyttöön ottoon nähden. Missään tapauksessa keinomunuaista ei saada toimimaan ennen ensi vuotta, vaikka tarve onkin huutava. Budjettiin ei tälle vuodelle ole varattu penniäkään keinomunuaislaitteen käyttöön ottoa varten.

— Kysymys on lähinnä taloudellinen. Pelätään suuria kustannuksia. Sairaalassamme on kyllä tilaa laitteelle, kunhan vain saisimme rahaa henkilökunnan kouluttamista varten.

— Keinomunuaishoito maksaa paljon, mutta siitä huolimatta näinkin suuressa kuntainliitossa pitäisi olla tehokkaasti toimiva keinomunuaisosasto keskussairaalan yhteydessä. Pelätään kustannuksia ja suhtaudutaan keinomunuaislaitteen käyttöön ottoon penseästi.

Jyväskylän keskussairaala ei pysty sairaalana tekemään keinomunuaiselle yksin yhtään mitään. Ainoa mitä se pystyy asian hyväksi tekemään, on se että keinomunuaista säilytetään sen tiloissa, ettei sen tarvitsisi odotella käyttöön ottoaan sairaalan lähimetsikössä.

Ylilääkäri Airaksinen painotti, että kuntainliitot ovat muuallakin kuin Keski-Suomessa valtavassa rahapulassa sairaalakustannuksien vuoksi. Airaksinen sanoi, että valtion pitäisi ehdottomasti tukea kuntainliittoja budjettirahoillaan. Airaksisen mielestä lääkintöhallitus suhtautuu keinomunuaishoidon järjestämiseen passiivisesti.

Jyväskylässä on paljon hyvää tahtoa saada keinomunuainen toimintaan, mutta hyvä tahtohan ei riitä tällaisissa asioissa.

Olisi ollut mielenkiintoista kysyä Jyväskylän keinomunuaisen hyväntahtoiselta lahjoittajalta mitä hän ajattelee tilanteesta, mutta lahjoittaja haluaa pysyä tuntemattomana.

▲ — **Ei ole tilaa, valittaa Kuopion keskussairaalan lääkäri Matti Mattila, 32. Kuusi kerrosta hänen virkahuoneensa alapuolella makaa keinomunuaislaite, joka on jo ollut puolisentoista vuotta käyttämättömänä. Nyt on tehty suunnitelma maitokeittiön muuttamisesta keinomunuaishuoneeksi.**

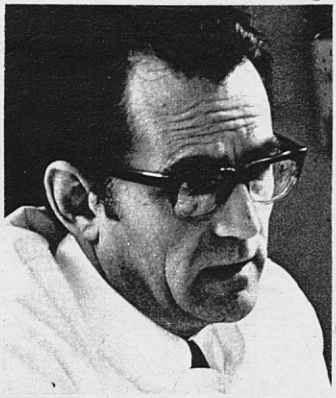

▼ — **Ottakoot Tanskasta mallia, tervehtii dosentti Börje Kullbäck keinomunuaisasiassa viivyttteleviä päättäjiä.**

Isä Valtio ei välitä sairaista lapsistaan

Eduskunta ja lääkintöhallitus suhtautuvat keinomunuaispotilaiden hoitokysymykseen penseästi ja välinpitämättömästi.

Helsingin yliopistollisen keskussairaalan sisätautien klinikan dosentti Börje Kullbäck ihmettelee, miksi lääkintöhallitus ei ole ryhtynyt tehokkaimpiin toimiin järjestääkseen keinomunuaispotilaiden hoidon kunnollisesti.

— Muissa Pohjoismaissa juuri lääkintöhallitukset ovat olleet asialla vaatimassa sikäläisiltä kansanedustuslaitoksilta määrärahoja keinomunuaispotilaiden hoitoon.

— Hyvänä esimerkkinä on Tanska, jossa lääkintöhallitus ajoi pakolla läpi lain, jonka ansiosta Tanskan valtio antaa keinomunuaishoidolle vuosittain 13 miljoonaa kruunua.

Myös ylilääkäri Airaksinen mainitsi haastattelussa Tanskan esimerkin ja hän oli samaa mieltä Kullbäckin kanssa siitä, että Suomen lääkintöhallituksen pitäisi ryhtyä todella tehokkaisiin toimenpiteisiin, jotta keinomunuaishoidolle saataisiin määrärahaa. Yksityisen sairaalan on vaikea ryhtyä anomaan määrärahoja, mutta kun lääkintöhallitus on sairaalalaitoksen ja eduskunnan välissä, niin juuri sen pitäisi tarttua asiaan.

Kun tiedustelin lääkintöhallituksesta, miksi se ei tee mitään, jotta Kuopion ja Jyväskylän keinomunuaiset saataisiin käyttöön, sieltä vastattiin, että sehän on kuntien asia. Lääkintöhallituksen kantana on tällä hetkellä, että kuntien pitäisi hoitaa omilla varoillaan keinomunuaislaitteensa ja potilaansa. Tämä on käytännössä täysin mahdotonta. Sen tietää lääkintöhallituskin.

Dosentti Börje Kullbäck sanoi, että yksityisten lahjoittajien osalta tilanne keinomunuaishoidossa on tällä hetkellä ilahduttava. Pari kolme vuotta sitten lehdistö nosti kovan metelin siitä, että ihmiset kuolevat turhaan, vaikka heitä voitaisiin hoitaa. Omattunnot heräsivät, ja tuloksen kertoo dosentti Kullbäck.

— Pari vuotta sitten sairaaloilla oli käytössään vain pari lahjoitettua konetta. Nyt kahdessa kolmessa vuodessa lahjoitusten määrä on kasvanut kahteenkymmeneenneljään. Hoitokertojen lukumäärä on lisääntynyt kahdesta—kolmesta tuhannesta kuuteen tuhanteen. Tämä on tapahtunut yksityisten lahjoittajien avulla, mutta täytyy myöntää, että valtiokin on lahjoittanut muutamia kojeita keskussairaaloille.

Keinomunuaislaite maksaa perustamiskustannuksineen dosentti Kullbäckin arvion mukaan noin 30 000—50 000 markkaa. Sen jälkeen kun tarvittavat perustuskustannukset on upotettu keinomunuaisosastoon, voidaan sinne hankkia uusia laitteita halvemmalla.

Dosentti Kullbäck on vihainen eduskunnalle niiden 200 ihmisen puolesta, jotka kuolevat vuosittain keinomunuaishoidon puutteeseen.

— Valtion pitäisi ratkaista tilanne samalla tavalla kuin Tanskassa.

— Keinomunuaispotilaita voidaan hoitaa kahdella tavalla. Ensiksi voidaan antaa keinomunuaishoitoa ja odotella tilaisuutta munuaissiirtoon. Onnistuneella munuaissiirrolla potilas saattaa tulla terveeksi loppuiäkseen.

— Modernin yhteiskunnan pitäisi ajatella vastuullisesti niitä kahtasataa ihmistä, jotka kuolevat hoidon puutteeseen. Jos löydettäisiin kymmenen miljoonaa markkaa vuodessa hoitotarkoituksiin, heidät kaikki voitaisiin pelastaa.

— Nämä kaksisataa kuolemaantuomittua ovat usein melko nuoria ihmisiä, perheellisiä ja sellaisia, jotka tulisivat täysin terveiksi munuaissiirtoleikkauksilla, jos vain keinomunuaishoito järjestyisi.

— Kun valtion budjettia lyödään lukkoon, niin jonakin iltana löytyy neljäkymmentä miljoonaa johonkin tarkoitukseen noin vain yhtäkkiä. En minä kiellä, etteivätkö valtion budjettimenot

olisi tärkeitä menoja, mutta kuitenkin ensiksi pitäisi yrittää pelastaa ihmishenki ja sitten vasta ajatella muita ongelmia.

Dosentti Kullbäck sanoi, että kahdensadan ihmisen kuolema estettäisiin 30 miljoonalla markalla. Tästä summasta olisi 20 miljoonaa tarkoitettu perustuskustannuksiin ja loput kymmenen miljoonaa vuosittaisiin käyttökuluihin. Kun peruskustannuserä olisi upotettu keinomunuaishoitoon, pärjättäisiin siitä eteenpäin tuolla kymmenellä miljoonalla.

Kuolemantuottamussyyte eduskunnalle

Olisi perin mielenkiintoista seurata sellaisen oikeudenkäynnin kulkua, jossa koko eduskunta olisi syytettynä kahdensadan ihmisen tahallisesta kuolemantuottamuksesta vuosittain. Jos joku itsepäinen juristi ryhtyisi puuhaamaan syytettä koko eduskuntaa vastaan tahallisista kuolemantuottamuksista keinomunuaispotilasasiassa, olisi sosiaalisesti avartavaa seurata miten kukin kansanedustaja puolustautuisi syytettä vastaan.

Syyttäjä perustelisi kuolemantuottamussyytteensä seuraavilla näkökohdilla, ja tuskinpa eduskunnalla olisi muita vaihtoehtoja kuin tunnustaa, että raha ratkaisee, tai, että se on syyllistynyt laiminlyönnillään kuolemantuottamuksiin.

1) Kansanedustajat ovat tietoisia siitä, että valtion budjettiin sisällytetyllä 10-miljoonan markan määrärahalla keinomunuaispotilaiden hoito voitaisiin järjestää niin, että kukaan (nyt 200) ei kuolisi hoidon puutteeseen.

2) Perustuslain mukaan eduskunta on yksin vastuussa budjettirahojen käytöstä. Eduskunnalla on toisin sanoen jatkuvasti mahdollisuus estää kahdensadan ihmisen kuolema antamalla munuaispotilaiden hoitoa varten sairaaloille 10-miljoonan markan määräraha.

3) Kun eduskunta ei anna tätä määrärahaa, niin se tietoisesti laiminlyönnillään surmaa 200 ihmistä vuodessa. □

TAKSI JA KEINOMUNUAINEN PITÄVÄT HÄNET HENGISSÄ

Viisikymmentä tuntia viikossa taksissa Varkauden–Helsingin välillä ja keinomunuaisessa, siinä varkautelaisen työnjohtajan elämä. Hän on silti onnellinen, kun on päässyt hoitoon. Helsingissä jo joku voi kuolla tai joutuu maksamaan hoidostaan jopa 900 markkaa kerralta.

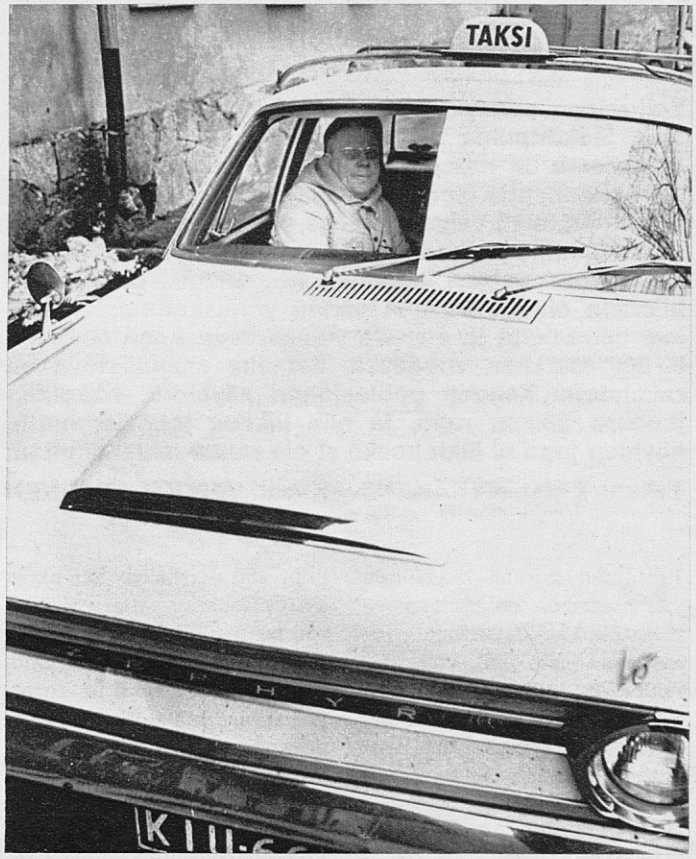

Varkautelainen työnjohtaja Pentti Rikkilä, 48, on sikäli erikoinen lähimmäinen, ettei hänellä ole munuaisia lainkaan. Ne poistettiin leikkauksen yhteydessä viime vuonna vakavan munuaissairauden seurauksena. Pentti Rikkilä sairastui viitisen vuotta sitten.

Nyt hän odottaa munuaissiirtoleikkausta, jonka jälkeen hän voisi palata normaaliin elämään ja mennä takaisin työhön.

Tällä hetkellä Rikkilän elämä on kaikkea muuta kuin normaalia. Hän ajaa joka toinen päivä taksilla Varkaudesta saakka Helsinkiin puhdistuttamaan verensä keinomunuaislaitteessa. Jokaisena tiistai-, torstai- ja lauantaipäivänä pysähtyy varkautelainen taksi Helsingin yliopistollisen keskussairaalan sisätautien klinikan ovelle ja Pentti Rikkilä nousee autosta ja asettuu keinomunuaiseen hoidettavaksi. Hoito kestää kymmenisen tuntia. Sen jälkeen Rikkilä nousee takaisin auton etupenkille ja ajaa Varkauteen. Ylihuomenna hän on taas Helsingissä.

— Olen laskenut, että vietän viikoittain taksissa noin 24 tuntia ja hoitolaitteessa toiset 24 tuntia. Se tekee yhteensä 48 tuntia. Kun joskus joutuu pysähtymään matkalla ja odottamaan jne., voi sanoa, että reilusti yli viisikymmentä tuntia viikossa tämän taudin hoitamiseen ja matkoihin kuluu, kertoo Rikkilä.

Rikkilä sanoo olevansa tyytyväinen elämäänsä vakavasta sairaudesta huolimatta. Hän on onnellinen, että sattuu kuulumaan niiden joukkoon, jotka on valittu hoitoa saamaan. Kukapa ei olisi. Voi helposti arvata miltä kuolemaantuomitusta miehestä tuntuu, kun hän voi osallistua hoitoon. Ilman keinomunuaista hän kuolisi muutamassa päivässä verenmyrkytykseen.

Varkaudesta Kuopioon on vain 74 kilometriä. Jos puolitoista vuotta sitten lahjoituksena saatu Kuopion keinomunuainen olisi saatu käyttöön, Pentti Rikkilän elämä olisi paljon helpompaa. Rikkilä on yksi viivyttelyn uhreista.

Taksimatka maksaa satoja markkoja Varkaudesta Helsinkiin ja yksi hoitokerta maksaa noin 500 markkaa. Kun kertoo taksimatkojen kustannukset kolmella, tulee valtion maksettavaksi komea lasku joka viikko.

Vuodessa tällaisen potilaan hoitoon ja kuljetuksiin uhrataan miltei yhden keinomunuaislaitteen hinta. Tulisi ajan mittaan valtiolle halvemmaksi järjestää jokaiseen keskussairaalaan omat keinomunuaisosastot. □

KÄÄNNÄ

SAIRAALAN ARKIPÄIVÄÄ 2

VARAKKAAT HOIDETAAN, KÖYHÄT KITUVAT JA LÄÄKÄRI RIKASTUU

Sairaalaan pääseminen ei ole helppoa. Syiksi väitetään lääkäripulaa tai paikkapulaa. Monien kohdalla pahin este on rahapula. Nykyiset säännöt ovat johtaneet siihen, että isolla setelitukolla voi päästä nopeasti hoitoon, eikä vaivan tarvitse olla edes yhtä vakavan kuin köyhällä potilaalla. Maassa on erityisin säännöksin turvattu vajaan tuhannen yli-, erikois- ja osastonlääkärin oikeus käyttää väärin yhteiskunnan maksamia sairaaloita ja ansaita ylimääräistä tuloa 50 000—60 000 markkaa vuodessa. Samalla säännöstöllä on rakennettu kahden potilasjonon käytäntö: rikkaiden jonossa liikkuu raha, ja niin liikkuu jonokin, mutta köyhien jono ei liiku koska ei ole rahaa millä liikuttaa.

Teksti: EINO NYKÄNEN **Kuva: VEIKKO LINTINEN**

Tämän sairaan käytännön perustana on ns. erikoismaksuluokkajärjestelmä. Tämä merkitsee sitä, että sairaaloiden ylilääkäreillä, erikoislääkäreillä ja osastonlääkäreillä on oikeus ottaa vastaan erikoismaksuluokkaan kuuluvia potilaita. Järjestelmään mentiin 1958, jolloin sairaalalääkäreiltä poistettiin oikeus pitää yksityispotilaita. Erikoismaksuluokka on kuitenkin käytännössä sama kuin yksityispotilasjärjestelmäkin: lääkärien keksimä keino tasoittaa yhden etuoikeuden poistamisesta koitunut taloudellinen menetys. Kun normaalipotilaan hoitomaksu on kuusi markkaa vuorokaudessa, saattaa sama hoito erikoismaksuluokassa maksaa monikymmenkertaisesti enemmän.

Jo pelkkä hoitopäivämaksu on kaksinkertainen: vuonna 1965 voimaan astuneella asetuksella tämä maksu on 13,90 markkaa kymmeneltä ensimmäiseltä päivältä. Saman asetuksen mukaan esimerkiksi lääkärin henkilökohtaisesti hoitamasta synnytyksestä maksu saattaa kohota 81,20 markkaan. (Tässä ei ole kysymys erikoislääkärin suorittamasta hoidosta, jossa maksu olisi vielä peräti kaksinkertainen.)

Sappikivileikkauksesta säädetty maksu on hinnoitettu noin 250 markaksi. Samainen asetus määrää, että ylilääkärin tai yliopiston asianomaisen dosentin antaessa hoidon, voidaan näitä taksoja korottaa puolella. Yliopiston asianomaisen alan professorin antamana vastaava hoito hinnoitetaan kaksinkertaiseksi. Niinpä saattaa professorin hoitamana pelkkä hoitopalkkio kohota esimerkiksi märkäpesäkkeen yksinkertaisessa aukaisussa noin 160 markkaan.

Erikoismaksuluokan potilaiden määrä on rajoitettu siten, että keskussairaaloissa saavat ylilääkärit pitää yhdellä kertaa kukin seitsemää potilasta, apulaisylilääkärit kolmea, samoin osastonlääkärit. Lisäksi on määrätty, ettei erikoismaksuluokan potilaiden määrä saa koskaan ylittää kymmentä prosenttia koko sairaalan potilasmäärästä. Tosiasiassa tätä määräystä kierretään. Tämä käy päinsä esimerkiksi siten, että heti hoitotoimen jälkeen potilas "heitetään" normaalipotilaaksi ja leikkaussaliin otetaan taas uusi erikoismaksuluokkalainen.

Luulisi, että erikoismaksuluokkaan sijoitetaan vaikeimmat tapaukset, jotka tarvitsevat pitkälle koulutetun erikoismiehen tietoja ja kokemusta. Näin ei kuitenkaan ole. Monet nuoremmat lääkärit sanovat, että erikoismaksuluokkaan sijoitetaan keskimääräistä helpompia tapauksia juuri tuon potilaskierron jouduttamiseksi. Näidenkin tapausten hoitoa pyritään sysäämään apulaislääkärien tehtäväksi, vaikka tehtävä ei heille kuuluisi.

Edelleen on tässä sopimuksessa määrätty, että erikoismaksuluokan potilaat on hoidettava työajan ulkopuolella. Näin ei kuitenkaan tapahdu. Lääket.lis. Ilkka Taipale sanoo, että lähes poikkeuksetta erikoismaksuluokan potilaat hoidetaan työajalla. Näin venyvät normaalipotilaiden jonot yhä pidemmiksi.

Ilkka Taipale toteaa edelleen, että järjestelmä on synnyttänyt kahden jonon käytännön. Tämäkin on lääkintöhallituksen nimenomaisten ohjeiden vastaista.

Lääkintöneuvos Yrjö Hongisto lääkintöhallituksesta myöntää kyllä kuulleensa moniakin väitteitä erikoismaksuluokan puitteissa tapahtuvasta ohjeiden kiertämisestä, mutta hän ei ole saanut näistä näyttöjä.

— Aina kun tällainen on otettu puheeksi, olen pyytänyt esittämään tarkan selvityksen asiasta, sanoo Hongisto. — Sellaista ei kuitenkaan ole esitetty. Mikäli jollakulla on esittää toteennäyttö, ottaa lääkintöhallitus välittömästi asian tutkittavakseen.

Suomen Lääkäriliiton lakimies Risto Riitesuo on tietoinen järjestelmän aiheuttamasta keskustelusta ammattikunnan sisällä. Keskustelun vuoksi on jopa hiljakkoin teetetty kyselykin sekä lääkärien että potilaiden keskuudessa siitä, miten nämä ryhmät suhtautuvat erikois-

JATKUU SIVULLA 160

TÄSSÄ ON TEILLE ILMAISET PIIRUSTUSVÄLINEET ... SAATTE PITÄÄ NE, VAIKKA ETTE JATKAISIKAAN KURSSIANI!

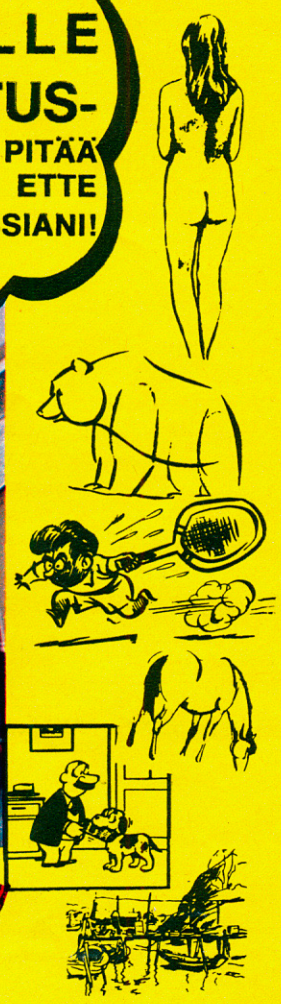

PIIRTÄKÄÄ KANSSANI

Kokeilkaa kotonanne ilmaiseksi 14 päivän ajan

NÄIN SE KÄY:

Te saatte olla koeoppilaanani 14 päivää. Lähetän Teille seikkaperäiset ohjeet ja valikoiman piirustustarvikkeita. Jos ette ole tyytyväinen edistymiseenne, niin saatte kaiken antamani opetuksen ILMAISEKSI. Saatte jopa pitää lehtiön, kynän ja muut tarvikkeet lahjana. Mutta jos päätätte jatkaa, Teidän tarvitsee maksaa ainoastaan 1,75 mk viikossa! Se on huokeata ... se on mukavaa ... Te pääsette nopeasti tuloksiin menetelmälläni!

vain **1,75** viikossa

Miksi sitten tarjoan tämän ILMAISEKSI?

Monet luulevat, että he eivät osaa piirtää. Mutta kun he saavat kokeilla ilmaiseksi ja näkevät, mitä he saavat aikaan muutamana mukavana tuntina 14 päivän aikana, he vakuuttuvat kurssini tehokkuudesta. Ja niin useimmat jatkavat opiskeluaan. Sitäpaitsi minusta on oikein, että saatte kokeilla ilmaiseksi, ennen kuin sitoudutte mihinkään. Silloin Teidän ei tarvitse ostaa "sikaa säkissä".

Yhteistyöllä parhaat tulokset

Kurssikirjeissä, jotka lähetän, opetan yksityiskohtaisesti — askel askeleelta — mitä Teidän on tehtävä ja miten. Jos ilmenee jotakin, mitä ette heti ymmärrä tai mihin haluatte saada perusteellisemman selvityksen, kirjoittakaa ja kysykää. Saatte vastauksen nopeasti. Jos tahdotte joitakin piirustuksianne arvosteltavan tai korjattavan, lähettäkää ne — niin usein kuin haluatte kurssin kestäessä. Näin saatte kurssistani irti mahdollisimman paljon.

Kuuluisat taiteilijat opettavat Teille erikoisalansa

Kuten tiedätte, piirtää voidaan usealla eri tavalla. Sen vuoksi minulla on apuna joukko kuuluisia taiteilijoita ... ainakin neljä heistä on maailmankuulua. Jokaisella heistä on oma tyylinsä. Nyt he tarjoavat Teille taitonsa ja opettavat erikoistekniikkansa. He antavat Teille arvokkaita vihjeitä, jotka vievät Teidät nopeammin kohti päämääräänne — piirustustaitoa.

Opettajina kuuluisia taiteilijoita, mm.

RIT-OLA,
CHARLES WOOD,
RAYMOND SHEPPARD,
GAHLIN ...

JAN-ERIK GARLAND (Rit-Ola) esittää Teille viiva viivalta, miten hän tekee poliittisen piirroksensa. EDWARD LINDAHL loihtii paperille yhden ihastuttavista lintututkielmistaan. MARGARETHA SYLWAN (MaS) paljastaa, miten hänen arvostetut selostuspiirroksensa syntyvät ja THORVALD GAHLIN antaa Teille hauskan oppitunnin pilapiirustuksessa. CHARLES WOOD on erikoistunut muotokuviin ja elävän mallin piirtämiseen. RAYMOND SHEPPARD opettaa Teitä piirtämään eläimiä. FRANCIS MARSHALL on tanssin ja liikunnan piirtäjä, VERA TEMPLE on verraton kukkien kuvaaja.

Kaiken tämän saatte oppia

Kurssi "Mustaa ja Valkoista" käsittää 15 kurssikirjettä kivipiirrospainoksena. Se käsittää yli 600 selittävää kuvaa helppotajuisin tekstein. Se opettaa Teille kaiken piirtämisestä. Ihmisruumis levossa ja liikkeessä. Anatomiaa. Eläinpiirustusta. Muotokuvapiirustusta. Sommittelu-, perspektiivi- ja varjo-oppia. Maisemapiirustusta, kukkien, laivojen, autojen, junien ja lentokoneiden piirtämistä. Karikatyyripiirustusta. Selostus- ja aihepiirustusta, teatterin, matkailun, urheilun ja politiikan alalta. Pila- ja sarjakuvapiirustusta. Satujen kuvitusta. Tekstausta. Jäljentämismenetelmiä. Telefotoa ym. ...

Jos haluatte jatkaa kurssia kokeilun jälkeen ...

... saatte uuden kurssikirjeen joka kolmas viikko postiennakolla hintaan 5,25 + postikulut.

Saatte ILMAISEKSI lajitelman piirustustarvikkeita!

Maksutta saatte lajitelman piirustustarvikkeita — lehtiön, kynän, pyyhekumin, hiussiveltimen ja vesivärin.

DIPLOMI

Kun olette suorittanut kurssin saatte tyylikkään diplomin.

Lähettäkää kuponki nyt — muutaman päivän kuluttua se voi olla myöhäistä.

KOKEILUKUPONKI

OY ESTIN AB, Merimiehenkatu 29, Helsinki 15, puh. 636 326

Haluan tulla Åke Skiöldin koeoppilaaksi 14 päivän ajaksi. Lähettäkää minulle heti ensimmäinen kurssikirje Åke Skiöldin piirustuskurssista "Mustaa ja Valkoista" postiennakolla 5,25 + postikulut. Jos en ole tyytyväinen edistykseeni 14 päivän opiskelun jälkeen lähetän heti takaisin kurssikirjeen ja saan rahani takaisin. Mutta jos haluan jatkaa kurssia pidän vain kurssikirjeen ja Te lähetätte minulle muut 14 kurssikirjettä joka kolmas viikko postiennakolla 5,25 + postikulut. Ilmaiseksi ensimmäiseen kurssikirjeeseen liitetään lajitelma piirustusvälineitä.

Nimi: .....

Osoite: .....

Postitoimipaikka: .....

Hymy 9/70

Vesi, jonka eräs yksityinen yritys haluaa pitää puhtaana.

Ja jota se likaa. Koska sillä on 11 puunjalostustehdasta.

Tänäkin vuonna Ahlström käyttää 7 000 000 markkaa, jotta uhkaava kehitys pysähtyisi. Ja laajentaa nykyisiä puhdistuslaitoksiaan.

Se valmistaa ja myy koneita, jotka hävittävät jätteitä ja puhdistavat ilmaa. Omissa tehtaissa niitä on jo käytössä.

Jokaisen tehtaan vaikutus luontoon on nyt tutkittu.

Työskentely parhaan ratkaisun löytämiseksi jatkuu.

Ahlströmillä on 22 tehdasta. Ne antavat työtä enemmälle kuin 10 000 ihmiselle.

Ahlström on liikeyritys. Sen tulee tuottaa voittoa, jotta toiminnan jatkuvuus olisi taattu.

Työntekijä haluaa siltä turvatun toimeentulon.

Yhteiskunta odottaa sen rakentavan uusia työpaikkoja.

Jokainen meistä haluaa puhdasta vettä.

AHLSTRÖM

VARAKKAAT HOIDETAAN...

maksuluokkaan.

— Kyselyn tulos oli ylivoimaisen myönteinen nykyiselle järjestelmälle, sanoo Riitesuo. — Pelkäsimme esimerkiksi, mitä sanovat yksityislääkärit, mutta nämäkin asettuivat varauksetta tukemaan erikoismaksuluokan säilyttämistä.

Riitesuo sanoo, että puheita on riittänyt aina ja osittain puheet sääntöjen kiertämisestä ja rikkomisesta pitävät paikkansa. Hänen mukaansa Suomen Lääkäriliitto kuitenkin pyrkii palauttamaan rikkojat aisoihin. Millä keinoilla, siihen ei tullut oikein selvää vastausta.

Sairaalaliiton johtaja Heikki Simola puhuu ongelmasta avomielisesti. Hän toteaa, että sairaalaliitto on tietoinen järjestelmän huonoista puolista, mutta aktiivisesti ei ole asiaan tartuttu, koska nykyisen järjestelmän poistaminen — Simolan käsityksen mukaan — kuitenkin kierrettäisiin jollakin muulla keinolla.

Simola sanoo, että ohjeiden mukaan ei ketään potilasta saisi asettaa toisen edelle. Ohjetta kierretään, ja mikäs on kiertäessä, kun kuitenkin samainen erikoismaksuluokan potilaisiin oikeutettu ylilääkäri voi itse päättää potilaaksiottamisesta.

— Tuskin voidaan täysin välttyä siltä, että joissakin tapauksissa tuttavat, tuttavantuttavat, omaiset tai asemaltaan tärkeät henkilöt sivuuttavat normaalin jonon erikoismaksuluokan avulla, sanoo Simola.

On selvää, että nämä ylilääkärit, apulaisylilääkärit ja osastonlääkärit saavat järjestelmän avulla kohtuuttoman tulonsiirron. Asiantuntijat arvelevat eräiden lääkäripiireissä suoritettujen palkkatutkimusten mukaan erikoismaksujen tuottaman keskitulon olevan yli 50 000—60 000 markkaa vuodessa. Tällä rahamäärällä siis vaiennetaan lääkärien oletettu korkea moraali, kasvatetaan jonoja sairaaloiden ovilla ja maksatetaan viulut yhteiskunnalla. □

SAIRAALAN ARKIPÄIVÄÄ 3

KUN PUUKKO LIPSUU JA ROHTO TAPPAA

Lain mukaan pitäisi jokaisen suomalaisen olla turvattu ”hengen ja omaisuuden puolesta”, eikä laki tee siinä suhteessa eroa terveen ja sairaan välillä.

Kadullakulkija voi kyllä tarpeen tullen huutaa poliisia avukseen ja hänellä on jopa mahdollisuus tulla kuulluksi, mutta sairaalassa ei potilaalla ole ketään kenen puoleen kääntyisi. Poliisi ei partioi leikkaussalissa eikä osaston käytävällä.

Teksti: USKO KENONEN Kuva: VEIKKO LINTINEN

Kuitenkin tapahtuu ”päällekarkauksia” myös sairaaloissa ja useimmiten vielä niin ovelasti, ettei uhri edes aavista mitään. Joskus suorastaan tuntuu siltä, että vanha kotimainen viina-saunaterva-menetelmä on himpun verran turvallisempi tapa torjua tautia kuin uskaltautuminen sairaalaan ammattimiesten hoidettavaksi.

Sairaalassa on tavallinen oppimaton piruparka täysin munkkilatinalla ja siankreikalla höystettyä slangia puhuvien lääkärien armoilla; oikeusturva, jopa henkikin saattaa olla sattuman varassa. Tosin joku itämainen viisas on joskus sanonut, että ihmisen elinpäivät ovat kuin ruoho, mutta tuntuu kuin muutamat lääkärit olisivat käsittäneet tuon lipsahduksen liian kirjaimellisesti; he ovat ottaneet oikeudekseen tallata ruohon jalkoihinsa.

Vaikka onhan toisaalta niinkin, että kun ei käänny katsomaan, ei tarvitse tietää, nouseeko se takaisin pystyyn vai ei.

Suomalaisessa sairaalassa ei potilaalle paljon selitellä, mitä tehdään ja miksi tehdään, mitkä ovat operaation tai hoitomenetelmän edut, mitkä haitat ja mitkä mahdolliset vaihtoehdot. Tämä autoritaarisuus on kuitenkin vielä pieni puute, pelkkä jäänne säätyyhteiskunnan ajoilta. Se on vain keikailukeino, jonka aatelittomatkin lääkärit ovat oppineet yläluokkaa tarkkailemalla ja joka todennäköisesti katoaa jo lähimmän 50 vuoden aikana.

Pahempaa sen sijaan on, että vain oman erikoisalansa ahtaissa ympyröissä pyöriskelevä lääkäri voi passittaa potilaansa ennen aikojaan tuolle puolen Tuonenvirran ja aivan turhan takia. Se on tapahtunut monta kertaa esimerkiksi niin, että yleiskunnoltaan liian heikko, jo elämänsä loppusuoralle ehtinyt mummeli viedään leikkaukseen, josta hänelle ei enää missään tapauksessa olisi mitään apua. Ja leikkauksen jälkeen mummoparka onkin sitten valmis kärrättäväksi teho-osaston läpi patologin pöydälle.

”Isoäiti miksi sinun kätesi ovat niin kylmät?”

Siinä meni lääkärin mahdollisesti taidokaskin työsuoritus maanrakoon, ja mummeli kuoli pois kenties vuotta, kenties kuukautta tai paria ennen aiottua. Joulun ehkä vielä olisi ehtinyt viettää lastenlasten parissa, ellei leikkausta olisi tehty. Eipä silti, saattoi olla hyväkin, että pääsi kituuttamasta tai rasittamasta kunnan kukkaroa.

Tarpeettomia leikkauksia tehdään myös nuorille ja terveille, leikkauksia, joista ei joskus ole sen enempää haittaa kuin hyötyäkään, joskus suorastaan vahinkoa. Tällainen operaatio tehdään vain koska lääkäri jostain syystä haluaa leikata. Ehkä kysymyksessä on yksityispotilas, jolta heltiää kosolti tuohta, ehkä lääkäri on vain innostunut ammattiinsa, haluaa kokeilla taitojaan tai muuta vastaavaa. Syitä on monia. Potilaan osana on vain kipu ja kulut.

Kovin usein ei kai tapahdu, että lääkäri kävisi leikkaukseen niin kännissä, että puukko lipsuu. Sen sijaan ei ole harvinaista, että lääkäri jatkuvasti tyrii leikatessaan tai diagnoosia tehdessään. Toiset lääkärit ja sairaanhoitajat, jotka tietävät tämän, vaikenevat: ”Vala sitoo, täytyy olla solidaarinen!”

Tuntuu kuin tuollaisella solidaarisuudella olisi hiukan väärä osoite, ja valan sisältö olisi tullut pikkuisen pieleen ymmärretyksi.

Lääkärikin on vain ihminen, sanotaan, lääkäri on ammattimies. On huonoja muurareita, suutareita, latojia ja on myös huonoja lääkäreitä. Huononkin lääkärin on elettävä.

Tuo pitää tietenkin paikkansa, mutta siinä ei ole kaikki. On kysymys muustakin kuin lääkärin elintasosta; ihmisruumis kun sattuu olemaan niin helposti vahingoittuva värkki, ettei siihen paljon parane tehdä ”naukkarinjälkiä”. Vaikka pohjimmiltaan se on kai arvostuskysymys; toiset noteeraavat ihmiselämän korkeammalle, toiset matalammalle.

Niin alhaiseksi sitä ei kuitenkaan saisi arvioida, että sallitaan kaikenlaisten hengenvaarallisten puukkojunkareiden hillua vapaasti leikkaussalissa. Sellaisissa tapauksissa ei vaikeneminen ole enää solidaarisuutta vaan kanssarikollisuutta. Sitä paitsi mikään ei estä poropeukaloista lääkäriä ryhtymästä vaikkapa lääke-esittelijäksi.

Kaikkein kylmäverisintä, pirullisinta piittaamattomuutta ihmisoikeuksista ovat kuitenkin ne ihmiskokeet, joita suoritetaan joissakin sairaaloissa. Ne ovat täysin rinnastettavissa keskitysleirilääkäreiden hääräilyyn Natsi-Saksassa.

Jotkut lääkärit näet haluavat tulla oikeiksi tohtoreiksi ja sitä varten heidän on mm. valmistettava väitöskirja. Väitöskirja on tavallisesti yksinkertaisia tieteellisiä tutkimusmenetelmiä käyttäen laadittu pienehkö tutkimus. Väitöskirjan tieteellinen arvo on parhaissakin tapauksissa vähäinen, aniharvoin merkittävä. Useimmille se on pelkkä muodollisuus, joka on pakko täyttää, mutta niille muutamille, jotka tähtäävät tieteelliseen tutkimustyöhön, se on arvokasta esiharjoittelua.

Jotkut väitöskirjaansa työstävät lääkärit joutuvat kokeilemaan aineilla, joiden vaikutusta ei vielä paljonkaan tunneta, ja se saattaa aiheuttaa melkoisia yllätyksiä.

No, yrityksen ja erehdyksen kauttahan sitä ihminen oppii ja kokeilu on kaiken edistyksen ehto, mutta kun kokeilu tapahtuu sairaalassa, ihmishenki panoksena ja siten, ettei uhri edes tiedä joutuneensa koekaniiniksi, niin voi vain todeta, että tässä maassa eivät konsulit valvo eivätkä syyttäjät syytä.

On vaikea sanoa, kuinka moni on kuollut tällaisen kokeilun seurauksena vai onko kuollut ketään, mutta tiedän tapauksia, joissa lähtö on ainakin ollut lähellä.

Eräällekin, vielä parasta miehuuttaan elävälle kaverille tuli hätäinen matka ”teholle”, jossa hänet vain vaivoin saatiin virvoiteltua veronmaksukykyiseksi. Ja koko juttu johtui vain siitä, että muuan tohtorikokelas tarvitsi aineistoa väitöskirjaansa.

Voidaan tietysti väittää, että kysymyksessä on yksittäistapaus, mutta sille väitteelle ei löydy perusteita. Vähäinenkin tieteellisten tutkimusmenetelmien tuntemus riittää kertomaan, ettei yksi tapaus todista vielä mitään. Tarvitaan useita kokeita, useita koehenkilöitä ennen kuin tuloksia voidaan pitää merkitsevinä. Useat kokeet merkitsevät useita vaarannettuja ihmishenkiä.

Eduskunnan oikeusasiamiehen kannattaisi kyllä kasata yöpöydälleen vino pino lääkärien väitöskirjoja. Siinä olisi hänelle tosi mielenkiintoista iltalukemista ja ehkä hänen olisi myös hyödyllistä miettiä, miten eräät tutkimustulokset ovat voineet syntyä.

Vanha lehtimieskasku kertoo, kuinka toimitusharjoittelija lopetti liikenneonnettomuusuutisen sanoihin: ”Kuoli sairaalassa saamiinsa vammoihin.”

Minua tuo kasku ei ole enää pitkään aikaan naurattanut. □

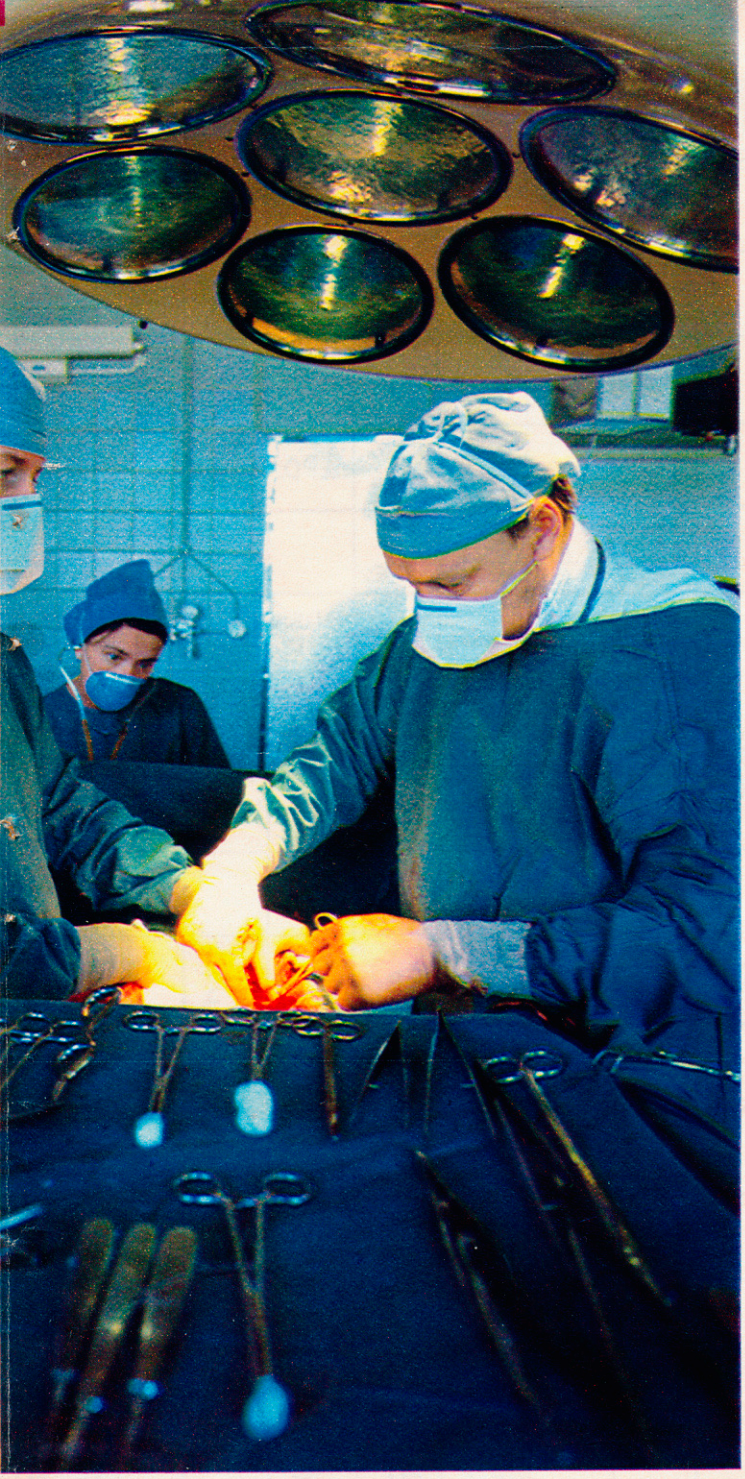

merkiksi niin, että yleiskunnoltaan liian heikko, jo elämänsä loppusuoralle ehtinyt mummeli viedään leikkaukseen, josta hänelle ei enää missään tapauksessa olisi mitään apua. Ja leikkauksen jälkeen mummoparka onkin sitten valmis kärrättäväksi teho-osaston läpi patologin pöydälle.

"Isoäiti miksi sinun kätesi ovat niin kylmät?"

Siinä meni lääkärin mahdollisesti taidokaskin työsuoritus maanrakoon, ja mummeli kuoli pois kenties vuotta, kenties kuukautta tai paria ennen aiottua. Joulun ehkä vielä olisi ehtinyt viettää lastenlasten parissa, ellei leikkausta olisi tehty. Eipä silti, saattoi olla hyväkin, että pääsi kituuttamasta tai rasittamasta kunnan kukkaroa.

Tarpeettomia leikkauksia tehdään myös nuorille ja terveille, leikkauksia, joista ei joskus ole sen enempää haittaa kuin hyötyäkään, joskus suorastaan vahinkoa. Tällainen operaatio tehdään vain koska lääkäri jostain syystä haluaa leikata. Ehkä kysymyksessä on yksityispotilas, jolta heltiää kosolti tuohta, ehkä lääkäri on vain innostunut ammattiinsa, haluaa kokeilla taitojaan tai muuta vastaavaa. Syitä on monia. Potilaan osana on vain kipu ja kulut.

Kovin usein ei kai tapahdu, että lääkäri kävisi leikkaukseen niin kännissä, että puukko lipsuu. Sen sijaan ei ole harvinaista, että lääkäri jatkuvasti tyrii leikatessaan tai diagnoosia tehdessään. Toiset lääkärit ja sairaanhoitajat, jotka tietävät tämän, vaikenevat: "Vala sitoo, täytyy olla solidaarinen!"

Tuntuu kuin tuollaisella solidaarisuudella olisi hiukan väärä osoite, ja valan sisältö olisi tullut pikkuisen pieleen ymmärretyksi.

Lääkärikin on vain ihminen, sanotaan, lääkäri on ammattimies. On huonoja muurareita, suutareita, latojia ja on myös huonoja lääkäreitä. Huononkin lääkärin on elettävä.

Tuo pitää tietenkin paikkansa, mutta siinä ei ole kaikki. On kysymys muustakin kuin lääkärin elintasosta; ihmisruumis kun sattuu olemaan niin helposti vahingoittuva värkki, ettei siihen paljon parane tehdä "naukkarinjälkiä". Vaikka pohjimmiltaan se on kai arvostuskysymys; toiset noteeraavat ihmiselämän korkeammalle, toiset matalammalle.

Niin alhaiseksi sitä ei kuitenkaan saisi arvioida, että sallitaan kaikenlaisten hengenvaarallisten puukkojunkkareiden hillua vapaasti leikkaussalissa. Sellaisissa tapauksissa ei vaikeneminen ole enää solidaarisuutta vaan kanssarikollisuutta. Sitä paitsi mikään ei estä poropeukaloista lääkäriä ryhtymästä vaikkapa lääke-esittelijäksi.

Kaikkein kylmäverisintä, pirullisinta piittaamattomuutta ihmisoikeuksista ovat kuitenkin ne ihmiskokeet, joita suoritetaan joissakin sairaaloissa. Ne ovat täysin rinnastettavissa keskitysleirilääkäreiden hääräilyyn Natsi-Saksassa.

Jotkut lääkärit näet haluavat tulla oikeiksi tohtoreiksi ja sitä varten heidän on mm. valmistettava väitöskirja. Väitöskirja on tavallisesti yksinkertaisia tieteellisiä tutkimusmenetelmiä käyttäen laadittu pienehkö tutkimus. Väitöskirjan tieteellinen arvo on parhaissakin tapauksissa vähäinen, aniharvoin merkittävä. Useimmille se on pelkkä muodollisuus, joka on pakko täyttää, mutta niille muutamille, jotka tähtäävät tieteelliseen tutkimustyöhön, se on arvokasta esiharjoittelua.

Jotkut väitöskirjaansa työstävät lääkärit joutuvat kokeilemaan aineilla, joiden vaikutusta ei vielä paljonkaan tunneta, ja se saattaa aiheuttaa melkoisia yllätyksiä.

No, yrityksen ja erehdyksen kauttahan sitä ihminen oppii ja kokeilu on kaiken edistyksen ehto, mutta kun kokeilu tapahtuu sairaalassa, ihmishenki panoksena ja siten, ettei uhri edes tiedä joutuneensa koekaniiniksi, niin voi vain todeta, että tässä maassa eivät konsulit valvo eivätkä syyttäjät syytä.

On vaikea sanoa, kuinka moni on kuollut tällaisen kokeilun seurauksena vai onko kuollut ketään, mutta tiedän tapauksia, joissa lähtö on ainakin ollut lähellä.

Eräällekin, vielä parasta miehuuttaan elävälle kaverille tuli hätäinen matka "teholle", jossa hänet vain vaivoin saatiin virvoiteltua veronmaksukykyiseksi. Ja koko juttu johtui vain siitä, että muuan tohtorikokelas tarvitsi aineistoa väitöskirjaansa.

Voidaan tietysti väittää, että kysymyksessä on yksittäistapaus, mutta sille väitteelle ei löydy perusteita. Vähäinenkin tieteellisten tutkimusmenetelmien tuntemus riittää kertomaan, ettei yksi tapaus todista vielä mitään. Tarvitaan useita kokeita, useita koehenkilöitä ennen kuin tuloksia voidaan pitää merkitsevinä. Useat kokeet merkitsevät useita vaarannettuja ihmishenkiä.

Eduskunnan oikeusasiamiehen kannattaisi kyllä kasata yöpöydälleen vino pino lääkärien väitöskirjoja. Siinä olisi hänelle tosi mielenkiintoista iltalukemista ja ehkä hänen olisi myös hyödyllistä miettiä, miten eräät tutkimustulokset ovat voineet syntyä.

Vanha lehtimieskasku kertoo, kuinka toimitusharjoittelija lopetti liikenneonnettomuusuutisen sanoihin: "Kuoli sairaalassa saamiinsa vammoihin."

Minua tuo kasku ei ole enää pitkään aikaan naurattanut.

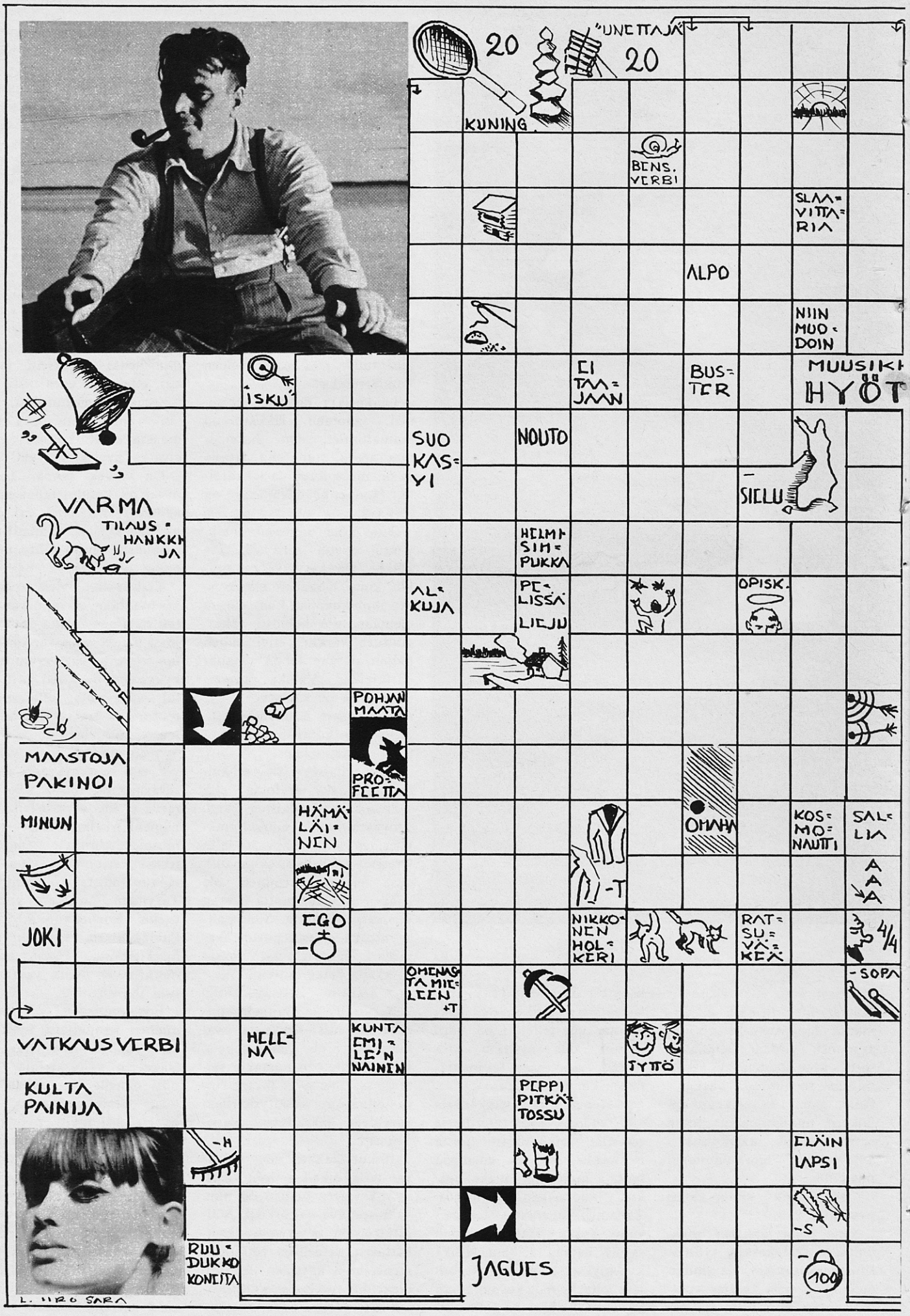
20
"UNETTAJA"
20
KUNING
BENS. VERBI
SLAA=VITTA=RIA
ALPO
NIIN MUO=DOIN
ISKU
EI TAA=JAAN
BUS=TER
MUUSIKI
HYÖT
SUO KAS=YI
NOUTO
SIELU
VARMA
TILAUS=HANKKI JA
HELMI SIM=PUKKA
AL=KUJA
PE=LISSÄ LIEJU
OPISK.
POHJAN MAATA
MAASTOJA PAKINOI
PRO=FEETTA
MINUN
HÄMÄ=LÄI=NEN
OMAHA
KOS=MO=NAUTTI
SAL=LIA
-T
A A A
JOKI
EGO
NIKKO=NEN HOL=KERI
RAT=SU=VÄ=KEÄ
4/4
OMENAS=TA MIE=LEEN +T
-SOPA
VATKAUS VERBI
HELE=NA
KUNTA EMI=LE'N NAINEN
TYTTÖ
KULTA PAINIJA
PEPPI PITKÄ=TOSSU
-H
ELÄIN LAPSI
-S
RUU=DUKKO KONEITA
JAGUES
100
L. HRO SARA

SYYSSANAPUNOS

Ristikon ratkaisujen tulisi olla perillä toimituksessa 10. 9. mennessä. Osoitteemme on Hymylehti, Puutarhak. 16, Tampere. Merkitkää kuoreen tunnukseksi Syyssanapunos.

Elosanapunoksen ratkaisu ja voittajaluettelo on sivulla 164

JUOKSIJA
LEPO-AIKA
RYAN O'
PURJEVENEITÄ
KELTANOKKA
ANTIIKIN PUHUJA
LIITOS
MERILÄ
LADD
SIASTA
ALKUASUKAS SOTURI
ALKUUN SISILIÄSTÄ "PUTSAREITÄ"
NOIDILLE
SULAUTUMINEN
SORSA
TOSIASIA LAHJA
HELPO
AKROBAATIT 100
RIKAS SUKU
MSM
TIIVISTEITÄ
TIIVISTI
SUOJELEE
VÄRI
POISTOJA
ILVESKISSAT
LUOSTARI
SUVET
KALLESTA MIELEEN
KARE
5
5 SENTTIÄ
NELJÄNNEKSET

ELOSANAPUNOKSEN RATKAISU

Mustetäytekynän voitti **Ester Kalpio**, Jänhiälä. Kirjapalkinnot: **Enni Fenander**, Otsolahdentie 7 B 17 Tapiola, **Taimi Lakkasuo**, Huovitie 1 A 5, Helsinki 40, **Mauno Yliruusi**, Kontiontie 7 C 13, Tapiola ja **Vuokko Savolainen**, Vilhonk. 17 Lahti.

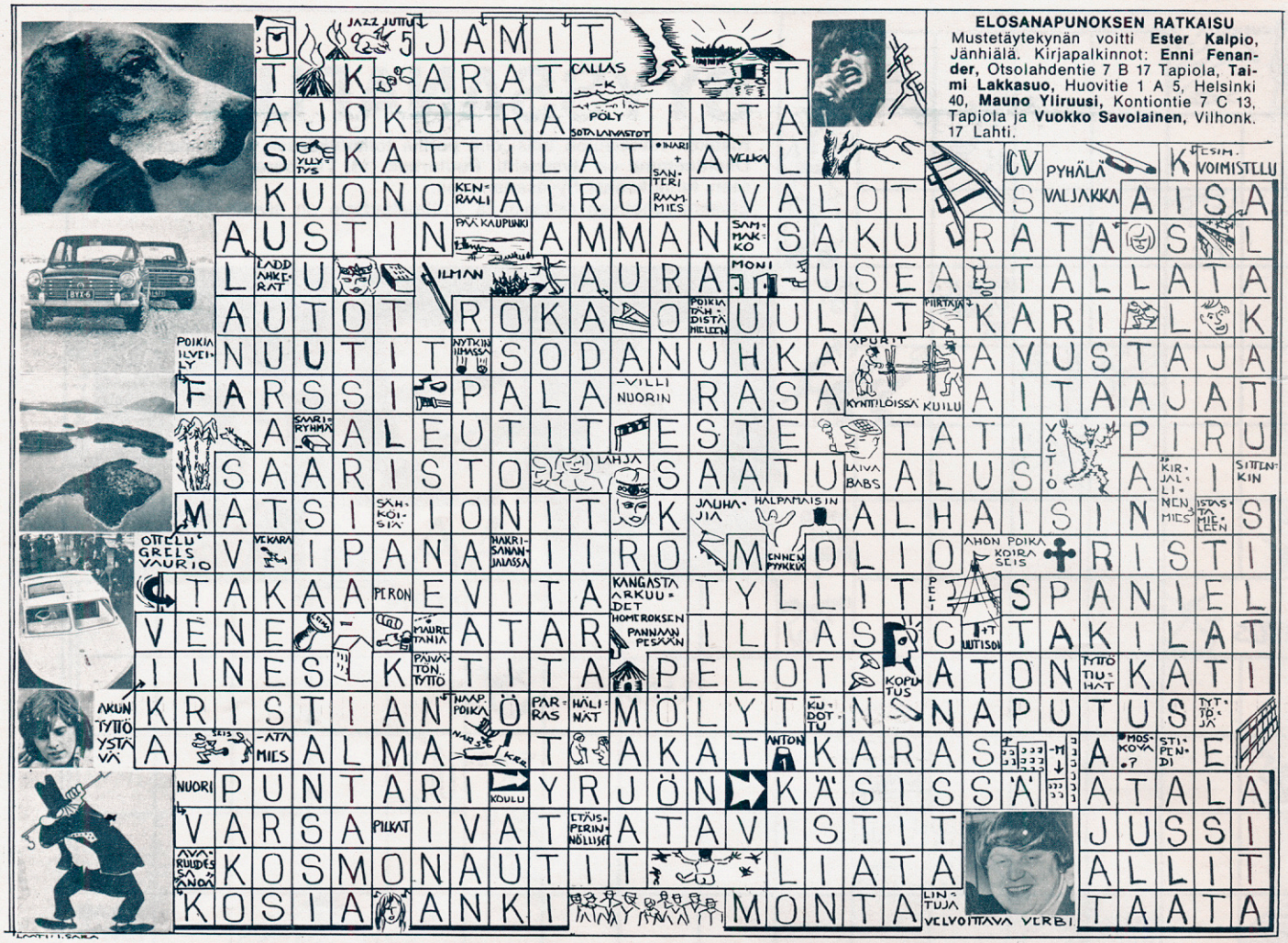

Tässä hymyilee neljä Suomen suosituinta

LEIJONAA

Onpa syytäkin hymyillä. Sillä Leijona-pastilli maistuu ja piristää. Niin naista kuin miestä. Leijona suojaa kurkkua ja lievittää yskää ja käheyttä. Neljä lajia. Makunne mukaan. Lisäksi **Leijona-Salmiakki** ja **Leijona-Eucalyptus.**

MERIJAL — *aina ja joka paikassa*

TÄYDELLINEN VERSTAS

VOIMAKAS SKIL-MOOTTORI 3 VUODEN TAKUU

kokeilkaa ILMAISEKSI 10 päivää

Maailmankuulu porakone, johon kuuluu yli 50 osaa ja varustetta

Vahva sähkömoottori tekee työn! Nyt voitte helposti SAHATA — HIOA — PORATA — LEIKATA kuvioita — POISTAA ruosteen tai vanhan värin — TEROITTAA veitsiä ja muita työkaluja — KIILLOTTAA auton tai huonekalut — SEKOITTAA värejä . . . ja lisäksi suorittaa lukemattomia muita töitä kotonanne tai puutarhassanne.

KAIKKI TÄMÄ 10 PÄIVÄN KOKEILUAJAKSI:

Porakone, jossa on uudentyyppinen poraistukka — Porajalusta — Pyörösaha 140 mm:n sahanterineen — Sahanalusta ohjausjärjestelmineen — Kuviosaha ja siihen kuuluvat kolme terää — Roottorijyrsin ja pyörivä raspi — Hiomatarvikkeet — Teräsharja — Kahdella nopeudella toimiva kulmavälitys — Kumilaikkatuki, 12 hiekkapaperilaikkaa sekä pesunkestävä lampaanvillahuppu — 9 erikokoista metalli- ja 6 puuporaa — Penkkiteline eri hiomis- ja kiillotustöitä varten — Värin sekoittaja — Suuri metallinen työkalulaatikko porakonetta ja varusteita varten.

ETTE TARVITSE MINKÄÄNLAISIA ESITIETOJA!

Vaikka ette koskaan aikaisemmin olisi pitänyt mitään työkalua kädessänne osaatte hoitaa TÄYDELLISTÄ VERSTASTA. Ja kuitenkin tällä työkalusarjalla on teho, joka vastaa kaikkia kokeneen ammattimiehen vaatimuksia. Voimanlähteenä kaikille eri työkaluille on vahva amerikkalainen SKIL-tehtaan suunnittelema maailmankuulu porakone. Koneen moottorin teho on 400 wattia, mikä antaa sellaisen voiman, että sillä voidaan porata jopa 10 mm:n reikiä teräkseen. Kone on Sähkötarkastuslaitoksen hyväksymä ja KAKSOISERISTETTY, joten sitä ei tarvitse maadoittaa. Se voidaan liittää jokaiseen seinäkoskettimeen (220 V vaihtovirta). Kolmen vuoden takuu.

ILMAISEKSI

Mikäli tilaatte TÄYDELLISEN VERSTAAN, on Teillä tilaisuus saada myös kätevä työpöytä 50 % alennuksella. Saatte tutustua näihin aivan ilmaiseksi 10 päivää. Tänä aikana saatte kokeilla ja käyttää kaikkia työkaluja kuinka paljon vain haluatte. Mikäli ette ole täysin tyytyväinen tai ette usko Teillä olevan iloa tarvikkeista, saatte lähettää kaiken takaisin.

KÄTEVÄ TYÖPÖYTÄ — 50 % ALENNUKSELLA

NORM. 132:— NYT 66:—

Tama tyopoyta on erittain lujarakenteinen ja kaytannollinen. Se on kooltaan 120×60 cm ja on siten riittävän suuri mitä erilaisimpien töiden suorittamiseen. Pöytään kuuluu myös tilava työkalulaatikko, joka voidaan sijoittaa pöytälevyn alle joko sen keskelle tai sivulle. Käyttäkää hyväksenne tätä erikoistarjousta ja hankkikaa itsellenne tämä korkealuokkainen työpöytä.

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää minulle kotiini 10 päivän ilmaista kokeilua varten TÄYDELLINEN VERSTAS -sarja. Osamaksu: mk 49,— (+ postitus) 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta ja sen jälkeen mk 49,—/kk 9 kuukauden ajan. Käteishinta 434:—.

☐ Merkitsemällä viereiseen ruutuun rastin, tilaan myös TÄYDELLISEN TYÖPÖYDÄN 10 päivän ilmaista tutustumista varten.

Mikäli päätän pitää koko sarjan itselläni, saan työpöydän huippuedullisella 50 % alennuksella eli hintaan mk 66,— (+postitus).

Ellen ole sarjaan täysin tyytyväinen, voin palauttaa sen 10 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien.

Nimi .....

Ammatti ..... Synt: .....

Osoite .....

Postitoimipaikka .....

Postikonttori, H:ki 10, lupa n:o 1700 HYMY 1. 9.

Voidaan jättää postin kuljetettavaksi ilman postimerkkiä

HOBBY HALL
(Oy Concert Hall Society Ab)

Postilokero 56018
HELSINKI 300

REMIL

reumaattiseen särkyyn ja lihaskipuihin

Remil sisältää särkyä lievittävien lääkeaineiden lisäksi meprobamaattia, joka ehkäisee lihasten jäykistymisen ja laukaisee lihasjännityksen.

Annostus: 2 tabl. 3—4 kertaa päivässä aterian jälkeen.
Saatavana vain apteekeista.

Ohjehinnat:
10 tabl. 1,36
20 ,, 2,24

Medica 1911
tiede ja terveys

Theranyl

voide lihassärkyyn

- tehoaa vedon aiheuttamaan särkyyn
- helpottaa reumasärkyä
- taittaa noidannuolen
- karkottaa liikunnan ja harjoittelun aiheuttaman säryn
- auttaa nivelsärkyyn
- lievittää nyrjähdysten ja lihasvenähtymien aiheuttamia kipuja

Saatavana apteekeista ilman reseptiä

Lääketehdas
MEDISAN AB
UPPSALA

ja ollaan siististi. Pannaan karvat jonoon ja markat taskuun. Säästät. Riittää parikin tippaa päivässä. **Vee Seiskaa.** Se pitää kurissa kaverin — hiukset. Jenkkien suosituin nestemäinen hiusvoide. Eikä rasvan tippaa.
Pistä päähäsi ja reteesti menee

V7 hiuksiisi

POSTIA

Kiitos riemulomasta!

Olin eräs onnellinen osanottaja Hymylehden järjestämällä sadan äidin Mallorcalle suuntautuneella riemulomalla. Loma oli todella nimensä veroinen, ei muistunut koti-ikäväkään mieleen, sillä Mallorca oli kaunis kaikkine nähtävyyksineen, hotellista tehtyine retkineen ja hauskoine juhlineen.

Olin Bon Estar'issa niiden 53 muun äidin joukossa. Hotellin henkilökunta oli hauskaa ja välitöntä. Meillä äideillä oli hyvä ja kiva yhteishenki. Kerroimme kaikki ilomme ja surumme toisillemme. Meitä siellä hoivaili hellästi Varpu, Topi, Aila ja Matti kävi välillä kajauttamassa kauniit laulut.

Retkellä ollessa autonkuljettajamme Paco oli iloinen ja lauloi meille. Loma oli mitä parhaiten järjestetty ja ikuisesti mieliinpainuva. Tästä kaikesta haluan henkilökohtaisesti kiittää Hymylehteä, Keihäsmatkoja ja matkalla ollutta huoltohenkilöstöä sekä kaikkia jotka tavalla tai toisella avustivat lomamme onnistumisessa. Siis; sydämellinen kiitos kaikesta.

Asun täällä "Saarijärven salomailla" ja muistelen ilomielin viettämääni lomaa.

Elsa Rahkonen,
Kolkanlahti

PS. Olisiko mahdollista saada niitä Matin ottamia matkakuvia, edes muutama, muistoksi?

★ ★ ★

Minun tekee mieleni kiittää Teitä Hymylehden toimittajia ja lähettää parhaimmat kiitokseni kun järjestitte minulle yllättävän hauskan matkan Mallorcalle. Se oli erityinen elämys, näin kun on köyhyydessä kaiken ajan elänyt ja kasvattanut yksitoista lasta. Nyt minulla on hyvä jo olla kun olemme saaneet vaikeudesta vapauden, nuorin tyttö on 17-vuotias.

Mutta 40 vuotta olikin raskasta, kun itse piti käsitöillä hankkia lapsille vaatteet. Olen koko ikäni tehnyt käsitöitä ja hoitanut lehmät ja kesällä perheeni kanssa kerännyt marjoja ja kylvänyt sipulia että olen talveksi saanut pakan flanellia, josta olen neulonut lapsille alusvaatteet, jopa pukuja itselleni. Mies on ollut kaiken ikänsä sairas.

Lausun Teille vielä kerran sydämelliset kiitokset kaikesta ja radion välityksellä vielä Matti Heinivaholle hauskat terveiset ja kiitokset kun hän vaivautui meitä huoltamaan siellä Hymy-lomalla.

Iida Kuusela,
Ylitornio

Kiitos kiitoksista, hyvät Hymyäidit! Ja niistä kuvista; ne tulevat, ovat ehkä tätä lukiessanne jo tulleetkin.

Toimitus

Nauravasta Jeesuksesta vielä kerran

Olen nuori maalaistyttö. En lue lehteänne paljon, selailen sitä joskus harvoin. Jokin aika sitten katselin naapurini Hymylehteä ja silmieni eteen osui kuva "nauravasta Jeesuksesta".

Ehkä kukaan teistä ei osaa arvata miltä minusta tuntui tuon kuvan nähtyäni. Jeesus ja ainoastaan Hän voi antaa elämään todellista sisältöä. Maallisen toivon rapistuessa on Jeesus tarjoamassa lohdutustaan. Maallisten ystävien jättäessä Jeesus ei jätä. Yksikään, joka on hänet kohdannut, ei voi kuunnella eikä katsella pilkkaa Hänestä. Vain sellainen, joka ei tunne häntä, pystyy esittämään tuollaisia piirroksia.

Raamattu sanoo Jeesuksesta: "Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava..." "Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä..."

Jeesuksella oli tehtävä kärsiä meidän puolestamme, että me voisimme elää rauhassa, ts. heittää huolemme hänelle.

Jeesus ei voinut nauraa ja samalla tietää, miten monet ihmiset jättivät hänet, ainoan Pelastajansa. Tuo kuva ainakin oli suurta pilkkaa, ja varmasti Hymylehti menetti monta selailijaa. Kun pilkkaatte

Jeesusta, pilkkaatte samalla myös Jumalaa, sillä he ovat yhtä olemusta.

Minä pyydän teitä, älkää arvostelko tai esittäkö mielipiteitänne ja ajatuksianne sellaisesta mitä ette tunne. Oppikaa tuntemaan ensin.

Ei pilkkaa,
Kälviä

Kiitoksia. Vaikka aihe "Naurava Jeesus" keskustelun aiheena alkaa olla jo vanhahtava, julkaisemme kirjeenne sen vuoksi, että mielipiteenne on ensimmäinen asiaan kielteisesti suhtautuva. Kiittäviä kun on, ystävä hyvä, tullut kosolti. — Muuten, miksei Jeesus voinut nauraa?

Toimitus

Hymylehti kouluttaa sosialisteiksi

Onko Hymylehti paljastanut kemijärveläisen Raija Lampelan kouluttamisella Väinö Voionmaan opistossa (Sosialistien kansankorkeakoulu) todelliset kasvonsa? Näinkö lehtenne pyrkii ajamaan sosialistista päämäärää. Raija-neitihän aloittaa toisen vuosikurssin Työväen Akatemiassa syksyllä. Työväen Akatemia on muuten maan arvostetuimpia kansankorkeakouluja ja siinä ei tietenkään ole mitään pahaa. Haluaisin vain tiedustella koska Hymylehdelle avautuu niin paljon todellista sosiaalista mieltä, että voitte laittaa seuraavan oppilaanne keskustalaiseen Alkio-Opistoon Perniön kuntaan. Kurssit sielläkin alkavat syyskuun puolivälissä ja ko. opisto kuuluu Oriveden opiston ja Sirolaopiston ohella maan tiukimpiin kansankorkeakouluihin. Silloin kun minä kävin Alkio-Opiston II vuosikurssia pääsi 36 oppilaasta 10 Tampereen yliopistoon ja se oli ylivoimaisin prosentuaalinen osuus muista kansankorkeakouluista.

Kernaasti voin olla auttamassa sen henkilön löytämiseksi ainakin jos kysymykseen tulee Pohjois-Savon tai Etelä-Pohjanmaan kehitysalueet, josta oppilaanne lähetätte Alkio-Opistoon. Tämä kaikki Hymylehden tasapuolisuuden nimessä. Teitähän on monesti maan suurimpana ja kauneimpana epäilty vaikka minkälaisesta törkeydestä. Varatkaapa 1 000 mk seuraavaa oppilastanne varten, Alkio-Opistoon.

Ystävyydellä lukijanne
Mikko Paavola,
Kuopio

Ei paljastanut, parahin Mikko Paavola! Raija Lampela tutustui useiden kansanopistojen opetusohjelmiin ja valitsi lopulta OMASTA TAHDOSTAAN Voionmaan opiston opinahjokseen. Paitsi että se vastasi hänen mielestään lähinnä niitä toiveita, jotka hän opiskelulleen oli asettanut, oli Voionmaan puolelle vaakaa painamassa myös se, että Raija halusi pysytellä lähellä Tamperetta, jossa hän vietti viime kesän.

Vielä muutama sananen: Voionmaan opisto on kansanopistolain alainen työläisnuorison oppilaitos, ei sosialistien kansankorkeakoulu. Hymylehti ei varmastikaan ole syyllistynyt minkäänlaiseen törkeyteen avatessaan nuorelle tytölle mahdollisuuden opintielle. Se joka meitä tästä epäilee, ajelee ahtailla raiteilla.

Toivokaamme yhdessä Raijalle onnea hänen aloittaessaan ENSIMMÄISEN vuosikurssinsa Työväen Akatemiassa.

Toimitus

Veljeni on sellainen

Haluaisin muutamalla sanalla puuttua lehdessänne olleeseen artikkeliin 'Millainen olet mies'?

Mielestäni se oli hyvin kirjoitettu ja paikkansakin pitävä, mutta olisittepa nähneet ja kuulleet, minkä vaikutuksen kirjoitus teki veljeeni. Hän luki sitä korvallistaan raapien ja huusi minulle vimmatusti kun nauroin hänelle hänen lukiessaan. Hän kirosi aina vähän väliä.

Veljeni on kohta 15-vuotias ja hän on käynyt kaikki kirjoituksessa olleet vaiheet läpi, mutta miksi hänen sisunsa ei anna periksi tunnustaa että hän on ollut samanlainen. Nyt hän on aika miehekäs mutta hyvin ärtyisä.

Mielestäni ei ole mitään häpeämistä jos tunnustaa olleensa juuri sellainen kuin artikkelissanne oli kirjoitettu.

Veljeään seurannut,
Vieremä

Onpa piru miehekseen tuo 15-vuotias veljenne, jos hän tuohon ikään on jo ehtinyt huidella koko prosessin läpi.

Toimitus

Varjeltakoon meitä taivaalta

Kyllä pitikin sattua kohdalleen göteborgilaisen nimimerkin J. K:n kirjoitus, jossa hän kammoksuu uskovaisten taivasta. Yhdyn ajatuksiinne. Kiitoksia terveisten kera sinne päin.

Mennään sitten vain vapaaehtoisesti, hyvässä sovussa ja yhteisymmärryksessä sinne ns. "helvetin" puolelle. Otetaan Ennala mukaan. Ennala on reilu ja suorasukainen kaveri, ja siitä mä tykkään. **KÄÄNNÄ**

TALOUDELLISESTI AJATTELEVALLE

Perfekta

Luotettava, hygieeninen PERFEKTA myös edullisessa säästöpakkauksessa. Terveysside, jota peittää pehmeä vanukerros. Terveysside taloudellisesti ajattelevalle naiselle. PERFEKTA.

SUOMEN VANUTEHDAS
puhtauden palveluksessa

YHDYNTÄASENNOT SELKEINÄ VALOKUVINA

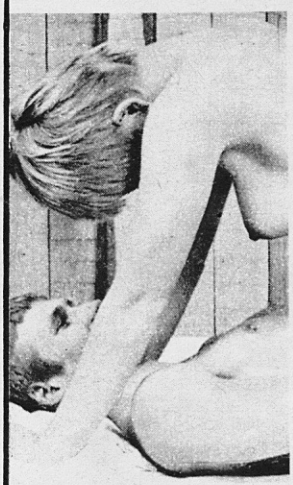

ASENTOJA 2

Toft - Rasmussen - Fowlie

Vihdoinkin selkeä ja asiallinen sukupuolielämän opas — ei suttuisia piirroskuvia, ei vihjailevia tekstejä vaan selvät valokuvat ja suorapuheinen teksti. Esitys sukupuolielämästä sellaisena kuin se on. Myös raskauden ajan yhdyntäasentoja, eksoottisia asentoja sekä esileikit. Nid. 12,—

Postittakaa tämä tilauskuponki lähimpään kirjakauppaan tai osoitteella KIRJATUKKU OY, Hämeentie 15, Hki 50.

Lähettäkää minulle postiennakolla postikuluineen seuraavat kirjat (rasti ruutuun):

- ☐ Toft: ASENTOJA 1 ..... nid. 11,—
- ☐ Toft: ASENTOJA 2 ..... nid. 12,—
- ☐ Rainer: KAHDEN ONNI ..... nid. 9,—
- ☐ Van de Velde: TÄYDELLINEN AVIOLIITTO ..... sid. 20,—
- ☐ Nefzawi: TUOKSUVA PUUTARHA ..... sid. 17,—
- ☐ Vatsjajana: KAMA SUTRA ..... sid. 12,10

Huom! Älkää liittäkö tilaukseenne rahaa.

Nimi .....

Lähiosoite .....

Postitoimipaikka .....

HYMY 9

Mitä järkeä on tuotteessa, joka ei tunnu miltään?

Siinäpä se. Ei tunnu miltään. Olonne on riemullisen vapaa. Sillä Monella terveysside pitää huolen siitä, että ei tunnu miltään. Paitsi mukavalta ja luotettavalta. Monella on erikoispehmeää absor-vanua, joka imee hyvin kosteutta. Monella on pitävä ja varma: taatusti läpäisemätön. Ja tehty niin, että side säilyttää muotonsa ja ryhtinsä. Monella on kaikin puolin mukava, eikä tunnu miltään. Juuri siinä on järkeä.

taatusti läpäisemätön

FARMOS OY

POSTIA

Ei tule ainakaan ongelmia ja riitaisuuksia opinkappaleista sen paremmin kuin olemattomasta uskostakaan. Aikakin kuluu varmasti hupaisasti kuunnellessa kun taktikot tappelevat siitä kuka on kastettu aikuisena, kuka lapsena, muiden rituaalien paremmuusjärjestyksestä puhumattakaan. Oikeaoppisten uskovaisten taivaassa ei taatusti ole Jumalallakaan muuta kuin portierin ja takapuolen pyyhkijän virka. Jos kelpuuttavat siihenkään. Meinaan vaan, että kun nuo Jumalan lapset ovat niin touhukkaita — kun ne tälläkin puolella pakkaavat sanelemaan valmiit patenttiratkaisut, käyttäytymiskaavat ja reseptit aina Jumalaa ja taivasta myöten — niin taivaassahan ne vasta uskaltaa pöyhkeeksi heittäytyä kun on millä mällätä.

Tämän kirjoitukseni vuoksi saan tietysti perinteiden mukaan uskovaisten teloituspartion niskaani, joten voi tulla ennenaikainen lähtökin. Tulkaa sitten vain perässä. Kun ei näet tullut kysyttyä lupaa miltään kuppikunnalta siitä, saako sitä aivan itsenäisesti ja ääneen ajatella, ilman kontrollia ja sensuuria.

Onnellinen
ilman kapaloita,
Kokkola

Kiitos Hymylle ilmaisesta avusta

Sydämelliset kiitokset Hymylehdelle siitä suuresta ilmaisesta avusta jonka Suomen Maaseudun puolue ja sen johtohenkilöt ovat saaneet lehtenne palstoilla. Jatkakaa samaa mallia niin ensi vaaleissa on äänimäärämme vielä suurempi.

Mutta älkää ihmeessä esittäkö asiallista arvostelua. Silloin kansa alkaa epäillä, että jotakin on vinossa kun Hymylehti ei esitä arvosteluaan repivänä ja raastavana, moittimalla esittämättä asiallisia vaihtoehtoja.

Lehtenne on kuin takkuinen nykyradikaali, joka sanoo, että kaikki matalaksi. Kun kysyy, mitä tilalle, niin silloin meneekin mölö huuleen. Joka tapauksessa, KIITOS.

Raimo Welling,
Jämsänkoski

Ennala ja sukupuoliroolit

Olen jotenkin ollut käsityksessä, että Ennala on ennakkoluuloton henkilö. Tämä vaikutelma on ilmeisesti tullut pikemminkin lukijoiden purkausten kuin Ennalan juttujen perusteella. Ennalan kirjoitus "Millainen on mies" tyytyy nimittäin mielestäni lähinnä toistamaan yhteiskunnassamme vallitsevia ennakkoluuloja.

Minua ihmetyttää, että Ennala esittää universaalisena säännönmukaisuutena, että "kaikissa tapauksissa tytöt siis keskittyvät hoivaamaan ja ylläpitämään jotakin suppeassa piirissä, pojat suorittavat urotöitä ja sankaritekoja leikkikehän ulkopuolella." Jos Ennala yleensä on joskus lapsia tuntenut, hänen pitäisi tietää, että tästä "säännöstä" on paljon poikkeuksia. Poikkeavia paheksutaan enemmän tai vähemmän; niin tekee Ennalakin unohtaessaan heidät täysin.

Ennalan mukaan sama roolijako jatkuu myöhemmässäkin elämässä. Itse asiassahan aikuisten maailman roolijako heijastuu myös lasten elämään. Roolijako ei suinkaan seuraa biologisista syistä. On olemassa yhteiskuntia, joissa miehet ovat helliä ja hoivaavat lapsia kun taas naiset viljelevät maata, toisin sanoen hankkivat perheelle elatuksen. Ennalan väitteet ovat siis täysin liioiteltuja, tai suoraan sanoen vääriä.

Ennala haluaa vapaampaa sukupuolielämää. Tässä asiassa olen samaa mieltä. Mutta sukupuolinen vapautuminen ei yksin riitä — etenkin kun Ennala tuntuu sallivan sen vain miehille (?). Ihmisille pitää antaa mahdollisuus vapautua muistakin ahdistavista käyttäytymiskaavoista.

Pettynyt,
Turku

Ennala ei liene pyrkinyt esittämään mielipiteitään universaalina säännönmukaisuutena, niin kuin te asian ilmaisette. On aivan totta, että mainitsemianne poikkeuksia on, mutta oletteko huomannut, että Ennalan käsitykset koskevat sitä suomalaista yhteiskuntaa, jossa me elämme? Toimitus

Kiitokset Ennalalle ja von Glahn'ille

Kiitokset Ennalalle ja von Glahnille varsin tarpeellisesta kirjoituksesta "Soita numeroon...". Mielestäni se ansaitsee kuitenkin muutamia täsmennyksiä.

Homoseksuaalisuuden mahdollisuus kuuluu olennaisena osana jokaisen ihmisen erottiseen olemukseen. Mitään jyrkkiä rajoja ei ole, olennaista on, että niin korkea-asteinen olento kuin ihminen voi

rakastua toiseen ihmiseen sukupuolesta riippumatta.

Tutkimukset suomalaisten eroottisesta käyttäytymisestä puuttuvat, mutta voidaan pitää melko varmana, että meillä on yli sata tuhatta sellaista ihmistä, jotka osaavat rakastua vain oman sukupuolensa edustajiin. Fyysisellä rakenteella, hormonierityksellä eikä varsinaisesti henkiselläkään rakenteella — eroottista puolta lukuunottamatta — ei ole tässä mitään merkitystä. Jos miespuoliselle homofiilille antaa ruiskeena miespuolista sukuhormonia, hän juoksee kaksi kertaa kiivaammin poikien perässä. Se että jotkut homofiilit voidaan tunnistaa jonkin erikoislaatuisen käyttäytymisen perusteella, johtuu "piireissä" opituista tavoista, jotka puolestaan ovat seurausta siitä, että yhteiskunta on ollut niin nurjamielinen poikkeavia kohtaan, että on ollut tarvetta tällaisten erillisyhteisöjen syntymiseen. Vapaassa yhteiskunnassa ei tarvita erilliskulttuureja.

Juhani Tikanpuro, Helsinki

Jokaisessa yhteiskunnassa on erilliskulttuureja. — Vai oletatteko, että kaikki ovat kiinnostuneita samoista asioista?

Toimitus

Holger von Glahn'ille

Kirjoituksenne Hymylehden heinäkuun numerossa homoseksuaalisuudesta on taistelua vähemmistön puolesta ja kuvaatte sen niin silkoisesti, vain toiselta puolen. Ette kerro mitään niistä homoista, jotka ahdistelevat normaaleja ihmisiä, nuoria poikia, tuossa alle kahdenkymmenen ikäisiä olevia.

Kerron tositapauksen. Kun herra Helsingistä tuli maaseudun rauhaan kesälomalle, keräsi hän aluksi kuin namusetä pikkupoikia ympärilleen ja alkoi näitä ahdistella. Mutta poikien kerrottua kotona sedän alati heiluessa heidän kanssaan, nostivat äidit metakan ja herra sanoi äitejä maalaismoukiksi ja ahdasmielisiksi.

Mutta herralla oli konstinsa. Hän haki sellaisten tyttöjen seuraa, joilla oli alle kaksikymmenkesäisiä veljiä ja näin pääsi sellaisten poikien suosioon, jotka eivät enää olleet alaikäisiä. Suurempaa järkytystä hän ei olisi voinut aiheuttaa. Nämä hänen homoseksuaaliset yrityksensä olivat kauhunasioita nuorille ujoille maalaispojille.

Sanoitte, ettei homoseksuaali kajoa kuin samoin ajatteleviin ihmisiin. Se on kyllä puppua. Jos laki saadaan sellaiseksi ettei teosta rangaista, niin johan nuoret pojat ovat hädässä moisten eläjien kanssa. Mihin maailma meneekään. Kohta rustataan ja vaaditaan että kaksi homoseksuaalia saa mennä keskenään naimisiin. Muuta ei enää puutu.

Toivon, että lääkärit ja tiedemiehet keksisivät tähän jonkin avun. Se olisi parempi kuin lakien laatiminen. Ennen pässit kuohittiin kun ne ahdistelivat lampaita. Jos se keino olisi pätevä tässäkin tapauksessa. Sillä jos laki sallii homoseksualismin, niin uskon, että väkivaltatapaukset tämän asian yhteydessä lisääntyvät. Niitä on jo nyt, mutta asian arkaluontoisuuden vuoksi ne on monesti sovittu. Toivon että asiaa harkitaan kahdesti ennen kuin päätös tehdään.

Akka Maalta, Rautalampi

Huolestumisenne esittämässänne tapauksessa on oikeutettua. Lainmuutoksesta puhuessanne teidän kuitenkin on syytä muistaa, että lain tarkoitus on suojella ihmistä kaikenlaiselta väkivallalta ja tuomitsee syyllisen. Tarkoitushan ei suinkaan ole, että vastedes sukupuolisesti poikkeava saa käydä kenen tahansa kimppuun.

Vielä pieni täsmennys kirjeeseenne: Hymylehdessä julkaistu juttu ei ollut von Glahnin kirjoitus. Se oli hänen haastattelunsa, jonka oli tallentanut Veikko Ennala.

Toimitus

Saarnaaja Soinisen omatunto

Saarnaaja Soinisen omatunto on varmaan aika venyvää laatua kun kerran pitää syyllisenä julkaista kirja syyttömyydestä. Ihmettelenpä vain, jaksaako palvottu saarnaaja viimeiseen hetkeensä saakka jankuttaa syyttömyyttään, vaikka omallatunnolla onkin todistettavasti nuorten neitosten viettelyjuttuja. En tarkoita niitä tyttöjä, jotka ovat Soinisen näkemyksen mukaan antaneet väärän todistuksen, vaan niitä, joilta julkinen todistus on jäänyt määrätyistä syistä antamatta. Joten; eipä tehdä tavallisesta kuolevaisesta uhrilammasta, sillä aina on mitalilla toinenkin puoli.

Ei savua ilman tulta, Helsinki

Kirjeenne ei ole ainoa Soinisen tapauksesta meille lähetetty. Julkaisemme sen kuitenkin ainoana, lähinnä siitä syystä, että se erinomaisen hyvin edustaa tulleiden kirjeiden keskitasoa. Niin monet

KÄÄNNÄ

Tämä ilmoitus on Sinulle, joka et ole vielä löytänyt oikeaa ilmettä silmiisi.

Tiedämme, että Sinun lisäksesi on paljon muita, joilla on sama ongelma.
Ihmettelemme, että teitä on niin paljon.
Onhan markkinoilla hyvä ehostussarja silmiäsi varten. Se on MARGARET ASTORin ULTRA color.

Sarjasta löydät viehättävät luomivärit sekä koostumukseltaan miellyttävät rajaus- ja ripsivärit, kaikki toisiinsa sointuvina sävyinä.

Margaret Astor on kehittänyt myös huulipuna- ja kynsilakkasarjan,) jossa värien soinnutus on tehty puolestasi.*

Älä enää ole kuka-tahansa-tyttö.

Ole tyttö, jonka silmät, huulet ja kädet muistetaan.

PS. Margaret Astorin tuotteita myyvät nyt valtuutetut kemikaaliliikkeet, joiden henkilökunta on valmennettu löytämään ratkaisu Sinun kauneudenhoito-ongelmiisi.

*) Ultra diamant-kynsilakat ja Golden kiss-huulipunat

näet puhuvat tytöistä, "joilta julkinen todistus on jäänyt määrätyistä syistä antamatta". — Mistä määrätyistä syistä?

Toimitus

Herra Hymylehden toimittaja

Kuulutte varmaan Suomen Kristityn Kansan nimellä kulkevaan kansaan. Kuitenkin sielun vihollinen on saanut teidät vankita palvelijakseen, että hänen asiamiehenään olette lähteneet saastuttamaan Suomen nuoria ja vanhempijakin kirjuitetun sanan kautta.

Olette varmaan raamatusta lukeneet Jeesuksen sanat: "Joka viettelee yhden näistä pienemmistä, jotka minuun uskovat, parempi hänen olisi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen".

Näitten saasta (saasta alleviivattu) toimittajana te syyllistytte koko kansan viettelijäksi. On kirjoitettu. "On hirmuista langeta elävän Jumalan käsiin."

Jumalan myllyt jauhavat hitaasti, mutta varmasti aikanansa tulee tuomio (tuomio alleviivattu) ja saamme jokainen tekojemme mukaan.

Varottaisin teitä osallistumasta tähän saastan levittämiseen näiden roska lehtien kautta ja kehottaisin tekemään parannuksen ennen kun on liijan myöhäistä. "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle."

Nyt on vielä armonaika, jolloin voimme saada synnit anteeksi ja puhdistuksen Jeesuksen veressä ja hyvän omantunnon.

Säälin Teitä hyvä veli, ellette taivu parannukseen; minkälainen tuomio Teitä odottaakaan. Se ei olekkaan niin lyhyt aikainen kun "Hymy Äitien riemu loman" viettäjien taivas (taivas alleviivattu), vaan se kestää ijankaikkisesti, loppumatta milloinkaan ...

Ja niin edelleen ja niin edelleen kirjoitti meille nimimerkki "Kansamme kohtalosta syvästi huolestunut äiti", joka tyytyi vannomaan meille tuomiota vain itseään ylempien auktoriteettien nimiin. Omaa nimeään hän ei ollut kirjeessään uskaltanut ilmoittaa.

Toimitus

Hymylehdelle

Koska yleinen sävy artikkelissa "Jymäyttäjä myy postitse" Hymylehden no:ssa 6/70 on mahdollisesti voinut aikaansaada väärän käsityksen edustamistamme Weider-kuntovälineistä ja ravintovalmisteista, haluamme tällä tuoda esiin seuraavaa:

1. Weider on omalla alallaan maailman johtava yritys, jolla on miljoonia tyytyväisiä asiakkaita ympäri koko maapallon. Ehdoton huippulaatu on yksi Weiderin tärkeimpiä toimintaperiaatteita. Yrityksen tuotteita ei missään nimessä voida rinnastaa enemmän tai vähemmän hämäriin tarjouksiin.

2. Olemme täysin samaa mieltä artikkelin kirjoittajan kanssa siitä, että asiakkaan vartalo ei muutu atleettivartaloksi sen jälkeen kun hän on maksanut harjoitusvälineestään. Tällainen tuote — mikäli se olisi olemassa — aikaansaisi maailmansensaation. Sen sijaan olemme täysin vakuuttuneita siitä, että myös kirjoituksen laatija tulee olemaan tuloksiin täysin tyytyväinen, jos hän todella uutterasti harjoittelee Weiderin laitteilla annettujen harjoitusohjeiden mukaisesti.

3. Toivosen "asiantuntija-ystävältä" puuttuvat varmaankin kaikki edellytykset antaa lausuntoja proteiinin vaikutuksesta. Kuka tahansa lääkäri, jolla on vähänkin tuntemusta diettiasioissa, voi todistaa proteiinin suuresta merkityksestä terveydelle ylipäänsä. Mutta ennen kaikkea voimailijoiden ja kehonrakentajien keskuudessa proteiinin suuri merkitys kehon kudosten tärkeimpänä rakennusaineena on, jos mahdollista, vieläkin tunnetumpi. Mm. Suomen Painonnostoliitto on hyväksynyt proteiinin käytön. Weiderin Super 90 proteiini on helposti sulava, puhdas luonnontuote, joka on valmistettu luonnon parhaista proteiinilähteistä. Se sisältää kaikki tärkeimmät aminohapot (mikä onkin välttämätöntä, jotta elimistö voisi käyttää hyväkseen proteiinin), sen lisäksi vitamiineja ja mineraaleja. Super 90 on sen vuoksi Suomessa, kuten myöskin yli 60 maassa ympäri maailmaa, saanut suuren menestyksen riippumatta siitä, onko sitä myyty terveyskaupassa vaiko postitse.

Kunnioittaen
Wrange-Yhtiö
T. Lillqvist
Toim.joht.

Tosi värikuvia - tosi tilanteista

SUKUPUOLIELÄMÄN TIETOKUVASTO

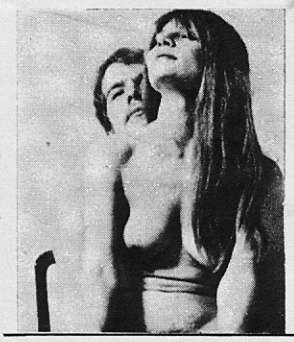

Tämä kirja on rohkeudessaan ennennäkemätön. Yli 160 suurikokoista valokuvaa, osin 4-värisinä, antavat aivan UUDEN tiedon ihmisen tärkeimmästä taidosta RAKASTAMISESTA. Tästä kirjasta lukija tai lukijat saavat kaiken sen tiedon minkä ihminen tarvitsee onnelliseen sukupuolielämään ja yhdyntätaitoon pyrkiessään. Samalla se antaa välttämättömälle esileikille loistavan lähtökohdan parin ryhtyessä tutkimaan kiihottavaa kuvamateriaalia. Näiden 160 tosivalokuvan lisäksi kirjan yli satasivuinen tekstiosa ei peittele mitään vaan paljastaa kaiken sen tiedon josta häveliäisyyssyistä ennen on vaiettu. 19 mk.

Toft ASENTOJA 2. Tässä Teille aitotanskalainen SEX-kirja. ASENTOJA 2 tosivalokuvissa ei ole vältelty eikä peitelty mitään, ne ovat suurikokoisia ja selviä juuri sellaisia kuin Te toivotte niiden olevan. Yhdynnän esileikistä on oma kuvitettu osastonsa ja myös raskauden ajan asennot on huomioitu. ASENTOJA 2 täydentää samojen tekijöiden aikaisempaa kirjaa mutta se on huomattavasti rohkeampi ja avoimempi. Suorasukainen teksti täydentää kuvia. 12 mk.

Kronhausenin NELJÄN NAISEN RAKKAUSELÄMÄ kertoo neljästä naisesta paljastaen näiden naisten kokemukset ja tuoden päivänvaloon salaisimmatkin ajatukset, tunteet ja mieliteot mitä miehen ja naisen välinen seksuaalinen kanssakäyminen tuo mukanaan. Voitte nyt nähdä naisen sisimpään. 18 mk.

Vielä rajoitetusti saatavana **RAKKAUDEN ILO.** Yksityiskohtaisin lähitilanteista otetuin valokuvin kuvitettuna se esittää eroottisena kuvakertomuksena sukupuoliyhdynnän eri muodoin toteutettuna esileikistä "loppuun" saakka. Kuvissa ei peitellä mitään: ei kasvoja, ei ilmeitä, ei edes sukuelimiä. 18 mk.

Postittakaa tilauskuponki osoitteella **T:MI A-KIRJAT, BOX 17, JYVÄSKYLÄ**

Lähettäkää minulle postiennakolla (+ postikulut) seuraavat kirjat:

☐ Sukupuolielämän tietokuvasto 19 mk
☐ Asentoja 2 12 mk
☐ Neljän naisen rakkauselämä 18 mk
☐ Rakkauden ilo 18 mk
☐ Kravun kääntöpiiri 22 mk
☐ Sexus 1 22 mk

Toimitukset toisella lähettäjänimellä

Nimi .....

Lähiosoite .....

Postitoimipaikka .....

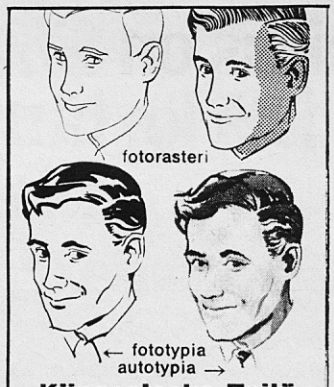

Kiinnostaako Teitä mainospiirtäjän ura?

Mainospiirtäjän ammatti on vaativa ja mielenkiintoinen. Se suo turvatun toimeentulon, mutta edellyttää synnynnäisiä piirtäjän lahjoja.
Tait. joht. Paavo Leinon suunnittelema, kirjeellisesti toimiva

MAINOSPIIRTÄJÄN ALKEISKURSSI

antaa Helsingin ulkopuolella asuville lahjakkaille piirtäjille mahdollisuuden saada pätevää ammattipiirtäjän opetusta piirustuksessa ja alan teoriassa ja tekniikassa. Opetus perustuu opettajan henkilökohtaiseen koetöiden korjaamiseen ja neuvontaan.
Palauttakaa oheinen kuponki, lähetämme Teille sitoumuksetta tarkemmat tiedot.

MP-kurssi
Helsinki 12 Bulevardi 28

nimi .....

osoite .....

(selvin kirj.) 9

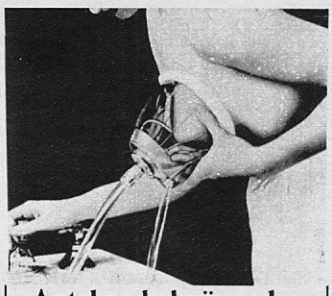

Antakaa kylmän veden kaunistaa rintanne

ROTO STAR -hoito

Hydroterapia eli vesihoito on osoittautunut parhaimmaksi keinoksi rintojen kiinteyttämiseen ja kaunistamiseen. Roto Star on luonnollinen ja tehokas hoitomenetelmä - kylmät pyörivät vesisuihkut antavat rinnoille hierontaa ja elvyttävät verenkiertoa. Roto Star on lääkäreiden kehittämä. Se on saavuttanut valtavan suosion mm. Ranskassa ja Saksassa. Laitteella on takuu. Hinta 72:—. 8 vrk palautusoikeus. Alleviivatkaa tilauksenne:

Tilaan Roto Star-laitteen jälkivaatimuksella.

Tilaan ilmaisen esittelylehtisen — oheen liitän 80 p. postimerkin.

Nimi: .....

Osoite: .....

.....

t:mi Kehokunto
Box 57012, Helsinki 57, Puh. 687 949

Maanalainen radiokauppa

On ärsyttävää kuulla puhuttavan ja kirjoitettavan, että merimies saa TULLITTA JA VEROTTA tuoda maahan määrätyn tullausarvon edestä tavaraa. Eihän kysymyksessä ole sen paremmin tullivapaus kuin verovapauskaan. Tämä ns. tullisaldo on tavallaan osa merimiehen ei muuten niin suurta palkkaa.

Kun merimies tullisaldollaan tullaa tavaraa maahan, lasketaan sille sekä tulli että liikevaihtovero kuten mille muulle tuontitavaralle tahansa. Maahantullausvaiheessa hän siis maksaa tavarasta sekä tullin että liikevaihtoveron normaalin tullitaksan mukaan, tullisaldolla 80 markkaan saakka. Mahdollinen ylittävä osa on maksettava selvällä rahalla, ei sitä ensi kuun tullisaldosta voi ottaa, valtio ei anna "förskottia". Eri asia on, jos on malttanut olla viime kuussa tuomatta maahan mitään tavaraa. Niinkään ei tosin saa tullisaldoa säästää kuin korkeintaan kolme kuukautta, joten kallista kapinetta ei tullisaldolla pysty koskaan tullaamaan.

Maahantuontivaiheessa ei siis kierretä verolakia eikä pimitetä tullilaitoksen kymmenyksiä. Mitä taas tulee tullisaldojen toisille siirtämisiin tulee, tekisi mieli sanoa, että saahan sitä ihminen maissakin tehdä palkallaan mitä mielii, vaikka lahjoittaa sen jollekulle ellei parempaakaan käyttöä sille löydä — ellei sitä nyt olisi tehty merimiehille lainvastaiseksi.

Monissa muissakin asioissa heidät on katsottu "tavallista" ihmistä huonommiksi. Merimies ei esimerkiksi koskaan saa tuoda edes pienen pientä muistoesinettä maahan ilman että siitä lasketaan tulli ja lvv. Hänen kotonaan (= laivassa) käyvät vieraansa joutuvat usein tullin ja/tai poliisin kanssa tekemisiin. Kun he astelevat laivalta pois juhlahumussa, heiltä tiukataan, mistä laivasta ja kenen luota he tulevat. Merimies kun ei saa satamassa pitää hallussaan kuin määrätyn määrän alkoholia, eikä siitä tahdo riittää suuremman joukon humalaksi. Voidaan siis epäillä salakuljetusaikomuksia ja tehdä uusi läpikotainen kotitarkastus merimiehen hytissä.

Missä on sattunut, että kun rivitalon alaovesta tulvahtaa juhlineita ihmisiä, poliisi ryntää paikalle ja alkaa vaatia selityksiä siitä, missä, kenen luona on moiseen kuntoon tultu? Sitäpaitsi saa tavallinen suomalainen kansalainen tätänykyä pitää kotonaan alkoholia rajoittamattoman määrän ilman erityislupaa samaan aikaan kun tulli annostelee satamassa olevien merimiesten alkoholiannokset viikoittain.

Nuori mies laivalla ja nuori mies maissa ovat täysin eri asemassa, jos heillä on tyttöystävä, jonka haluaisivat viedä kotiinsa. Merimiehen tyttöystävä saattaa pahimmassa tapauksessa joutua työlaitokseen, ellei pysty todistamaan olevansa työssä ja omaavansa asunnon. Onhan niitä omantunnonavioliittoja maissakin, mutta merimiehen vaimon pitää olla laillistettu, jos hän tätä elättää. (Ja vaikka on laillistettukin, saattaa joutua ainakin putkaan. Onpa laivan portailta kuulemma viety joku kapteeninkin vaimo poliisin hoiviin, tosin asiaankuuluvat anteeksipyynnöt tulivat varmasti aikanaan.)

Koska merimies tavaliisen suomalaisen mielikuvissa on edelleen viinassa, laulussa ja naisissa rypevä erikoinen velikulta, olisi aika levittää heistä muutakin tietoa kuin mitä tulee esiin jonkun salakuljetusyrityksen tai vaikkapa merimiesradiokaupan yhteydessä.

I. K. Laaksonen,
Helsinki

Oppikaa Tekin

KONEKIRJOITUS

nyt kotonanne!

KONEKIRJOITUSTAITO on eräs tärkeimmistä nykypäivän taidoista. Miljoonat ihmiset saavat siitä jokapäiväisen toimeentulonsa. Taitavalle konekirjoittajalle on aina tarjolla **hyvä työpaikka ja palkka.**

OPPIKAA TEKiN konekirjoitustaito — kotonanne! Te saatte **"oman" kirjoituskoneen kotiin** koko kurssin ajaksi ja ilman eri maksua. Mukana seuraavat suurikokoiset opetusvihot sekä muu aineisto. Niiden avulla Te kehitytte taitavaksi konekirjoittajaksi **pätevästi, nopeasti ja huokealla.**

SUORITETTUANNE konekirjoituskurssimme Te saatte siitä myös asianmukaisen

TODISTUKSEN.

JUURI NYT on sopiva hetki aloittaa. Tilatkaa siis jo tänään

ILMAINEN

kurssiesittely itsellenne!

UUSI KIRJEOPISTO

Postilokero 10171 — Helsinki 10

Lähettäkää minulle ilmaiseksi ja sitoumuksetta KONEKIRJOITUSKURSSINNE esittely.

Nimi: .....

.....

Osoite: .....

.....

.....

H 9

Postiin jo tänään!

MIKÄ AVUKSI KUN KALJUPÄISYYS UHKAA?

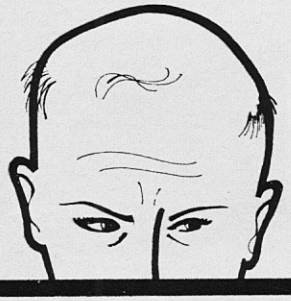

PYRENIN-ORAVIT

on kaljun hoitoon ja kaljun ehkäisyyn kehitetty tehokas hoitoaine. Se edistää erittäin voimakkaasti hiusten kasvua ja elävöittää surkastuneita soluja. Pyrevin-Oravitin on todettu kasvattavan hiuksia myös entisestään täysin kaljuihin kohtiin.
Ohjehinnat: 5:70, iso perhepullo 11:40 (kuivana tai rasvapitoisena).

LÖNKÄ
Turku

SEKSIÄ AIKUISILLE

150 yhdyntäasentoa valokuvina

Alkaako sukupuolielämä menettää Teistä otettaan.
Vaivaako Teitä haluttomuus uusiin sukupuoliseikkailuihin.
SEKSIÄ AIKUISILLE elvyttää ja monipuolistaa sukupuolielämänne. Kokeneimmillekin on kirjassa artikkeleita ja yllykkeitä, jotka johtavat uusiin nautintoihin. Mitään ei ole salattu. Kirjan 150 kuvassa esittää nuoripari taiteellisen viimeistellysti ja kainostelematta, mitkä valtavat mahdollisuudet miehen ja naisen välisellä yhteiselämällä on. VUODEN SEKSISENSAATIO RUOTSISSA — NYT LYHENTÄMÄTTÖMÄNÄ PAINOKSENA SUOMEKSI

8 pv:n palautusoikeus

CI—CIP
lokero 20119 Helsinki 20

Tilaan .... kpl SEKSIÄ AIKUISILLE hintaan 15:—/kpl + postikulut jälkivaat. tilattaessa, kuluitta maksun seuratessa tilausta. Ilmainen tavaraluettelo seuraa tilausta. 301

Nimi .....

Osoite .....

SOLMIMALLA ITSE KAUNIS RYIJY HINTAAN MK 33,—

Tämä solmimistyö on hauska harrastus koko perheelle. Valmis tuote antaa kodillenne ylhäisen leiman. Saatte 3 kg kauniinvärisiä villaisia ryijylankoja, ryijypohja 70x140 tai 80x120 cm, erikoistyövälineet, tarkat työohjeet sekä useita kauniita malliehdotuksia. Ilmaiseksi seuraa ryijytyynyn pohja. Koko sarja hinta vain mk 33,— + lähetyskulut mk 4,50.

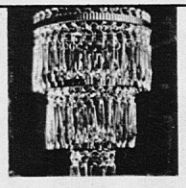

TÄMÄN KAUNIIN KRUUNUN HINTA ON VAIN MK 25:50

Kruunu edustaa "EMPIRE" tyyliä ja käsittää peräti 78 jättiläiskokoista prismaa, jotka saavat aikaan ihastuttavan täydellisen värileikin. Tämä tyylikäs kruunu antaa kodille todella ylhäisen vaikutelman. Lähetyskuluja mk 1:—. Palautusoikeus. Tilatkaa suor. maahantuojalta.

KOTIKÄYTTÖKONEET OY, osasto HY/9, Iso Roobertinkatu 9, Helsinki 12, puh. 63 28 44.

HAMMASLÄÄKÄRI, JOKA USKALTAA AVATA MYÖS OMAN SUUNSA!

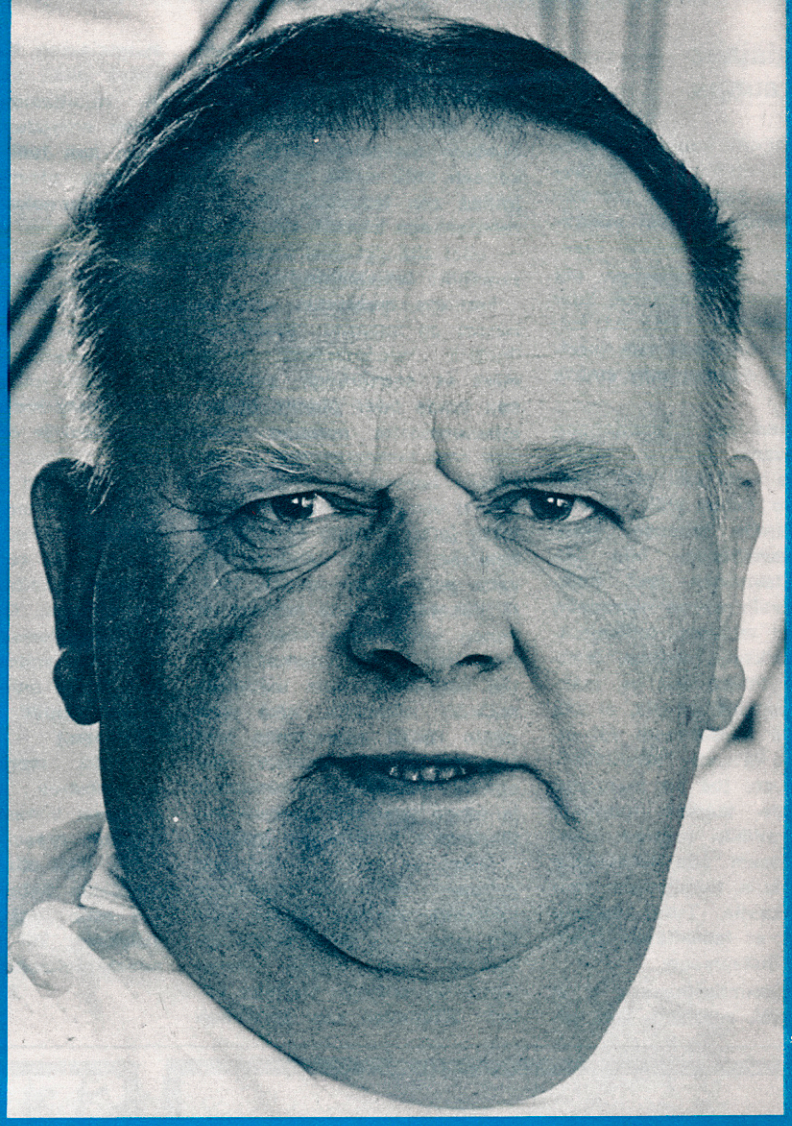

Teksti: RAIJA KOSKINEN
Mustavalk. kuvat:
REINO RAUTAVUORI

PRESIDENTTI KEKKONEN ON OLLUT AINOA ROHKAISIJANI

taistelussani hammashoidon mätäpaiseita vastaan

– Niin kauan kuin suuri yleisö ei tiedä alastamme juuri mitään, sitä on helppo pettää, sanoo turkulainen hammaslääkäri Martti Kallio. – Ja niin kauan kansaa petetään, kun asioista määräävät kaupunkien, erityisesti Helsingin hienostoon avioituneet naishammaslääkärit. Nyt ollaan siinä pisteessä, että kolmasosa hammaslääkäreistä toimii pääkaupungissa ja maaseudun lapset saavat rippilahjaksi jopa puoskarin tekemät hammasproteesit. Martti Kallio on koko lääkäriuransa ajan pyrkinyt vetämään päivänvalon maamme hammashoidon mätäpaiseita. Kollegat katselevat häntä karsaasti: jokainen uudistusaloite yritetään kaataa keinoja kaihtamatta. Kallio ei kuitenkaan luovu, yksinäisenä sutena hän jatkaa taisteluaan. – Ainoana rohkaisijana minulla on koko urani ajan ollut presidentti Kekkonen, sanoo tohtori Martti Kallio.

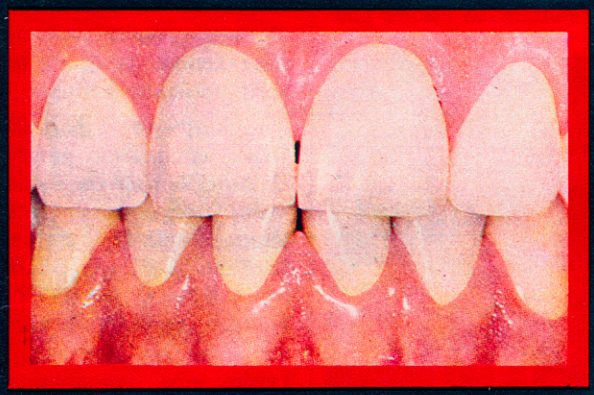

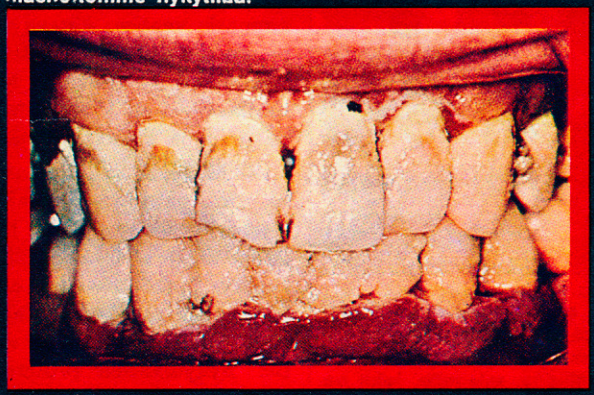

— Kolmasosa hammaslääkäreistä toimii Helsingissä ja maaseudun lapset saavat r i p p i l a h j a k s i jopa puoskarin tekemät hammasproteesit, sanoo tohtori Kallio. Yläkuvassa helsinkiläinen hymy, alakuvassa muuan hymy pohjoisesta. Nämä hampaat kuvaavat hyvin hammashoitomme nykytilaa.

HAMMASLÄÄKÄRI...

— Maaseudun ja erityisesti pohjoisessa asuvien lasten osa on pahin, kertoo Martti Kallio. — Puhun omasta kokemuksesta. Valmistuttuani 20 vuotta sitten menin heti hammaslääkäriksi Kustaviin, sitten Laitilaan ja myöhemmin olen toiminut kouluhammaslääkärinä Urjalassa, Sallassa ja Muoniossa.

— Kun hammaslääkäri valmistuu, tulee hänelle yleensä hekumallinen kiilto silmiin: rahaa. Kyllähän minäkin olisin jo nuorena nopeasti repinyt itselleni Amerikan raudan ja paljon muuta, mutta minua kiinnosti enemmän kansan hätä. Kierrellessäni maakuntaa erikoisesti pohjoisessa totesin järkyttyneenä, mikä mädännäisyys hammashoidon alalla vallitsi, eikä tilanne ole juuri parantunut parinkymmenen vuoden aikana. Kansaa on pidetty pimennossa, sitä ei näköjään saisi valistaa. Suhtautuminen potilaisiin on häikäilemätön: silmät kiinni ja suu auki. Mutta minä uskallan avata omankin suuni . . .

Olette tehnyt paljon uudistusehdotuksia, miten niihin on suhtauduttu?

— Maamme hammaslääkäreistä on 75 prosenttia naisia, joista suuri osa on naimisissa vaikutusvaltaisten herrojen kanssa. Juuri aviomiestensä avulla nämä arvon rouvat saavat tahtonsa perille, toisin sanoen ei mitään uudistuksia. Mitä siitä, jos hammasmätä kukoistaa, siitähän lääkäri rahansa saa. Uudistus takertuu akkavaltaan.

— Olen moitittu mies, miksi en voi tyytyä oleviin oloihin ja epäkohtiin. Ihmettelään, miksi tuhlaan aikaani joidenkin pohjoisessa asuvien lasten takia, antaa heidän olla. Taidan olla myös pelätty mies, jopa pääkallonpaikan herrat seurailevat sydän syrjällään, mitä se Kallio taas keksii. Jos elettäisiin keskiaikaa, minut olisi varmasti suljettu kellarivankilaan, annettu ehkä yhden päivän ateria ja unohdettu sinne.

Mikä on mielestänne pahin epäkohta ja mitä uudistuksia pitäisi tehdä?

— Koska hammaslääkärit ovat asettuneet suuriin asutuskeskuksiin, maaseutu kärsii. Minun mielestäni pitäisi vastavalmistunut lääkäri velvoittaa vuodeksi pariksi maakuntaan. Tästä on muuten kansanedustaja Pekka Salla jättänyt eduskunnalle lakialoitteen neljä vuotta sitten, mutta mitään ei ole kuulunut. Ellei tämä toteudu, täytyisi turvautua katastrofiapuun ja hankkia hammaslääkäreitä muualta. Näin on tehty esimerkiksi Ruotsissa, siellä hallitus ei arkaillut. Koska omat lääkärit eivät suostuneet lähtemään maakuntaan, otettiin apua ulkomailta. Ruotsissa työskentelee nykyään 500 vierasmaalaista hammaslääkäriä.

Minkä asian puolesta eniten taistelette?

— Syrjäseutujen lasten hammashoito on täysin retuperällä. Kunnissa on tiloja ja laitteita, mutta ei saada lääkäreitä. Pitäisi järjestää edes kiertäviä hammasklinikoita. Maan ainoa virallinen kouluhammasklinikka-auto on Turussa, jossa on suhteellinen maailmanennätys kouluhammaslääkäreitä, 40 yhteensä. Eikö se totta vie ole nurinkurista?

— Minä toivon, että saisin tämän Karkskerran klinikka-auton käyttööni vaikkapa pariksi viikoksi. Lupaisin näyttää, mikä on todellinen tilanne maassamme. Pohjoisessa olisi kyllä työtä ja kansalla ihmettelemistä, siellä kun monen lapsen pakollisena toiveena on saada irtoproteesit rippilahjaksi. Nyt kun täällä etelässä on alettu ajatella, että rajakansankin on saatava leipää, pitäisi myös miettiä, millä se sitä puree.

— Urjalassa ollessani sain alulle uudistuksen, jonka seurauksena 6-vuotiaiden lasten hampaat hoidettiin kunnan kustannuksella. Silloin nimittäin puhkeavat pysyvät poskihampaat ja ne on tarkastettava ja hoidettava ennen kouluikää. Kyllä tämä tiedetään korkeimmissakin portaissa, mutta siellä puuhataan nyt 3—5 vuotiaiden Helsingin lasten hammashoidon järjestämistä eli Pilatuksen käsien pesua huonon omantunnon takia.

— Olen mennyt hyvässä tarkoituksessa ja luottavaisin mielin esittämään asioita Lääkintöhallitukseen, mutta siellä minun on annettu ymmärtää, että näihin asioihin ei yhden henkilön sovi kajota eikä niistä saa puhua suurelle yleisölle. Perustuslain säätämä ns. yksilön vapaus kuulemma estää esimerkiksi hammaslääkärien velvoittamisen toimimaan maakunnissa ja ilmeisesti myös kaiken tehokkaan hammashoidon kontrollin. Minä puolestani ymmärrän demokratian järjestelmäksi, jonka pitäisi suojella vähäväkisiä etuoikeutettujen ryhmien mielivallalta.

Minkä verran potilaat yleensä ovat perillä hammashoidosta?

— Odontologia on niitä harvoja akateemisia aloja josta maallikot eivät ymmärrä juuri mitään. Hammaslääkäri saa oman mielensä mukaan toimia, potilas vain istuu pelokkaana, mutta täysin luottavaisena. Kaikkein järkyttävintä on, että kiskotaan aiheettomasti hampaita vain siitä syystä, että lääkäri ei viitsi ryhtyä aikaa vievään paikkaukseen. Tällaista tapahtuu hyvin paljon varsinkin maaseudun harvojen ja ylikuormitettujen lääkäreiden toimesta. Sitten lääkäri kyllä voi ehdottaa pois otettujen tilalle esimerkiksi siltarakennelmia. Mutta ne tulevat potilaalle kalliiksi.

— Kirjoitan parhaillaan kirjaa, eräänlaista pamflettia alaltani. Siinä pyrin selvittelemään Suomen hammashoidon puutteellisuuksia. En syytä niinkään lääkäreitä, vaan ennen kaikkea systeemiä: Tiedekuntaan pyrkijöiden karsinta on aivan nurinkurinen. Nykyisin jopa sairaanhoitajiksi aikovat testataan, mutta tulevat hammaslääkärit valitaan vain teoreettisten tietojen perusteella. Sellaiset seikat kuten suhtautuminen potilaisiin ja ammatin vaatima kätevyys jopa taiteellinen silmä jätetään huomiotta. Ja kuitenkin hammaslääkäri on vain yleisön palvelija ja käsityöntekijä.

— Maaseudun hammashoito on pahasti takapajulla. Kuusivuotiaiden lasten hampaita ei vielä lakimääräisesti hoideta. Odottavien äitien hammashoidon hyväksi ei ole tehty mitään. Potilaiden valistus nykyaikaisen protetiikan tarjoamista valinnan mahdol-

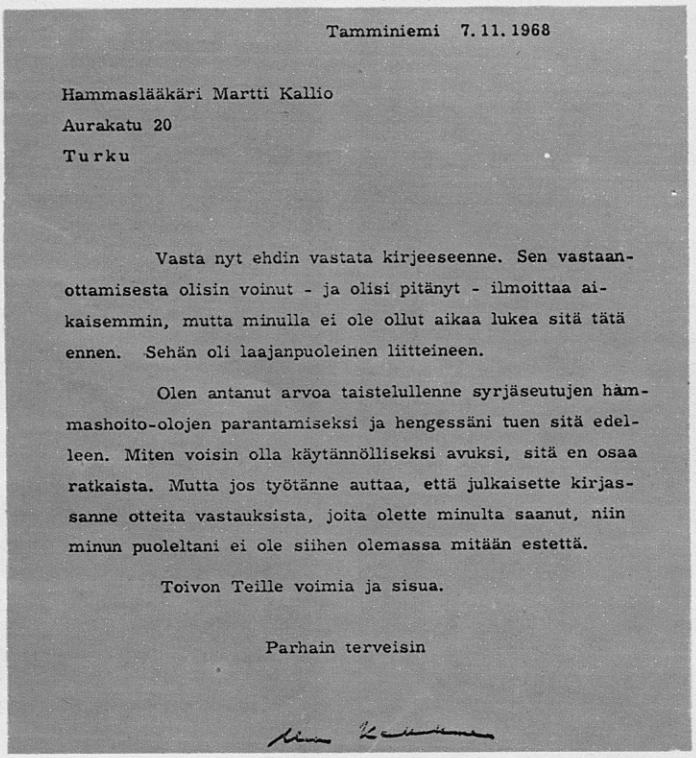

Tamminiemi 7.11.1968

Hammaslääkäri Martti Kallio
Aurakatu 20
Turku

Vasta nyt ehdin vastata kirjeeseenne. Sen vastaanottamisesta olisin voinut - ja olisi pitänyt - ilmoittaa aikaisemmin, mutta minulla ei ole ollut aikaa lukea sitä tätä ennen. Sehän oli laajanpuoleinen liitteineen.

Olen antanut arvoa taistelullenne syrjäseutujen hammashoito-olojen parantamiseksi ja hengessäni tuen sitä edelleen. Miten voisin olla käytännölliseksi avuksi, sitä en osaa ratkaista. Mutta jos työtänne auttaa, että julkaisette kirjassanne otteita vastauksista, joita olette minulta saanut, niin minun puoleltani ei ole siihen olemassa mitään estettä.

Toivon Teille voimia ja sisua.

Parhain terveisin

Tasavallan presidentti Urho Kekkonen on ollut hammaslääkäri Martti Kallion ainoa rohkaisija taistelussa syrjäseutujen hammashoito-olojen parantamiseksi. Kuvassamme yksi presidentti Kekkosen vastaus väsymättömälle tohtori Kalliolle, miehelle, joka on hyväsydäminen mutta tarvittaessa kova kuin kallio.

lisuuksista on laiminlyöty. Hammasteknikoiden koulutus on jätetty puutteelliseksi ja jopa hammasteknisten tuotteiden tullitariffit suosivat kokoproteeseja nykyaikaisempien ja potilaan kannalta parempien ratkaisujen asemesta.

Onko lääkärikunta mielestänne vanhoillista?

— Ei, miten sellaiset ihmisset voisivat olla vanhoillisia, joiden aivoissa alituisesti pyörii ajatus, miten saisi kerätyksi enemmän ja enemmän rahaa . . .

Te olette ainoita hammaslääkäreitä Suomessa, jolla on oma hammaslaboratorio, miksi perustitte sen?

— Ensi sijaisesti siksi, että tällä tavoin voin parhaiten ja halvimmin auttaa potilaitani ja siksi, että se säästää aikaa. Potilas välttyy turhilta laboratoriomaksuilta ja odotuksilta silloin kun on kysymyksessä proteesi tai joku muu vähemmän monimutkainen protetiikkaan liittyvä työ. Minulla on palveluksessani etevät apulaiset ja parhaillaan taistelen itselleni Virosta parasta mahdollista asiantuntija-apua.

Mitkä ovat vaikutteenne ja miten jaksatte jatkaa taisteluanne raskaan työn ohella?

— Sodassa ollessani toimin upseerina etulinjassa. Siellä ystävystyin miehen kanssa, jolla oli kahdeksan lasta. Hän kuoli syliini. Kahdeksan lasta jäi yhtäkkiä orvoiksi. Olen itse kasvanut suuren maalaistalon poikana, en juuri ollut ajatellut huonompiosaisten asemaa, hyvinvointi oli minulle itsestään selvä asia. Mutta tämä tapahtuma pisti ajattelemaan. Se on ehkä suurin syy, miksi olen yrittänyt auttaa lapsia ja kovaosaisia. Ja koska oma avioliittoni on ollut lapseton, minulla on ollut aikaa paneutua koko tarmollani toisten pulmiin. Lisäksi vastustus, jota sain osakseni, alkoi jo loukata miehistä itsetuntoani. Sain lisää uskallusta ja taisteluintoa. Ja ilmeisesti olen pohjimmiltani jonkinlainen idealisti.

Ilmaiset proteesit Kakolan vangille herättivät pahennusta

Tätä juttua tehtäessä hammaslääkärin tuolissa istui Kakolan vanki, pyttyyn tuomittu mies. Tämän miehen kiitollisuutta on vaikea kuvata, kun tohtori Kallio asetti hänelle ilmaiseksi kauan kaivatut proteesit.

— Sain jo parisen kuukautta sitten tältä pakkolaitosvangilta liikuttavan kirjeen, jossa hän pyysi apuani. Kokoproteesi maksaisi 340 markkaa, puolet kustantaisi valtio, loppu jäisi vangin itsensä maksettavaksi. Mutta hänellä ei ollut rahaa. Minä lupasin auttaa häntä. Alotimme paperisodan ja muun muassa Vankeinhoitolaitoksen ylilääkäri Martti Paloheimon lausunto oli kielteinen: ei mitään ilmaisia proteeseja vangeille. Mutta muuan tunnettu neurologian professori sai lopulta hankituksi pyttyläiselle passituksen luokseni. Tästäkin työstäni sain ihmettelyt Kakolan hammaslääkäriltä: hän ei voinut käsittää, miksi haluan tehdä työtä ilmaiseksi jonkun vangin hyväksi. Vastasin hänelle: sovitaan tämä ennakkotapaukseksi ja Krim ry:lle toimintavihjeeksi.

Eikä Kakolan johtajakaan katsellut suopeasti tilannetta. Kirjoittajan kuvauspyyntöön hän suhtautui suorastaan vihamielisesti. Luvatessani kääntyä Vankeinhoitolaitoksen ylijohtajan puoleen johtaja Raike ei sattunut 'muistamaan' edes esimiehensä puhelinnumeroa. Ei mitään kuvia vangista, vaikka tämä itse nimenomaan toivoi sitä.

Mutta ilahduttava yllätys oli Vankeinhoitolaitoksen ylijohtaja K. J. Långin korrekti ja sydämellinen suhtautuminen asiaan. Hän myönsi heti Hymylehdelle luvan kuvaukseen, otti jopa itse asiakseen huolehtia käytännöllisistä järjestelyistä. Oli kerrankin hauska olla yhteydessä joustavaan ja lehdistöön positiivisesti suhtautuvaan vankeinhoitoviranomaiseen. Kauniit kiitokset ylijohtaja Långille avusta.

Mitkä ovat lähimmät taistelusuunnitelmanne, tohtori Kallio?

— Nyt olen keskittynyt järjestämään lokakuun 10. päivänä iltamaa Kustavin Tuulentuvassa maaseudun hammasolojen tunnetuksi tekemiseksi. Presidentti Kekkosen olen kutsunut juhlien kunniavieraaksi. Hän on kirjeessään pyytänyt minun pistämään pyörät pyörimään, hän tulee, ellei erityistä estettä satu. Hänen mahdollisesta läsnäolostaan olen tietenkin hyvin iloinen.

— Muistan kuinka minua tarvittiin, kun Turkuun rakennettiin Hammasklinikkaa ja määrärahat loppuivat kesken. Silloin kollegoille kelpasi apuni. Kirjoitin presidentti Kekkoselle asiasta. Hänelle olen lähetellyt raportteja jo vuodesta 1961 lähtien ja apu järjestyi. Mutta kun Hammasklinikka valmistui, minua ei kutsuttu edes avajaistilaisuuteen, johon presidentti saapui.

Oletteko katkera ja jos vastoinkäymisiä edelleen ilmaantuu, miten aiotte jatkaa?

— En ole katkera, joskus tietysti vähän masentunut. Mutta koko loppu elämäni tulen jatkamaan sitä asiaa, että vihdoinkin maaseudun ja köyhien lasten hampaat saataisiin kuntoon. Vuosien mittaan olen joutunut uhraamaan tähän tappeluuni koko henkisen ja ekonomisen voimavarani. Mutta vaikka joskus joutuisin puliukoksi halkopinojen taakse, niin vielä sielläkin selittäisin kavereille, miten hampaat pitää hoitaa . . . □

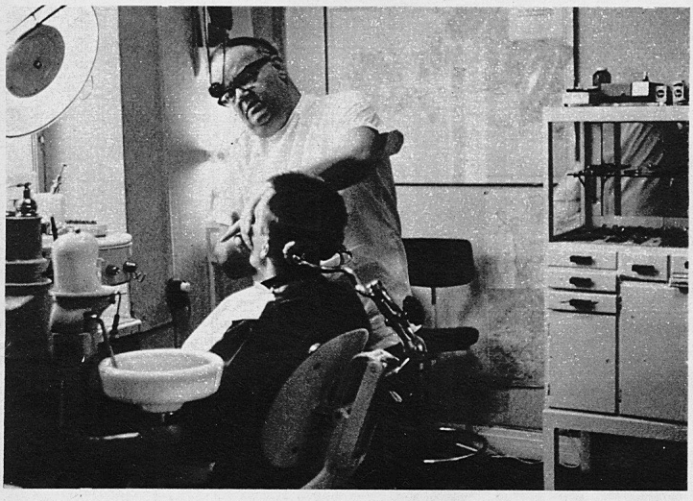

Pitkällisen paperisodan jälkeen Martti Kallio sai luvan tehdä ilmaiseksi hammasproteesit Kakolan vangille, pakkolaitokseen tuomitulle miehelle. Hoitotuolissa istuva pyttyläinen tuntee suurta kiitollisuutta tohtori Kalliota kohtaan.

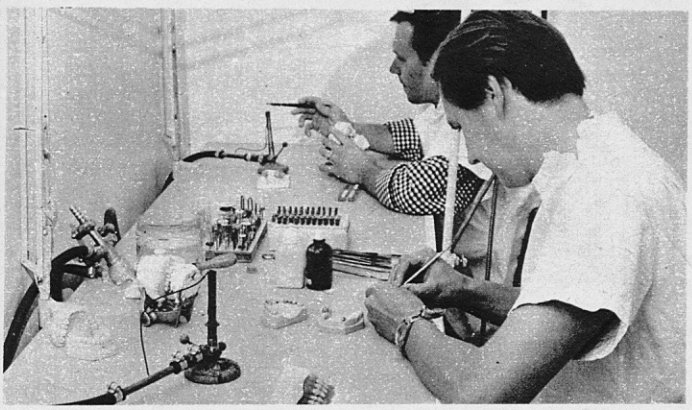

Potilaiden kulujen pienentämisen ja ajan säästämisen vuoksi Martti Kallio on perustanut oman hammaslaboratorion. Kallion mielestä se olisi välttämätön jokaiselle hammaslääkärille. Nykyisin Timo Wilkman ja Sakari Ansaharju työskentelevät laboratoriossa. Lisäksi Kallio yrittää parhaillaan laboratorioonsa virolaista asiantuntija-apua.

Berec tuo eloa ääneen.

Antakaa Berecin huolehtia transistoristanne–
ja se tulvahtaa täyteen ääntä.
Pehmeitä ääniä.
Kivoja ääniä.
Voimakkaita ääniä jotka pauhaavat läpi yön.
Ja silloinkin kun olette väsynyt,
Berec-paristot eivät väsy.
Berec on transistorihippojen henki ja elämä.

Kestävät transistoriparistot.

maahantuoja: OY EMS AB

SE OLI GUNNAR

Se oli Gunnar. Pässi vierasmaalainen. Ja se kiersi tuommoiset 35 000 kilsaa suloista isänmaatamme kansantaiteilija Martti Innasen seuralaisena. Tänä päivänä Gunnar-pässin pääkallo riippuu tamperelaisen "Tappi" Suojasen työhuoneen seinällä. Kiillotettuna ja ylen klanssattuna. Mutta Gunnarin ylin ystävä ja työtoveri Martti Innanen meni kalpeaksi nähtyään, miten heikosti pässikaverilla nykyään menee.
Innanen käännähti kantapäillään ja marssi hiljaisena miehenä omille teilleen.

Teksti: TANE TIIKKA
Kuva: TAPANI TIHLMAN

— Jos olen rehellinen, niin luulen, että pässin järkkääminen Innaselle keikkakaveriksi oli juuri minun ideani, sanoo "Tappi" Suojanen. — Innaselle haettiin pässiä monesta paikasta ja varsin kaukaakin ja Lylystä sellainen viimein löytyi. Se ristittiin Gunnariksi ja pantiin mukaan Innasen suviturneelle 1968. Gunnar ja Innanen matkustivat 35 000 kilometriä yhteisellä Mersulla ja kansa oli innoissaan. Parhaimmillaan Gunnar oli kysytympi taiteentekijä kuin Gunnarista laulava Innanen. Kun Gunnarilla kerran oli ripuli Tampereella, ei sitä voitu viedä ravintolasouviin, vaan Martti-poika joutui esiintymään yksinään. Hän sai keikasta satasen. Palkkiota vähennettiin 150 markalla Gunnarin poissaolon tähden.

*

Edesmennyt Gunnar Lylystä oli perin persoonallinen pässi. Se piti matkustamisesta ja oli aina ensimmäinen ryntäämässä taivalvälineenä käytettyyn Mersuun. Ja pinnalle päästyään se sivistyi niin, että suostui syömään vain omenia ja juomaan punaista limonaadia. Eivätkä sille kelvanneet suomalaiset omenat. Ulkomaisia niiden piti olla. Pojat keksivät panna toisinaan kolmanneksen votkaa limsaan ja silloin Gunnarilla meni aina erinomaisen hyvin.

Pitkän keikkakiertueen aikana taidepässi Gunnar oli yönsä liekanarussa mitä useampien hotellien pihamaalla. Rovaniemellä pari iloisella tiellä kulkevaa kännikalaa otti pihalle parkkeeratun Gunnarin mukaansa kotimatkalle. Poliisi kiinnitti pässintaluttajiin huomiota ja pidätti koko joukon. Iisalmessa Gunnar karkasi lammasjahtiin ja sitä jouduttiin etsimään lähilaitumilta kahden poliisiauton ja yhden nimismiehen voimin. Mutta yleensä Gunnar oli laakea ja lempeä eläin. Ei hän puskenut, ei karkaillut, ei oikkuillut.

Hänen heikkoutensa olivat vain punainen ja votkalla terästetty limonaadi omenien kera. Sekä maat ja matkustaminen. Ja myös yleisön antaman aploodit, jotka saivat hänen häntänsä aina vapisemaan taiteilijan aitoa kiitollisuutta.

Näin kertovat ne, jotka Gunnarin tunsivat ja hänen kanssaan reissasivat Suomea pitkin ja poikin.

*

Tamperelainen ideapankki, joka keksi Gunnarin, maksoi pässistä 300 markkaa. Kun Gunnar oli tehtävänsä tehnyt, se myytiin teurastamolle 107 markan hinnasta.

Innanen oli ollut sitä mieltä, että Gunnarille olisi pitänyt myöntää elämänikäinen eläke elinkorkojen kera. Mutta niin vain kävi, että eräänä päivänä Gunnarille tuli noutaja. "Tappi" ja kumppanit souvin takana olivat sitä mieltä, että limonaadi- ja omenalaskut alkoivat nousta liian suuriksi.

Gunnar myytiin tamperelaisissa lihakaupoissa päivän hintaan ja pääkallo ripustettiin "Tapin" työhuoneen seinälle muistoksi menneistä suuruuden ajoista.

*

Gunnarille ei jäänyt surevaa jälkeläislaumaa. Hänen taiteellinen työnsä vaati hänen aikansa niin loppuun saakka, ettei hänelle jäänyt aikaa lammasharrasteluun. Pienenä lohdutuksena hänen taipaleellaan oli se, että orkesterin pojat joskus soivat toverilleen eräänlaisen korvikenautinnon masturboimalla häntä. Ja yleensä Gunnar oli tyytyväinen.

Mutta turnee päättyi aikanaan. Ja Gunnarille alkoivat eläkevaarin päivät. Hän eleli elämänsä illan Lavajärvellä "Tappi" Suojasen apen navetassa odottaen Mersua, joka ei enää tullut noutamaan häntä uteliaan kansan piirittämille estraadeille. Omenia ja limsaa hänellä oli elämänsä loppuun saakka. Mutta eräänä päivänä laskettiin paperilla ja terävällä ynnäpäällä, ettei Gunnarin ylöspito enää kannata.

Ja silloin ajoi pihaan teurastamon rauta ja Gunnar lähti viimeiselle turneelleen. Hän hypähti lavalle innokkaasti niin kuin aikoinaan turneemersun kyytiin. Ehkä hän sinä hetkenä ajatteli tekevänsä mahtavan come backin viihdetaiteen palvelukseen. Mutta matka suuntautuikin teurastamolle.

Tänä päivänä Gunnar on muisto. Pääkallo työhuoneen seinällä. Selitys Martti Innasen menestykseen. Loppuun käytetty idea. Tämä vierasmaalainen. Tämä kansantaiteilija. □

MIELIKUVITUSRAISKAUS VOI MAKSAA 8000 MK!

Raiskausyrityksen kohteeksi joutunut nainen voi ansaita sievoisen summan tavalla, joka muistuttaa suuresti kiristystä.
Ansaita voi myös nainen, jota ei ole kuuna päivänä edes yritetty raiskata. Tarvitsee vain osata asiansa, repiä housut jne. Enempää emme keinoja neuvokaan.
Mutta kerromme siitä kuinka kerimäkeläisestä apuhoitajasta tuli 5 000 markkaa rikkaampi.
Ja kerromme siitä kuinka hänestä oli vähällä tulla auton omistaja tai 8 000 markkaa varakkaampi.
Ja kerromme myös miehille neuvoksi sen mitä poliisineuvos Pentti Ylösjoki toimittajallemme kertoi.

Teksti: RAUNO POHJANKETO Kuvat: K. VALLI

Sopimus.

Tällä sopimuskirjalla sovin minä Arja Moilanen Matti Olavi ja Esko Tapani Kuutin kanssa. toukokuun 2-3 päivien 1970 välisenä yönä tapahtuneen väkisinmaakamisyrityksen, josta toukokuun 5 päivänä 1970 olen tehnyt rikosilmoituksen Kerimäen piirin nimismiehelle siten, että Kuutit maksavat minulle kertakaikkisena korvauksena viisituhatta (5000) markkaa, mikä summa tämän sopimuksen allekirjoituksella saaduksi kuitataan.

Tämän jälkeen minulla ei ole mitään vaatimuksia, ei syyte-, rangaistus, eikä korvausvaatimuksia sekä että minä minä peruutan Kerimäen piirin nimismiehelle tekemäni rikosilmoituksen.

Kerimäellä, toukokuun 15 päivänä 1970.

Arja Moilanen

Arja Moilanen, apuhoitaja
Kerimäki Vanhainkoti

Naiset tuntuvat varsin hyvin tietävän, että lainsäädäntömme tarjoaa heille erinomaisia tapoja vaurastua ansiottomasti. Yksi tapa rikastua on väittää joutuneensa raiskauksen tai raiskausyrityksen kohteeksi. Todistajia ei tarvita. Miehen oikeusturva on lähes olematon.

Olipa kerran nuori merkonomi, joka joutui vankilaan väkisinmakaamisesta, jota ei ollut tapahtunut.

Olipa kerran maalari, joka joutui vankilaan väkisinmakaamisesta — ja tietenkin maksamaan korvauksia — jota ei ollut tapahtunut. Jälkeenpäin tyttö kirjallisesti todisti, ettei väkisinmakaamista olluttkaan tapahtunut vaan kaikki oli tehty sulassa sovussa ja yhteisymmärryksessä. Syyte nostettiin vanhempien painostuksesta rikastumisen toivossa.

Ja olipa kerran apuhoitaja Arja Moilanen, joka ansaitsi 5 000 markkaa väittämällä, että kaksi kerimäkeläistä nuorta miestä raiskasi hänet raa'asti. Alun perin neiti Moilasella ei ollut vaatimuksia ollenkaan. Seuraavana päivänä hän vaati 50 markkaa/nuppi. Sitä seuraavan päivän iltana asia olikin jo annettu poliisille. Volkswagen olisi kuitenkin kelvannut korvaukseksi kivuista ja säryistä. Volkkarin sijasta olisi 8 000 markkaa riittänyt. Vihdoin sovittiin, että 5 000 markkaa on sopiva summa neitosen väittämien menetysten korvaukseksi. Poikien vanhemmat ottivat lainan ja maksoivat.

Pojat itse olisivat menneet vaikka linnaan mieluummin kuin maksaneet.

Viikon kuluttua tapahtumasta ei neiti Moilanen enää muistanut kuinka suuri sovintosumma oli. Hän ei muistanut, että poikien istuessa poliisin putkassa hän kiivaasti neuvotteli poikien isän kanssa summan suuruudesta. Hän ei muistanut, että vasta kovan tinkimisen jälkeen hän suostui alentamaan vaatimustaan kivusta ja särystä sekä kunnian loukkaamisesta 5 000 markkaan. Kun summa ladottiin pöytään, ilmoitti hän, että poliisikuulustelut saa lopettaa siihen paikkaan.

— Halvasta se meni, kun pojilla ei ollut enemmän rahaa, kertoi neiti Moilanen haastattelijalle.

Eikö 5 000 markkaa ole aika paljon rahaa?

— Jos te kirjoitatte siitä 5 000 markasta niin annan asian poliisille. Asia on sovittu ja pojatkin ovat tyytyväisiä kun eivät joutuneet linnaan.

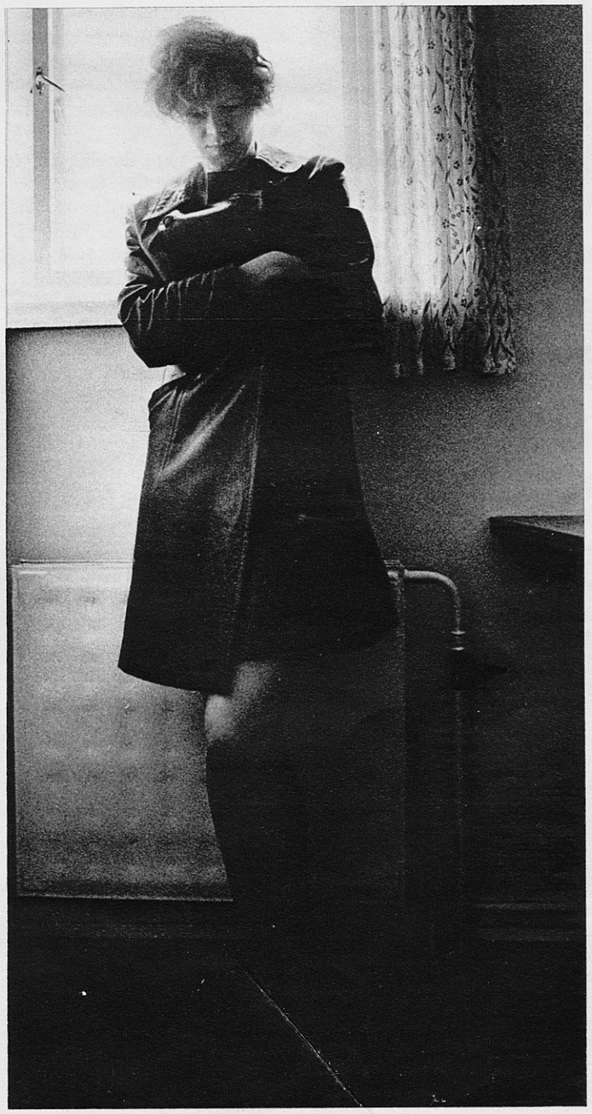

◄ Tämä paperi osoittaa, että 5 000 markkaa vaihtoi omistajaa toukokuun puolivälissä.

► Arja Moilanen sanoo, että se oli pojille hyvä opetus, jota he maksavat koko elämänsä. Hän lisää vielä, että "halavasta se meni kun pojilla ei ollut enempää rahaa".

— Selvää kiristystä, sanoo poliisineuvos Pentti Ylösjoki

Keskusrikospoliisin päällikkö,

MIELIKUVITUSRAISKAUS...

poliisineuvos Pentti Ylösjoki arvelee, että edellä kerrottu on kiristystä, vaikka kiristyksen ja sopimuksen rajaa on vaikea vetää.

— Mies on näissä tapauksissa niin huonossa asemassa, että nainen voi pyytää periaatteessa vaikka mitä. Istumaan kun ei kukaan mielellään lähde, sanoo poliisineuvos Ylösjoki.

— Yleensä kunnialliset naiset vaativat raiskaajan syytteeseen panoa, vain huorat ottavat rahassa.

Onko 5 000 markkaa paljon vai vähän raiskausyrityksestä?

— Summa tuntuu todella suurelta. Sovintosumman suuruus riippuu tietenkin siitä, onko teon tekijä korkea virkamies tai toimitusjohtaja, mutta sormituntumalta sanoisin, että raiskaajilla ei monestikaan ole paljon rahaa. Usein sovitaan asiat myös ilman rahaa.

Poliisineuvos Ylösjoki kertoi edelleen, että raiskauksen rajaa on usein vaikea määritellä. Hänen mielestään raiskausta on vaikea todistaa, kun terve nainen panee jo luonnostaan hanttiin.

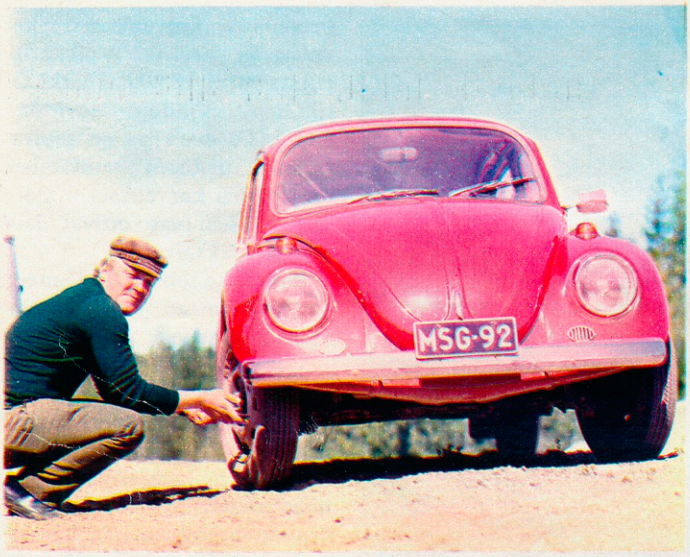

▲ **Apuhoitaja Arja Moilanen halusi kivusta ja särystä sekä kunnian loukkaamisesta Kuutin veljesten kauniinpunaisen Volkswagenin.**

▼ **— Kyllä vielä meillä sen verran luottoa on, että 5 000 markan takia ei poikien tarvitse mennä linnaan istumaan. Isä Kuutti otti lainan ja maksoi vaaditut 5 000 markkaa.**

Raiskausilmoituksia abortin toivossa

Keskusrikospoliisi on joutunut tutkimaan useita väitettyjä raiskauksia, jotka lopulta ovat osoittautuneet lavastetuiksi.

— Nainen voi repiä housunsa ja kertoa, että ne repesivät siinä tilanteessa.

— Nykyisin lavastetaan raiskauksia myös helpon abortin toivossa. Raiskauksen kohteeksi joutunut on uuden lain mukaan oikeutettu saamaan abortin.

Poliisineuvos Ylösjoki neuvoo, että tällaiseen tukalaan tilanteeseen syyttömästi joutuneen miehen on hallittava hermonsa. Hänen ei missään tapauksessa pidä tunnustaa sellaista mitä ei ole tehnyt, vaikka tyttö esittäisi siihen viittaavia todisteita roppakaupalla. Hän sanoo, että usein raiskaussyytteitä perutaan vasta lakituvassa.

— Kun tyttö ilmoittaa, että asia on sovittu, lopetetaan kuulustelut siihen paikkaan, kertoo poliisineuvos Ylösjoki. — Naisesta riippuu täysin miten pitkälle juttu viedään. Poliisineuvos arvelee, että vain joka kymmenes raiskaus tai raiskausyritys sovitaan rahalla. Tarkkoja lukuja on mahdotonta saada, koska niistä ei pidetä kirjaa.

Rikosilmoitus kolmen päivän kuluttua

Summan suuruus neiti Moilasen tapauksessa ei ole ainoa seikka, joka hämmästyttää, sillä hän ilmoitti tapauksesta poliisiviranomaisille vasta kolmen päivän kuluttua. Silloin hän pyysi asettamaan syytteeseen veljekset Matti ja Esko Kuutin.

Neiti Arja Moilanen ja Kuutin veljekset olivat olleet toukokuun 2. päivän iltana viettämässä iltaa Kerimäen ainoassa ravitsemusliikkeessä, Sinisessä Tuopissa. Vodkaa ja jaloviinaa maisteltaessa oli vaihtunut vuorokausi. Seurue oli humaltunut melkoisesti ja kumpikin miehistä oli tanssinut Arja Moilasen kanssa. Yhdessä he tahtoivat päästä myös saatolle.

Yhdessä noustiin poikien punaiseen Volkkariin. Autoa ohjasi kolmas poika, joka oli selvä. Auto suunnattiin hiljaiselle saaristotielle Hälvään.

Raaka raiskaus?

Ravintolassa seurue käyttäytyi niin kuin viisitoista jaloviina- ja vodkagrogia nauttineet miehet ja viisi vodkaa ja useita jaloviinagrogeja nauttinut nainen käyttäytyvät. Vahvassa humalassa siis oltiin, tämä voidaan todistaa. Mutta kukaan sivullinen ei tiedä mitä tapahtui hiljaisella saaristotiellä.

Neiti Moilanen väittää, että hänet yritettiin raiskata raa'asti. Poikien mielestä väkivaltaa ei käytetty.

Neiti Moilanen on kertonut ystävättärilleen, että pojat uhkasivat heti autoajelun alussa, että nyt sinut tyttö pannaan.

Pojat taas kertoivat, että tyttö pyysi heitä lähtemään kunnalliskodille, asuntoonsa, jossa on sänky. Siellä kaikki kävisi helpommin. Käytettiinkö väkivaltaa vai ei, siitä on ristiriitaisia tietoja. Varmaa kuitenkin on, etteivät pojat päässeet juuri alkua pitemmälle. Molemmat "väkivallantekijät" tekivät näet temppunsa tytön käteen. Neiti Moilanen on kertonut, että tämä oli hänen pelastuksensa. Pojat väsyivät yrittäessään yhdyntää ahtaassa autossa ja neiti Moilanen saatettiin viimein kotiin.

— Rahaa pitää olla — ja paljon

Pojat heräsivät aamulla. Matti Kuutti sanoi, ettei muista tapahtuneesta mitään, mutta selvä kaveri oli muistuttanut, että tytön kanssa oli tehty tärskyt aamuksi.

Matti Kuutti kertoi, että hämmästys oli melkoinen kun tapaaminen olikin aivan toisenlainen kuin oli odotettu. Tulikin kalliit tärskyt.

Lääkärintodistus todistaa, että "raiskaaminen" jäi puolitiehen. Korkeintaan voidaan puhua raiskausyrityksestä.

Joka tapauksessa Matti ja Esko tuumivat, että kalliit oppirahat jouduttiin maksamaan. Mutta tulihan jotain opittuakin. □

NYT EDULLISIN EHDOIN PERUUKKI

Nyt voitte itse todeta, miten kauniisti CHARM- tai ROMANTIC-peruukki sopii Teille!

Kaunis kampaus todistaa kantajansa hyvästä mausta ja tyylitajusta. CHARM- tai ROMANTIC-peruukin avulla olette aina kauniisti kammattu, aina edustuskunnossa, aina valmis lähtemään ulos — yhtä moitteettoman tyylikkäänä. CHARM- ja ROMANTIC-peruukit maksavat kumpikin vain 78,—. CHARM on 100 % luonnonhiusta, ROMANTIC taas 100 % keinokuitua. Ne ovat heti käyttövalmiita.

8 vrk vaihto- ja palautusoikeus.

CHARM-kokoperuukki sekä juhla- että arkikäyttöön. Hiusten pituus 10—15 cm. Paino 125 g.

NYT VAIN 33,- KÄSIRAHALLA

FAMILLE BOX
25115 PUH. 410 064
Helsinki 25

- Uudenmaankatu 25
- City-Center, Marmorikuja
- Mannerheimintie 118

ROMANTIC — puolipitkä kokoperuukki juhla- ja arkikäyttöön. Hiusten pituus n. 23 cm. Paino n. 150 g.

TILAUSKUPONKI

FAMILLE BOX 25115, HELSINKI 25

Lähettäkää minulle oheisen hiussuortuvan värinen CHARM ☐ / ROMANTIC ☐ -kokoperuukki. (Rasti ruutuun) käteisellä 78 mk tai 33 mk käsirahalla ja 15 mk kuukausierin. Vaihto- ja palautusoikeus 8 vrk.
☐ käteisellä ☐ osamaksulla (Rasti ruutuun)

Nimi .....

Osoite .....

Postitoimipaikka .....

Ammatti .....

Synt.aika .....

.....

Allekirjoitus (Mikäli tilaaja on alaikäinen, vanhempien allekirjoitus)

H 9/70

LAHJA TEILLE

Jos postitatte oheisen tilauskupongin 5 päivän kuluessa, saatte yllätyslahjana kauniin hopeariipuksen. Ketjun pituus 45 cm. Riipuksen pyöreään levyyn voitte kaiverruttaa nimenne — tai ystävänne nimen!

HOROSKOOPPI

OINAS (21. 3.—19. 4.) Jos mielessänne on jokin hyvä idea, niin toteuttakaa se nyt. Olosuhteet ovat otolliset ja viivyttely saattaa pilata kaiken. Teille esitellään henkilö, jota kohtaan olette tunteneet vetoa. Olkaa varovainen käsitellessänne käteistä. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 8.

HÄRKÄ (20. 4.—20. 5.) Teidän ja erään tietyn henkilön läheiset suhteet viilenevät yllättävällä tavalla. Joku muukin menetys on uhkaamassa. Pysykää rauhallisena, sillä tilanne muuttuu kohta päinvastaiseksi. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 5.

KAKSOSET (21. 5.—20. 6.) Sanotte helposti lähimmäisestänne karsaasti mutta vahinko on vaikeasti korjattavissa. Olkaa varuillanne oman itsenne suhteen. Ystävät ja sukulaiset hyväksyvät varauksetta ne ehdotukset, joita tämän kuukauden aikana teette. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 2.

RAPU (21. 6.—22. 7.) Kuukausi lupailee onnea mutta myös pieniä pettymyksiä. Tärkeintä on, ettette pidä liian kiirettä. Mikäli nyt etsitte parempia ansioita, on mahdollisuus olemassa. Riitoja suvun kesken. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 10.

LEIJONA (23. 7.—22. 8.) Saatte jonkin ikävän matkan aikana loistavan idean, joka kannattaa toteuttaa. Rakastuneiden olisi varottava tunteittensa ylikuohahtamista. Raha johtaa kiihkeisiin väittelyihin läheisten kanssa. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 6.

NEITSYT (23. 8.—22. 9.) Liehakoitte tiettyä henkilöä enemmän kuin olisi tarpeen. Ette tiedä hänestä kaikkea, joten olkaa varuillanne. Asiantuntijoiden neuvot ovat aina tarpeellisia. Liika itsekeskeisyys karkoittaa ystävänne. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 3.

VAAKA (23. 9.—22. 10.) Olette jännittynyt, sillä tilanteet ympärillänne vaihtuvat nopeassa tahdissa. Luottakaa itseenne, niin kaikki järjestyy. Saatte hyvän vihjeen, joka auttaa lisätulojen muodossa. Parhaita päiviä ovat perjantait, onnenlukua ei ole.

SKORPIONI (23. 10.—21. 11.) Ellette pidä varaanne, saattavat sivulliset pilata vapaa-aikanne. Älkää olko sokea. Rakastettunne puhuu paljon, mutta puhuuko hän totta? Ympäristössänne on tiettyä kireyttä, jonka syynä olette te itse. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 7.

JOUSIMIES (22. 11.—21. 12.) Teidän olisi osoitettava joissakin asioissa enemmän aloitekykyä. Sivuhypyt saattavat piristää, mutta ne aiheuttavat ajanmittaan hermostumista ja ärtyisyyttä. Yleisesti ottaen teillä menee hyvin. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 1.

KAURIS (22. 12.—19. 1.) Kirje saattaa tuoda viestin, joka helpottaa elämäänne. Älkää piiloutuko henkilöltä, joka haluaa tutustua teihin. Harkitkaa tarkoin kysymystä, joka saattaa ratkaista koko tulevaisuutenne. Parhaita päiviä ovat torstait, onnenluku 4.

VESIMIES (20. 1.—18. 2.) Vapautuminen olisi tärkeää — koettakaa siis päästä eroon henkilöstä, josta on tullut teille vain taakka. Älkää luottako liikaa sopimuksiin, etenkin jos ne ovat vain suullisia. Parhaita päiviä ovat maanantait, onnenluku 8.

KALAT (19. 2.—20. 3.) Mitättömän pienet eleet saattavat ratkaista asiat teidän ja mielitiettynne tai sukunne kesken. Älkää antako epämiellyttävän tapauksen pelottaa. Suunnitelma on suunnitelma — sen voi vielä muuttaa. Parhaita päiviä ovat perjantait, onnenluku 2.

Uusi Atlas on Suomen Trikoon vientilaatua.

Muotia, joka tunnetaan kaikkialla maailmassa.

”Kerrankin mutsi oli moderni.”

Osasikin ostaa meikäläiselle kunnon alusvaatteet. Kaverit ei vielä ole saaneet mutsejaan tajuamaan, että niissäkin voi olla värejä. Ja kuvioita. Ja että kalsaritkin voi istua mukavasti ja tukevasti ja lökötttämättä. Faijakin sanoi, että kerrankin on tilaa miehelle siellä missä pitääkin. Eikä haudo ja hiosta. Saas nähdä kundien naamat, kun ne näkee mun toiset ATLAKSET, ne merirosvoraitaiset . . .

atlas

miehellä menee mukavasti!

Housut bikini-, shortsi-, pohje- tai täyspituisia. Paidat T-paitoja tai singlettejä. Puuvillaa, silkkiä ja joustavia nykyneuleita! Kymmeniä kuoseja ja väriyhdistelmiä.

Opel on luokkaa ylempänä

Jawohl. Oui. Yes. Si, si. Ja visst. Kyllä on hyvä.

Euroopankuulu menestys. Opel Rekord on luokassaan eniten myyty auto Euroopassa. Selitys on lyhyt ja yksinkertainen. Opel Rekord tarjoaa juuri sitä mitä vaativat eurooppalaiset autonostajat haluavat — tasapainoisen yhdistelmän edustavuutta, luotettavuutta ja suorituskykyä.

Euroopankuulua edustavuutta. Opel Rekord on tilava, tyylikäs ja mukava. Viimeistely tehty saksalaisella perusteellisuudella. Vaativalle perheelle. Edustuskäyttöön. Matka-autoksi.

Euroopankuulua luotettavuutta. Yksityiskohtia myöten laatutyötä. Kestävyydestään ja luotettavuudestaan kuuluisat Opel-moottorit. Opel-turvallisuusohjelman mukainen vankka turvallisuuskori kaikkine yksityiskohtineen. Rekord on taloudellinen ostettaessa, taloudellinen käytössä, hyvä jälleenmyyntiarvo vaihdettaessa uuteen Opeliin.

Euroopankuulua suorituskykyä. Voimakkaat moottorit 84—102—115 hv SAE. Kiihtyvyys ja huippunopeudet tyydyttävät vaativaakin autoilijaa. Hyvät ajo-ominaisuudet. Nykyaikainen alustarakenne, kierrejouset joka pyörässä. Tehostetut 2-piirijarrut.

Euroopankuulu huolto- ja varaosapalvelu. Yli 6000 Euroservice-huoltopisteen tehtävänä kaikkialla Euroopassa on huolehtia siitä, että Te olette Opel Rekordiinne tyytyväinen. Tämä Euroopan suurin verkosto huolehtii myös siitä, että autoonne käytetään juuri siihen sopivia alkuperäisiä varaosia. Kaikille huoltotöille ja varaosille saatte 6 kk:n tai 10.000 km:n takuun. Osoituksena sekä Opel Rekordin että GM-Euroservice-huollon tasosta on se, että Te voitte saada uuteen Rekordiinne peräti 5 vuoden ruosteenestotakuun.

Teidänkin kannattaa tutustua ja kokeilla. Opel Rekord-valikoima odottaa lähimmässä GM-liikkeessä.

Euroopankuulu Opel Rekord.

Kokeiltu ja kiitetty kaikkialla.

OPEL

General Motors on maailman suurin autojen valmistaja. GM kehittää ajoturvallisuutta, autotekniikkaa ja varmaa huoltotoimintaa kaikissa olosuhteissa. Kaikkialla. Siksi GM:n valmistamia autoja ostetaan eniten koko maailmassa.

SUOMEN GM PAREMMAN AJON AVAIN

PERASTA TULI PETTURI JA PETTURISTA KREIVI

KURITUSHUONE-VANKI KAI SALEMO HELSINGIN KESKUSVANKI-LASTA KERTOO

Kreivi Pertti Ylermi Lindgrenistä väsätään parhaillaan elokuvaa. Peter von Baghin ohjaama kokoillan kertomus pyrkii totuudellisuuteen, näin on ennakkoon mainostettu.
Koska Pertti Ylermi on tähänastisessa julkisuudessaan unohtanut kertoa eräitä vähäisiä, mutta myöhemmän tulevaisuutensa kannalta merkittäviä tapahtumia, uskon, että ne unohtuvat itse elokuvastakin.
Tapasin tekstaamista ja piirtämistä opettelevan Peran ensi kerran Konnunsuolla: asuimme samassa sellissä.
Kun nyt 12 vuotta myöhemmin katselin täällä Helsingin Keskusvankilassa Kreivi-elokuvan filmauksia, muistin ajan, josta kaikki Pertti Ylermi Lindgrenin kohdalla lähti liikkeelle.

Pera ei ollut erikoisen suosittu kaveri porukoissa. Konnunsuolla oli aikaa puhella ja hän kertoi minulle joutuneensa usein tilanteisiin, jolloin oli kieltäydyttävä tuntemasta vanhoja kavereita.

Hän oli milloin insinööri, milloin lentokapteeni eikä vanhan linnakaverin tunteminen sellaisissa tilanteissa olisi ollut eduksi.

Muutenkin Lindgren liikkui erilaisella aaltopituudella kuin muut. Mutta vankilaan mahtuu joka sorttia.

Alaston morsian

Pertti Lindgrenillä oli siviilissä tyttölapsi, jolle hän sieltä Konnulta kirjoitteli. Pera piti tytöstä, sillä kirjeenvaihto oli vilkasta ja hän näki suunnattomasti vaivaa kirjekuorien kuvittamiseen piirtämällä.

Hän kertoili ajatuksistaan tytön suhteen. Taisivat ajatukset ulottua peräti yhteisen tulevaisuuden suunnitteluun.

Kun sitten kirjeet sydänkäpysen taholta alkoivat ehtyä, Pertti kävi rauhattomaksi ja jatkoi ahkeraa kirjoittamistaan.

Sitten tuo "morsian" lähetti eräässä kirjeessään valokuvia, joissa hän poseerasi aika rohkeissa asuissa. Tai paremminkin, niitä asuja ei paljoakaan ollut. Tyttö kirjoitti myös, että hänellä on eräs oikein hyvä ystävä, joka on ottanut kuvat.

Kun oli kiven sisässä, ei Perttikään voinut muuta kuin julmistua hirmuisesti. Ensin hän haukkui tytön halvaksi lutkaksi, mutta muuttui sitten kyyniseksi ja näytteli hyvin mielellään kuvia muillekin. Siinä oli vain yksi hänen monista lemmenleikkiin aina valmiista lyllyköistään.

Tytön teko oli varmasti tarkoituksellinen. Ja Pertille karvas hetki. Tyttö suorastaan ilkkui, ne eivät olleet tavalliset rukkaset.

Minusta tytön menettely oli kuin kuningattaren, sanotaan nyt niin kun tässä toinenkin osapuoli käyttää hienoja titteleitä. Tämä kuningatar löi korvalle herttuaansa tai kreiviään ja siinä viitoittui Pertti Ylermin tulevaisuus.

Hän tulisi maksamaan kaikille kohtaamilleen naisille, sillä en usko hänen koskaan voivan rakastaa naista naisena. Hänellä oli kulta Pakilassa, Pasilassa, Maunulassa ja Rööperissä ja kaikista hän sanoi pitävänsä.

Pian tämän tapauksen jälkeen muutin pois yhteisestä sellistämme. Minusta tehtiin parturi taloon. Parturin ammattietuihin kuului oma "yksiö" talon 2. kerroksessa. Pertti jatkoi tarpomistaan suolla.

Kun pääsin pois Konnulta 1958 syksyllä, olin jättänyt kotipuhelinnumeroni Peralle ja seuraavan vuoden vapun aikoihin hän soitti minulle.

Vankilan puuseppämestarin tytär

Puhelimessa Pertti — yhtä innoissaan kuin aina — selitti tavanneensa elämänsä naisen.

Onnittelin hänen kertomastaan kihlauksesta.

Pyysin myös, että hän tulisi morsiamensa kanssa illalla meille illalliselle. Hän lupasi.

Kuitenkin jo saman päivän iltapäivällä hän tuli asunnolleni raahaten mukanaan matkalaukkua. Siinä oli kuulemma mm. ruotsalaisia naistenlehtiä.

Hän pyysi, että saisi säilyttää laukkua meillä, koska oli itse menossa jonnekin. Samalla hän ilmoitti, että vaimoni voisi tutustua laukussa olleisiin lehtiin, jos hänellä oli siihen halua.

Olen monasti naureskellut vaimolleni, että taidan olla "kreivejä" parempi, kun omaani oltaisiin valmiita viihdyttämään lehdillä.

Laukut jäivät siis meille. Pera tuli illalla morsiamensa kanssa ja meillä oli rattoisa ilta. Talonmies tosin kävi ainakin kerran varottamassa liian kovaäänisestä seurustelusta.

Pera ihastui kovasti magnetofoniin, joka minulla oli. Hän lauloi siihen ja olisi ollut halukas ostamaan sen. Kun hänellä kuitenkaan juuri sillä hetkellä ei ollut varoja, en ollut halukas myymään sitä.

Morsian oli mielestäni pirteä, nuori tyttölapsi. Hän lausuili runoja magnetofonin teräslangalle ja niitä sitten yhdessä kuuntelimme. Selvisi, että hän oli Helsingin Keskusvankilan puuseppämestarin tytär.

Ilta venyi aamuyöhön, kun nuoripari ylen onnellisena teki lähtöään. Menimme nukkumaan, mutta unta ei kestänyt kuin hetken. Alaportin summeri soi ja ilmoitti jonkun pyrkivän sisälle.

Pera oli siellä ja ilmoitti onnettomana unohtaneensa avaimen kotiinsa sekä pyysi saada yösijaa keittiöstämme.

Minua nukutti, olinhan päivät työssä. En ollut ollenkaan ihastunut tähän pakolliseen valvomiseen. En halunnut jättää aivan outoa kaveria yksin keittiöömme.

Jossain vaiheessa tuli ilmi, että Pera oli varastanut laukun ja muuta kamaa, mm. vankilan puuseppämestarin avaimet, postiosoituksen ym. käydessään katsomassa tämän tytärtä.

Minulla oli tosi hauskaa, olisihan varastettujen kamojen meillä olo tiennyt uutta reissua jonnekin.

Otin yhteyden isääni ja hänen avustuksellaan ajoimme puuseppämestarin asunnolle vankilan alueelle.

Puuseppämestari ei aikonut avata oveaan, mutta vankilan pastorin avustuksella päästiin lopulta sisään.

Minä ohjailin Peraa sisään, tyhjensin hänen taskuistaan pihistetyt kamat ja annoin laukunkin mestarille.

Mestari oli mestarillinen itsensä hillitsijä. Tyttö itki, mutta kumma kyllä, siinä tilanteessa hän kuitenkin oli kuningatar Peran rinnalla.

Pera suorastaan kutistui: tajusihan hänkin tehneensä jotain, jota kuka tahansa konnakin halveksii.

Minä itse olin valvotusta yöstä kiukkuinen ja pyysin isääni ajamaan kotiinsa. Me lähdimme Peran kanssa Sörkan rantatietä kohti keskikaupunkia.

Kiukustumiseni purkautui siihen, että annoin hänelle pari julmaa korvapuustia sekä kehotuksen mennä vastaisuudessa toiselle puolelle katua, jos satuttaisiin vastakkain.

Tapasin hänet kerran sen jälkeen. Hän tuli Bulevardilla vastaan ja ylitti kohteliaasti Klaus Kurjen kohdalla ajotien ennen kohtaamistamme.

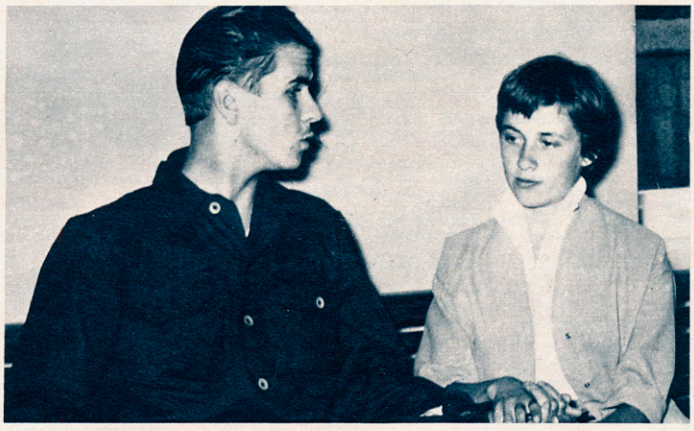

▲ **Kai Salemon mukaan ei Pera (Pertti Ylermi Lindgren) ollut erityisen suosittu konnunsuolaisten porukoissa.**

▼ **— Hän oli milloin insinööri, milloin lentokapteeni eikä hänen aina sopinut tuntea vanhaa linnakaveria. (Tässä Kreivi on kuitenkin ihan pelkkä Pertti Ylermi.)**

Hovikokkina Huittisissa

Olen ajatellut noita korvapuusteja. En olisi voinut lyödä häntä kuin miestä. Hän oli säälittävä, kuin rikkaan pohatan lemmikki, joka on kussut puutarhurin kukkapenkkiin ja saa tältä satikutia. Samalla tavalla tämä kreivinalku uikutti.

Yhtä surkea on mielestäni ollut "Kreivi-Peran" muu elämä. Vaaditaan varmaan si-

KÄÄNNÄ

VAIN MEILTÄ SAATTE MAAILMANKUULUN KELLON POSTITSE - JA NÄIN EDULLISIN EHDOIN!

CAMY on Sveitsin suurimpiin kuuluvan, Camy Watch Co S.A. kellotehtaan tarkkuustuote. Niitä myydään 100 eri maassa —

Me tarjoamme 305 kellon Camy-mallistosta asiantuntijan huolellisesti valikoimat kestävät ja tyylikkäät laatukellot. Olemme sitä mieltä, että Suomen oloissa tarvitaan kestävä kello! Siksi voitte ehdottomasti luottaa Camy kellon laatuun.

Te saatte sen helpommin kuin uskottekaan: tilatkaa allaolevalla kupongilla postitse ja saatte haluamanne tavaran 3 pv:n kuluessa. Annamme käteismaksusta 15 % alennuksen, mutta voitte yhtä hyvin maksaa nyt vain käsirahan ja loput kuukausittain. Maksutavasta riippumatta saatte aina Nykykellojen ainutlaatuisen arvokkaan lahjaedun välittömästi!

ALENNETUT HINTAMME OVAT NYT MARKKINOIDEN EDULLISIMMAT!

VALITKAA MIELEISENNE NÄISTÄ LAATUTUOTTEISTA . . .

CAMY

TUNNETTU VANKKA SVEITSILÄINEN – VIIHTYY HYVIN SUOMESSA

. . . JA JOKAISTA TILAUSTA SEURAA **HETI ILMAISEKSI** VAIHTOEHTOISESTI VALINTANNE MUKAAN

① **BISMARCK-RANNEKETJU 6—8 mm** vakiopaino n. 5 g leveydestä riippumatta. 14 kar.
② **KORVAKORUT** 7,5 mm:n vilj. helmi. **(18 kar.)**
③ **HELMISORMUS** 7,5 mm:n helmi, samanlainen kuin korvakoruissa, kullan paino n. 2,5 g **(14 kar.)**
④ **HELMIRANNEKETJU** helmet läpimitaltaan n. 6,5 mm, aidosta helmisimpukasta. 14 kar.
⑤ **KALVOSINNAPIT** ONYX-kivi. 14 kar.
⑥ **SOLMIONPIDIN** "Hauenleuka"-kiinn. 14 kar.
⑦ **BISMARCK-KAULAKETJU** lev. 4 mm. 14 kar.
⑧ **BISMARCK-RANNEKETJU** lev. 4 mm nyt KOTELOLUKOLLA 14 kar.
⑨ **MIESTEN KANTASORMUS,** ONYX-kivi, 14 kar. k.
⑩ TIMANTTISORMUS*) yllätystarjous vain syyskuun ajan + lisälahjana kaikille kultamaskotti!*)

SAMAT EDUT MYÖS OSAMAKSUKAUPPASSA.
30 vrk:n palautusoikeus (rahat takaisin)

7311 SUKELTAJANKELLO, JOSSA PÄIVYRI "Seven Seas", vesitiivis, kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, pimeässä voimakkaasti loistavat osoittimet ja numerot, 17 kiv. koneisto, incabloc-iskusuojaus. ERIKOISRANNEKE "TROPIC", mk ~~129:—~~ 122:— tai 15:—/kk.

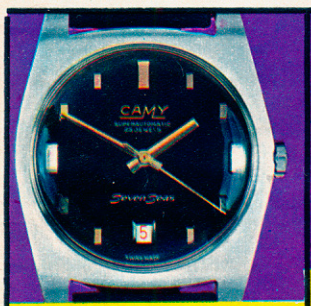

7428 MIESTEN SUPERAUTOMAATTIKELLO "Seven Seas", 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, kestoj., incabloc-iskusuoj., magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk ~~170:—~~ 146:— tai 20:—/kk.

8008 MIESTEN KELLO, 17 kiv. AS-1130 koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis puoliteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk ~~95:—~~ 89:— tai 10:—/kk.
8009 SAMA kultadoubleisena, mk ~~99:—~~ 94:— tai 10:—/kk.

7433 SUPERAUTOMAATTI SUKELTAJANKELLO. Erikoisen vahva rakenne. Kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivyri, kestojousi, vesitiivis, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kromiteräskuori, erittäin tehokkaasti itsevalaiseva musta tai vaalea taulu. VAIN mk ~~190:—~~ 179:— tai 20:—/kk.

7447 MUODIKAS KELLOUUTUUS, Miesten superautomaatti 25 kiv. itsevirittyvä ETA-koneisto, automaattinen päivyri, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, VAIN mk ~~199:—~~ 189:— tai 20:—/kk.

NYT MYÖS LAHJAETUNA N:o 10, VIELÄ SYYSKUUSSA

AITO TIMANTTISORMUS
18 kar. kultaa, koristepintainen, valkokultaan istutettu timantti. Nyt vain 49,90 + postikulut. Käteishintaan ilman lahjaetua ja alennuksia.
tai LAHJAETUNA, N:o 10*)

CAMY-MYYNTINÄYTTELY: NYKYKELLOT, MANNERHEIMINTIE 81 B, p. 418895

KULTAKORUT (oikeuttavat myös lahjaetuun)
31 BISMARCK-RANNEKETJUT, ns. raskas malli, 14 kar. kult., kotelolukko, tark. leim., n. 5,5 mm, n. 7,5 g, mk ~~110:—~~ 106:— tai 15:—/kk.
n. 8,5 mm, n. 17,5 g, mk ~~185:—~~ 174:— tai 20:—/kk.
32 BISMARCK-KAULAKETJU ns. raskas malli, 14 kar. kultaa, kotelolukko, kesk. n. 6 mm, ja päistä n. 4 mm, pit. n. 425 mm, n. 11 g, mk ~~150:—~~ 142:— ja kk-erät 20:—.
33 TIMANTTISORMUS 18 karaatin kultaa, tark.leim., aito briljantti istutettu 18 kar. valkokult. mk ~~230:—~~ 207:— tai 30:—/kk.
34 TIMANTTISORMUS 18 karaatin kultaa, 0,05 kar. (5 pointin) timantti, istutettu 18 kar. valkokultaan, (hinta yleensä mk 230:—) mk ~~172:—~~ 166:— tai 20:—/kk.
35 SAMANLAINEN mutta 0,10 kar. (10 pointin) erittäin edull. mk ~~279:—~~ 259:— tai 40:—/kk.
36 KIVISORMUS, 14 karaatin kultaa, tyylikäs pyöreä malli, kork.laat. kivi: savukvartsi, synt. valkospinelli tai akvamariini, vain mk ~~109:—~~ 103:— tai 15:—/kk.
37 KORVAKORUT, 14 kar. kultaa, korkealaat. kivi: samat kuin sormuksessa, vain mk ~~102:—~~ 97:— tai 15:—/kk.
38 RANNERENKAAT, 14 karaatin kultaa, varmuuslukko vitjoineen, tarkistusleimaus. Myös litteänä (FLACCA)
n. 8 mm mk ~~157:—~~ 138:— kk-erät 20:—
n. 10 mm mk ~~175:—~~ 153:— kk-erät 20:—
n. 12 mm mk ~~195:—~~ 168:— kk-erät 20:—
n. 14 mm mk ~~244:—~~ 196:— kk-erät 20:—
KALVOSINNAPIT, 14 kar. kultaa, myös jousi kultaa.
39 savukvartsi mk ~~138:—~~ 124:— kk-erät 15:—
40 synt. sinisaf. mk ~~138:—~~ 124:— kk-erät 15:—
41 täysikultaiset mk ~~155:—~~ 137:— kk-erät 20:—

3628 UUTUUS! NAISTEN SUKELTAJANKELLO. Tämän päivän muotia. Halk. 26 mm, 17 kiv. koneisto, päivyri, incabloc-iskusuoj., vesitiiviys kokeiltu 5 atm. paineessa, voimakkaasti loistavat merkinnät, TROPIC-ranneke, mk ~~139:—~~ 124:— tai 15:—/kk.
1428 UUTUUS, NAISTEN KELLOERIKOISUUS, VESITIIVIS SAFIIRILASIKEKELLO, 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, mk ~~124:—~~ 114:— tai 15:—/kk.
1007 NAISTEN KELLO (Ø 17 mm), varustettu murtumattomalla safiirihiotulla lasikkeella, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kultadoublekuori, mk ~~105:—~~ 99:— tai 10:—/kk.

7306 UUTUUS, AJANMUKAINEN miesten päivyrikello, 17 kiv. koneisto, vaihtaa päivämäärän automaattisesti, kestojousi, incabloc-iskusuoj., magnetisoitumaton, vesitiivis, kromiteräskuori, NYT ERITTÄIN EDULLISESTI mk ~~104:—~~ 99:— tai 10:—/kk.
7521 SAMANTAPAINEN, mutta 21 kiv. Eta-koneisto (Jetking) jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu mk ~~119:—~~ 112:— tai 15:—/kk.

3506 NAISTEN KELLO, 17 kiv. AS-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, mk ~~99:—~~ 94:— tai 10:—/kk.
2004 NAISTENKELLO 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, erittäin tyylikäs, mk ~~127:—~~ 119:— tai 15:-/kk.
2102 SAMANTAPAINEN PÄIVYRIAUTOMAATTI, 23 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, mk ~~178:—~~ 168:— tai 20:—/kk.
1475 UUTUUS, NAISTEN KULTAKELLO 18 kar. kultaa, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, hinta erittäin edullinen, vain mk ~~159:—~~ 154:— tai 20:—/kk.

7510 MIESTEN PÄIVYRIKELLO "Sputnik" nelik., 21 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, kullattu tai hopeoitu taulu, 20 mikr. kultadoubleta, mk ~~155:—~~ 149:— tai 20:—/kk.
7404 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. Eta-superautomaatti, jaloteräskuori, mk ~~185:—~~ 179:— tai 20:—/kk.
7750 SAMANLAINEN, mutta 25 kiv. kaksoispäivyri, jaloteräskuori, mk ~~165:—~~ 159:— tai 20:—/kk.

ANNAMME CAMY KELLOILLE 1 V. LISÄTURVANA KELLOVAKUUTUS (3:—)
KIRJALLISEN TAKUUN

NYKYKELLOT
Helsinki 10
BOX 10231
Camy kellojen maahantuoja
MANNERHEIMINTIE 81 B, 41 88 95

Toimitus 3 pv:n aikana

Lähettäkää heti 30 vrk:n palautusoikeudella ja 1 vuoden takuulla, suoritus **käteisellä —15 % al./osamaksulla** (käsiraha + kk-erät.) Käsiraha on suurempi kuin osamaksuerä. Voitte esittää toivomuksenne osamaksuerien alkamisajasta.
KELLO n:o ..... mk ..... musta/vaalea/kultatauluisena
KULTAESINE n:o ....., ketjun lev. ..... mm, sormuksen läpimitta Ø ..... mm, mk ..... LAHJAETU n:o ..... seuraa mukana lähetyksessä. Sormuksen läpimitta Ø/ketjun lev. ..... mm.

Nimi selvästi ..... synt.aika .....

Arvo t. ammatti ..... kirjoilla .....

Osoite selvästi ..... HYMY 9/70

PERASTA...

sua olla jokaisen "rihkamansa" luovuttaneen naisen ilon aiheena. Ilonhetket ovat olleet näiden lukuisten tyttölasten itselleen ostamia, naureskellen he ovat niistä maksaneet. He ovat pilkanneet Peraansa, kuin tyttö valokuvassa. Myöhemmin Pera on peittänyt pettymyksensä omilla petturin tarinoillaan.

Tapasin taannoin erään ruotsalaisen, joka naureskeli "kreivin" touhuille täällä Suomessa.

Hän muisteli pienellä haikeudella vannesahaa, joka oli katkaissut Peran sormen. Poika valitti ja vaikeroi, kun veri valui sormen haavasta.

Jokainen varmaan tuntee tuskaa, kun sormi sahautuu poikki, mutta itkeekö jokainen mies sydäntä särkevästi? Vain sydänten särkijältä se käy, sekin nimittäin vaatii taitoa.

Huittisten varavankilassa Kreivi oli hovikokkina. Hänen omalaatuisuutensa ei Paulin kertoman mukaan viehättänyt siellä olleita kohtalotovereita.

Heidän yhdessä putkassa ollessaan Kreivi oli kertonut kihlanneensa kaupunginjohtajan tyttären.

Vapauduttuaan vankilasta Kreivi oli joutunut ns. Mau-Mau -leirille, joka on sellaisten vapautuvien paikka, joilla ei ole asuntoa eikä työpaikkaa vapauduttuaan.

Sieltä käsin Kreivi hankki itselleen monet tyttöystävät Helsingin Sanomien henkilö- ja osoiteasioiden osaston välityksellä. Tuo osasto vasta todella loi Kreivin maineen.

* * *

Eräs vartijoista, joka oli jakamassa särkylääkettä tänä iltana, totesi Kreivistä, että hänen tietojensa mukaan vuosina 1962—64 Peraa kiitettiin kirkkokuoroon osallistumisesta. Hänen panoksensa kuorossa ja yksinlauluissa olivat olleet suurenmoisia.

Hoitajatar, joka on sievä (meillä on muuten söpöjä hoitajattaria täällä H:gin Keskusvankilassa), antoi minulle Kreivistä vastauksen:

— Täytyyhän meillä naisillakin olla jotain, jolle nauraa. □

OSALLISTU KILPAILUUN

PÄÄPALKINTONA AUTO

TILAA TOIVEKELLOSI TAI KORUSI ja valitse arvokas kaupanpäällinen!

Jo osallistumalla voit voittaa ... AUTON!

KELLOLEIJONAT Oy, KELLOMESTARIT Ky, ja SWISSKELLOT Oy järjestävät kilpailun jonka PÄÄPALKINTONA on Honda 600 henkilöauto. Täytä kilpailulipuke, johon vastaukset löydät tästä ilmoituksestamme, palauta se 30. 9. 1970 mennessä, niin olet mukana kilpailussa ja arvonnassa. Tartu hienoon tilaisuuteen. Kun tilaat kellon tai korun saat vielä haluamasi kaupanpäällisen. Kilpailuun voi osallistua jokainen 15 v. täyttänyt. JOKAINEN VASTAAJA OSALLISTUU ARVONTAAN, joka suoritetaan viranomaisten läsnäollessa. Auton voittajan nimi julkaistaan marraskuun ilmoituksessamme. Kilpailussa jaetaan lisäksi palkintoina 200 sarjaa engl. LÄMPÖRULLIA.

HONDA N 600
45 hv — huippunopeus yli 130 km/t, kiihtyvyys 0—100 km/t. 17 sekuntia. Polttoaineenkulutus 5/5 l/ 100 km. Etupyöräveto, 12 V sähköjärjestelmä, vaihtovirtalaturi, kaksiplirijarrut, peruutusvalot vakiona. Ohjehinta: 6.990:—
Maahantuoja: Berner Osakeyhtiö

Pikapalkintona jokaiselle tilaajalle kätevä kaasusytytin.

KULTAKORUJA:

no 2014-P, Uutuus sormus 14 kar. kultaa, jossa moniviisteinen hyvä pyöreä korukivi, s. aquamarin, s. valkospinelli valittavana, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.
no 1816-S, Naisten 14 kar. sormus-uutuus soikealla kivellä, valittavana samat kuin yllä + savukvartsi, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.
no 28/R, 14 kar. Sormus-uutuus, soikealla s. aquamarin tai valkospinelli kivellä, mk 129:— ja 15:—/kk-erät.
no 1000, Uutuus-Kalvosinnapit, **kokokultaiset** ja kaksiuloitteiset, meillä tämän mallin yksinmyyntioikeus, paino yli 10 gr. **vain mk 149:—** ja 22:— kk-erät.
no 2012, 14 kar. kult. KORVAKORUT Ø 12 mm korukivillä, kuten yllä sormuksissa, mk 105:— ja 15:—/kk-erät.
no 605, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on briljantti-hiottu 5 pointin timantti istutettuna valkokultaan, ainoastaan mk 172:— ja 22:—/ kk-erät.
no 610, aito timanttisormus 18 kar. kultaa, jossa on 10 pointin briljantti-hiottu timantti istutettuna valkokultaan, vain mk 269:— ja 30:—/kk-erät.
X-LENKKI RANNEKETJUT, se on menestys ja muoti Ruotsissa, nyt myös saatavana Suomessa ja **täyttä 14 kar. kultaa:**
no X-65, lev. n. 6 mm **vain** mk **139:-** ja 15:- kk-erät.
no X-90, lev. n. 9 mm **vain** mk **199:-** ja 22:- kk-erät.
no 2620, bismarck-**KAULAKETJU,** 14 kar. jousi- tai kotelolukko keskeltä **n. 6 mm** päihin suippeneva, pituus **n. 430 mm,** vain mk 145:— ja 22:—/kk-erät.
RANNERENKAAT: 14 kar. kultaa, varm. lukko viljoilla, Flacca tai puoliPyöreä malli: FL = flacca ja PP = puolipyöreä.
no 1305, lev. 5 mm, **Flacca,** mk 129:— 15:—/kk.
no 208, lev. 8 mm, **Fl/PP,** mk 152:— 22:—/kk.
no 210, lev. 10 mm, **FL/PP,** mk 169:— 22:—/kk.
no 212, lev. 12 mm, **FL/PP,** mk 185:— 22:—/kk.
no 214, lev. 14 mm, **FL/PP,** mk 219:— 27:—/kk.

NAISTEN KELLOT:

no 333, 17 kiv. AS-ankkurikoneistolla oleva sievä naisten kultadoublekello vesitiiviinä, sama laatu kuin miestenkin malleissa, vahva ja tarkka jokapäiväiseen käyttöön, vain mk 99:— ja 15:—/kk-erät.
no 7630, 17 kiv. Eta-ankkurikoneistolla oleva siro naisten juhla-kello, safiirihiottulasi, kultadoubleeta, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi jne. vain mk 104:— ja 15:—/kk-erät.
no 7640, samantapainen kuin 7630 jossa siis safiirihiottu lasi, mutta kehys on täyttä 18 kar. KULTAA, silti hinta vain mk 159:— ja 22:—/kk-erät.
no 8310, 21 kiv. Eta-koneistolla oleva upea naisten kultadoublekello, jossa vesitiivis kehys, keskisek. osoitin, incabloc-iskusuojattu, antimagn. kestojousi, vain mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

MIESTEN KELLOT:

no 2500, UUTUUS! — superautomaatti, upea JALOTERÄSKEHYS jossa venyvä HYVÄ sport-metalliranneke. Voitte uida ja saunoa tämä kello ranteessanne, sitä ei tarvitse itse vetää — se osoittaa Teille tarkan ajan sekä kk:n päivät! 25 kiv. Eta-koneisto parhaimmillaan. Norm. hinta mk 244:— — nyt Teille vain 178:— ja 22:—/kk-erät.
no 926, 21 kiv. MIEHEN KELLO, jonka koneisto on idioottivarma, se on A-laatua. Profectuskehys on vesitiivis ja nykyaikaisesti muotoiltu. Incabloc-iskusuoja, antimagn. kestojousi, värillinen taulu, — silti hinta vain mk 109:— ja 15:—/kk-erät.
no 898, 17 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa lisänä päivyri, maailmanaikarengas, jota voi käyttää ns. aikarenkaana ajanottoa varten, 6 ilm.k. erikoisvesitiivis kehys, pimeässä voimakkaana loistava, "tropic" ranneke, erikoishintaan mk 129:— ja 15:—/kk-erät.
no 512, 25 kiv. SUKELTAJANKELLO, jossa aikarengas ajanottoa varten, kalenteri-automaattina, itsevetävä ETA-koneisto, laatu kuten 898, hinta vain mk 149:— ja 22:—/kk-erät.
no 8108, 25 kiv. upea Kalenteriautomaatti, **vesitiivis** jaloteräskehys, joka on suunniteltu hyvin käteensopivaksi — parannettu nelikulmainen muoto, todella upea itsevetävä herrasmiehen kello, ja laatu on tunnettua Felca-laatua, hinta mk 198:— ja 22,—/kk-erät.
no 8508, sama kultadoubleisena, hinta sama!
no 8522, 25 kiv. kaksois-automaatti kultadoubleisena, itsevetävä koneisto **kuulalaakerilla!** Incabloc, antimagn. kestojousi jne. — osoittaa Teille sekä kk:n että viikon päivän, vesitiivis, mk 198:— ja 22:—/kk-erät.
no 3021, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **itsevetävä kalenteri-automaatti** kk-päivyrillä, kultadoubleeta, vesitiivis jne. vain mk 147:— ja 22:—/kk-erät.
no 893, 21 kiv. nykyaikaisesti muotoiltu "kalenterikello" **päivän muotia,** vesitiivis kromikuori, incabloc, antimagn. kestojousi, vaihtaa aina uuden päivän automaattisesti — **kello joka huomataan,** myös itsevalaiseva vain mk 112:— ja kk-erät 15:—.
no 5893, sama kello kultadoubleisena, hinta mk 119:— ja 15:—/kk-erät.

no:t 1, 2, 5 ja 6 ovat 14 kar. kultaa, no:t 3 ja 4 ovat 14 kar. kult./ hop.

SWISSKELLOT
Box 10164
Helsinki 10
Kalevank. 20
puh. 60 22 42

Kysymys no 1. Mikä ilmoituksen kelloista on mielestänne paras.
Kysymys no 2. Mikä ilmoituksen koruista on Teille edullisin.
Kysymys no 3. Kuinka monta esinettä tässä on tarjolla.

PIKAPALKINTO

Lähettäkää heti palautusoikeudella ja 1 v. Takuulla esine no ..... Ø mm ..... mk ..... Tilaan **käteisellä** jolloin saan 10 % kassa-alennuksen. Tilaan **osamaksulla,** hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan, **joka on ostokseen osasuoritus,** senjälkeen kk-erät kuukausittain. (Tarpeeton teksti yli). Valitsen kaupanpäälliseksi esineen no ..... Ø mm ..... (sormukseen). Jos en oie kauppaan tyytyväinen saan maksamani rahat HETI takaisin ja kilpailukuponkini osallistuu siiloinkin arvontaan. **Hymy 9/70**

nimi selvästi ..... synt. aika ..... kirjoilla .....

Osoite tarkasti .....

Vastaus 1. .....
Vastaus 2. .....
Vastaus 3. .....

VALITKAA KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

VOITA AUTO

TILAA MIELEISESI KELLO TAI KORU

ja saat valita vielä upean kaupanpäällisen!

OSALLISTU KILPAILUUN

PIKAPALKINTONA JOKAISELLE TILAAJALLE NICOL LÄMPÖRULLAT.

PIKAPALKINTO

KELLOMESTARIT

Box. 10084 HELSINKI 10 puh. 64 87 91

Lähettäkää heti palautusoikeudella ja 1 v. Takuulla esine no ..... Ø mm ..... mk ..... Tilaan **käteisellä** jolloin saan 10 % kassa-alennuksen. Tilaan **osamaksulla**, hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan, **joka on ostoksen osasuoritus**, senjälkeen kk-erät kuukausittain. (tarpeeton teksti yli.)

Valitsen kaupanpäälliseksi esineen no ..... Ø mm ..... (sormukseen). Jos en ole kauppaan tyytyväinen saan maksamani rahat HETI takaisin ja kilpailukuponkini osallistuu silloinkin arvontaan.

nimi selvästi .....

synt. aika ..... kirjoilla .....

osoite tarkasti .....

Kysymys no 1. Mikä ilmoituksen kelloista on mielestänne paras.

Kysymys no 2. Mikä ilmoituksen koruista on Teille edullisin.

Kysymys no 3. Kuinka monta esinettä tässä on tarjolla.

(Hymy 9/70)

Vastaus 1. ..... Vastaus 2. ..... Vastaus 3. .....

KILPAILUKUPONKI

HONDA N 600
... hv — huippunopeus yli 130 km/t, kiihtyvyys 0—100 km/t. 17 sekuntia. Polttoaineenkulutus 5,5 l/100 km. Etupyöräveto, 12 V sähköjärjestelmä, vaihtovirtalaturi, kaksipiirijarrut, peruutusvalot vakiona.
Ohjehinta: 6.990.—
Maahantuoja:
Berner Osakeyhtiö.

TILAA — OSALLISTU — VOITA...

KELLOLEIJONAT Oy, KELLOMESTARIT Ky, ja SWISSKELLOT Oy järjestävät kilpailun jonka PÄÄPALKINTONA on Honda 600 henkilöauto. Täytä kilpailulipuke, johon vastaukset löydät tästä ilmoituksestamme, palauta se 30. 9. 1970 mennessä, niin olet mukana kilpailussa ja arvonnassa. Tartu hienoon tilaisuuteen. Kun tilaat kellon tai korun saat vielä haluamasi kaupanpäällisen. Kilpailuun voi osallistua jokainen 15 v. täyttänyt. JOKAINEN VASTAAJA OSALLISTUU ARVONTAAN, joka suoritetaan viranomaisten läsnäollessa. Auton voittajan nimi julkaistaan marraskuun ilmoituksessamme. Kilpailussa jaetaan lisäksi palkintoina 200 sarjaa engl. LÄMPÖRULLIA. Osallistuminen ei edellytä tilausta.

● **Bismarck-ranneketjut** ns. **raskas**-malli, kaikki kotelolukolla, 14 kar.
no **155,** leveys n. 6,5 mm, mk **105.—** kk-erät mk 15.—.
no **165,** leveys n. 6,5 mm, mk **145.—** kk-erät mk 23.—.
no **185,** leveys n. 8,5 mm, mk **173.—** kk-erät mk 23.—.
Rannerenkaat, puolipyöreä tai Flacca malli, varmuuslukko vitjoilla, 14 kar.
no **8,** lev. 8 mm, mk **137.—** kk-erät mk 23.—.
no **10,** lev. 10 mm, mk **152.—** kk-erät mk 23.—.
no **12,** lev. 12 mm, **175.—** kk-erät mk 23.—.
no **14,** lev. 14 mm, mk **195.—** kk-erät mk 23.—.
no **3262, 14 kar.** Bismarck-kaulaketju, keskeltä n. 6 mm päihin suippeneva malli, pituus n. 43 cm, jousi- tai kotelolukolla, mk **140.—** ja 23.—/kk-erät.

● **SORMUS-UUTUUDET! 14 kar. kult.**
no **157,** komea miesten KIVISORMUS aidolla savukvartsilla, 14 kar. kultaa, mk 139:— ja 15:—/kk-erät.
no **116,** tyylikäs sormus, 14 kar. kultaa, iso Ø 16 mm kivi = s. aquamarin, valkospinelli tai aito savukvartsi, mk 139:— ja 15:—/kk.
no **1216,** 14 kar. kult. kivisormus soikealla s. aquamarinilla tai valkospinellillä, mk 105:— ja 15:—/kk.
no **114,** 14 kar. kult. kivisormus pyöreällä s. aquamarinilla tai valkospinellillä, mk 105:— ja 15:—/kk.
no **425,** siro kult. rivisormus Ø 2,5 mm, 4 kpl valkospinelli s. aquamarin tai s. rubiini valittavana, mk 105:— ja 15:—/kk.

VALITKAA TÄSTÄ KAUPANPÄÄLLINEN
no:t 1, 2, 5 ja 6 = 14 kar. kultaa.
no:t 3 ja 4 = 14 kar. kult./hop.

● no **2612,** KORVAKORUT, aidolla savutopaasilla, miellyttävä värisävy! — vain mk **98.—** kk-erät mk 15.—.

● **KALVOSINNAPIT: 14 kar. kult.**
no **1007,** kokokultainen, mk **139.—** kk-erät mk 23.—.
no **2506,** aidolla antik. SAVUTOPAASILLA, silti vain mk **128.—** ja 15.—/kk.
no **1406,** nelikulmainen onyx, mk **109.—** kk-erät mk 15.—.

(Huom! KAIKKI MAINITUT HINTAMME OVAT JO NETTO-HINTOJA!)

● **NAISTEN KELLOT:**
no **763,** 17 kiv. naisten upea kultadoublekello, todellinen JUHLAKELLO, lisäksi tässä on safiirihiottu lasi, incabloc- antimagn. kestojousi jne., vain mk **104.—** kk-erät mk 15.—.
no **764,** — samantapainen kuin 763, mutta kehys on KULTAA, laatu on sama, hinta mk **159.—** kk-erät mk 23.—.
no **831,** 21 kiv. Eta-koneistolla oleva pienikokoinen naistenkello kultadoubleisena, on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **119.—** kk-erät mk 15.—.
no **798,** 17 kiv. tyylikäs naistenkello kultadoubleisena, erittäin kestävä sillä se on vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc jne. mutta nyt **safiirilasilla,** vain **99:—** kk-erät mk 15.—.
no **72,** 21 kiv. NAISTEN AUTOMAATTINEN KALENTERIKELLO kultad. vesitiivis — uutuus joka vetää itse itsensä, **vain** mk **159.—** ja 23.—/kk.

● **MIESTEN KELLOT:**
no **821,** 17 kiv. AS-koneistolla oleva muodikas kalenterikello kultadoubleisena, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, jne., vain mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **925,** — päivän **muotikello,** KALENTERIKELLO kromikuorisena, vain mk **104:—** ja 15.—/kk.
no **919,** 21 kiv. miesten **supermallimme** a-koneistolla, iso puoliteräskehys, vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc. jne. vain mk **99.—** kk-erät 15.—.
no **1903,** — samalla koneistolla kuin 919, mutta modernilla kultadoublekuorella, hinta mk **106.—** kk-erät mk 15.—.
no **113,** 17 kiv. A-koneistolla, siinä on tarkka-rukkaus ns. piquet-jaloteräskehys. Jos haette todella hienoa kelloa jolla on ominaisuuksia, valitkaa tämä, **voitte uida ja saunoa kello kädessä,** vain mk **109.—** kk-erät mk 15.—.
no **807,** 25 rubis **kaksois-automaatti** kultadoubleisena, vesitiivis, incabloc antimagn. erikoisjousi, vetää itse itsensä, osoittaa Teille sekä viikon että kk:n päivät — huoleton ajannäyttäjä, nyt **erikoishintaan** Teille: vain mk **168.—** kk-erät mk 23.—.
no **909,** Uutuus, **SUKELTAJAKELLO,** miehekäs malli **kalenterilla,** 17 kiv. Profectus-kehys, joka sietää **10 atm.** vettä, voitte saunoa ja uida vapaasti, incabloc, antimagn. Tropic-ranne ja ns. "aikarengas" ajanottoa varten, vain **mk 124:—** ja 15:—/kk.

● 1 v. Takuu ● Palautusoikeudella ● Osamaksulla ● Edulliset hinnat ●

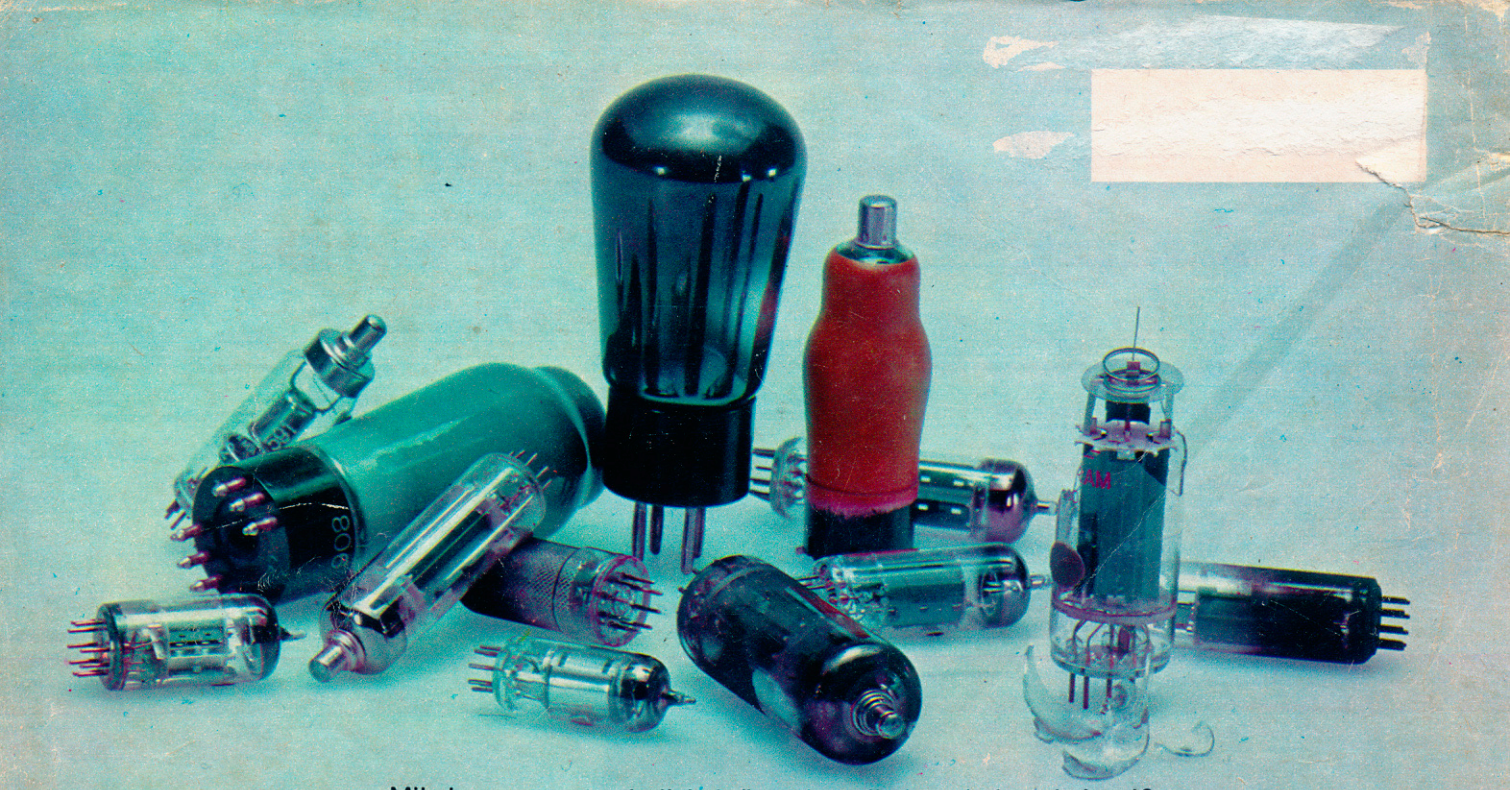

Miksi seuraava tv:si olisi yhtä vanhanaikainen kuin nykyisesi?

Putket ovat historiaa. Asavisio on 100 % transistoroitu.

Edut:

1. Transistorit ovat paljon kestävämpiä kuin putket; ne ovat käytännöllisesti katsoen kulumattomia. Useamman vuoden käytännön kokemus on jo selvästi todistanut Asavision 100 % transistoroinnin kestävyyden.
2. Transistorit eivät vaadi lämpiämisaikaa, siksi täysin transistoroidussa Asavisiossa tulee ääni heti ja kuva n. 15 sekunnissa.
3. Transistorit eivät kuumene eivätkä kehitä lämpöä ja tämä koituu koko koneiston eduksi.
4. Transistoroinnin ansiosta Asavisiot on voitu rakentaa tavallista pienikokoisempaan koteloon ja on voitu käyttää myös miltei kuvaruudun muotoja noudattelevaa erikoismuovikoteloa. Asavisioitten kotelot ovat vain noin 18—20 cm syviä.
5. Transistoritelevision virrankulutus on vain kaksi kolmasosaa siitä mitä putkitelevision.
6. 100 % transistoroidun Asavision käyttöjännite on tyristorein vakavoitu. Kuvan ja äänen lainkaan kärsimättä se sietää jopa 160—260 Voltin sähköjänniteheilahtelut.
7. Tavallisissa mustavalkotelevisioissa värilähetykset aiheuttavat värinää. Asavision värisalpa poistaa tämän värinän.

Kun lasket yhteen nämä edut niin huomaat että maksaa enemmän ostaa vanhanaikainen putkitelevisio kuin uusi luotettava Asavisio.

ASAVISIO

Televisio samasta maasta kuin sinäkin.